Ketabton.com

:□#شهاب

بِسمِ اَللّٰهِ اَلرَحمٰنِ اَلرَحیم

يخ مې دبدن مغز، مغز او هډوکي ته رسيږی او زه د ډير يخ څخه لړزيږم، داسی لړزيږمه چي هر سوک زما د څنګ څخه تيريږی په زړه سواندې نظر راګوری. او زه چي بغير له کوم موخي او هدف څخه پر لپسي سړکونه تيره وم، او زه چي حتا موخه او لاره مي معلومه نده او بې منزله په حرکت يمه. او زه چي کورنی نلرم، او زه چي حتا يو چت د

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر له پاسه د ژوند تیره ولو لپاره نلرم، او زه چي څومره بی پناه او بیچاره یم.

او زه؟ اصلاً زه سوک یم؟ یغما؟
څو ځله په کراره دا نوم لځان سره تکراره وم
یغما، یغما...

هغه یغما چی خپل د عمر په شلم مني موسم کي پښنه ایخودلي.

یو ترخه مسکا مې په شونډو باندی خپره کیږی، او لځان سره فکر کوم زما نوم او زما ژوند څومره ښایسته ورته والي لری.

خپل د قدمو سرعت زیاته وم، داسي چي څو غټ او قوی سپیږ راپسی ویي او زه خپل د ژوند د ژغورلو لپاره نه بلکي خپل د عزت او حیا ژغورلو لپاره د هغه ځای څخه د تلو کوښښ کوم.

مګر هغوی ندی راپسي؟!یواځی هغوي په ظاهر کي څلور پښی نه بلکي دوه پښو والا دی، دا فکر عجیبه لړزه مي په ناتوانه وجود باندی قایمه کړه.

لاس مي خپل د کمیس جیب ته چي د حجاب پشان دی راته ننباسم، ګوتي مي د یو څیز د لټون پسی دی، او زه ویریږم چي هغه شئ مي په هدیره کي لیاده باسلي نه ویي.

د یو شئ په لمس کولو چي د کلک پلاستیک پشان دی، نری مسکا کوم.

اه نو خپل ژغورونکي مي لځان سره راوړی د ګولیو پاکټ ته چي اوس زما په لاسونو کي دی ګورم او بیا یي بیرته په جیب کی ایږدم

شاوخوا د نظر څخه تیره وم او په ځیر سره ګورم چي اوس د ښار په کوم ځای کي کرار لرم؟ خو هر څومره چي خپل په مغزو فشار او بوج راوړم هیڅکله مي داسی ځای ذهن ته نه راځی چی ما دی لیدلی ویی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زه څومره د هغه ځای څخه لرې شوې یم؟ او څومره فاصله مې تیره کړې؟ ضرور ډیر لرې شوی یم...

په همدی فکرونو کې نظر مې د هټې او هوټلونو خواته چې یو دبل په څنګ کې موقعیت درلودو وشو او بیا ولړزیدم، پیښې مې بې واقه شوې او د تلو یارې راسره نکول.

دا ځل د یخ له لاسه و نه لړزیدم بلکې، د خلکو د ناپاکه نظر او مردار خندا وه چې زړه کې راته ویره واچول.

لکه چې تازه مې فکر شو چې زه جنۍ یم او دا هم هغه وینه څکونکې ښار د جنکیانو لپاره دی د هغه انجونو لپاره چې زما د جنس څخه دی د نرم والې او درد...

د هغه ځای څخه لرې کیږم، د نانواې خواته ځم او د ډوډۍ غوښتنه کوم
اه چې څومره د ډوډۍ ګرم او خوندور بوی عجیبه ورته والې د ژوند د بوی سره لرې.

ههه د کوم ژوند څخه خبرې کوم د هغه ژوند څخه چې هیڅکله ماته ژوند نشو!

ډوډۍ راخلم او د څو شپو وږو پشان یې خورم، خپل مات شوی ساعت ته ګورم او تازه مې فکر د وقت تیریدو ته کیږی. یعنې زه پینځه ساعت بغیر له کومې وقفې او دمې څخه د یو نامعلوم منزل په لورې په حرکت یم! هک حیرانه کیږم و دی دومره توان او انرژۍ ته چې زه یې په پښو دره ولې یم.

په هغې تیږی چې زما څنګ ته وه کیناستم او خپل په فکرونو کې ډوبیږم، ډوبیږم په هغه تور ماضې وقت کې چې سم زما د تقدیر پشان تور دی.

خپل د عمه خبرې مې یاد ته راغلل" پخدای که پوهیږم چې د دی لیونۍ او عصبې جنۍ سره څه وکړم؟ مور او پلار یې خپل شَر کم کړو او دا مریضه جنۍ یې زما غاړی ته را واچول اه چې د هغوې مړینه لا زما په فایده نه وه." خو د دې خبرو هضم کول دومره ګرانه نه وه بلکې جواب یې وو چې زما ساه یې بنده کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

" ښځې دومره زما د غوږ لاندي ښنګ،ښنګ مه کوه خپله خو پوهیږی چي دا مریضي خیرنه زموږ په څه درد راځی."
په لوړ غږ خاندي او بیا وایي:
" لکه چي لیاده دی وتي چي د دی ډنګری په سر موږ دولس لک افغاني اخلو، یوائی یو څو وقته صبر وکړه ترڅو سلیم کاپیسا ته لاړشي، بیا د دی جنۍ شَر او مصیبت خپل د سر څخه کم کو، نجیب څلور ورځې وقت راکړي ترڅو امانت یي ورته تسلیم کړو"

صبر نجیب! دا خو هغه نجیب ندی چي څو ځله یي ماته د مزاحمت اراده درلود؟
همغه نجیب چي یو کور د بیځایه او بي پناه جنکیانو درلود همغه چي خپل د عیش او نوش پیسي د دی جنکیانو په سر پیدا کول!

بدن مي بي ساه کیږی او تازه د مصیبت لوي والي ته مې فکر کیږی چي څه بد مرغه تقدیر مې په تمه دي

که سلیم لاړشي بیا څه؟ هغه کس چي زما یواځنې حمایت کونکي په هغه کور کیدی، هغه کس چي په وار، وار یي ماته د واده وړاندیز کړی وو، په وار، وار یي د مئیني اظهار کړی وو، او ما یوائی هغه ته ورور ویلي وه

هغه ورور چې ما خپل خور نه مني.
نه، نور نشم کولي د هغه په مرستي حساب کړم عمه هیڅکله سلیم نه پریږدی چي زما سره مرسته وکړی نشم کولي هغه ته یو مصیبت وګرځم

د دی ترخه خاطراتو په یاد راوړل چي یوائی څو ساعته مخکي د شپي په تیاره کي تیر شوي وه حال مي خراب شو او څو څاڅکې اوښکې مې په څهري توې شوی.!
نه داسې نه کیږی زه غښتلي یم، زه باید قوی اوسیږم خپل د ځان لپاره خپل د آینده لپاره.....

باید یو لاره مي خپل د ژغورلې لپاره لټولي وایې یو داسې لاره چې ما د هغه کور او د دی مردار نظرنو څخه لرې وساتي خو کوم لاره؟ آیا کوم لاره هم شتون لرې؟ دا پوښتنه څو ځله لځان سر تکراره وم....

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهیږم څومره وقت کیدو چې خپل ځان مې خپل ذهني خبرو ته سپارلي وو چې یو غږ د هغه ځای ښځه زه وویستلم.

و دوه هلکانو ته چې زما ښځه په لږ فاصله کي ولاړ وه ګورم

- اووو سترګو ته یي وګوره زما په نظر د ظالم لور د کور ښځه تختیدلې، ته راځه چې خدای رحم پر موږ کړی!

دواړه په لوړ غږ خاندی او زما طرف ته را نږدی کیږی.....

زه څومره کرکه لرم د دی نږدی والي او د دی ناپاک کتلو ښځه...
په تلوار خپل لځایه پاسیږم او په غټو ګامونو د هغه ځای ښځه لرې کیږم، یو اځی خدای،خدای کوم چې زما پسي نه ویي راغلې، د څو دقو وروسته خپل شاته ګورم او کله چې ډاډمن کیږم چې د هغوی ښځه هیس کوم خبر نشته یو هوسا نفس اخلم

هوا په تیاره کیدو ده او زه تراوسه نه پوهیږم چې شپه چیرته تیره کړم ترڅو د دغه وحشي ځناورو ښکار نشم..

بغیر له کوم فکر ښځه لځان سره وایم کاش جنی نه وایی! لاس خپل په اوږده ویښتیانو چې د ټکری لاندی دی تیره وم او یو فکر مي مغزو ته راځی، څو دقي خپل په فکر کي بنده پاتی کیږم، او لځان سره وایم دا یواځنې لار ده چې ماته پاتي
مګر بله چاره هم لرم؟

په بیرو بار کي داخله کیږم ښار ډک دی د لیلا مې د هر ډول وسایل او کالیو ښځه.
خپل په فکر شرمیږم او له خدایه بخښنه غواړم.

د یو کراچي خواته ځم
- ورور د دي قیچي قیمت څو دی؟
- خوري ماښام شوي او څکه چې نن ما کوم خرڅلاو ندی کړی تاسو 150 افغاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

راکړی.

بغیر د کوم چانه وهلو د قیمت په سر قیچي اخلم او د سړیانو د کالو پسې ګرځم.
تول دوکانونه کرار،کرار په بند کیدو دی، او زما تشویش او ویره په زیاتیدو..

مخکې ځم او نظر مې په یو دوکان چې یو د عمر پوخ سړی پکې شتون لری پریوځې، په منډه د دوکان خواته ځم چې هغه دوکاندار په حیرت باندی وایی:
- لوري خیرت خو دی؟ کوم شې دی په کار وو؟
- هو کاکا یو جوړه مردانه کالې او یو د غاړی پټو مې پکار دی!

سړی ما د نظر څخه تیره ویي بیا وایي:
- صبر اوس درته یو څو جوړی راوړم.
د څو دقو وروسته د څو جوړو کالو سره راځی او وایي:
- دا دي لوري وګوره یواځی تلوار کوه چې دوکان بنده وم.

په غور باندی کالي ګورم، دلږ دمې وروسته یو جوړه تور کالې دهغه خوا ته نیسم
- د دی قیمت څو دی کاکا؟
- ستا لپاره 800 یواځی یو دوه ځلې اغوستل شوی نوې دې.
- سمده، کولې شې یو د غاړی پټو هم د دی سره راته حساب کړی؟

- ځکه چې ناوخته ده او ته هم یواځی یي منم یي زما له خوا تاته ډالې. یو سپین دسما پټو مې خواته نیسې
- همدا سم دی؟

مننه کوم، کالي را اخلم او د بیرو بار څخه ځان باسم، افففف اوس خالي ځای له کومې کړم چې کالې بدل کړم؟

یو زړي غرفې ته مې فکر کیږی چې یو کونج کې ولاړه ده، شاوخوا ګورم کله چې د خلکو په نشتون ډاډمنه کیږم، نو د فرصت څخه استفاده کوم، او د غرفې خوا ته ځم او په تلوار خپل کالي بدله وم او یو هوسا ساه اخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او څومره خوشحاله یم چې کوچني او ماشومانه بدن لرم د عمه په خبره چې ویل یې: د هلکانو پشان صاف یې!

بنه اوس د ویښتیانو نوبت مې دی چې د شر څخه یې ځان بیغمه کړم، زړه نا زړه غچې خپل د ویښتیانو خوا ته ورړم سترګې مې پټی کوم، او په بیخ کې غچې کوم، د لړ اخوا دیخوا جوړه وم یې. البته داسې فکر مه کوي چې د فلمو پشان ښایسته او شتیلې مې قیچې کړی نه! یو اځی شکل مې ورڅخه ماشومانه او لنډ او پورته کړی.

یو ځل بیا ځانته ګورم او کله خپل د کالو په منظم اوسیدو ډاډمنه کیږم، د مسافرخانو خواته قدمونه تیزه وم، د یو کلک څیز په لګیدو باندی په سرک وغورځیدم

- اخ پینه مې ماته شوه خدای دې ستا جزا درکړي چې زما پشان غټ پټ انسان دی ونه لیدو!

ځان سره لګیا وم او بنګ بنګ مې و، چې یو مردانه غږ د هغه ذهني جنجال څخه وویستم.
- بنه یاست ورور؟ وبخښی له قصده نه و تاسو ناساپه د موټر مخې ته راغلې..
هغه خبری کول او ما خلاص خوله د حیرت څخه ورته کتل دا اوس انس دی یا حور!
لوړ قد، بیحده توری سترکې، اوږد بانړه، قلمې پوزه، سپین مخ او تور ښواره وینتیان...

د ژبې لاندی داسې چې یو اځې خپله یې وآورم وایم: خدای دی واخله د خلکو زوی دې وخوری، لیونې جینې اصلاً زما د ورور لځایه دی وي!

خلک زموږ شاوخوا راټول شوي او بنګ،بنګ یې وو...
د خلکو خواته ګورم او به کلکه لهجه وایم.

- هیله کوم خپل کارونو ته ورسیږي یو حادثه وه تیره شوه مننه ستاسو ټولو څخه!
د ځای څخه د پورته کیدو کوښښ کوم چې د پښې په بند کې مې سخته درد احساس کوم.
- بنه یاست؟
- مننه تاسو هم تلې شې.
په سترګو کې حیرت ګورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

- یعنې تاسو خپل د پېښې تاوان نغواړی؟
خلک تیت پرک کیږی او زه راحته نفس اخلم.

- پرې شوي خو نده وروره، خپل کار ته ورسیږی. استغفرالله څه لیونې خلک دی.

پداسې حال کې چې زما لاس نیسې وایي:
- پاسیږی ډاکټر ته ځو یو معاینه وکړی چې مات شوي نه ویي؟!

د هغه د لاس په لمس کولو مې تندې تروش کړو او په تلوار خپل لاس د هغه د لاس څخه کښه وم.
- وایم ښه یم نه یې آوری؟ توبه خدایه
په قهر او ډېر کلک لهجې باندی وایې:
- محترم وروره زه هم بېکار نه یم اوس چې ستاسو د پېښې مسؤول یم باېد تاسو ویسم نو زر پاسیږې.

د هغه په جدی لهجه مې خوله بنده شوه او بې له خبرو لځایه اوچته شوم.او ګوډه ګوډه د چنار ګل بابا(دا هغه لقب دی چې د هغه په لیدو مې ذهن ته راغلي و) د موټر په طرف روانه شوم.(په دی لقب ایخودو خندا هم راتله) خو کوښښ می کولو چې ښکاره نکړم.موټر خپله چوپتیا خوره کړی وه،نه ما او نه هغه خبرې کولې!
د تلیفون زنګ چوپتیا ختمه کړه.

- بلی مور جانی آورم.
د هغه طرف غږ مې وانه وریدو، بیا ده ورته وویل:
- یو مشکل کی یم شاېد لږ ناوخته کورته درشم.
- هو مور جانی خیرتی ده زه وروسته زنګ وهم.
- خدا پامان.

یو څو دقیقې وروروسته شفاخانې ته ورسېدو.

بیا یې لاس رامخکی کړو چی راسره مرسته وکړی. او زه فکر کوم چی دا ولی دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غور نه کوې. زه جلۍ يم او دا هم افغانستان ؟؟

مخکې له دې چې زه انکار وکړم، زما لاس نيسي او زه تازه خپل ځان ته مې خيال کيږی چې زه خو د هلکانو په جامو کې يم !

نو هغه ګناه نه لرې ځکه هغه فکر کوې زه هلک يم، نو د يو هلک لمس د مرستې کولو لپاره ګناه لرې؟ نه نه لرې...

ولی زه څه؟ زه خو پوهيږم چې جلۍ يم، او هغه نا محرم دی.
خو څه وکړم؟ بله چاره نشته اول دا چې زه په دې پښې تللې نشم.
او دويم دليل دا چې ما په خپل وجود کې د جلۍ توب ټول حس وژلی دی او تر اخره به د هلکانو جامو کې به ژوند کوم.....

زمونږ د يو بل لمس کول د هوس او شهوت څخه پاک دی.
نو بيا څه ستونزه ده؟ په همدې خبرو باندې ځانته تسلې ورکوم او نه پوهيږم چې څه وخت د ډاکټر کوټې ته ورسيدو. د دروازې ټک،ټک وهلو وروسته کوټې ته داخل شو! په کراره سلام کوو.

ډاکټر- عليکم السلام مهرباني وکړې.
هلک زر وايی: ډاکټر صايب د ورور پښې مې ستونزه پيدا کړې يعنی له موټر سره يې ټکر کړې يو ځلې که وګوری چې کوم خاص مشکل خو نلری؟
او زه د چنارګل بابا د ژبې د تيزوالی په حيرت کې پاتې کيږم.

ډاکټر- سمه ده راشې دلته کينې.

د چنارګل بابا په مرسته زه په چپرکټ کېناستم.
او ډاکټر په معاينه کولو باندی لګيا شو.....

ډاکټر- کوم خاص مشکل نه لرې يواځې لږ ضربه يې خوړلې چی ګچ کوم يې ورته تر يو هفته خلاصه نکړی او هو ونه ګرځی ورباندي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تلوار وایم: یو هفته ډېر وقت دي بې له ګچ نه کیږی؟
ډاکتر- نا نه کیږی که ګچ نشي نو مشکل یې زیاتیږی.
بیا چنارګل بابا جواب ورکوې.

چنار ګل بابا- ګچ یی کړې ډاکتر صایب!
بد، بد چنار ګل بابا ته ګورم چي هغه خپل اوږه اوچته وې (معنا دا چی ماته څه لږ وخت لپاره په چپرکټ کی کینم او هغه پیسي حسابوې.یو ځل بیا د نامعلوم راتلونکي په فکر کې ډوبه شوم، نو د دې لارې پای به څه وي! د دروازی غږ شو او چنار ګل بابا دننه راننوته لاس یی راته راکړو او زه یې پوره اوچته کړم،د زینو په طرف ځو او کرار کرار لاندی ښکته کیږو!

په کوچنیو ګامونو موږ تر موټر ورسیدو، چنار ګل بابا د موټر دروازه خلاصه کړه او زه په مخامخ څوکی کېناستم.

چنار ګل بابا- نو اوس راته ووایه چې ستا کور په کوم لوري دی؟

غلی پاتې شوم او نه پوهېږم چي څه ځواب ورکړم، له لږ ځنډ وروسته مې خوله خلاصه کړه چې خبرې وکړم:

- زه د بدخشان یم او مسافر یم، یو نسبتاً ارزانه مېلمستون ته لاړ شه.پیسي نه لرم، باید کار ته ولاړ شم، یوازې هغه شېږ زره افغانۍ مې راوړې چې په خزانې کې مې وی. او بس.

زما د خبرو وروسته بیا خاموشي حاکمه شوه!
چنارګل بابا-که تاسو کوم مشکل نه لرئ، زموږ د کور میلمستون لوې دی، تاسو کولې شئ زما سره لاړ شئ!

نه پوهېږم چې څه ووایم، زما په اند دا بده خبره (وړاندیز) نه ده، اوس چې زه هلک یم، دا ماته څه توان رسولې شي! په هرصورت، زه د خپلې خوښې خلاف وایم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ نه مننه، زه تاسو ته تکلیف نه درکوم !
چنار ګل بابا۔ نه د څه تکلیف دنده مې ده اوس چې ستاسو د وضیعت سبب شوی یم.اوس تاسو ته څه فرق کوې چې مسافر خاني ته لاړشي یا که زما کور ته!

خبرو سره یې موافقه وم هغه صحیح ویل ماته نو څه توپیر دهغه کور او مسافر خاني کې و؟ نو ځکه مې ورته وویل:سمه ده که کوم مشکل تاسو ته نه ویې او آرام یاست، زه کوم خبره نلرم.

هغه ماته په فکرمند نظر راګوري او بیا په کراره لځان سره یو څه وایي چې زه یې نه آورم.

او زه لځان سره وایم هغه زما پېنه ماته کړی اوس دی نو ما وزغمي خود نو.
د نږدې شل دقیقو سفر وروسته، چې بغیر له کوم رابندون او ترافیک څخه وه، هغه د یوه لوړ بالا منزله ودانې مخکې ودرېدو! او ساتونکو دروازه خلاصه کړه، تقریبا، 6,5 داني ساتونکي وه! ما په خلاصه خوله هک حیرانه خپل د مخ منظری ته کتل

داسې خو نده چې دا کور نه نه وبخښې دا ماني د دی چنار ګل بابا ده!
دننه ننوځو او زه د پخوا څخه لا ډېر حیرانه شوم،دا اوس کور دی که ماڼۍ ده!؟
د دې مانې په لیدو اخته کیږم،څومره هم غټ او فراخه دی، دا زما د عمه د کور څخه تقریبا پنځوس چنده لویه ده،یو لوې باغ د ونو ډک، یو حوض او دوه کوټې چې له دې ماڼۍ څخه په څو متری کې لرې موقعیت لري.د حویلی او د هغو دوو کوټو تر منځ یو لوی چمن شتون درلود..

د کور د لیدو په حال وم چې د ټوخي آواز د دی سبب شو چې د هغه ښکلي منظرو د کتلو څخه لاس واخلم..

چنار ګل بابا۔ که ستاسو کتل خلاص شوې وی نو، مهرباني وکړئ دننه لاړشي (او د مانۍ په لور یې اشاره وکړل)دواړه یوځای دننه لاړو او هغه زه یوې لویې کوټې ته چې شاید میلمستون یې و راوبللم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمران، د مېلمه بنه راغلاست وکړه، هغه دا خبره وکړل او پخپله لاړ او زه یوازې پاتې شوم د یو نالي خوا ته ځم او پر هغه کینم.

په وجود کې مې یو حس پېدا شو, شاېد دا کینه وه،د چنار ګل بابا سره.
د ګیلي په توګه لځانه سره وایم، چې ولې خدای هر څه یو چا ته ورکوي! بنګلا، پیسې، شتمني او خوښۍ! یو غټه ساه اخلم ترڅو له دې بې ځایه فکرونو څخه ځان خلاص کړم په هرصورت، هغه زما سره مرسته کړې وه.
د هغه د موټر ماډل څه وو؟ نه پوهیږم یو لوی تور موټر څومره آرام وو!

زه به د موټر په ماډل له کومه خوا خبره شم؟ کله چې په ژوند کې مې داسې موټر نه وو لیدلی، افسوس کوم په خپل حال باندې. هغه هلک چې عمران نومیده، د اوبو کوزه په لاس کوټې ته راداخل شوو، د هغه په راداخل کیدو زه وشرمیدم، چې یو هلک دی زما لاسونه پریوی..! لاسو منځلو وروسته,دوه ځوان هلکان له ډوډۍ سره راننوتل.! حتماً دا شاهی مانۍ ده،او زه یې په خوب کې وینم! یعنې دا ټول د چنار ګل بابا د کور نوکران دی..؟

چنار ګل بابا د کور ساده کالو کې کوټې ته راننوتې او زما څنګ ته کېناستو، د هغه په کیناستو زما څنګ کې زه پعذابه کیږم خو د دی خبرې په یاد راوړل چې زه اوس هلک یم یوه لنډه موسکا مې په شونډو خپره کیږی.ډوډۍ دومره خوندوره وه، چې ما لکه قحطی وهلو خلکو پشان په ډوډۍ حمله کړل او پر خوړلو ی اخته شوم!

کله چې بنه موړ شوم، سر مې پورته کړ، چې د چنارګل بابا د حیرت څخه ډک نظر باندی مې سترګو ولګیده، اوره مې پورته کړه.او ومې ویل: زه وږی وم!
هغه یو کم رنګه موسکا وکړه، چې ژر یې خپل مسکا له منځه ویوړل.له میز څخه ډوډۍ نوکرانو ټوله کړه، او میوه او د هغه څخه وروسته چای راوړل..

زما په لاس کې د چای پیاله وه چې یو بل ځوان هلک راغی، هغه هم ښکلی وو، خو د چنارګل بابا د ښایست په اندازه نه. ځان سره وایم:اه سترګې دی وتږه لیونی جلی.

- زید، ته چیرته یې وه هلک؟
چنارګل بابا- په ربنتیا چې ړوند یې، رضوانه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه نوې راغلې هلک موږ ته پام کیږی، او مخکې له دې چې څه ووايي، سترګې يې زما په لور ټینګې شوې.
چنارګل بابا خواته يې(چې زه تازه خبره شوم چې د هغه چنارګل بابا نوم زید دی اشاره وکړل او ویې ویل: نه يې رامعرفي کوی زید؟

چنارګل بابا- ته خپله ورڅخه پوښتنه وکړه، زه نه پوهیږم چې نوم يې څه دی؟
رضوان په حيرانی ماته ګوري!
زه په چټکی سره ټوخی کوم،او آرامه ورته وایم:زه یوسف یم، او اوس دلته مسافر یم!

د رضوان جواب مې په يو نارينه غږ چې ډیر زحمت مې وباسو د هلکانو پشان واوسيږی ورکړو، تر څو څوک راباندی شک ونکړی چې جلې یم!

رضوان- له پيژندګلوی څخه مو خوشحاله شوم، یوسف جانه.
ما په مسکا جواب ورکړو: زه هم.

رضوان د چنارګل بابا په لوری ګوری او په سترګو تری پوښتي کوې چې څه خبره ده؟

چنارګل بابا- دا همغه هلک دی چې په موټر می ورسره ټکر کړی.

چنار ګل بابا دا خبره کوی او په بی حوصلګی د کوټې څخه وځی.
رضوان چی اوس یی سترګی د حیرت څخه د توپ په شان راوتې ماته ګوری

چې زه بې اختیاره مسکا کوم او وایم: داسی مه راګوری اوس ښه یم!
زما په خبری رضوان خاندی او د ناستی لپاره راته اشاره کوی او زه هم ورسره په ډیر واټن کې کینم. د چنارګل بابا څخه رضوان ډیر اخلاقې هلک وو او ډیر ژر ملګری شو،له خپل حاله ورته وایم او رضوان یی آوری او په ډیر زړه سواندی نظر راته ګوری البته د ویلو وخت کی لګ مالګه مرچکې پکې زیاتوم او یو د دروغو قیصه ورته کوم..
" دلته به د جنې نوم چې يغما ده او ځان يې یوسف معرفي کړی په همغه د یوسف په نوم په مکالمه کې لیکو پام کوی چې غلط نشي"

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- زما مور او پلار مړه شوی او زه د هغوی یواځینی اولاد وم هلته راته شرایط بیحده سخت ول نو ځکه ددی خوا په لور راغلم تر څو یو کار پیدا کړم چی د چنارګل بابا په مهربانی" خپلی پښې ته اشاره کوم"چی داسی شوم.

رضوان لومړی په حیرت راګوری څو یو دم په کړس کړس خاندی او وریځې پورته اچوی او وایې: چنار ګل بابا؟!

د هغه په خبره تازه مې فکر شو چې څه مې وویل او د شرم څخه تکه سره شوم، او کوښښ مې وکړو خپل خبره اصلاح کړم خو رضوان همغسی بی واکه له خندا څخه پر ځمکي پروت وه.

یوسف : هغه...هغه زما مطلب زید جان وه..
په مظلومانه ډول دا خبره وایم: دا خبره دی زموږ تر مینځ پاتي شي سمده.

چي دا ځل رضوان نور هم په کړس خاندی او وایې: هلکه ! ته څومره د نجونو په څیر یی!

د رضوان پدی خبره رنګ مي د څیري څخه الوځی خو کوښښ کوم ځان له لاسه ورنکړم او په کلکه لهجه وایم: نه هیڅ هم داسی نده فقط تنه مي وړه ده چي مخکي مي درته دلایل یی وویلې.
رضوان: کوم هدف مي نه درلوده فقط ټوکه مي وکړه!
ورته مسکا کوم او وایم: پوهیږم ستونزه نشته

اوس پوهه شوي وم چي رضوان له زید نه مشر دی، دوه ورونه او یوه خور یي لرله پلار یي د ښار نامتو سوداګر وه چي ما نه پیژنده! د ډیر خبرو او خندا ګانو وروسته رضوان د پورته کیدلو اراده وکړه او په همغه حال کې په خندا وویل: ویني دا چنارګل بابا څومره بی پروا او بیعقل دي؟ میلمه یي د خداي په هیله پریښودی او دي لاړ.

د رضوان پدی خبره چې زما ورکړل شوی لقب یې زید ته استعمال کړو دواړه په خندا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شو چي رضوان په همغه حال وويل: البته که رښتيا ووايم زما خو ستاسره ښه سات تير شو.

يوسف : زما لپاره هم ګرانه وروره
زما په دي خبره رضوان په زوره زوره وخندل او د اشاري ګوته يي زما په لور ونيول او ويې ويل: تر يوي اوني پوري هيڅ ځاي ته نشي تللی ګرانه وروره...

داخل دواړه خاندو! رضوان شپه پخير وايی او ځی،عمران هم زما ځای جوړوی او ځی، بيا هم زه پاتی شوم او انديښنی دا څو ساعتونو کی لکه چې هر غم او انديښنه می هيره کړی وه.زه يو شوخ او خوشحاله مزاج لرم تل هڅه کوم چي د نورو په شونډو مسکا ميلمنه کړم خو له دننه نه ددي سرچپه يم سترګي مي درنديږي او د خوب نړي ته ځم.

رضوان- يوسف.. يوسف! پورته شه سهار شوی يوسفففففف....
سترګي مي غړوم او د رضوان په ليدلو له خوبه راپورته کيږم،بيا هم په خپل شوخ پوستکي کي ورننوځم دا چي زما حال ښه ندي، غم لرم، درد لرم دليل نه کيږی چی نورو تولو ته هم دا بی معنا حس ولیږدوم..

يوسف- مرګ يوسف اوس يوه شپه دې دوه‌ی راکړه داسي يی بيرته رانه وباسی.؟
زما په خبری د رضوان قهقهه پورته کيږی،آيا دا مخلوق غير له خندا هم ژوندی پاتی کيدلی شی؟!

رضوان- ای يوسف پخدای په يوه شپه کی درپسی خپه شوم، ما هيڅکله ستا په څير ملګرې نه درلود.
يوسف- مهربانی مو ده اوس صبا نارې راکوی يا نه؟

رضوان پداسي حال کې جواب راکړو چې په غږ کی خپی وهلی:راځه پورته شه مخ او لاس دی پريمينځه صبا نارې چمتو دی!

پورته کيږم او د حمام په لور ځم،په آئينه کې ځان ته ګورم،دا زه يم! يغما!؟ يو هلک په ګډوډو او تيټ او جيګ ويښتو وينم! غتې سترګی نه خو اوږدی او د نورو په وينا ښکلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

،توری وریځې، منځوی پوزه چی له مخ سره می جوړښت لری، لوړ قد البته د نجونو په مینځ کې لوړ شمیرل کیږم او د شیدو په څیر سپین. پوستکی؛مسکا کوم هغه کس ته چې په آئینه کې یې ګورم چی نیوهیږم څه یی په انتظار کی دی؟

له آئینه نه مخ اړوم او کوټې ته ورځم رضوان ناست دی، او لکه چې ماته په تمه وو؟

رضوان- څومره دی وقت تیر کړو؟ ښه ده چی ته انجلی نه یی کنه څه به دی کول!
(رضوان هم زما په څیر شوخ طبیعته وه)
یوسف: ستا په څیر خو بدرنګه او بدشکله نه یم چې آیینه پریینودل راته آسانه وی!
زما په خبری رضوان خاندی او په ویاړ وایی: نه ربښتیا ووایه تر اوسه دی زما په څېر ښکلی هلک لیدلی؟(او خپلی سترګی ډیر په ناز اړوي، په دې حالت یی زما په ستونی کی کړی ګوله الوځی او ټوخیږم او د ډیری خندا له امله لکه لبلبو (چوغندر) سور اوړم..

په ربښتیا چی ښکلی وه مګر نه د چنارګل بابا په کچه او اندازه.....

یوسف: ښه ده چی انجلی نه یی کنه په دی سترګو اړولو په دیې څو نفره تباه کړی وای؟

دا ځل ما په قهقه وخندل او رضوان راته هک پک کتل!
یوسف: څه دی ګرانه وروره تراوسه دی ژوندی موجود ندی لیدلی؟
رضوان د مربا مړی پورته کولو حال کې په مسکا یی وویل:ژوندی موجود می لیدلی خو ستا په څېر نه..؟!

هیس مې ونه ویل او ډوډی مو وخوړل،د صبا ناري وروسته رضوان دفتر ته ځی او زه یواځې پاتی کیږم، بیا هم غم مې د زړه په لوریې برید کوی، او زه خپل د دی بیځایه ففکرونو څخه د نجات لپاره د چمن او باغ لوری ته ځم !
نیوهیږم څومره وخت تیر شوی وو چی د یو کس غږ اورم..

_ یوسف .... یوسف
د رضوان غږ وه، په لوړ غږ وایم:دلته یم.
په غوصه زما په لوری راځی او وایې:چیرته ورک یی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- دلته ورک وم.(د باغ په لوری اشاره کوم)
رضوان- غرمه چیرته وی؟
یوسف- همدلته وم نو.
رضوان د خولې څخه یو پوف کوي او وايې: نو ولی دی ډوډی نده خوړلی؟؟

د رضوان په خبره تازه مې د هوا تیاره کیدلو ته پام شو! او په کراره وایم: وبښې وخت می بیخې له لاسه وتې وو،دا ځاې ډیر ښکلی دی.
زما په خبره رضوان راته په مسکا ګوری او وايې: ډاکټر درته نه وه ویلی چې یوه هفته له ځایه مه پورته کیږه !؟
:□#شهاب
د ډاکټر خبره مې تازه یاد ته راغله، خو ځان بی خبره نیسم او د رضوان خبره بدله وم او وایم: دفتر کې کار ښنګه تیر شو؟
زما په خبری رضوان خپل سر په دواړو خوا وخوره ویې او ویې ویل: په ربنتیا چې ډیر سپین سترګې یی خبره ولی تیروی!

د هغه پدی خبره دواړه خاندو او د کور په لور ځو
چنارګل بابا- سلام یوسف خان.

مخ می اړوم او تازه مې چنارګل بابا ته پام کیږي او وایم:علیکم سلام ښه راغلئ.
رضوان زما د ځیری او د خبرو طریقی ته په کتلو هڅه کوی خپله خندا تیره کړی!
او بریالی کیږی او چنارګل بابا ته مخ اړوي او وايې ورته.

رضوان- زید پخدای که یو سم کار تا خپل په ټول ژوند کې کړی وی نو هغ همدا د یوسف راوستل دی.

چنارګل بابا داسی لکه چې د رضوان خبره یی نه وی اوریدلی وایی:مور چیرته ده؟
رضوان- د ترور دوی کره تللی.
چنارګل بابا- ډوډی مو خوړلی؟
رضوان- نه عالیجناب ته په تمه وو.
چنارګل بابا بی له کومی خبری ځی او خدمتګارانو ته غږ کوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شپې ډوډی تیاریږی او په پوره آرامتیا کې خوړل کیږي
زید- عمران چای راوړه
عمران- په سترګو ښاغلیه.
چای راوړل کیږی د وچی میوې سره؛

هغه دواړه په ټیلفون کې مصروف ول او زه لکه د لیونو په څیر می ورته کتل
رضوان خپل سر پورته کوی او زما په لیدو وایې:راکړه ټیلفون دی چې د وای فای کوډ درته ووهم

په حیرانې وایم- وای فای څه دی؟
دا ځل ښاغلې چنارګل بابا هم سر راپورته کړ او دواړو په حیرت ماته را وکتل او رضوان په همغه حیرت وویل: په قرآن رښتیا ووایه ته یی نه پیژنی؟
یوسف- نه پخدای.
بیا هم زما په خبری دواړه هک حیران شول.
رضوان- ته راکړه ټیلفون دی.

یوسف : نه یی لرم
دا ځل نو په واضح ډول د دواړو سترګې د توپ په څیر د حیرت څخه راوتلل او رضوان وویل: له غره نه راغلی یی یوسف جانه؟
یوسف- هو رضوان جانه بدخشان ډیر ښکلی او سمسور غرونه لری!

زما په دې خبری رضوان په کړس وخندل او چنارګل بابا هم لږ غوندی مسکا وکړه.
رضوان بیا وویل: درس دی ویلی؟
یوسف- هو تر دولسم ټولګې پورې.

رضوان-انګلیسی څنګه؟
یوسف : لږ لږ می زده ده.

زما په خبرو رضوان په فکر کی ډوبیږی او هیڅ نه وایی. په دی دوه شپو کی ولی د

(c) ketabton.com: The Digital Library

عصبی حملې پته نه لګېږي؟ نېو هېږم ورته حیران یم! څلور شپې تیرېږی او رضوان له ما سره عادت کړی دواړه خاندو خو چنارګل بابا لږ وینم،یو ځل هم د چنارګل بابا مور زما پوښتنی ته راغله په ربښتیا چی ښکلې او زړه سواندی ښځې وه.

د چنارګل بابا مور- زویه څنګه یې؟
یوسف- ښه یم ترور جانې وبښي ستاسو مزاحم هم شوم.
د چنارګل بابا مور- دا څنګه خبره ده زویه زموږ د سترګو په سر ځاې لرې.
وروسته له لنډو خبرو کولو له کوټې نه لاړه
په دا څو ورځو کی هیڅ ورځ نه وه چې د دوی میلمستون خالی ووسی ډیر قومی خلک ول...

نن شپه می دلته پنځمه شپه ده !
نور باید ورو ورو تللی په همدې فکرونو کې وم چې رضوان دهلیز ته راغی او مخامخ ماته کیناسته کرار یې سلام کړو.
یوسف- علیکم سلام
په تیلفون کې بوخت شو، په یو څه لوړ غږ می وویل:رضوان!
رضوان- وایه!
یوسف- صبا ځم
زما په خبری رضوان په جدی نظر راوکتل او ویې ویل: چیرته؟

یوسف- د کار او مسافر خونې پسې.
رضوان- چا درته څه ویلی؟
یوسف- نه خو میلمستیا هم یو حد لری.
مخکی له دی چې رضوان کومه خبره وکړی د چنار ګل بابا غږ پورته شو چې ویې ویل:رضوان دا باغوان چیرته دی؟
رضوان- کلی ته ولاړ.
چنارګل بابا- بیرته نه راځی؟
رضوان- نه فکر نکوم.

رضوان لنډ ځوابونه ورکول ګواکی فکر یی ګډوډ وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چنارګل بابا پوف کړو او ویې ویل: نو باید یو بل باغوان پیدا کړم!

باغوان .... باغوان له فکر نه چی په سر مې درلوده وړه شانتی مسکا می وکړه خو په ویلو یی باوری نه وم بیا هم جرأت می وکړ او ومی ویلی: که ستونزه نه وی زه باغوانی کولی شم؟

دواړه حیران شول چنارګل بابا څه ونه ویل خو رضوان په نه زړه وویل: څه وایی یوسفه! ته زموږ میلمه یی او تر اوسه ښه شوی هم نه یی!!

یوسف- مېلمستیا هم حد لری ځنګه چی ګوری زه هم کار پسی ګرځم او صبا می پښه هم له ګچ نه خلاصیږی.

په تمه د دواړو طرف ته ګورم چی رضوان وایې: بیا پاتې کیږی؟

خاندم او د سر په ښورولو یی خبره تایید کوم،یو دفعه الوځی چی غیږه راکړی چې زه هم پورته کیږم او لاسونه می مخې ته نیسم او وایم.

یوسفچ- عه عه نو حیا دی چیری زما خورکی نه ګوری زه نامحرم یم هوم؟
رضوان: هههههه زه دی وډار کړم چې څه خبره ده لیونیه!

چنار ګل بابا چی تراوسه غلی ناست وه وی ویل: په دی ډنګر او ضعیف ځان دی دومره لوی باغ د کارونو له ضماواري وتلی شې؟
یوسف- هو ما هلته هم باغوانی کوله!

سر ښوروی او څه نه وایی چی رضوان وویل: نو ښه راغلاست باغوان یوسفه!!!!!!
ومو خندل او دا ځل چنارګل بابا هم زموږ سره وخندل،ځومره په مسکا باندی ښکلی ښکاری دا مخلوق،البته د ورور په ځای می دی وی!
په دی فکر مې په کراره ځان سره وخندل....

نن له چنارګل بابا سره ځم چی پښه می له ګچ څخه خلاصه کړی، له مخکې نه اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

راسره ښه شوی کله چې څوک نه وی راسره خاندی او ټوکی کوی خو له نورو سره رسمی خبری کوی؛

- مهربانی وکړی.
یوسف- سلام.
همغه ډاکټر می چی مخکې لیدلی وه په کراره یی وویل:
ډاکټر- علیکم السلام پېنه دی څنګه ده؟
یوسف- ښه ده شکر..

وروسته له دې چې پېنه می له ګچ نه وباسی له روغتون نه وځو
چنارګل بابا په خندا وایی: زه وایم ته یو دفعه انجلی ونه اوسیږی یوسفه!

په لاس مې د هغه په سر ګوزار کوم او ورته وایم:سړی شه چنارګل بابا.

زما پدی خبره هغه 180 درجې زما خواته را وڅرخیده او په حیرانتیا یی وویل: څه دی وویل چنارګل بابا بیا څوک دی؟

د هغه پدی خبره تازه خپل خبری ته مې فکر شو او په ډار می وویل: مخ دی واړوه. چې اوس ما غوندې بل څوک په موټر ونه وهې او معیوبه یې نکړی.

چنارګل بابا- خبره مه بدلوه ووایه چنارګل بابا څوک دی؟
یوسف- زید جانه وایم چې له رضوان نه احوال لری؟؟؟
چنارګل بابا- یوسف سړی شه ووایه چنارګل بابا څوک دی؟

موټر یی ودروه او زما تازه پام شو چی کور ته رسیدلی یو.
چنارګل بابا- نه یی آوری وایم چنارګل بابا څوک دی؟

تیښته می پر پاتې کیدلو ښه وګڼله په هغه حال کې چې د موټر دروازه مې خلاصوله په خندا می وویل: خپله دی یې ګرانه ورور جانه خپله دی!
د دی خبری نه وروسته مې د مانۍ په لور منډه واخیسته! او چنارګل بابا هم راپسې شو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه حال کی چی زما پسی منډی وهلی، په لوړ آواز سره د خندا یی وویل:

چنارګل بابا: مګر زما لاس به درته ونه رسیږی یوسفه وژنم دی!
په منډه مانې ته ورننوتم چی رضوان می ولیده خواته می ورمنډه کړه او شاته یی پټ شوم،په داسی یو غږ چی هیجان او پاریدنه پکې پټه نه وه ومی ویل: هله چی وژنی می!!

د چنارګل بابا آواز پورته شو: یوسفففففف!!!!!!!!!!
زما په لیدلو چې د رضوان شاته پټ وم شیطانه مسکا یی وکړه، رضوان بیچاره هک پک زموږ دواړو تر منځ لیدونکی وه. چنارګل بابا له فرصت نه ګټه پورته کړه او زما خواته یی رامنډه کړه، چې ما په لوړ او غټ غږ وویل: رضوان خاورې دې په سر شه ددی چنارګل بابا مخه ونیسه یوه نړی ارمانونه لرم!

زما په خبری رضوان په کړس وخندل او ویې ویل: آخر دی هم خپل کار وکه.؟!

لا د رضوان خبره خلاصه شوی نه وه،چی چنارګل بابا رضوان یو لورې ته ټیل واهه او زما په خوا یی حمله وکړه چی زما د چیغه پورته شوه، په لاس یی زه د شا لخوا له کالیو ونیولم او لکه ماشوم یی پورته کړم!

د ربښتیا هم د هغه چنارګل بابا پهمخکې زه یو ماشوم ښکاریدم نور هیس.
چنارګل بابا-ووایه وګورم څه دي ویل؟! چاته دي چنارګل بابا ویلی هوووم ؟؟؟

د ډار څخه په ډک غږ می ورته وویل: زید جانه ته چیرته چنارګل باباي یې په ټوکو دی هم سر نه خلاصیږی او نه پوهېږي هان؟؟؟

زما په خبری دواړو په جګ غږ وخندل اوما ادامه ورکړه: سمده زما په اندازه جذاب نه یی ، خو بیاهم ښه یی په خدای زه خپله درته ښځه پیدا کوم سمده وروره په زړه مه نیسه اوس می راښکته که..!

زما پدی خبرو اوس نو دواړو خنداوی د ګاوندي کورته رسیدلي وه، زه دي زید په لاسونوکی داسي وم لکه ماشومه اوس باید جزایي شم دي شرمم احساس می وکه او ومې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل !

یوسف- هی څمکه ته می ښکته که، اوس سمده چنارګل یې هې خپل قد زما په مخکې مه راوړه یاالله څمکه ته می ښکته که.

دواړو خپله خندا تولة کړه چنارګل بابا زه څمکې ته ښکته کړم. او ما ناساپه مخ د رضوان خواته کړو او ورته می وویل: اووو تور ماره ولی خاندي! هیڅ دي کولی نشوو ما دي آدم خوار له لاس څخه راخلاصه کي زما ټول حیثیت دي سوال لاندي لاړ! بیا مې پام شوو چې ګل ته می آوبه ورکړل...

خدایه بیا مې څه وویلې نن حتماً مړه کیږم دي دي ژبې ده لاسه، خاوري دي په سرشه یغما خاوررررر دي په سر شه یغماااا.. دا ځلی دي رضوان نوبت شوو ما پسې منډي ووهي، وای خدایه بیا دی موړک او پیشو لوبه پیل شوه، چنارګل بابا په زوره، زوره خندلې او رضوان سترګې سرې وي ماپسې منډي وهلي او ویل یې:اووو لنډیه اوس زه درته ښایم څوک تور مار دی؟! آیا تا زما په شان داسې جذابه او ښایسته انسان لیدلی ده لنډیه!؟وډریږه!

باید یو بل تخنیک وکاروم،داخلې د چنارګل بابا شاته می پناه ویوړه،او په خوږه او شیرنه لهجه می ورته وویل:زید جانه صدقه دي شم الهي، څومره مهربانه یی خدای ته وګوره ماځه ورته وویلی هغه ته (اشاره می رضوان ته وکړه) چې د څه پشان راپسې منډي وهي..؟!

چنارګل بابا د حیرت څخه په خلاصو سترګو ماته کتل..رضوان کرار، کرار رانیږدي کیده چې ما په لوړ غږ ورته وویل: په قرآن که زما دسر یو ویښته وشکوې،زید دی ژوندي نه پریږدی. نور دي زړه وروره (او بیا مې مخ د چنارګل بابا خواته کړه او مې ویل: کنه زید جانه؟؟؟

وااای بیا دوی د ډیر خندا څخه خپل پښتورګي نیولي وه،
زید په جګ غږ وویل: هرڅوک که زما ښځې ته نیږدي شو پښې ورته ماتي کوم خیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصه..

د چنارګل بابا پې خبره داخل ما در حیرانتیا څخه ښکرونه پیدا کړل! او رضوان نور رانیږدې نشوو هملته ځکمی په سر کیناسته او خندل یې، چې ما څو سوکه د چنارګل بابا په اوږه وکړل او ومې ویل: سپین سترګیه، لږ حیاهم ښه شي ده (د هغه په شان خو لږ د خولې او سترګو په کږه کولو مې په مسخره لهجه د هغه پیښې وکړل او ورته مې وویل: هرڅوک زما ښځې ته نیږدې شي وژنمی. تا چنارګل بابا ته نو څوک ښځه درکوي؟

دا خبره مې وکړل او مانې په لورمی پښو ته زور ورکړه ، او د دواړو څخه لرې شوم، او یواځېږمې د هغوی د خنداګانو غږونه د شا لخوا څخه آوریدل..

***

زما یوه میاشت ده راتګ څخه تیره شوی وه، خوو تراوسه د دې کورني د پلار سره می کتلې نه وه؟! موږ ټول یوځای په یو دسترخوان ډوډی خوړل.زید خور 23 کالو عمر لري،او ډیره ښه او با حجابه جلی ده.رضوان 28 او زید 26 کالو دي، ښه اخلاقي او ښه کورني لري،اوس زه هم د دې پنځه نفرې کورني یو غړي حساب کیدم' دې یو میاشت کی تقریباَ 2 ځلې عصبي حملې راته پیدا شوې خو ډیره شدیده او دوامداره نه وه....

نن شپه د زید پلار د سفر څخه راغې، مهربانه سړی وه ربښتیا هم نېکبخته کورني وه. او زه بیا د لیونیانو پشان د داسې یو ژوند حسرت او آرمان خورم...

نن شپه د ټولو شپو پر خلاف ژر خپلې کوټې ته راغلم، یوه د هغه دوه کوټو څخه چې د مانې څخه د باندې وې د اوسیدو لپاره مې انتخاب کړی وې، دلته می د آرامتیا احساس کوه. ترڅه اندازه ټول شیان په دې دوه کوټو او آشپزخانې کې موجود وه، تریخ چاې مې ځانته واچوه اوپه تخت کیناستم لاس کی کتاب ته می کتل
د کتاب نوم څو ځلې لځان سره تکراره وم... بینوایان... بینوایان.

بیا هم تیروخت کې ډوبه کیږم تیاره ماضې کې مې او خپل راتلونکې ته په اندیښنې کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوم، څومره په نور حقیقت پټ پاتی شی؟څو ځلي می دا پوښتنه لځانه څخه وکړل خو په ځواب باندی نپوهېږم.

دروازه غږ زما خیالونه په نیمه کې پاتی کوی...

د زید لوړ قد او چهارشانه قامت په دروازه کي ښکاره شو چې ویې ویل: ولی دومره وختي راغلې، ښه یی؟
یوسف- ښه یم لږ می یوازي توب غوښته!

زید راځی او زما په تخت باندی ځان اچوي او په ستړی لهجه وایې: یوسف زړه می تنګ دی، فکر کوم زړه می د سینی څخه د باندي راوځې!

نپوهېږم ولی! خو احساس کوم چې د زید زړه نیولې دی او اړتیا لرې ترڅو یو نفر و ته غوږ ونیسې، نو ځکه ورته وایم: کوم څه شوي دي؟

زما د پوښتني په جواب کې هیس نه وایې، چې زه خپل لځاي څخه پورته کیږم، مخ د زید خواته ګرځه وم او وایم: چای که قهوه؟
هغه آرامه وایي:قهوه.

آشپزخانی ته ځم او د یوی پیالی قهوې سره راځم، د هغه څنګ ته په تخت باندی کینم، هغه بیا هم په فکرونو کي ډوب شوي او خاموش دی، وربانديي غږ کوم: زید!

خپل توري سترګي را پورته کوی او ماته راګوری،په کراره باندیچ خپل سر زما پر پښنو کیږدی چې زه ورخطا کیږم او ټول بدن می لکه آور ګرم کیږی..تر اوسه پوري هیڅکله کوم هلک سره دومره نیږدي نه وم،کولی می نشوو د هغه سر خپل د پښو څخه لري کړم، هغه یواځي د یو وړور په شان دا کار وکړ او زه هم په دي شرایطو کي هلک یم، نور باید نورماله اوسم .....

زید- ته څومره ظریفه، کمزوری یی هیڅ زموږ په شان نه یی !
یوسف- ښه اوس د دی خبرو لپاره خپل ځان دي لکه خرس زما په تخت اچولی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبری باندی په آرامه خاندي او بیا خاموشه کیږی.څومره ښکلی ویښتان لري، تک تور بی اختیاره وایم: ده کومي شامپو ځخه ګټه اخلي؟ څومره ښه ویښتان لري

زید- ذاتی همدا رقم دی شامپو پوري اړه نلري.

د زید پدی خبر لځان سره وایم هو رښتیا وایی د فرشته خاله(د زید مور) ویښتان هم همداسی تک تور دی، هغه لږ خاموشه پاتي کیږی او بیا وایي: ستا ویښتان ولی بی نظمه دي؟ ما تراوسه لیدلی ندی فکر کوم ویښتان دي یو اندازه صاف ندی همداسی نده؟؟

نباید هم هغه زما ویښتیان لیدلی واي!؟ ځکه هروخت به په سر مي خولی او دستمال تړو، په کراره ورته وایم: هو بې نظمه دي ټیټ والي او جګ والي لري،ځکه چې زه یې خپله اصلاح کوم او جوړه وم یې.

زما په خبری هغه خپل سر را پورته کړو، او ښه په ځیر،ځیر یې راته وکتل خو بیا هم خاموش شوو، نن شپه ډیر په فکر کی دی حتماً کوم څه شوي دي؟ کوښښ کوم ترڅو د کوټي درانه چوپتیا ماته کړم او وایم: چنارګل بابا، هله زر پورته شه ځآن دي زما غیږي کي اچولی نه شرمیري د بل چا ځای دی اخیستی بل سبا ښځه کوم د خلکو حق مه خوره سپین سترګیه!

هغه په خندا وویل: بلکل په یو سم ځای کي شتون لرم یوسف خان!
د هغه په خبره تکه سره کیږم، او فکر کوم دغوږونو ځخه می دود پورته کیږي خپل ځان کنترول کوم، ویښتان ورته کش کوم، چې هغه یو" اخ" واي

یوسف- دا زما د ښځي حق دی بی ادبه لاړشه حق دی بل ځای که پیدا کړه،
دا خبره کوم او په تلوار د هغه څخه لرې کیږم، زما پدی کار د زید خندا د کوټې فضا ډکه کوي.

زید- ته راشه ستا ویښتان وګورم.
یوسف- ولې د خاله کور خوو ندی محترم وروره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په طرف راځي تر څو د سر ښخه مي خولي لرې کړي خو زه ورښخه لرې کیږم.
زید- اه ندی خورمه یوسف دوه دقیقه آرامه اوسه.

په سل جار او جنجال باندی زما له سر ښخه خولي لرې کړه،حیرانتیایی په سترګو کی وینم په حیرانه غږ وایي: یوسف په خدای ویښتان دي هم د جینکیانو په شان دي ښنګه اوږده دي، تیت والي جګ والي سره هم ښایسته ښکاري لاسونی زما په ویښتانو کي ننباسي لکه په ګوتو باندي ویښتانو سره می لوبي کوي

زید- ښنګه نرم دی کومي شامپو ښخه ګټه اخلي؟
یوسف- اه بس ده لري که لاسونه دي لکه چې غل دی نیولی وي ټول ویښتان دي راته وشکول لري شه لري ...

زما په خبرو خاندی او وایي: د همدی لپاره دي ویښتان چاته ښکاره کوي ښاغلي یوسف!
یوسف- په خدای وهم دي چنارګل بابا انسان په شان کینه قهوه دي زهرکه
او داسي هم ما غیږ کي مه نیسه لکه چي خپله ښځي غیږي نیولي وي،بی حیا هلکه.
(پدی خبری مي دواړه خاندو او زه بیا وایم: بده ده زما وروره ، بده ده

زما په خبرو زید خپل لاسونه د تسلیم په ښاني پورته کړل او ویې ویل: سمده تسلیم مولوي صاحب.

دواړه په تخت باندی کیناستلو هغه خپله قهوه په لاس کي ونیوله، او ما خپل یخ چای بدل کړو د چای ښکلو حال کې وم چې زید وویل: یوسف سهار لاړشوو جامي یا کالي درته واخلم یوه میاشت کیږي د عمران کالي او جمپر اغوندئ، زما کالی ستا په اندازه ندی ټول، ژمي دي همدا دوه جوړه کالو و جمپر کي تیره کړل.

زید ربښتیا ویل ما ټول ژمي همدط دوه جوړه کالو لو جمپر کي تیر کړو،خو نیمکرغي دلته وه چې کوټي کې دننه د کالو مینځلو ماشین درلوده یو به مې ماشین کي اچوه بل به مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اغونديږ.

په صاف غږ ورته ووایم: نه همدا دوه جوړط کالي زما بس دی څه ضرور..؟!
زید- د ماسپښین وروسته څلور بجي په تمه اوسه.

زید دا خبره و کړل او خالي پیاله د قهوه یې د میز په سر کینوده او د دروزاه په خوا روان شوو او ویې ویل:شپه پخیر.
یوسف- شپه پخیر.

ژوره ساه می واخیسته او لځان سره می وویل: چنارګل بابا هم لیونی راوخته!سهار وختي پاسیدلم دي منډو غږ می غوړونه ته راورسیږده،د کړکې دباندي می وکتل ژمي هم هیڅ خلاصیږي نه! زید په ورزشي کالو کې د مانې په لوري منډي وهلي،لاړم کالی می بدل کړل او کالو لاندي می ډبل شي هم واغوستو ترڅو کوم شی مشخص نشي، کنه هروخت می اغوستلو،خولی می په سر کړه عمران جمپر می واغوسته او مانې په لوری لاړم.

تقریبآ ټول راټول وه په جګ غږ می سلام وکو، ټولو علیکم وویل او په خندایي راته کتل، آسما غږ وکړ(آسما دي زید او رضوان خور ده)

آسما- یوسف لالا راځه رضوان سره کینه.
په خندای می ځواب ورکو:سمده.

د رضوان څنګ کې کیناستم، هغه په تلوار،تلوار او تیزه ډوډی خولې ته کوله.
یوسف- زهر دی شه انسان په رقم یی وخوره ټوله دي خلاصه کړل.

زما په خبری رضوان د خندا څخه سور شوؤ او ویې ویل: یو ورځ هم انسان په کراره نه پریږدي مزاحم لنډیه!

زید غږ وکړ: آسما د یوسف ناشته څه شوه؟
آسما- دغه ده لالا جانه ظریفه ترور یی راوړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

روسته د څو دقیقونه ترور یو پټنوس سره راغله د ناشته وروسته، چمن او باغ مې یوځل وکته، د ګلانونه څخه باید بیحده زیات محافظت وشي ځکه ډیر حساس دی.
رښتیا هم دا کورني په ما باندی ډیر احسان کړي او هیڅکله ماته یی د یو نوکر په سترګه ندی کتلي هغوی لپاره دي کورني غړي وم،تر ماښامه په باغ کي مصروفه وم د موټر غږ راغی شاید زید وي!

زه لا په باغ کې وم چې هغه د څو ثانیو وروسته غږ وکړ: یوسف ته تراوسه پوری تیار شوې نه یې؟
یوسف- سلام دې څه کړو بی ادبه؟
زید- سلام می دي یوسف خان په ښکلا او جمال باندي.
خاندم او ورته وایم: زه تیاریم اوس درځم.

لاسونه می د پیپ په اوبو ومینځل او دواړه د زید د موټر په طرف چې اوس پوهیږم لندکروزر دي روان شو،څومره موټر یې ګرم دی! مارکیټ ته تر رسیدو دواړه خاموش وو. یو نارینه مارکیټ مخې ته ودریده.

زید- ښکته شه.

د موټر څخه ښکته شو او د مارکیت په خوا روان شوو، یو دوکان ته ورغلو

زید- وګوره او خوښي کړه.
یوسف- زه پتلون او بلوز نه اغوندم.
زما په خبری زید په حیرانتیا وایی: هغه وخت ولی؟
یوسف- ځکه خوښیږي می نا.

زما په خبری زید پوففف کوي او د یو بل کالویو دوکان په خوا روان شوو.
زید-اوسی واخله خوښ کړه!

یوجوره نقره یی کالی مې سترګی نیسي غاړه یی نازک وه، وایم: اوبخښی هغه نقره یی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کالي راښکته کړي.

دوکاندار کالي راښکته کړل تقریباً نو زما په اندازه وه صرف لږ لوی وه،خو زما بلکل همدا لویوالي آزاد والي زما خوښ شول.

یوسف ـ دغه زید دغه همدا واخله.
زید په سترګو باندي کالي اندازه کړل او وویل: په تاباندې لوی دي.
یوسف- تاته یی څه ؟؟؟؟
زید زما په خبری په حیرانو سترګو راته وکتل او وویل: بی ادبه!

یوه خاکستری جمپر، جګریی کرتی،او یو جوړه نخودی کالي د زید په انتخاب باندی می واخستیل او د مارکیټ څخه راووتو.

زید- راځه یو رستورانت ته لاړشوو ډوډی به وخورو څه وایې؟
د زید په ځواب کی می وویل:نیکی او پرسش عجبه!

زما په خبری زید خاندي خوو څه نه وایي،چ موټر دریږي او پیاده کیږو رستورانت ته ننوځو،رستورانت ډیر لوکس وه دوم منزل ته یی ورغلو یو کونچ او د نظر څخه لرې میز مو خوښ کوو او کیناستو، د څو شیبو وروسته ګارسون راغی ترڅو سفارش یا فرمایش واخلې، چي یوه ډله جینکانی راځي، او یو میز مخکي بلکل د زید مخامخ کیناستلي او د خندا غږونه یی پورته شو.

زید زما خواته مخ کوي وایي: ځای ښنګه دي؟
یوسف- زما په رقم جذابه او ښکلي.
زما په خبری زید خاندي او وایي: په ځان مینه.

موږ دواړو خبری کول چي یوه جلی وویل:جینکیانو خدای هم څه ښکلاکانې خلق کړي.

د هغه جني پدی خبری باندی زما سترګی د حیرت څخه خلاصی کیږی او زید خوا ته ګورم، خو زید ډیر جدي ناست وو او مبایل که مصروف وه، د بلي جلی غږ راغی...

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسیه که بد ورته وګوری سترګی دی درباسم اوښي د دی!
بلی انجلی په غوسه وویل:دواړه چوپ شی په کوڅه کی خو نه یاست.

د هغوی په خبرو زما سترګي د حیرت څخه خلاصې پاتې وي،! انجلی هم دونه بي حیا اوسیدی شي! د زید غږ لوړ شو.

زید- څه شوی ولی لکه بیزو غوندی شوی یې یوسف؟
یوسف- بیزو به پخپله یی وادی وریدل هغه انجونو څه وویل؟

زید خپل اوږه پورته کړه او په شیطانه مسکا باندی وویل: نا کوڼ یم.
یوسف- ښه شو وادی وریده ما درته ویل وه چې زه سومره جذاب یم دا هم ثبوت یي.

اوس نو د چنارګل بابا نوبت و چی سترګی تر اخیر حد خلاصی شوی، زما په خبره او په لوړ غږ یې خندا شروع کړه او همغه حال کې وویل:یوسف جان کولې شې ماته ووایې دا دومره په ځان باور دی له کوم ځای څخه سرچشمه اخلې؟

مخکی له دی چی زه جواب ورکړم زموږ غوښتل شوی شیان راورسیدل، په خوړلو بوخت شو چی زید یو دم په ټوخی شروع وکړل، سترګی می پورته کړی او کوم څه مې چی سترګو ولید خوله می خلاصه پاتی شوه! یو انجلی میز ته نږدی ولاړه وه او یو کاغذ پر میز ایخې و؟! زید ته یې خپله شمیره ورکوله!؟ زه دومره په ډوډی بوخت وم چې بیخی مې پام نه و شوی.له یو ټوپ سره زید څنګ ته ځان رسه وم او په کلکه باندې پر شا یې وهم چی هغه نور هم سور شو اواوبه یی په یو نفس وڅکلی په کراره وایم: خاوری دی په سر شه زید یو عالم خلکو ته دی و شرمه ولو.

داسی می وویل چی یواځې زید وآورید مخ مې انجلی ته واړوه او مسکی شوم ومی ویل:اغلی که غواړی مونږ سره ډوډی خوړی شی.

انجلی نامحسوسه خندا وکړه او بغیر له کومې خبری د دی سره راغلې هغه نور انجونو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل: راځي انجونو ښاغلو سره ډوډی خورو.

چنارګل بابا په غوسه ماته را وکتل خو ما ځان تیر باسو، دری واړه انجونی راغلی ګارسون میز له سره ډک کړو تولو په آرامه خپل خواړه خوړل هیچا خبری نکولې، چې انجلی په ډیر ناز زید ته وویل:وبخښئ کولې شم ستاسو نوم باندی پوهه شم؟!

زید په نه زړه وویل: زید!
انجلی- څه ښکلې نوم.
زید د دروغو موسکی کیږی او خپل خواړه خوړلو باندی مصروف کیږی.خواړه په خاموشی کی خوړل کیږی د قهوی سفارش مو ورکړو، دری واړه انجونی چی نومونه یې آسیه ,فرخنده او زیبا وه د زید سره په خبرو بوخت شول او دا جناب یوسف صیب کدو تشریف فرما وو؟!!

د هغه انجونو د تلو ورسته مې وویل: ځومره بی حیایی زیاته شوی په خدای نمبر یې هم واخیسته..! خاوری مو پر سر شه انجلی باید لږ سنګینه وی کنه زید؟
زید په غوسه وویل:ودی خوړه !خپله شپه دی هم خرابه کړه او زما ده هم.

په شیطنت مې وخندل او ومې ویل: ما خو ستا له عذاب درکولو څخه خوند واخیست.

چنارګل بابا خپل سر وخورو او ویې ویل: ولا حول ولا قوت پاسیږه یوسف له مخې مې لرې شه کنه وهم دی.

د هغه په خبره مې وخندل او د ډوډی د پیسو ورکولو لپاره د حساب صندوق خوا ته لاړو حساب دار وویل: ستاسو حساب ورکول شی..!

د هغه پدی خبره په حیرانتیا موږ یو بل ته وکتل او بیا پوی شو چی هغه انجونو حساب کړی..؟ د هوټل څخه د وتلو په حال په خندا مې زید ته وویل: زید وایم بلاخره پیسه دار خاوند دی پیدا کو ده ډوډی پیسی هم درته حساب کړی. هههههههه

زید د غوسې څخه سور واوخت او زما خواته یې حمله وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ما په خندا وویل: په خدای ټوکې مې کول ولی اوس وحشی کیږی خو ته یې خوښ شوی زه څه وکړم.

زید هیس نه وایې او زما لاس نیسې او موټر طرف ته مې وړی او د توپ په څیر مې د موټر مخکی سیټ کی مې اچوی. او موټر حرکت کوی، او شکر ژر ورسیدو، همدا چې ښکته شو رضوان زموږ خواته ته ورختا رامنډی کړل او په لوړ غږ یې وویل: چیرته وې لنډه غرانو..!

یوسف- هوی تور ماره څه شوی دی؟خرید ته تللې و څه ځان په زمکه او آسمان وهی!
د زید د خندا غږ آورم او رضوان چې په غوسه وایې: بد دی وکړل لنډیه ماته مو ولی ونه ویل ها؟!

کرار مې د زید د غوږ ځنګ کې وویل: په خدای که دا تور مار ما ووهې نو مور جانی ته دی هر څه وایم نور خپله پوهیږی!
:#شهاب
زما په خبری د زید خندا د غږ یی چوپ کیږی او ماته ګوری، چې زه وایم: رېښتیا رضوان پوهیږی رسټورانټ کی څه وشو..؟
زما په خبری رضوان وویل: څه شوی بیا مو کوم ګل ته اوبه ورکړی !؟
په خندا می وویل: له دی ورور نه مو پوښتنه وکړه.
زید چې وضعیت خراب ولید ډیر جدی وویل: رضوان بس که ماشوم خو نه یی لاړو یوسف ته مو کالې واخیستل یو میاشت شوی د عمران کالی او جمپر اغوندی،ته په کور کی نه وی نو ځکه تنها لاړو.

رضوان خپل سر وخوځه وه او مشکوکه غوندی چوپتیا اختیار کړل او کرار یې وویل: زیدا! عمه راغلی.

د هغه پدی خبری زید په لوړ غږ وویل: څه!? ولی !!
رضوان عاجزانه ورته وکتل او ویې وویل: آرام اوسه زیدا!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په غوسه باندی د مانۍ طرف ته لاړو، ما مخ د رضوان خواته کو او ومی ویل: ده باندی سه وشو؟

رضوان زید ته چې د مانۍ خواته تلو وکتل او ویې ویل: قصه یی اوږده ده.
خپل اوږه مې پورته کړل او خپل د کالیو پلاستیک مې واخیست او کوټې ته مې لاړم او حمام مې وکړو،نوې کالې او نوی چمپر می واغوست هوا ریښتیا هم سړه وه،دی خلکو ریښه وباسی،ویښتیان مې وچ کړل خولې مې په سر کړه، داسی چې څو تار دی ویښتیان مې د باندی را ووتل،مانۍ خوا ته لاړم او آشپزخانی لاره مې ونیوله

اسما په جیګ غږ وویل:سلام لالا.
په خندا مې وویل: علیک سلام زیدا او رضوان چیرته دی !
آسما په خفګان وویل: د زید کوټه کې دی.
سر می ښکته پورته کو د سمده په توګه او زینو خواته لاړم، د زید کوټې ته ورسیدم دروازه می ټک ټک کړه له لږ زنډ وروسته غږ وشو: راځه.

ننوتم او دروازه می بنده کړه، مخ می د هغوی دواړو خواته کړو او ومې ویل: دلته مو سنګه باندار اچولی خیریت خو دی؟؟؟

پرته له کومی خبری دواړو په حیرت کتل راته خپل وریځی می پورته کړی او په حیرت می وویل: هوې څه شوی؟؟ پیری مو لیدلی!؟

زما په خبری رضوان وخندل او ویې ویل: څنګه ښایسته او دلکش شوی یی؟!

مغرورانه می تعظیم وکړو او ومی ویل: وروره ګله زه همدا یم نو او دری واړو وخندل، چې ما بیا وویل: ولی ښکته نه راځې؟

رضوان په عاجزانه توګه زید ته وکتل او آرامه یې وویل: خان صیب ضد کړی او وایې ښکته نه ځم.
په حیرت مې ویل: وای..! ولی څه شوی؟؟؟
رضوان غټه ساه واخیسته او ویې ویل: قصه یې اوږده ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- خو ووایه چې پوه شم!
منتظر می د رضوان خواته کتل چې زید پاسیدو او د کړکی خواته لاړو، او بیرون ته په کتو شو چې رضوان خپل ستونی صاف کړو او ویې ویل: دی عمه لور مریم د ماشومتوب ښځه په زید مینه ده...!

بی لدی چې زید ته پام وکړم رضوان ته وایم: ښه بیا؟!!
رضوان- خو زید نده قبوله ښاغلی وایی چې هغه می د خور په شان ده، هر ځل یی رد کوی چې د هغې بیچاره حالت خرابیږی.حتی یو ځل یی د ځان وژنی کوښښ وکړو خو، وژغورل شوه..!

زه د حیرت ښځه خاموشه وم او غوږ نیولې منتظره وم خو رضوان څه ونه ویل چې بی طاقته مې پوښتنه وکړل: بیا ؟؟!!!
زما په خبری رضوان په کراره وویل: دری میاشتې مخکې جنجال وشو او ترور غوسه شوه او لاړه اوس د دری میاشتو وروسته راغلې خو زید خان حتی نغواړی هغوې وګوری پیچاره ګناه لری بیا د مریم حالت خراب نشې.

د رضوان د خبرو وروسته خاموشی په کوټه کی خپره شوه، چوپتیا می ماته کړه، او رضوان ته می وویل: دا مریم او ترور دی مانه مخ پټه وی؟؟؟

رضوان- نا فکر نکوم مور می ستا په اړه ورسره خبری کړی.
یوسف- سمده نو ته ورځه زه زید راوړم.

زما په خبری رضوان سر وښوره و او ویې ویل: ښه نو لږ زر چی ناوخته شوي.
په خندا می د تاکید په ډول سر وخوځه وو. چې رضوان په نرمه مسکا د کوټې ښځه ووتې، د هغه په تلو په کراره مې وییل: زید، زه چی ځو ښکته.

زما په خبری هغه په غوسه وویل: د بحث حوصله نلرم ته زه' زه نه ځم.
خواته یې ځم په سختی تر وری رسیدم لاسونه می د هغه له متو تاو کړل او ځان خوا ته می کش کړ ترڅو لاندی ویسم خو هغه لږ شور لا ونخوړ په دروغجنې غوسه وایم: انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوندی ښکته لاړ شه! ترور دی پتمه ده.

هغه زما خواته را وکتل او ویې ویل: نشم کوی،په خدای نشم کولې پریمیږدی یو دوه دقی ارامه ساه واخلم.
دهغه پدی خبره زه لځان سره وایم: یعنی زید هم ستونزه لری؟؟ خپل فکر بیرته بدله وم، او وایم: یو ځل زما لپاره کوښښ وکړه هغه ګناه نلری (او په لاس می د زید زړه خوا ته اشاره کوم او وایم: د زړه ګناه یی ده.

زید جواب رانکړو چې ما بیا وویل: هرو مرو درسره ډیره مینه لری، کنه هیس انجلی خپل غرور د یو هلک لپاره د پښو نه لاندی کوی!

زما په خبری زید په شیطانت وویل: ته له کومه پوهیږی لکه چی انجلی یی ؟؟
په سر یی وهم، او وایم: اپلاتې مه وایه زه چی څو ناوخته شوه.

زید نرمه مسکا وکړه او زما سره یوځای د کوټې څخه را ووت د هلیز ته په رسیدو د هغه لاس خوشی کوم او جدی انداز باندی ورته وایم: آرامه اوسه هغه انجلی بی ګناه ده عادی رفتار وکړه سمده ؟!

زما په خبرو هغه خپل سر وښوره وو، چې د هغه پدی کارما وخندل او دهلیز ته داخل شو،چ ټولو ته مو سلام ورکړو او ورسیدو مریم او د هغه مور ته،
مریم ته به رسیدو هغې ته په کتو شوم، غنم رنګه څهره، غټی سترګی نری پوزه، ګرد مخ او، جیګ قد، په ریښتیا چې ښکلی وه، نپوهیګم د زید ولی نده خوښه؟! که واده یې ورسره کړی وایې سومره ښکلی جوړه به وه..!خپل فکرونه می هخوا کړل او مریم ته می وویل: ستړی مشی خوری.

مریم- ته هم ستړی مشی وروره.
یوسف- ستړی مشی ترور جانی پخیر راغلی
عمه- خیر ویسی زویه.

د مریم مور مهربان او نورانی څهره لرله چی په لیدو یی انسان ښه احساس پیدا کو، پر یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوچ کیناستم او د زید ستړه مشی می کته چی سرقم ستړه مشی کوی..!؟

زید- ستړی مشی ترورجانی!
عمه- خیر ویسی د ترور ګرانه سنګه یی؟؟

عمه دا خبره کوی او د زید مخ ښکل کوی.
زید۔ ښه یم مننه ترور جانی ستاسو ښه والی هم غواړم.

په مسکا له ترور نه تیریږی او مریم ته مخامخ دریږی، چې د مریم رنګ د ګچ په څیر کیږی او لاسونه یی لړزیږی، د وریم د حال په لیدو په زړه کې وایم: اه چی سومره زید ظالم دی !

مریم۔ س .... سلام زید ښ... ښه یی؟؟
زید۔ علیکم سلام مننه، شکر ته ښه یې؟ (مریم همغسی د زید په کتو کی ډوبه وه وویل: مننه د اوس څخه نور شه نشم اوسیدی.

زید خپل سر وښورو او راغی زما څنګ ته کیناست،زړه می په مریم وسوزید بیچاره مریم ! سترګی می په مریم ولګیدی د زید په کتو کی ډوبه وه او ټول مجلس ته یې هیس پام نه وه، مجلس ګرم و هر چا خپل د همزولو سره خبری کولی خو مریم بیا هم د زید په کتلو کی ډوبه وه چې ما آرام د زید غوږ سره وویل: ډیر ظالم یی یو نظر خو ورته وګوره..!

زما په خبری زید د مریم خواته ګوری او موسکی کیږی(نظر نشی اول ځل جنار ګل بابا زما خبره ومنل. د زید په موسکا مریم په تلوار له ځایه پاسیده او لاړه پخلنځی ته! د هغې په تلو آسما هم پاسیده او لاړه! د هغوی پدی کار باندی زه لږ کنجکاوه کیږم او د لږ زنډ وروسته د اوبو څکلو په پلمه پاسیدم، چې زی وویل: چیرته ځی؟؟

یوسف۔ اوبه څکم؟ ته یې هم څکی؟!
زید۔ نه.

پورته شوم، د پخلنځي پۀ لور لاړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې،پخلنځي ته ورسېدم د يو چا د ژړا غږ زه ودرولم.

مريم- ودې ليده قسم پۀ خدای اسما ويې خندل!
او بيا يې ژړا هغه سکون او آرامتيا يوړل هق هق يې پورته شول، او د اسما ځواب ته تم نه شوم، په چټکو ګامونو د هغه ځايه څخه لاړم، نور مې د پاتې کيدو توان نه لرلو، د خپلې خونې پۀ لور روان شوم، نه پو هيږم، خو د مريم حال ما د خپلو بدبختيو په سوچ کې بيايي.دوې مياشتې کيږي، چې هره شپه زه په ډارونکو

خوبونو، وېښيږم، دوې مياشتې وشوې، هره ورځ تمثيل کوم، خاندم او خندوم يې خو شپه په بې رحمی سره دردونه زما پۀ لور راکاږي.اخ ژونده! سترګې مې له خوبه درنې درنې کيږي، بيا ويده شم، سهار بيا د تيليفون په غږ را ويښيږم. هغه زوږ تيليفون چې رضوان راکړی و.! زيد زنګ کوي خو ولې؟هغه پرونۍ شپې ته په سوچ کولو سره غوسه کيږم، او زنګ پرې کومه!او خپل ځان سمبالومه، د ودانۍ په لور روانيږم.او ننوتلو وروسته د خپلې څرمنې، توده هوا موږم

يوسف- سلام
ټول مې د سلام ځواب راکوي.د ميز لرې برخه ټاکم،او خاله صباح ناری راوړي.
مشغول خوردن صبحانه ميشم نګاهم سوی مريم کشيده د صبانارې په خوړلو بوخت شم.
او سترګې مې به مريم ولګيده چې بيا هم د زيد په سوچ کې ډوبه ده!

له زيد څخه يې ځانته بت جوړ کړی، خو زيد يې ارزښت لري؟
ددې بت عبادت کول کومه ګټه لري؟

ولې خپل ځان ته درد اخلي همم؟؟ يو غږ مې د زړه له تله پورته کيږي او وايي کله چې ته د مريم په درد روږدې نه يې، نو پريکړه مه کوه!سر خوځوم چې ترڅو خپل خيال مې په نورو سوچونو بوخت شي. صبا ناری خلاصوم، پورته کيږم، دمريم د باغ(بڼ)په لور، ګلونه چک کوم، ونې چک کوم،زيړې پاڼې له روغو پاڼو را ټولوم.
تر شپې پورې ځان په کار بوختوم، هو تياره کيږي،او د ودانۍ په لور ځم.

ډير په آرامه په خپل ځای کې کښينم،چې رضوان راځي او زما تر خوا ځای خوښوي،او

(c) ketabton.com: The Digital Library

په آرامه غږ سره وايي: څه شوي پهٔ سوچ کې یې؟
یوسف- نه یوازې لږ ستړې یم.
وروسته له نیم ساعت څخه زید راځي،سلام کوي،راځي زما تر خوا کښيني،په چټکۍ سره پاسیږم،د خونې په لور روانیږم.وروسته له نیم ساعت رضوانه غږ کوي:یوسفه چرته ځې؟ ډوډۍ چمتو ده.

یوسف- وږی نه یم!
د خونې په لور بغیر له خبرو روان شوم، د ننه کیږم، چای ږدم چې له کیک سره مې خوښیږي، ګولۍ مې هم د خلاصیدو په لور وې، خدایه! په پخله رحم وکړه، له دغې لعنتي ناروغۍ څخه مې وژغوره.مرکز ګرمي روښانه کوم، او کښینم، چای په لاسونو کې نیسم،په تلوسې سره یې مزه مزه کوم.له خدایه شکر کوم، له بد څخه بد تر هم شتون لري،خدای (ج) مې دې له بدو څخه وساتي.

خندا مې په، شونډو ښکارندیې کوي، د لاسونو لړزه مې حس کوله،نه، خدایه،نه! ساګانې مې ټکنی ویستلې،خو ګټه هم نه لري؟ د وره غږ سره ما توپ کړو

زید ډیر په غوسه سره د ننه کیږي او په لوړ او عصبي غږ وايي: وګورم چې څه په تا شوي؟زما نه مخ پټوې کم عقلې.زړه دې ورته وسوزیدو نو زه بدبخته څه ها؟ زړه دې ماته نه سوزیږي؟(چیغې وهي وايي ځواب راکه!)

په بې حوصلګۍ وایم: ووځه بهر تا ته حوصله نه لرم ویده کیږم.

زید په لوړو قدمونو زما په لور راځي،ډاریږم ورڅخه نه پوهیږم ولې داسې وحشی شوی؟ زما اوږه په کلکه نیسی او په غوسه وايې: نو حوصله نه لرې؟ زما حوصله نه لرې کنه! زما زنګ ته ځواب نه راکوې؟؟؟

زید دا خبرې په غوسه کوی او نور هم زما لاس کلک نیسی چې په درد ورته وایم:وحشي توب مه کوه ستړې یم لاس مې خوشې که.
زید- زما سره سمې خبرې وکړه ،پوهیږې؟زه په نړۍ کې د هیچا په کیسه کې نه یم، هیچا!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه پدی غوسه باندی زما لاسونو په لړزیدو پیل وکړ،نه خدایه اوس يې وخت نه دی، په دغه حالت کې باید ما ونه ګوري. په پسخند خپل زړه کې وایم"کوم وخت دې زما غږ اوریدلی، چې دا ځل يې دویم ځل وی خدایه؟؟" زه عصبی ناروغتیا لرم او اوس هم د ډیر استرس او ویری څخه راباندی بیا هم عصبي حمله راغله. او په لړزیدو مې شروع وکړه..

ساه مې تنګه شوه، سوچ کوم تر همدې ځایه وو. زما د ژوند کیسه مې نیم ګړ يې پاتې شوه! د خبرو کولو کوښښ کوم،او د زید غاړی ته منګولې اچوم، او په بند بند غږ وایم:ګ...ګو..لې مې...

زما د حال په لیدو زید په ورختا او غمژن انداز وایې: چیرته دی ګولی دی چیرته دی؟

لاس مې د میز په سر د ګولې پاکټ ته نیسم، چې زید په چټکۍ سره د میز په سر د ګولیو پاکټ خواته ځي، زما حال نور هم بدتره کیږي، لاسونه او پښې مې، د نور مال حالت څخه وځي.ساه مې وځي خو له خولې مې زګ وځي.

زید مې په خوله کې ګولې را اچوي، او او اوبه وه چې د ستوني څخه مې پ زحمت تیری کړی،د زید په غیږه کې وم، د هغه د ورختا زړه درزا مې چې تیزه تیزه وه آوریده،خو خوځیدلی نه شوم زما دواړه لاسونه خپل په یوه لاس کې کلک نیسې او د سر څخه مې خولې لرې کوی، وینتان مې چې د پخوانه څخه غټ شوي وو، او ما د کم کولو وخت يې پیدا کړی نه وو خپل په ګوتو موړي يې، او زما په بدن کې حرکت نشته!

سر مې د زید په سینه ایښی و، عطر يې زما دماغو ته را رسیدو،،خو زه له مخکې هم بد تره وم، هیڅ حس مې د انجلۍ په حیث نه و، چې ووایم سوچ وکړم،سوچ مې ګډ وډ شو نه هیڅ نه شو.کوښښ کوم، وخوځیږم ، له دغې لعنتي تندې، او خراب موقعیت څخه ووځم ،خو نه کیدل.

زید- یوسفه ښه يې؟ اوري یوسفه؟
ما اوریدل،خو خوځیدلی نه شوی، ډیر په ستونزه وتوانیدلم چې ځواب ورکړم: ښه ی....یم..مم...او...اوبه..اوبه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبری زید په چټکۍ سره د میز څخه اوبه را واخیستې، او ماته یې ونیولې، غړپ، غړپ له اوبو څه مې وڅښلې،او لږ په حال شوم، زړه مې لکه لیونی په سینه سینه مې وهې، ای لعنت دې په دغې حمله وي، چې هر ځل ما ددغې مصیب سره مخ کوي.
کوښښ کوم چې د زید له غیږې را ووځم، خو هغې زه کلک نیولی یم په غیږه کې.په سخت وایم:

یوسف: هېڅوکې مې مات شول خوشې مې که، زید په لړزیدونکی غږ وویل: ولې داسې شوی؟ مریض یې؟

د زید په خبره مې تندی تروش کیږی ما د مریض د نوم څخه بد راتلل په تنده لهجه وایم: هو عصبی حملې او دوری راباندی راځي کله ناکله.

زما په خبری هغه لږ خاموش پاته کیږی او بیا وایې: سهار چمتو اوسه ډاکتر ته ځو!
یوسف- اړینه نه ده ښه یم!

زما په خبری زید په کلکه وویل:کله مې چې وویل چې چمتو شه، نو بیا چمتو شه پوه شوې؟
په بې حوصله ګۍ وایم.ډاکتر ته لاړم، دغه یې هم دوا ده، ځینې وخت ورسره مخ کیږم،خو ښه کیږم!

زما په خبری زید وایې: ډاډمن یې چې سم تکړه ډاکتر ته تللی یې؟
یوسف- هو سم ډاکټر و اوس ورځه غواړم ویده شم، مړ شوم له بیخوبۍ څخه.

زید زما د خبری په جواب کې یواځې خپل سر پورته او ښکته کوی او وایې:ښه شپه بې حاله په تخت لویږم، او نه پوهیږم، څه وخت ویده شوم.سهار ګڼه ګونه شوه ویښیږم په چټکۍ سره، مې خپل کالي بدل کړل، او د ودانۍ په لوري منډې وهم،غږونه اوریدل کیږي! د ځانه سره وایم یعنې څه شوي؟؟ ګامونه مې تیز کوم د ودانۍ په لور ، د رضوان غږ راځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان-انسان اوسه، زیده څه په ځان نازیږې، نه وینې چې حال یې څنګه دی؟ لعنتي!

د زید په خبره لځان سره وایم: یعني د مریم حال بد شوی؟
دا ځل د زید د چیغو په ډول آواز مې تر غوږ شو چې ویې ویل: ما وویل حالیت یې بد شي هاا؟ما بد بخت څه کړي، مه مجبوروی مې چې دا کورته تاسو ته پریږدم!

زما په ور رسیدلو دواړو ساه تیزه تیزه باسله، چې پوه شوم د ډیر خبرو څخه دواړه ستړی شوی.د زید مور په کوچ کې ناسته وه او سر یې په لاسو کې نیولی و
عمه او مریم نه وه نو چیرته تللی؟

د رضوان پام ماته کیږي.او کرار وایې: یوسفه ته یو څه دغه ناپوه ته ووایه چې په خدای کم پاتې هه بیچاره جني ځان مړه کړی، او د دغه ناپوه(زید ته اشاره کوی) هیس فکر او خیال نشته.

زید زما خواته راګوی خو زه هیس نه وایم او ځم د فرښتې خاله خواته او وایم: ښه یې خاله جانې؟

زما په غږ هغې خپل ستړېې سترګې را پورته کړی او په ستړي انداز یې وویل: هو بچی مې ښه یم، صبا‌ناری دې خوړلی؟

د خاله پدی خبره زه ځانته شرمنده کیږم، زه څومره ددې کورنۍ پوروړی یم، په جنګ کي د خاله فکر زما خوراک ته دی! دهغی جواب خپل د سر په خوځه ولو ورکوم او د رضوان خواته ځم او وایم: بیا څه شوي؟
رضوان- د ښاغلي زید څخه وپوښته (او په غوسه د زید خواته ګوري.زید پرته له خبرو د باغ خواته ځي؛ چې رضوان به همغه لهجه ویې: مور مې د مریم په اړه د هغه سره خبرې کولې چې بیا وحشي شو. (او مات شوي ګلاس ته یې اشاره وکړه،) دا هم ښه کار د ښاغلي!

د رضوان په خبرو زه ځان سره وایم بی له شکه کله چې زید په غوسه کیږی نو د کنټرول

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه وځې او وحشی کیږی. په کراره رضوان ته وایم: مریم خو د زی انکار اوګ خبری وا نه وریدل؟

زما په خبری رضوان په غمژن لهجه وایي: وایې وریدل فشار یې ښکته شو، کمزوری شوی اوس هم د آسما کوټه کیده.

رضوان دا خبره وکړل او چوپ شو د مور خواته یې ځي او زه زړه نا زړه د باغ په لوري ګورم چې زید شته که تللی. نه نشته تللي .....

نو بیرته د ودانۍ په لور ځم! ټول غمژن او فکرمند حالت کې دي،د رضوان خواته چې بیحده په سوچونو کې غرق دی ځم او وایم: رضوان راځه آسما او مریم بهرته وباسو کیدای شي سوچ یې بدل شي!؟

زما په خبری رضوان سر پورته کړو او په مسکا یې وویل: ښه خبره ده.

رضوان دا خبره کوی او د زینو خواته ځي،د څو شیبو ورسته دری واړه، ښکته راځي، د مریم رنګ زیړ و بې کراره انداز له زینونه راښکته شوه.مور. د رضوان په موټر کې روان شو، څلور واړه.لکه د زید موټر داسې نه و خو ښکلی و، زه په مخکې سیټ کې کښیناستم، مریم،او آسما د شا په سیټونو کې کښیناستې. چې رضوان وویل:

رضوان- ښنا نو اغلو میرمنو کومې خواته ځو؟
مریم چوپه وه، خو اسماکرار وویل: نه پوهیږم لالا، هر ځای چې تاسو وایی.

د اسما د خبری وروسته رضوان موټر روښانه کړو او حرکت یې وکړو، او زه نه پوهیدم چې چرته ځو؟خو بلاخره د یوه پلورنځي مخې ته ودریدلو.

رضوان- دادی ورسیدو!

ټول ښکته شوو،او د پلورنځي خواته مو حرکت وکړ، او د دوکانو په کتلو بوخت شولو. د مریم غږ و چې د خاموشۍ لړۍ یې ماته کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مریم- اسما.. اسما ته راشه چې دا ښکلې ګوتمې لري!

اسما ودریدله او بیا دمریم خواته چې د هغه شیانو په کتلو بوخه وه ولاړه او په خندای ورته وویل: ریښتیا وایې، یو ځل یې وګورو..

د نقرې د پلور ځای ته راغلي یو.مریم او اسما دواړه د ګانو په کتلو بوختې شوې.
مریم- اسما وګوره ښکله ده؟
اسما وروسته له لږ ځنډ،ځواب ورکړ: اې دا خو نارینه ده لیونۍ(اسما لږ چپتیا غوره کړه، او بیایې کرار وویل: د زید لپاره یې اخلې؟

د اسما په خبره مې په زړه کې وویل: اوووووووف زید زید ځومره مې له دغه نامه ځخه بد راځي، هغه نر چې خود خوا دی! هغه چې مغروه دی.

اسما کرار وویل: ښکلې ده !
رضوان زما خواته ودریدو او ویې ویل: یوسفه ته کوم څه نه اخلې؟
خپل معاش مې اخیستی و په ډاډه زړه مې وویل: راځه وګورو چې څه مې خوښیږي که نه؟
رضوان مسکی شو او ویې ویل: راځه دواړه د ګوتمو او ښکلو زنځیرونو په کتلو بوخت شو.

رضوان- یوسفه دغه ګوتمه ښنګه ده؟
یوسف- کوم یو؟
رضوان- دغه تور غمی والا.

یوه نارینه ګوتمه چې د غمی یې څلور کونجه او چار چاپیره یې وړو وړو غمیو چې رنګونه یې تور وو، ریښتیا هم چې ډیره ښایسته وه.

یوسف- ولا دا ښایسته ده، ته ورته ووایه چې را و باسه ګوتمهچ.

ګوتمه یې را وویستله، رضوان چټکی وکړه او ګوتمه یې واخیسته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان پدی کار په دروغجنه غوسه وایم: هوی دغه ما خوښه کړې وه نو را یې کړه! رضوان خاندی او وایي: ښا داده واخله، مه غوسه کیږه.

ګوتمه اخلم او په ګوته کوم یې، چې زما د ګوتو له اندازې څخه غټه وه ،مایوسه غوندې ګوتمې ته ګورم او رضوان ته وایم: رضوانه ته یې واخله،دا زما د ګوتو له اندازې غټه ده.

رضوان- ته یې را وښیه؟

رضوان زما د لاس د ګوتو په لیدو په شیطنت باندی وایې: پخدای چې لاسونه دې لکه د نجونو ښایسته دی حتا د مریم او د آسما څخه ډیر ښایسته دی (دا خبره کوی او په خندا کیږی او بیا په همغه خندا وایي: یوسفه! رښتنا راته ووایه! انجلۍ خو نه یې؟

د رضوان په خبره په غوسه ورته وایم: ورځه ورک شه نر توبې خو په لاسونو او قد او قواری نده(رضوان زما په خبرو خاندی او دوکاندار ته غږ کوی او ورته وایې: وبخښې دا ګوتمې کوچنې کوی؟ (او زما لاس ته اشاره کوی، چې دوکاندار وایې:

دوکاندار- هو، شل دقیقې وخت نیسي.

زه ګوتمې د ګوتې څخه باسم او خپل د ګوتې اندازه اخلم، مریم او اسماء په خپل مینځ کې لیګا ویې او خبری کول چې رضوان غږ پورته شو او ویې ویل: اوس نو یوسف ماته هم یو ګوتمې خپل په ذوق خوښه کړه.

د رضوان خواته ګورم او په خندا ورته وایم: ولې خپله سترګې نلری؟
زما په خبری رضوان خاندی او وایې: زه ستا ذوق او انتخاب ګورم.

د رضوان په خبره ما خپل سر وښوراوه او وایم: سمه ده راځه.

یوه حلقه چې د تور ګردي جواهر سره د جواهراتو لخوا محاصره شوې.او سپینه وه او زما سترګې یې ونیولې زه حلقې ته په اشاره وایم: وګوره دا ښکله ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې رضوان په خېر،ځير هغه ګوتمې ته ګورى او وايې: بده نده.
د رضوان په داسې بې خونده لهجه زه ورته وايم: سمه ده زه يې يو بل چاته اخلم.
رضوان- بد کوى زه يې خپله اخلم.

د رضوان پدى غوسه ناکه لهجه ورته وايم- و دى خوړى بيا ته ووايه بده ده.
رضوان څه نه واى او اسما و مريم خواته ګوري پداسې حال کې چې خپل غږ کرار کوى ترڅو يواځې زه يې واورم کرار وايې: يوسف پخدا دغه دوه دانې زما جيب خالي کوى.

زما سترګې په يو مردانه زنځير پريوت چې يو کوچنى قفل سره د زنځير په پاى کې وو او د ښيښې په منځ کې کيخودل شوى و، زه په لاس زنځير ته اشاره کوم او وايم: کيدى شې هغه راښکته کړى؟(څومره د پام وړ او ښايسته زنځير دى..)

د شل دقيقو وروسته، همغه زما انتخاب کړى ګوتمې راته په لاس برابره کړى راوړه، زه د رضوان، مريم او اسماء خواته چې دواړه لګيا دى خبرى کوې ځم او وايم: خلاص نشو ستاسو خريد؟

رضوان راته وايې: يوسف ټول دوکانونه دوى دواړو تش کړل.

د رضوان په خبره د هغوى خواته ګورم چې د مريم په لاس کې څلور پلاستيک ګورم! آسما ته اشاره کوم او وايم چې مريم څه اخيستى؟

آسما د مريم خواته ګورى او ورته وايې: مريم خپل خريد دوى دواړو ته وښايه چې څه دى اخيستي؟

مريم پلاستيکونه خلاصه وى، په يو کې يو دانه څلور کونجه زمردى ګوتمې وه، چې موږ ټول پوى شو هغه يې د زيد لپاره اخيستې، او يو همغه ډيزاين خو ښځينه ګوتمې چې جوړه يې د هغه مردانه ګوتمې سره خپل ځانته اخيستې وه. او په بل پلاستيک کې هم دوه دانې دسبندونه وه چې بيا هم جوړه يې وه يو يې مردانه او بل زنانه...!

اسماء هم د غاړکې،ګوتمو او دسبندو يوه ښيږ سيټ اوجوړه اخيستې وه، لاړو ترڅو پيسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حساب کړو رضوان اول د آسما او مریم خرید پیسی ورکړل کله چې زموږ د خرید پیسو ته ورسیدو نو ما پوښتنه وکړه څو شول؟

دوکاندار: 4600

ما تلوار وکړو او د رضوان د پیسو ورکولو څخه مخکې ما پیسی دوکاندار هه ورکړل، چې زما په کار رضوان په غوسه وویل: واخله بیرته خپل پیسی شابه.
بغیر له خبری رضوان د کورتې څخه نیسم او د دوکان څخه د وتلو په حال ورته وایم: بل ځل بیا ته یې حساب کړه.

رضوان څه ونه ویل خو تندی تروش وو، د دواکن څخه چې ووتلو یو څه نور هم وګرځیدو خو د اغلو میرمنو نور شي خوښ نشو، البته ما د هغوی څخ په پټه یو عطر ځانته واخیستو ترڅو د چانه وهلو لپاره فرصت ولرم هسی دا خان خلک دی د دوی په مخ کې د خرید په سر چانه وهل بده ده.

کله چې خرید مو خلاص شو د ډوډی خوړلو لپاره یو ښایسته هوټل ته لاړو، ډوډی خوړو وقت کې ما او رضوان ښه ټوکې او مجلس وکړو، او بیا د کور په خوا روان شو نګهبانانو دروازه خلاصه کړه او کورته ننوځو هغوی د ماڼې په خوا ځې او زه خپل کوټې خواته حرکت کوم، د ماښام د لمانځه وروسته کالې مې چې یو څه نمناکه وه بدله وم چې نظر مې د زنځیر په قطعې ولګیدو، په ډیر زحمت هغه زنځیر خپل په غاړه کوم او خپل خولې په سر جوړه وم او خپل د اخیستل شوی عطر څخه یو څه لږ به ځان وهم.

جمپر مې را اخلم او د ماڼې پخوا روانیږم، کله چې ننوتلم ټول مې به دهلیز ناست ولیده زید خپل د مور ځنګ کې وو، د رضوان خواته ځم او د هغه څنګ ته کینم. چې زما به کینستلو رضوان راته وایې: چیرته ورک شوی ناساپه؟

په شیطنت وایم: ړوند خو نه یې تور ماره کالې مې بدل کړل.
زما په حبری رضوان خاندی او وایې: ولی نو به قهر کیږی کدووو(لندیه)

د رضوان نظر زما په غاړه کې اچول شوی زنځیر ته کیږی او وایې: دا څه دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- زنځیر.
رضوان- تر څو دقو مخکې خو ستا په غاړه کی هیس نه وه؟
په شیطانه خندا وایم: ځکه چې نن ماښام مې په طلا فروشی کی واخیستو.
زما به خبری رضوان په دروغجنی غوسې او قهر وایې: ای ناځوانه زما ښخه په پټه دی واخیستو، اوس سم وښایه ښنګه دی؟

پداسې حال کې چې زنځیر مې خپل کالیو دننه اچو په خندا مې وویل: خوند یې په همدی خاص والو کېږدی ورور ..

موږ دواړه خاندو چې زید زموږ خواته راګوری او هغه هم لږ مسکې کیږی، ټول د میز خواته ځو ظریف خاله ډوډی راوړی، د ډوډی وروسته ښځې په دهلیز کې پاتی کیږی خو موږ د میلمه خانې خواته ځو، میلمه خانه کې د زید پلار رحیم کاکا هم وو رضوان او زید خپل په موبایلو موښتې وه او ما و رحیم کاکا بیکاره پاتې و چې رحیم کاکا ماته وویل: بچیه سنګه یې د باغبانې سره؟ به تکلیف خو نه یې ورسره؟

د رحیم کاکا جواب په خلاص تندی ورکوم او ورته وایم: نه کاکا جانه باغبانې ماته ساتیر او وخت تیره ولو پشان ده.
رحیم کاکا- ډیر ښه که کوم ځیز دی بکار وو ماته ووایه.
یوسف- په سترګو کاکا جانه.
:□#شهاب
لږ مجلس وروسته رحیم کاکا ولاړو او یواځې موږ دری پاتې شو، خپل د چای پیاله مې راوخیسته او چای مې ښکو چې رضوان وویل: سهار ځم د ځمکو کتو ته راځې راسره؟(
د چای پیاله د یو لاس ښخه بل ته راخلم او د رضوان د خبری به جواب کښ وایم: نه سبا نوی نیالګې راوړی او چمن هم باید اصلاح کړم.

رضوان- سبا ته زما سره راځه بل سبا بیا دواړه یوځای چمن اصلاح کو، زه هسی هم بل سبا بیکار یم.
یوسف- نه نکیږی ته یواځې لاړشه.
رضوان- دومره ناز کوی بیخی مه راځه.(رضوان ته هغه بالښت دی راکړه. چې زه ورته وایم: ریښتیا رضوان هغه سفر دی سنګه شو؟ کله لخیره د کور ښخه ځی او ورک

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیږی؟
زما په خبری رضوان په خندا وویل: اخ ستا آرمان دی پوره نشی، زه نه ځم زما لځایه زید ځي هغه سفر ته.

غوښتل مي د رضوان جواب ورکړم ی یو دروند څیز مي به پښو کیځودل شو! به حیرت می وکتل چي زید خپل سر زما په غیږ کی ایخودلي وو! د زید پدی کار رضوان ورته وایې: اووو نر غواې ځای کم وو چي تا خپل د ده بیچاره په پښو کیخودو؟

رضوان په خندا وایې: تاته ولې زور درکوی؟ زما بالښت به دی نه وایې اخیستی.
رضوان- ما بد کړی راشه بالښت دی واخله.

زه چي تراوسه د زید پدی کار باندی هک حیرانه وم، خپل غږ می پورته کړو او ومې ویل: هوی خیرتې ده زر ځله مي درته ویلي چي د نورو حق مه خوری، او دا غیږه هم ستاسو د وریندار ده نو هله پاسیږه.(زما په خبری رضوان به قهقهه خاندی خو زید کرار مسکا کوی او وایې: یو نن مراعات وکړه، سبا سهار ځم هلته ستاسو پسې مي زړه تنګ کیږی.

د زید پدی خبره نه پوهیږم ولې خو بیحده خوشحاله شوم او په همغه خوشحاله لهجه مې وویل: رښتیا څومره وقت پاتې کیږی هلته؟؟!

نه پوهیږم ولې زما به خوشحاله لهجه زید خفه شو او په خفه لهجه یې وویل: زما تګ دومره تا خوشحاله کوی؟

همدا چي خوله مي جواب ورکولو ته جوړه کړه، زید پاسیدو او لاړو!؟ په حیرات مې رضوان ته وویل: په ده څه وشو؟ ما بده خبره وکړل رضوان؟!

رضوان پداسې حال کې چي خندل او زما خواته راروان وو ویې ویل: زه ښه شو چي لاړو بالښت یې زه نیسم.(همدا چي رضوان غوښتل خپل سر زما په غیږ کې کیږدی زه پاسیدم او ومې ویل: فکر یې هم مه کوه ګرانه ورور جاننه ورځه خپل ځای ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې رضوان وخندل او ويې ويل: هلک خو نه يې چې داسې وويريدې.
بد بد مې د رضوان خواته وکتل او ومې ويل: بيځايه خبرې مه کوه ځم ويديږم سبا کار لرم.

بغير د نور خبرو د مانۍ څخه ووتلم او خپل کوټې ته ورغلم، اول مې خپل ګولې وخوړل او بيا بې حال خبل بر ځای پريوتم... چې خوب مې ليدو.....

منډې مې وهل او چغې مې وهل، خو هيچا زما غږ نه آوريدو عمه او نجيب راپسې و د هغوی څهرې د خوګ او بدنونه جسم يې د انسانانو پشان و، د خولو څخه يې زګ بهيدل او زما پسې منډې وهل، دومره چيغې مې وه چې خوب کې مې احساس کو چې ستونې مې د ډير چغو له لاسه زخمې شوی، ستړی شوم خو د منډې وهلو څخه ونه دريدم، لځان څخه مې يو څه لرې يو نفر وليدو چې مخ يې سم نه معلوميدو راته خو مخ يې د لمر پشان ځليدو..

د هغه کس په ليدو بې اختياره د هغه خواته ځم او هغه کس ته پنهاه وړم، عمه او نجسب رارسيږی خو د هغه کس په ليدو شاته ځي او تختې سر مې پورته کوم او خپل نجات ورکونکې ته ګورم زيد....! هغه کس چې ماته پناه راکړل هغه زيد وو؟ غواړم د هغه د غيږ څخه لرې شم خو د هغه سترګې د غوسې څخه تکې سرې کيږی او وينه ورنه په بهيدو شې...

د خوب څخه را وبينه کيږی زړه مې د ويرې څخه به تلوار درزا کوی، او نفس مې نه پورته کيږی د تږی احساس کوم د ميز له سره ګيلاس اوبه راخلم او يو نفس به سر يې پورته کوم، لځان سره وايم: څومره ويرونکې خوب وو؟ د سهار آذان مې تر غوږ کيږی او زړه ته مې آرمتيا حاصله کيږی، اودس کوم او په لمانځه دريږم، او خپل ځان د خدای سره په خبرو او مناجاتو کې اخته کوم د کوټې په روښانه کيدو پوهيږم چې هوا روښانه شوی..

خپل ځان سم کوم او به هينداره کې ځانته ګورم، ځم د مانۍ خواته ټول د ميز سره راټول شوی وه، ښه احساس نلرم د دوی سره په يو ميز ډوډی خوړلو ته خو هغوی اجازه نه راکوی او هر ځل وايې زموږ سره يوځای ډوډی وخوره. عمه او مريم نن لکه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړی لاړشی سلام کوم او ټول بغیر له زید څخه جواب راکوی.

خاله فرشته- علیک سلام بچیه راشه دلته زما څنګ کې کینه.
مسکا کوم او د خاله فرشتې څنګ ته کینم، سبا ناری خوړل کیږی او هر یو خپل په کارو اخته کیږی چې اسما زما خواته راځې او کرار وایې: یوسف لالا د دوکان څخه ماته چپس او کاکو راوړی؟
په خندا ورته وایم: ولی نه کیږی ځم.

باغ پریږدم او د دوکان خواته ځم چې د کور څخه ډیر لری دی، دا کور یا هم بهتره ده ووایم دا مانې په یو ارامه او ساکته کوڅه کې شتون لری.

داسی چې یو دوکان یې لا شاوخوا نشته، دلس دقو تلو وروسته یو دوکان ته رسیږم هغه شیان چې آسما ویلې وه هغه اخلم، ځانته هم یو کاکو اخلم او خپل جیب کې یې ږدم د کور خواته ځم مانې ته به ننوتلو خپل غږ پورته کوم او وایم: اسما چیرته یې؟

د دی څخه مخکې چې بیا ورته غږ کړم زید وینم چې د زینو څخه راښکته کیږی، داسې ځان جوړ کړی سوک که خبر نه ویې فکر کوی زوم دی؟! زما خواته راځې او وایې: رضوان چیرته دی؟
یوسف- زه څه خبر یم ورشه بیدا یې کړه.

زما پدی خبره بد بد راګوری چې زه هم به جواب کې خپل اوږه ورته پورته کوم، آسما راځې خبل غوشتل شوی څیزونه اخلې او د مننې پر ویلو باندی ځې....

نن زید لاړو چین ته تر څو خپل شرکت ته نوی اجناس او مواد راوړی. یو میاشت تیره شوه او ما د زړه څخه د آرمتیا او خوشحالې احساس درلود ځکه زید نه وو چې کله ناکله مې په عذاب کړی، د زید د تلو وروسته عمه او مریم هم خپل کورته لاړه او سنګه چې د مریم حال ماته معلومیدو هیس ښه نه وه... بیچاره مریم .....

په باغ کې د لاله د ګلانو په کینولو بوخت وم، د سپرلې موسم هم رارسیدلې وو، څلور

(c) ketabton.com: The Digital Library

میاشتې زما د راتلو څخه تیرېږي خو ما تراوسه عادت ندی کړی پدی ژوند، د رضوان غږ راځي چې ناری وهې راته:

رضوان- یوسف راشه چې زید راغلو.
د هغه پشان په لوړ غږ وایم: پخیر دی راشې زه څه خدمت ورته وکړم، نه چې ډیر مې خوښیږی..
زما په خبرو رضوان خاندی او وایې: تاسو دواړو تراوسه آشتې نده کړی؟ تراوسه د مریم په موضوع د زید سره جنجال لری؟
یوسف- زړه مې د مریم لپاره سوزیږی خو اصل موضوع د زید کبر او غرور دی چې د بیچاره انجلی زړه ماته وی.

رضوان چې په ونې باندی تکیه وهلې وه ویې ویل: کاش ټول ستا پشان وای، که جنۍ وایې ستا سره مې واده کو(رضوان دا خبره کوی او خندا ته شروع ورکوی)
یوسف- چا ویل چې هغه وخت ما ته تور مار کولې؟ اوښ دی په خوب کې وګوری پنبه دانه.

زما په خبرو رضوان خاندی او وایې: ته یو ځل جنۍ شه بیا وګوره په زوره درسره واده کوم.

د رضوان پدی خبرو په غوسه ورپسې کیږم چې هغه مانې ته ننوځې، د هغه پسې زه هم داخلیږم چې په دهلیز کې په دری منه میلمنو سترګې لګیږی او ژر بیرته را وځم او لځان سره وایم: ای خاوری دی په سر شه تور ماره د ده له لاسه ماته حیثیت پاتې نشو.د خلکو لورګانې راباندی ولیدل..! خپل پدی خبره خاندم نه چې اوس زه هلک یم داسی وایم د خلکو لورګانې راباندی ولیدل زه خپل په فکرونو کې وم چې یو چا وویل:

زید- سترړی مشې نکوی یوسف خان؟

ناساپه ځاي کې مې دریږم ای دا د زید غږ نه وو؟ یو همدی کم وو دی وخت کې کرار ورته وایم: سلام پخیر راغلې.
زید- همدغه وچ کلک سلام هوم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل د دې خبرې په کولو رامخکې کېږی او ناساپه ما په غېږ کې نیسی، ټول پېښې د نور په تیز والې سره کېږی، داسې چې ماته د هیس کار اجازه نه راکوی زید کرار وایي:
ناځوانه د نیمې لارې ملګریه راپسې دیغ نشوی؟ تراوسه راځخه غوسه یې؟

زه تراوسه د هغه پدې کړی کار باندی حیرانه وم خو ځان مې کنټرول کړو او لاس مې د هغه په ملا ووهې او ومې ویل: نه د اول ځخه هم په غوسه نه وم، سفر پخیر تیر شو؟

زید خپل لاسونه خلاصه وی او زه یط د غېږ ځخه وځم چې هغه په ځیر،ځیر راګوری او وایې: د یو میاشت وروسته دی هم ګیره را نغله؟ هیس بدلون دی ندی کړی.

یوف کوم او وایم: ښه نو څه؟ یو کال خو نه وو یواځې یو میاشت وه.
زید- سمه ده خو زما لپاره په ډیره سخته تیره شوه.
یوسف- خو سرچپه زمږ لپاره په ډیر خوشحالې او زبردست تیره شوه.

شیطانه مسکا کوم او خپل د کوټې خواته روانیږم، د زید د راتلو دوه ورځې تیرېږی کوم خاص خبره نده شوی، ټول کورنې، فرشته خاله رحیم کاکا ټول را ټول شوی زه ډیر د مانې خواته نه ځم، خپل کوټه کې یم کله ناکله رضوان راځې مجلس کوی ټوکې کوی او ځې، نن د رضوان سره د باندې لاړو د شهر انجونې ځومره سپین سترګې شوی..!

نږدی و بیچاره وخوری ښایست پدی کورنی کې ضرور یو ارثې موضوع ده، ټول کورنې په ښایست کې کمې نه لرې، اسماءمریم، رضوان او انجونې او هلکان د عمه او د خاله زامن د رضوان ټول شایسته او لوړ قدونه یې درلود، زید خو بیخې په ښایست کې وړی وه.

یو محلې ته ننوتو چې ما ته لږ لږ اشنا غوندی وه، د موټر ځخه ښکته شو او د یو کاری ډبری خواته ځو رضوان د یو سړی سره خبری کول، زید او رضوان دواړه انجینران دی خو زیات یې په تجارت کې نوم باسلې وو، د رضوان خبری د هغه سړی سره خلاصی شوی زما خواته راغلو او ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- یوسف نظر دی د دی ځای په اړه څه دی؟
یوسف- د څه لپاره دا ځمکه مو اخیستې؟
رضوان- د سمنټو فابریکې لپاره.

د هغه په خبره په پوره غور شاوخوا ګورم، ښه ځای دی ځکه د شهر څخه ډیر لری دی کرار وایم: ښه دی. مناسب ځای د سمنټ جوړه ولو د فابریکې لپاره دی ځکه د شهر څخه لرې دی، او ضرر یې بیچاره خلکو ته نه رسیږی.

***

دواړه د کور خواته روانیږو، د څلوییښت دقیقو وروسته کورته رسیږو بیحده زیات ستړی شوی یم. رضوان ته مخ اړوم او وایم: رضوان زه ځمه ستړي شوي یم غواړم ویده شم.
رضوانچ- ډوډی نخوري؟
یوسف- نا همالته به کوم څه وخورم

ناوخته راغلی وو او ډوډی هم رانه خوړل شوی وه، اوس د دی تور مار سره څوک یوځای ډوډی خوری ، د خپلی کوټي لور ته لارم د ډوډی خوړلو حوصله نه وه چای می تیار کړه خوشبختانه بیسکت او ککو می هم وه، په چای څکلو مصروفه وم چې زید یو دفعه یی او ورخطا را باندی راننوت یا (داخل) شو په لاس کي سګرت هم وه غړیی غیر نورماله او په غوسه وه..

زید- چیرته ورک وي؟ دا دری ورځی کیږي راغلی یم ماته هیڅ ګوري هم نا !ابیا څه شوي یوسف خانه! (یوسف خانه به جګ غږ وایې، د هغه پدی لهجې ډاره شوي وم.ډاره شوي وم خوو ځان می شاته نکړو او ومې ویل: اوله خبره، ستا پوري اړه نلري چې چیرته ورک وم ،دومه خبره ځکه دی لیدلو لیاقت هم نلري د باندي لارشه.

سګرت یی خپل په موټی کي خاموش کړو سترګي یې د کاسو د وینو په شان شوي وه او لاس یې کلک موټ کړی وو، د زید پداسې لیدو نور لړ پاتی وه هملته سکته وکړم زه چیرته او دا ځناور زما دوه برابره دی چیریی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناساپه زید په لوړ غږ وویل: څه دي وویل ؟ زه ستا د لیدلو لیاقت هم نلرم ؟ هغه رضوان یې لري؟ هان؟

د هغه په شان مې په جګ غږوویل: رضوان په تا شرف لري خودخواه مغروره زما په خبرو زید له غوسی څخه قهقهه وکړه او ویې ویل: ښه نو زړه دی په مریم وسوځیده؟ یو طرفه قاضي ته ځی یوسف خانه..؟!

هیس ورته نه وایم چې زید خپل لاسونه د ډیرو ،تورو وینتانو کي ننباسي په دواړو لاسونو خپل وینتان کلک کش کوي،په زنګنو باندی په ځمکه کیني په جګ غږ ناری وهی او وایې: لعنتیانو ولی نه پوهیږیږی هغه آسما په شان ده ماته(لکه خور) تاسو هیڅوک ما نه درک کوي مور مي زما سره سمي خبري نکوی ، پلار می ...ملامت کوي، رضوان راته نصیحت کوي، ترور می رانه زړه بد دی ته ولی یوسف؟ دی مینځ کي زما ګناه څه ده؟

دواړه چیتیا کوه په لړزانده غږ زید بیا خبري پیل کوي او وایې: پخدای ، په پیر او په پیغمبران زه نغوارم د هغي بت اوسیږم زه نغواړم زما عبادت یا پرستش وکړي پو هیږیږی اوکنه ؟؟ د هغي د مینی تاوان زه باید ولی ورکړم؟ ما مجبوره کړي وه ماسره مینه وکړه؟ ولی بی ګناه می محکوم کوي فکر کوي زما زړه د تیږی زړه دی؟ نه سوځیږي ورباندي هان ؟

زید خپل د خبري سره یوځای خپل موټ شوي لاسونه په ځمکی ووهل، چې ما حیرانه ورته کتل لځان سره مې وویل: دا هغه زید دي چې د چا سره به یې سمي خبري لا نکولی؟ هغه زید دي چې د چا څخه به یې لا غوښتنه هم نکوله...!!؟

ما زید تل د زور ویلو په حال لیدلی وو؟ یعني دا مات خوړلي سړی همغه زید دي یا زه..یو جدی غلط فهمی کی یم..؟زید چې په زنګنو په ځکمی باندی ناست و د هغه په داسي لیدو ماته درد راغلو، زړه می په وسوځیده ، ربښتیا وایی زید ګناه څه ده ؟
دا هغه انسان دی هغه کس دی غوښتلي یا نیغوښتلی زه یی د عمه د کور څخه وژغورلم...

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کورکي را پناه راکړه زما حق کی سړی توپ وکه هغه انسان دی مریم زړه په بایللی میئنه شوي ورباندې،ربنتیا هم زه یې نو ولی محکوم کوم؟ آیا مینه هم په زور کیږي..؟

کولی می نشو داسي حالت کي وګورم خو بیا هم د بت په شان ورته ولاړه وم ، هغه هم ځمکې ته بوکسان نیولی وه، خواته یی ورځم نیږدې کیږم ورته نارینه لاسونه یي په خپلو دواړو لاسونو کي کلک نیسم، تکی سری سترګي را پورته کوي او په کراره وایې: زړه دی راباندی وسوځیده؟

لاسونه ته یی زور ورکوم او په کلکه ورته وایم: مکوه لاسونه دي شنه شول غټ سړی یی شل کلن ځوان خوو نه یی..!

زما په خبری هغه په ځیر باندی خپل شنه لاسونو ته ګوري چې د ډیر وهلو له لاسه زخمي شوې خو څه نه وایي..
یوسف- خپل ټول وینتان دي وشکول اوس به څوک خپله لور هم نه درکوي.
(په لاسونو باندی می وینتان ورته جوړ کوم هغه همداسی راته ګوري.زما ګوتو هغه وینتان خوښ شوی وه او وینتانو سری لوبي کولي په ډیر سخته می زړه تری صبر کړواو شونډو لاندي لاحول ولاقوه وایم،ولی شیطان ځانه لري کړم ؟ کله چي هوس په نامه مینځ کي څه نه وي شیطان کار څه شی دی؟ زید غږ دی ستونزه او دي فکر کولو نه وژغورلم ویې ویل:

زید- زما نه دي بد راځي ؟

د خپل فکرونو څخه راوځم او د زید سرو سترګو ته چې په سور والو کې بیچ ښکلایی څو برابره شوي،ګورم زید ماته د یو بې مور شوی کوچنې ماشوم پشان ګوری، داسی چې کوم ګناه یی کړی وي او اوس خپل د جزا په تمه وي..اوس هم په سترګو کی غوسه ښکاري' لاسونه یي پریږدم او وایم: نه چا ویلی ؟

زید- چا ندی ویلي زه خپله پوهیږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- نو اشتباه پوی شوی یې، ولی به می ستا نه بد راځي..؟

زید جواب رانکړو لکه چې د خبرو حوصله یې نه درلود، ځان سره وایم !
ولی خپل ځان کنترول کولی نشی؟ولی خپله غوسه ځان باندی خالي کوي او ځانته تاوان رسه ویې هان؟ آرامه ورته وایم: پورته شه "کټ ته اشاره کوم) هلته کینه.

روسته له لږ ځنډ څخه پورته کیږی او زما څنګ ته په کټ کیني. چې زه دهغه لاسونو ته اشاره کوم او ورته وایم: درد کوی او که سوځیږي؟
زید- هیڅ یو.
یوسف- ولی په خپل غوسه باندی مسلط نه یی کولی دی شوو همدا خبري په آرامه راته ووایي..(او د زید د جواب ورکولو څخه مخکې مې وویل: چای یا قهوه ؟
زید- قهوه

دوه دانی ترخي قهوه تیاری کوم او کوټي خواته روانه شوم، په کراره مننه کوي خاموشي! بیا هم چوپتیا د کوټي فضا باندی حاکمه وه.. چې زید وویل: کولی شم دلته سر کیدم؟(په سترګو باندي بالښت ته اشاره کوي)

په سرمی ورته اشاره وکړه چې هوو. په یوه ساه یې توله قهوه وڅکل او خالي پیاله یی د میز په سر کیښوده،خپل سر په بالښت باندی کیدی او اوږد ځملي زه یې څنګ ته وم زما لاس نیسي چې زه ورته حیرانه ګورم زید په کراره وایې: ګوتمی دی ښایسته ده
یوسف- مننه یوځای رضوان سره می واخیسته.

پداسې حال کې چې لاس مې د هغه په ګوتو کې بند وه ویې ویل: ولی دی ماته اخستی نده ؟
یوسف- مریم درته اخستی وه هغه دی څه کړه؟ ګوتمی او دستبند وه .
زید- وا می نخستیل!
یوسف -ولی څنګه ښایسته وه.
زید- نور دي څه واخستیل؟

د زید په خبره د ماشومانو پشان چې خبل د خوښې خرید یو چاته ښکاره کوی خپل زنځیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې د کالو لاندي څخه ورته راباسم او ورته ښکاره کوم او وایم: دغه دی و ګوره دغه می د رضوانه په پټه اخیستی(او په خندا ورته وایم: که لیدلی وای ضرور هغه تور مار هم اخیستو.

زما په خبرو زید مسکا کوي او زنځیر په لاس کي نیسي او وایي: ښه دی وکړل هغه تور مار ته ښکاره نکړی.

په خوشحالي وایم: ښکلی دی کنه؟
زید- ډیر ښکلي دی دا به ماته رانکړی؟

د زید په خبره په تلوار زنځیر خپل د کالو لاندي کوم او وایم: څه د خاله کور خو ندی چې درکړم تاته.

زما په خبری دواړه خاندو او زید وایي: ولی دی د سر څخه خولی نه لري کوي؟ ژمي خو هم خلاص شوو.؟!

زید په لاس باندی زما د سر خولی لري کوي، چې زه په تیز انداز ورته وایم: نه می خوښیږي زما ویښتان څوک وګوري.

بدی خبری غواړم د زید څخه خپل خولی واخلم او به سر کړم خو هغه اجازه نه راکوی او وایي: مکوه یوسفه ګوره څومره ښکلی ویښتان لري لکه ابریشم پشان نرم دی !

زید دا خبره کوی او زما په ویښتیانو کي ګوتي وهي چې په تروش تندی ورته وایم: عه زیده پورته شه بیخی دی زړه راته تنګ کړ ټول ویښتانچ دی راته وشکول لاس ندی توره ده ولا.

زما په خبرو زید په لوړ غږ خاندی او وایي: ولی غوسه شوي لنډیی صحیح ده نوري نکوم.

او بیا خپل لاسونه یي د سینه سره قفل کوي،زړه نا زړه وایم: نکیری لږ ورسره مهربانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي ګناه لري پخدای(مریم ورته یادوم)

زید زما خواته راګوری خوو څه نه وايي د څو ثانیو سکوت وروسته کرار وايې: د مهربانه او ښه والي نه می غلطه ګټه اخلي لیونی فکرونه کوي.
یوسف- ګوره یو څه درته وایم ځناور کیږي به نه!؟

زید څه نه وایي چې زه نامطمینه په خبرو باندي پیل کوم او وایم: ولی دی نه خوښیږي هیڅ کمی نلري ښکلی ده ، تحصیل هم کړي او تر ټولو مهمه تاسره مینه لري

زما په خبرو زید یو ژوره ساه اخلی او وایې: درته می وویل د خور په نظر ورته ګورم نشم کولي..!
یوسف- خو یو ځل کوښښ وکړه ګوره چانس دی د لاس څخه ځی درته ویلي می اوسي.

زید- یوسفه انسان شه څه زور خوو ندی چا باندی (خپل په زړه وهي او وایې:دا لعنتی نه مني. زر واری می کوښښ کړی خو نکیږی هر ځلی په لیدو سره یې عذاب وجدان اخلم خو نکیږی!

هیس نور نه وایم د زید ټول خبري منطقي دی نو د خبرو او بحث بدلو لپاره وایم: ربښتیا هغه ښکلی فرخنده او هغه نوري ملګري څه شوي؟

د هغه شپه په یادولو باندی خاندم چې زید هم په خندا وایې:مرګ لیونی کړي وم هغه می بلاک کړي دي...

په مشکوکه انداز ورته وایم: څه یې ویل؟

زما په خبری زید خپل تیلفون راته نیسي. او وایې: واخله پخپله وګوره.

تلیفون مي تري واخست، دري نامعلومې شمیرې وې، لومړی پیغامونه مي خلاص کړل(سلام ښځګه یی ښایسته) د پیغام په لوستلو سره د خندا څخه شنه کیږم او زید ته وایم: ته ماته را وګوره، ستا کوم ځای ښایسته دی هوم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې زيد وايي: زما د ښايست د ليدو لپاره د بصيرت سترګې غواړي،چې ته يې اوس نه لري..
په سر يې ووهم او ومې ويل: بې ادبه چنارګل بابا.

په تيز غږ باندې پيغامونو لوستل شروع کوم او وايم:(ولې جواب نه راکوې) (غرور له خدای سره ښه ښکاري) (زاااا ورک شه خاورې دې په سر شه ستا او ستا دی.........)

د اخيرې مسج په ويلو چې ماته يې کنځل کړې وه په حيرت وايم: عه عه دا څه وايې ؟؟ اوس ما څه کړي.؟!

دا ځل زيد دومره وخندل،چې زه له خپل ځاې څخه پاسيږم او وايم: مرګ خوله دې بنده کړه، ستا د لاسه بياب بيابه شوم.ته و خدای اوس زه قاق روده يم؟
زيد خپله خندا کنټرول کوې او وايي: نا هر چا چې ؤيلې هسې بد يې کړې خوله ورته ماتوم خپل ملګري لپاره!

ما وخندل او په عجيبه توګه ما په دې کور کې خپل غمونه هير کړل. د زيد په خبرو ورته وايم: نا اوس هم ستا لاسونه مات شوې دي.(او بل بلاک شوی نمبر ته ځم. چط ليکلې وه (سلام، څنګه يې، لوړ قديه)، (ستا سترګو زما زړه وړې دی)، (حتا ستا غرور هم ښکلی دی،) واه، دا هم بلاک شوی دی.راځم دريم شمېرې ته.(ای تاته وايم که زما د ملګرو جواب د ورکړ تا او هغه جلي شکله ملګرې ته د اور اچومه)

د دې مسج په ويلو بيا د چنار ګل بابا په خندا پيل کړو چې ما وويل: پاک خلک ليونې شوی جواب يې څوک ورکوې،او دوی بيابه کوې سوک؟

زيد زما پوزه په دوو ګوتو راکش کوي. او وايي: غم مه کوو، ته لوی سړی نه يې، زه به پخپله يوه جلی درته پيدا کوم.

د هغه پدې خبره په خندا وايم: اول دې خپل غم وخوره، چې نور بوډا شوی،زه نوی شل کلن شوی يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما پدی خبره زید په حیرانتیا باندی سر د بالښت څخه پورته کوی او وایي: رښتیا ته د شل کالو یې؟

په ټوکو باندی خپل لاس د هغه په سر باندي کیدم.او وایم: ستا په سر قسم.
هغه زما لاس خپل د سر څخه لری کوی او وایې: ته ولې په ما قسم خورې، زه زر ارمانونه لرم،

په خندا ورته وایم:چنار ګل بابا، زه خو دروغ نه وایم چې ته به مړ شې، رښتیا، رښتیا زه د شل کالو یم.
زید- نو ته ولې ږیره نه لرې؟
یوسف- موږ کورنۍ همداسې یو، یعنی چې موږ ږیره نه لرو.

زما په خبره زید په فکرمند لهجه وایې: نو دا میراثي ده!
یوسف- دقیقاً

شپه نیمه ته رسیدلی وه، چې ما زید ته وویل: لاړ شه، ډیر ناوخته دی، زه ویده کیږم.
زید- زه به هم همدلته ویده شم، څه ستونزه ده!
یوسف- هله پورته شه، دا چې تراوسه مې اوس وزغملی یو شاهکار وو، لاړ شه ته خپله کوټه نه لرې؟
زید په خندا وایې: ښه زه ځم، ته ولې خپله قواره کږه کوی؟

زید پورته شو او د دروازې په طرف روان شو، د کوټې څخه د وتلو مخکې ویې ویل: زه یوه کوټه لرم، خو کوم ارمتیا او سکون چی زه دلته لرم، بل هیڅ ځای کې نه لرم،

زید دا خبره کوی او د کوټې څخه بهر ځي، او زه په ګډوډ فکرونو کې ډوبه کیږم یعنی زید دلته آرام دی؟عجیبه ده!

په همدې ډول یوه بله هفته تیره شوه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- یوسف راځه، چې ډېر ناوخته ده.

د رضوان په غږ د موټر په لور منډه کوم، زید او رضوان دواړه په موټر کې ناست وو زه په نلوار شاته سټ کې کېنم.او وایم: دومره بېړه لرې، فقط شوله سړېږی.
رضوان- هغه نفر ځی،اوس هم نیم ساعت ناوخته شوی.
یوسف- ښه ښه ډیرې خبرې مه کوه، حرکت وکړه!

نیم ساعت وروسته یو لوړی ودانی ته ورسیدو،له موټر څخه راووتو او رستورانت ته لاړو، زید په جدي ډول وویل: رضوان، دیخوا راځه هلته ناست دی.

زه او رضوان د زید په طرف لاړو. هغوی تجارتی خبری کولې څومره صادر شول او څومره وارد؟زما په مزاج ښه نه لږېدو دا بحث نو کرار مې وویل:زید زه ځم یو چکر ووهم،ترڅو چې ستاسو خبرې ختمیږی،زه بېرته راځم.
زید- سمه ده، خو زر بېرته راشه!!

سمه ده مط وویل او د هغوی څخه لاړم د دوکانونو په کتلو بوخته شوم، ښه ځای دی چې په کتلو کې دومره ډوبه شوی وم،چې د یو نفر سره ولږیدم او په ځمکه وغورځیدم. چط هغه نفر وویل: اوبخښه! وروره ژوبل شوی خو نه یاست؟

د هغه کس غږ څومره آشنا دی، خو څوک دی؟ په تلوار خپل سر پورته کوم، چې د مخام سرې په لیدلو مې بدن یخ پخ شو کرار لځان سره وایم: سل.........یم! د هغه په سترګو کې هم حیرانتیا ښکاره کیږی، زما لاس نیسي او د ځمکې څخه مې پورته کوی او په حیرانتیا سره، هغه وایي:"یغم ....یغ ..ما.... ته خپله یې؟

زه هڅه کوم چې خپل غږ غټ او مردانه پشان کړم او وایم: نه تاسو تیروتنه کوی.

غواړم چې د هغه څخه وتختم او لری شم خو هغه زما لاس په ټینګه نیسی او به نا باوره غږ وایي: یغما چیرته ورکه وی؟ دا څه حال دی،ولی دی د ځان څخه هلک جوړ کړی!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلیم پدی خبرو پوه شوم چې هغه زه وپیژندلم؟؟ خدایه اوس څه وکړم سلیم غوښتل، چې ما غیږه کې ونیسي خو ما په کلکه لځان څخه لرې کړو. او یو ځل بیا ناکامه هڅه کوم او وایم:تاسو تیروتنه کوی وررور، زه یوسف یم توبه خدایه عجیبه خلک دی..؟

خپل لاس مې د هغه د لاس څخه جلا کړو چې سلیم بیا ټینګ ونیو او په لوړ غږ یې وویل: یعنی څه چې تیروتنه کوم؟؟ یوسف څوک دی؟(سلیم زما لاس ته اشاره وکړه، چې غټ تور خدای خال وه، وربا‌ندی او ویې ویل: له دی خال نه هم منکره کیږې یغما؟ له ویښتانو سره دی څه کړي لیونې جلی؟

د سلیم پدی خبره پښني مې بی واقه کیږی هغه زه وپیژندم نور انکار کول فایده نلری په لړزېدلي غږ مې وویل: س... لي...م سلیم پریده چې زه لاړه شم.

سلیم- مرګ سلیم، ته چېرته ځې؟ ته پوهېږې، چې له څومره وخته ستا په لټه کې وم؟ پوهیږی! د ډیر تشویش او اندیښني څخه سل ځله مړ شوم او ژوندی شوم.
یوسف- پخدای هر څه چې پیښ شوي!زه یې درته وایم.
سلیم- راځه کور ته ځو، کور کی بیا وایه،خدای دې وکړي،چې کوم غلط کار دی نه وي کړې، کنه هم تا وژنم هم ځان....

په لړزنده غږ ورته وایم: زه نه ځم! ستا سره هغه کور ته.!
:□#شهاب
هغه زما لاس په ټینګه نیسي، او ما د هوټل د دروازی خواته کش کوی. او چیرته زما زور او چېرته د سلیم زور؟ په زوره مې د ځان پسې کش کوی.......

- خیریت خو دی چیرته یی بیایی!؟
د زید غږ وه چې په غوصه یی زموږ په لور کتل په زړه کې وایم:خدایه د بدبختي له پاسه بدبختي کاش د زید په ځای رضوان وای اوس به ددی غم چیرته وړم..!

سلیم- ته څه کاره یی؟ په کورني موضوعاتو کې کار مه لره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم دا خبره زید ته کوی او زما مټ کلک نیسي او ځان پسي مي کشوي مخکې له دی چې پوه شم چې څه وشول سلیم په ځمکه پروت وه! ټول خلک راټول شوي ول او مورږ ته یی رډی رډی کتلي چې د زید په غږ ټول تیت اوپرک شول...

زید- خیریت دی فلم خپریږي ځی خپل کارونو پسي..

سلیم لا په ځمکه پروت وه، او له شونډو یی ویني رواني وي له ځمکی پورته کیږي او ماته مخ را اړوی او وایې: د همدی هلک لپاره د کور ځخه تختیدلي وی؟(بیا چغی وهی: د همدی پخاطر وتښتیدی لعنتي!؟ هیڅ فکر د ونکړ چې پر مورږ به څه تیریږي؟ ځواب راکړه یغما!

زید چې تر دی دمه غلی ولاړ وه په غوسه یی وویل:(ولی فکر کوم زید هیڅ حیران شوي نه وو؟ ولی یی غږ کي هیڅ حیرانتیا نه معلومیږی؟) څه رشته ورسره لري؟؟

زما د څه ویلو مخکې سلیم په بی ادبانه لهجه وویل: کله چي درسره تښتیده پوښتنه به دی کړی وه(زه لا د سلیم پدی خبره دردیدم چې هغه بیا وویل: مور مي رشتیا ویل چې دا ناروغه انجلی دی په درد نخوری، تا پدی کار دی زما د مور خبره په ثبوت ورسوله په ربنتیا چی ذات دی خراب وه یغما!

ایا دا نو کیده چی چپه پاتی شم هان؟ هغه زما ذات ته سپکاوی کړي و،خو په کوم جرم ؟؟نه اوس یي وخت دی چی دردونه مي په ژبه راوړم ټوله کرکی ته مي په خبرو او سترګو کی ښکارندویه ورکړه نور راته اړین نه وه چي زید مي په راز خبریږي او که نه! هیڅ هم اړین نه ووپه لوړ اواز مي سلیم ته وویل:له کوم ذات په اړه خبري کوی سلیم؟ ستا ذات ښه دی؟ کله چي عمه لکه د سپي داسي وهلم هغه وخت چیرته وی ووایه؟ کله به یی چی یوه شپه هم ډوډی نه راکوله چیرته وی؟

زه می د پلار او مور په مرګ ګرمه وم هان؟ ایا ما خپله وغوښتل چي تاسو ته پاتی شم او ستاسو غلامي وکړم ولی د خوله بنده ده؟هغه وخت چی موټر ووهلم چیرته وی ؟ګونګی شوي ځواب رااااکړه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم هک حیران راکتل غوښتل یي چي زما په لور راشی خو لاس می د مه راځه په نښان پورته کړو او ور زیاته مي کړه: د عمه خبره ناروغې انجلۍ! تا پوښتنه وکړه چی زه چا په دغه ناروغی روږدي کړم؟ هان؟؟؟؟

اوښکي مي پرلپسي له سترګو څڅېدي! بیا مي وويل: اصلا کله چي نجیب د مزاحمت کولو کوښښ وکړو ته چیرته وې؟ کله یي چې غوښتل ما په هغه نجیب چی کار یی د همدوی په شان مردار دی د یوی نوکری په څیر وپلوري چیرته وی؟
اوس دي غیرت را وپارېدو هوم؟ پوهیږې؟د څه لپاره د مور پر وړاندې درېدلې؟څکه چې د مینې دعوه دې کوله پۀ مادې د مینتوب دعوه کوله.خو ماته تل ورور وې او یې.

زما د انکار کولو وروسته دې ماته پام کول کم شول دا دې ذات دی وو ایه؟ زه اړ شوم چې ستاسو هلکانو له امله دهلکانو په شان جامې واغوندم ترڅو د نجیب په شان د هلکانو ناپاکو نظرونو څخه خوندي اوسم، (د ژړا څخه مي سلګې پورته شوی او همغه حال کې مې وویل:چیرته وې؟ د عمه زو چې کله مې له بیخه قیچي کړل خپل ویښتیان د جبر او مجبوری څخه؟؟ ګونګی شوي هان ځواب راکه وو ایه.!!!

په سختې مې ورته وویل: ماته د ښه ذات په اړه مه وایه تاسو ټول لکه د لاس ورغوی داسې پیژنم، (او خپل لاس ته اشاره کوم)

د سلیم غږ پورته شو او ویې ویل: ګراني یغما!؟ په خدای قسم چې له هیڅ یو هم خبر نه وم زه .....زه کاپیسا ته تللی وم کله چې راغلم ستانه مې احوال نه لرلو....
ویل یې د یوه هلک سره وتښتیده.....

د سلیم په خبره لکه لیونیان پشان عصبې خندیږم اوښکو او ژړا آرمتیا او سکون نه راکولو باید زړه مې تش کړی وایې په غوسه مې وویل: وتښتیدم؟ زه چې یو وخت مې لمونځ هم نه قضا کولو؟ زه چې حتا ویښتان مې تا په عمر کې کتلې نه وه، زه چې پدې موسم کی خولی په سرکوم ددی پخاطر چې ویښته مې ښکاره نشی زه وم چې څلور نیمې میاشتې مې د هلک په څیر ژوند وکړو(ساه مې واخیسته او بیا مې وویل:خو تا څه! د خود غرضی لپاره د حماقت لپاره زما راز (اشاره مې زید ته وکړه) ټولو ته وویل..

(c) ketabton.com: The Digital Library

سليم- جبران کوم يې په خدای چې جبران کوم يې دواړه يو لري ځای ته ځو قسم کوم

سليم دا خبره وکړه او غوښتل يي چي ما له ځان سره بوځي، خو بيا هم زيد غبرګون ښايي او وايې: لاس مه وه يوس... (زيد خپل خبره پری کوی او وايې:حق نه لرې چې په زور سره يې بوځې، يالا خپله لار نيسه او زه...

سليم- ته څوک يې؟ مننه کوم د يغما د ساتلو لپاره زه اوس راغلي يم تاته ضرورت نشته.
بحث ته ور د ننه شوم او سليم ته وايم: بيخي ډيــــــــر وروسته راغلې ډيــــــــر!

لاس مې په تيزی سره د سليم د لاسه واخيستو چې هغه په غمژن لهجه وويل:يغما مه کوه دا سې کار زما سره زه درسره مينه لرم ولې نه پوهيږې؟ولې نه پوهيږې هــــــــا؟؟؟

په غوسه ورته وايم:څو ځله ووايم زه يې نه لرم. او نور هم څوک د يغما په نوم شتون نه لري، زه يوسف يم! يوسف!
سليم- يوسف! څه؟ کم عقلې؟له فکر دې ووځه!

(ملګرو نور به يوسف ته يغما وايو ځکه زيد يوی شو هغه جنې ده نو ستاسو د آسانتيا لپاره په مکالمه کې به د يوسف لځايه يغما ليکو.)

يغما- ما نوره پريږده.. پريږده چې آرامه ساه واخلم.

او پرته له نور خبرو د دروازې لورې ته لاړم سليم منډه را وکړه چې زيد په يو سوک سره سليم په ځمکه ووهې او دا ځل هغه زما پسې په منډه شو او ناری کړی: ودريږه يوس....

بيايې خبرې بندې کړې او ويې ويل: تاته وايم ودريږه...

په زړه کې وايم اه لعنت دې وي سليمه، په تا لعنت دې وي.اوښکې مې پاکوم خدايه اوس چرته لاړ شم! ؟ سترګو مې رضوان لټوه د زيد موټر خواته ولاړ و خواته يې ځم او ورته ناری کوم چې هغه وايې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- چرته وې لیونی ؟
یغما- هیچرته چکر مې وهو..!

زید سترې تر موږ راورسیدی چې رضوان ورته وویل: په تا څه شوي ولې دې منډې کړی!

زید ماته را وکتل پرته له ځوابه لاړو په موټر کې کښیناستو موږ هم کښیناستو او موټر حرکت وکړو چې رضوان وویل: یوسفه ولې دې سترګې سرې دي؟ ته ښه يې؟

یغما- هممم ښه یم لږ سر مې درد کوي.
رضوان- ډاکترته لاړ شو؟
یغما- نه!

تر کوره هیچا نور خبرې ونه کړې، موټر ودریدو له دواړو نه زه ژر را ښکته شوم باید ودانۍ ته تللې وای، له زید څخه ډاریدمه..

فرشته خاله- سلام ښه راغلاست بچی.
یغما- سلام خاله جانې مننه تاسو هم ښه اوسئ
فرشته خاله- ښه شو چې را غلې تاسو ته په طمعه و ډوډۍ چمتو ده

پۀ خندا مې سر پورته او ښکته کړو ټول د میز چار چاپیر را ټول شول،رحیم کاکا چوپتیا ماته کړه او ویې ویل: زید زویه، کارونه څنګه دي؟ وادې خیسته هغه ځمکه؟

زید- هو پلار جانه کارونه یې پای ته رسیدلي دي!
رحیم کاکا- ډیر ښه.
فرشته خاله- د رضوان پلاره زما په نازولی فشار مه راوړه.
ِد فرشته خاله په خبری رحیم کاکا خاندی او وایې: سمه ده د رضوان موری.

رضوان د نیوکی په ډول وایې: موری خی زه دلته مولې یم خیر ده که زید ښایسته دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان په خبرې ټولو وخندل خو زيد مسکا هم ونکړه، خواړه وخوړل شول د چای په طمعه نه شوم او خپل د کوټې په خوا مې ګامونه ټکني کړل....

کوټې ته د ننوتلو سره سم دروازه مې بنده کړه، د ماخوستن لمونځ مې وکړ جای نماز باندې د سجدې حالت مې ونيوه او دومره مې وژړل چې نور سترګو کې مې اوښکې پاتې نشوی! د ژړا په حال مې د خدای سره خبرې شروع کړې.خدايه مګر زه ستا بنده نه يم زړه دې پر ما نه سوځيږي؟ بيا هم بې وار مې وژړل!په خدای نور نسم کوی اته کلنی کی دی مور او پلار راته واخيستل بس نه و؟!

د عمه په منګلو کې دی واچولم بس نه و؟! شپې مې په بد خوب پيل کولی بس نه وه؟! د نجيب مردار نظرونه بس نه و؟!نفس مې بند شو او ژړا مې زور واخيست!
خدايه مکوه !له ماسره داسی قسم تاب يې نلرم، دا ځل مړه کيګم مکوه داسی راسره نور زغملی نشم.تر سهار مې وژړل، چيغی مې ووهل، ځان مې ووهه، خپل ويښتيان مې وشکول، مور ته مې غږ وکو او ومې ويل:موری راشه خپله لور دی وګوره سومره بيچاره ده!!

چيرته يې؟؟ موريـــــــ پلاره راشه چې لور دی مړه کيږی پلاره ولی نه يې!؟ولی بايد زه د کور سړی اوسم؟ پلاره زما اوږی ځومره توان لرم؟! قسم نسم کولې پلاره راشه او ما په غيږ کی ونيسه اړتيا لرم درته موری !!ستا محبت ته محتاجه يم!! نو ولی نه ياست؟؟؟!! خدايه!!! ولی غږ مې نه آوری؟؟! ولی نګوری!؟ بيا مې هم ژړا غږ پورته شو!

هيس سوک نه و چې مرسته وکړی راسره هيس سوک نه و چې ماته محبت او دلداری راکړی هيس سوک نه و چې پورته مې کړی.بيا هم شپه وه تنهای وه او زه وم او بيا د ظالمې نړی زما يواځې توب راته په ګوته کړو،بيا هم پوهه شوم سوک نسته چې تکيه پری وکړم.او سومره کرکه لرم له دی پوهيدلو نه!!! خپل اوښکی مې پاکی کړی او د کټ خوا ته مې لاړم لاسونه مې لړزيدل..

تريخ مې وخندل لکه خپل تريخ ژوند پشان مې،خدايه!!! مننه حمله دی راوليږله شکر ګذاره دی يم مهربانی دی ده. لاسونه مې کاږه شول خوله مې زګ وکړل سترګی مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادی حالت نه ووتل!په سختی می دوا وخوړه.نیم ساعت د مړ جسد غوندی پرته وم. له کاره پخو اولاسو سره،بی اختیاره اوښکی می د ښځیدو په حال زما تر غوږ ورسیدل او اخیره کې زما په نالې و ولیدل..!

شپه په ټوله بدبختی خلاصه شوه، په هینداره کی می ځانته وکتل رنګ می الوتی، و پړسیدلی سترګی پریشانه ویښتیان ،او په اخر کی وچی شونډی چی د وینو رنګ و.
سومره د مړو په شان شوی وم! لیونیانو غوندی می وخندل!! حمام می وکړو تور کالی می چی لومړی ځل اغوستی وا غوستل خولی می په ویښتیانو کی کیخوده کوم زنځیر چې د رضوان نه په پټه مې اخیستی په غاړه کړل، د خوشحالی تمثیل

می کو چی خاله فرشته او نور کورنی غړی راباندی پوه نشی، مانۍ خوا ته لاړم ټول ناست وه او سبا ناری خوړل په لوړ غږ مې وویل:سلام.....

ټولو په خوښی سره سلام جواب راکړو بغیر له زید ځخه چی په ډوډی خوړلو بوخت و او بیخی راوه نه کتل، رضوان په خندا وویل:یوسف!!راځه دلته کینه !
موسکی کیږم او د رضوان څوکې خوا ته ځم او څنګ ته یې کینم.رضوان ماته ګوری او کرار وایی: یوسف! ولی سترګی دی سری دی ؟؟ولی پړسیدلی !؟

کرار جواب ورکوم: نه پوهیګم ! ماښام سم نه یم ویده شوی شاید همغه خاطر وی؟
زما په خبرو رضوان خپل سر بورته شکته کړو او په سبا ناری بوخت کیږی..ظریفه ترور زما سبا ناری راوړی لاس می اوږد کوم پتنوس تری اخلم او مننه کوم تری.
همدا چی غواړم ډوډی وخورم سترګی می په زید ولګیږ چی په مسخره نظر راګوری.......

یعنی زما او د رضوان خبری یې آوریدلې؟ خاوری دی په سر شه رضوان چې عزت دی ماته پاتې کړو دغه اوس پوښتنه وه چې ده وکړل؟ د سبا ناری وروسته ټول خپل په کارونو بوخت کیږی، زید او رضوان هم د همیشه پشان شرکت ته ځې رحیم کاکا مې نن ونه لیدو ضرور هغه وختی تللی وو؟ د باغ لاره مخ ته نیسم او د درختو به بلک کولو لګیا کیږم چمن اوبه کوم او د غرمه تر اذانه همله ته ځان بوخت کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د موبایل غږ پورته شو خپل دست کشي د لاسونو څخه باسم موبایل مې د جیب څخه راخلم د رضوان د نوم به لیدو خولې ته مې مسکا راځي، جواب ورکوم او وایم؛ سلام
رضوان- علیک سلام چیرته یې؟
یغما- باغ کې یم ولې کوم کار دی وو؟
رضوان- هو ورځه حمام وکړه خپل یو جوړه ښایسته جوړه کالي واغونده او زما کوټې ته راشه ربښتیا د شاه د لاری زما کوټې ته راشه سوک دی ونګوری.

په حیرانتیا وایم: ولې څه شوی؟
رضوان- افف څومره خبری کوی څه چې وایم همغه وکړه، او ژر خپل ځان را ورسه وه.

موبایل بنده وم او د ځان سره وایم، عجیبه لیونی خلک دی! خپل د کوټې خواته ځم حمام کوم او خپل نقره یې جامې اغوندم لږ عطر هم وهم، ویښتان مې وچوم او جامې مې تن ته کوم مانې ته ځم او د شا دروازی څخه ننوځم او مستقیم د رضوان کوټې ته ځان رسوم، دروازه وهم د رضوان غږ پورته کیږی: راځه.

کوټې ته ننوځم او د رضوان په لیدلو حیرانیږم د رضوان د خندا غږ پورته کیږی او وایي: هې څه دی ښکلی دی نده لیدلی؟
په ملنډې انداز وایم: ورک شه تور ماره فقط چې واده دی دومره دی په ځان ګوتې وهلې.
رضوان- ښه ډیری خبری پریږده وګوره څه می راوړی؟
پلاستیک خلاصوی او د کاغذ په څیر کوم څه بهر کوی، چې زه وایم:دا څه دی
رضوان- د چرګ کباب.
وریځې پورته اچوم او وایم: په کومه خوشحالی؟!
رضوان- همداسی زړه می ورته شوی وه که نه یې خوری چې زه یې یواځې وخورم یوسف خانه!!

په هغه حال کې چې د رضوان د کټ په لور ځم په دروغي غوسې وایم: بد کوی چې یواځې یې خوری تور ماره..(دواړه خاندو او د ډوډی په خوړولو لګیا کیږو، څومره وږی وم چمن او بڼ کې دومره بوخته وم چې هیر شوی می وه د غرمې ډوډی وخورم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هی تور ماره ټول دی خپله زهر کړل خاوری دی په رنګ شه بس که نور.

رضوان په خندا وایې: ولی په غوسه کیږی لنډې واخله ټول ستا

موږ د خبرو په حال وو چې د کوټې دروازه خلاصه شوه او، او زید په حیرانتیا موږ دواړو ته په کتو شو چې رضوان په ټوکو وویل: ستا برخه هم دی لنډې وخوړله

زید په جدی انداز وایې:موږ وایی ښکته راشی ټول تاسو عالیجنابانو ته په تمه دی.

او ددی خبری په ویلو سره سم دروازه په کلکه بنده کوی، چې زه رضوان ته وایم: ده وویل ټول؟ مطلب څوک؟ بیا ټوله کورنی راټوله شوی،رضوان څوک راغلی؟

رضوان په شیطانی مسکا وایې: راځه ښکته لاړ شو خپله به یې وګوری.
څه چې پاتې ول په ډېر تلوار مې وخوړل چې رضوان وویل: موږ شوی
یغما- هو پخدای ډېر خوندور وه.

زما به خبری رضوان خاندی او موږ دواړه له زینو ښکته کیږو د هر قدم په ښکته اینودلو د خندا غږ له صالون نه لا ډیر راځې،د ننوتلو سره سم می سترګی په یوه ډله خلکو او یو غټ کیک لګیږی،څلور کنجه کیک په تور او سپین رنګ،صالون یې څومره ښکلی سینګار کړی وه مګر خبره څه ده؟!دومره خلک ولی ټول شوی؟!

رضوان : چیرته یې؟
د رضوان غږ مې فکر لاهو کړو او کرار مې وویل: د کوم چا کلیزه ده؟

په هغه غږ کې چې خندا پکی څپې وهل رضوان راته یې وویل: همداسی خو ښکاری!
بد بد ورته ګورم او وایم:سړی غوندی خبری وکه شف شف نه شفتالو وواېه د کوم چا کلیزه ده؟
رضوان په خندا وایې : خپله دی پیدا کړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان دا خبره کوی او د برق په چټکتیا راڅخه لری کیږی،ترور او مریم ته مې پام کیږي په ورو ګامونو د هغوی په لور ځم او وایم: سلام ترور جانی!
ترور- علیکم زوی چیرته یی هیڅ زموږ احوال نه اخلې؟
په مسکا یی ځواب ورکوم: همدلته یم ترور جانی خو تاسو د 14 سپوږمی شوی یې ترور خاندی او وایی: امان دی وی له تاسو ځوانانو هیڅ بند نه راځی.

یواځې په سر خوځولو او مسکا یی ځواب ورکوم او د مریم په لور ځم،د مریم په لیدلو حیرانیږم ښومره ښکلی شوی وه له تور رنګ سره حتما د ټولو زړه وړی
کرار یې لور ته ګام اخلم او کرار ورته وایم: سلام خوری!!

نظر له نورو اړوی او ماته راګوری او وایې: علیکم السلام وروره ښه یی؟
په مسکا یی ځواب ورکوم: ستاسو په دعا...

لا می خبری خلاصی نه وی چی د چک چکو او اشپلاق غږونه په صالون کې خپاره شول مریم ته می وکتل لکه بت پر خپل ځای ولاړه وه آن پلک یی نه واهه او یواځې یی مخې ته کتل، د هغی نظر لوری نیسم او رسیږم زید ته په لیدو یې خوله مې خلاصه پاتی کیږی ظالم ښومره ښکلی شوی لکه د مجلس سپوږمی مکمل یی تور اغوستی ول توره دریشي تور بوټان توره کړی تور وینته او توری سترګې تور رنګ یی له سپین پوستکی سره عجب یورنګی کوله لکه چې دوی ټولو لاس یو کړی وه چې د مریم زړه ودروی مریم همداسی د زید په لیدلو غرقه وه زید چې په سترګو یی د چا پسی ګرځیده...! ټول د زید شاوخوا ته ټول شوی ول او ورته مبارکې یی ورکوله مریم په لوړ ګامونو زید خوا ته لاړه..

***

کیک پری کیږی او زه یواځې د یو کنج نه ټولو ته ګورم د چا په ولاړ کیدو می ځنګ ته له لیدو لاس اخلم چې رضوان په خندا وایې: اوس پوهه شوی د چا کلیزه ده؟
په غوسی وایم: مړ شی رضوانه ولی دی له لومړی ونه ویل اوس ډالی له کومه کړم؟
رضوان- ښه نو یوسف جانه څه چې بدله لری ګله نلری حساب مو برابر شو او زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

غاړې زنځير ته اشاره کوی او وايي: اوس نو د چنار ګل بابا ځواب دی په خپله ورکړه رضوان دا خبره کوی او په لوړ غږ خاندی او د زيد خواته ورځی د هغه د تلو سره په زړه کې وايم: خاوری دی په سر شه تور ماره، ټول په خپل وار باندی زيد ته مبارکی وايي مريم د زيد خواته ولاړه وه او دواړو يو رنګ اغوستي ول څومره هم له يو بل سره ښکلی ښکاريدل.!مريم خپل لاس اوږود کوی او په.لړزانده غږ وايي: کليزه دې مبارک آن.....ن شاء الله سل... ل کلن شی

زيد آن لاس نه ورکوی او په سوړ انداز وايي:مننه کوم مهربانی مو ده
مريم کرار خپل لاس موټې کړو او له يوې انجلی سره په خبرو شوه خو ټول پام يې زيد ته وه

آسما- يوسف لالا ته زيد لالا ته مبارکی نه ورکوی؟

راګرځم او تازه مې اسما ته پام کيږی ولې مې دا ټوله شپه نه وه ليدلی؟ يو جوړه ژيړ رنګ کالې اغوستې وه ښايسته ښکاريده، يعنې ټول راغلی کسان په محفل کې ښايسته وه خو د هغوی په مينځ کې،رضوان، اسما،مريم يو خاص ښايست يې درلود او زيد خو د مقايسې وړ نه وو په ښايست کې.

په مسکا باندی جواب ورکوم: راځم اسما جانې.
اسما- راځه دواړه يو ځای ورته مبارکې ورکړو.

سر مې د سمه ده په توګه ښوره وم او د اسما سره يوځای د زيد خواته روانيږم، اسما د مريم خواته ځې او د هغې سره په خبرو او قيصو بوخته کيږی، زيد ماته بام کيږی او په خوله يې يو لويه مسکا راځې چې زه خپل ستونې صاف کوم او وايم: کليزه دی مبارک شه انشاءالله د سل کالو شې.

زيد کرار ککرار څو قدم زما خواته رانږدی کيږی او په کراره لهجه داسی چې يواځې زه يې واورم وايې: عه عه يوسف خان ملګری داسې مبارکې ورکوی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تروش تندی وایم: نو څنګه ورکوی؟(بیا مریم ته په اشاره په طعنه وایم: د ځینی کسانو لاس نه نیسي شاید موږ د هغه شانتي مبارکي لایق نه یو؟ (زید د مریم وړاندی کړی لاس خوشی پریخودلی وو هغه می ورته یاد کړو)

لا زما خبره خلاصه شوی نه وه چې به ناساپه حرکت کې زید زه غیږ کې ونیولم او په خندا یې وویل: خپل ځان د هغې سره مه مقایسه کوه، زما زړه، جسم، روح، غیره، لاسونه او هر څیز چې د روح او جسم سره مې تړاو لری د یو نفر دی او هغه یو نفر مریم نده !؟..

دا چنارګل بابا څه وایې؟ بلا دی دده د خبرو پسې شې، پر ما یې څه چې د چا مربوط دی، ولې یې زه په غیږ کې نیولی یم؟ اوس خو هغه پوهیږی چې زه جنی یم؟! زید خپل د خبرو د خلاصیدو وروسته زه خپل د غیږ څخه جلا کړم او ویې ویل: ملګری داسې مبارکې ورکوی.!

غوښتل مې یو داسې جواب ورکړم ترڅو دا خندا یې به خوله کې وچه شې خو تور مزاحم مار را ورسیدی او په لوړ غږ یې وویل: قدو جان هسی غوړ روغن داره مبارکي خو دی ورکړه.!
په مسخره توګه وایم: رضوان جان ځینې کارونه په خوښه یا نا خوښه توګه مجبور باید ویې کړی، کنه د بعضی کسانو حق دا دی چې خپل د ژوند څخه یې وباسې ډلیټ داسی نده زید خان؟!!

زما په خبرو د زید رنګ د غوسی څخه بدل شو او خپل غاښونه یې په کلکه یو پر بل وچیچل خو زما زړه یخ شو غشې مې په هدف لږیدلی وو، په زړه کې مې د ځان سره وویل: و دی خوړی ته بیا ما غیږ کې ونیسه چنارګل بابا د رضوان غږ پورته کیږی او وایې:

رضوان- څه وایې زه خو بیخی پوی نشوم؟
په مسکا باندی وایم: هیس.
رضوان- زه دا خبری پریږده دا ووایه زید ته دی څه ډالې اخیستي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان دا خبره کوی او مضره خاندی، ای فسادی خپل کار یې اخیره وکړو. په کراره ورته وایم: تا ورته څه اخیستی؟
رضوان د میز خواته چې د قیمتی ډالیو څخه ډک دی اشاره کوی او وایې: هغه وګوره یو برنډ او ښایسته ساعت.

ما د هغه ساعت پسې کتل چې زید وویل: اوس ستا د ډالې نوبت دی یوسف جان!
خپل ستونې صاف کوم او په کلکه وایم: اممم خبره داسې ده چې ستا ډالې زما کوټه کی ده بیا وروسته یې درته راوړم.

زما په خبر رضوان به لوړ غږ خاندی او وایې: ډاډمن یې چې ډالې کوټه کیده؟
یغما- بیخــــی بیخــــی زیات ډاډمن یم.

رضوان ریشخندی کول او زید خپل لاسونه د پتلون په جیب کی کیخودلی وه، او موږ دواړو ته یې بغیر د کوم خبری راکتل، نظر مې په مریم لګیری زموږ څخه په لږ فاصله کې ولاړه وه او د زید په تماشا وه، د هغې پدی شانتې لسدو په زړه کې وایم: خاوری دی په سر شه مریم چې تا بیا ځان د زید به لیدو باندی ډوبه کړی، نه پوهیږم څومره د مریم د لیدو په حال کی وم چې زید په شیطنت باندی زما خواته سترګه ووهل او مریم ته یې وویل: مریم جانې ماته یو پیاله اوبه راوړی؟

د زید پدی خره د مریم رنګ یو دم و پریدی او په ماته ګوډه ژبه د ورختای یې وویل: ماته وایې؟
زید- هو دلته همدا یو مریم شتون لری،(بیا ماته یې مخ راوګرځه وو او په همغه شیطانه لهجه یې وویل: کنه یوسف جانه؟

مریم د ډیر خوشحالې له لاسه وربادی لاره ورکه شوه، او به خلاصه خوله د خندا او خوشحالې وویل: په سترګو اوس یې درته راوړم.

او په منډه د آشپزخانې خواته لاړه ما او رضوان دواړو په حیرت زید خواته کتل چې د زید په خوله یو مضره خندا وه، رضوان په حیرت وویل: زید ته خپله یې؟ یا بدل شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې؟ تا مريم ته"جان" وويل؟ او ورته و دی خندل؟ قيامت رانشي اوس؟!

مريم د باد په سرعت د يو پياله اوبو سره راغله، او ګيلاس يي زيد ته ورکو چې زيد ورته وويل: مننه.....

او زه د دروازی خواته ولاړم او نور مي دهغوی خبری وا نه وريدل، زيد څه پلان او هدف لری؟ د باغ خواته په يو څوکې کيناستم، آسمان نن شپه ولې دومره نيولې لګه زما د زړه پشان؟ جواب می نه درلود خاموش شوم آسمان ته مې کتل چې د يو چا د پښو آواز مې تر غوږ شو د آواز پسی می وکتل،.. زيد وو دوه پيالې چای او يو قاب کی لږ کيک په لاس زما خواته راروان وو د هغه په ليدو می تندی تروش څو چې هغه په مسکا باندی وويل:

زيد- عه يوسف جان بغير د کيک خوړو را ووتلی مشکل نشته اوس دواړه يې يوځای خورو.

کيک او چای د څوکی څنګ ته به يز کيخودل او زما څنګ ته کينستې چې زه په تلوار پاسيدم او روان شوم چې د هغه په خبری ځای پر ځای و دره ولم، پداسې حال کې چې مخامخ درختې ته يې سترګې نيولی وه او د چای پياله يې لاس کی کلکه نيولی وه ويې ويل: مريم ښايسته شوی وه کنه يغما؟!

يغمـــا؟! د ډير وقت وروسته مې خپل نوم واوريدو ناشنا غوند وو راته، بيګانه ګې کوم د دی نوم سره، خاموشې ماته وم او وايم: مطلب دی ددی خبرو څخه څه دی؟ اصلا دا راته ووايه څه پلان لری؟
زيد د چای پياله په ميز کيږدی او په مسکا وايي: يغما هوښياره ده د يوسف په پرتله کنه؟ صحيح وايم؟(خپل څنګ څوکې ته اشاره کوی) کينه

په سل زړه نازړه او شک کينم چې هغه بيا وايې: د اول څخه مې ستا په انجلی توب شک درلود خو ډاډمن نه وم، د انجونو غږ، نازک لاسونه، جسم بدن دی حتا د خبرو انداز دی تول د انجونو پشان وه خو فکر مې نکوی په دومره لږ عمر به دی و غواړی داسی کوم کار وکړی!؟(خاموش شو اسمان خواته يې سترګی ونيول او بيا يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- خو خیر دا خبری اوس مهمه ندی، ماته کوم توپیر نکوی چې ته انجلۍ یې که هلک!
یوازې د انسان پشان به زما سره خبری کوی پوه شوی.!
یغما- مطلب؟
زید- مطلب ښکاره دی زه دی ناز او نخری نه اخلم هر خبره چې کوم بغیر د څه؟ چشې؟
ویلو څخه به یې منې. البته غلطه پوه نشې دا خبری ما درته غوښتل ډیر وقت مخکې وکړم
خو وقت او فرصت په لاس رانغلو نو فکر مه کوه چې ستا د راز پوهیدو لپاره داسی وایم.

په بیحده تروش تندی او کلکه لهجه وایم: هوی ورور چا ویلی چې زه ناز کوم؟ هغه هم پر
تا باندی؟
زما په خبرو دهغه لاسونه موټ کیږی او په غوسه ناکه لهجه وایې: اول خو زه دی ورور
نه یم دوهم دا چې ستا ناز د رضوان په سر چلیږی خو پر ما نه.

د هغه پدی خبره کنټرول مې له لاسه ورکړو او په لوړ غږ مې وویل: خپل ژبې ته پام
کوه! خپله پوهیږی څه وایې؟ رضوان زما د ورور پشان دی راته هغه ستا پشان خود
خواه او مغرور ندی، هغه خبر ندی چې زه هلک نه یم او د یو ورور پشان راته احترام
لری.

زید- که خبر شو ته هلک نه یې بیا څه؟ بیا هم آیا د یو ورور پشان ستا سره مینه کوی؟
یغما- د ربنتیا په پوهیدو تاته کوم څه توپیر وکړو؟ کنه ویې نکړل! نو هغه ته هم کوم توپیر
نه کوی، او هو که ته دی خپله خوله بنده ونیسې هغه د کوم خوا خبریږی؟
:□#شهاب
زید خپل لاسونه د تسلیم پشان پورته نیسې او وایې: بغیر له شکه زه کلک راز ساتونکې
یم.
یغما- خدای دی وکړی.
زید- دننه دی د نورو پشان زما خوله کې کیک رانکړو په تمه یم (او کیک ته اشاره کوی
چې زه په غوسه ورته وایم: زور خو ندی نه یې درکوم، زړه مې نغوښتو و مې نکړو
اوس هم مجبوره نه یم.

زما په خبری هغه په لوړ غږ خاند او وایې: تخو نغواړی د مریم حالت خراب شی کنه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه پدی خبره کړی ټول فکرونه مې صحیح ثابیتیږی او په مسخره لهجه ورته وایم: تر کومې اندازی ته رزیل کیدی شی؟ نه ګوری هغه بیچاره جنۍ د ډیر مینې څخه ستا عبادت کوی، ړوند یې؟ ته حق نلری د هغې د احساساتو سره لوبې وکړی پوی شوی څه مې درته وویل؟

زید- که زه ووایم زه د ډیر مینې څخه د یو بل چا عبادت کوم څه؟

د هغه په خبره به حیرت و ته ګورم! یعنی داسی سوک شته چې د زید زړه یې ځانته اخیستی ویې؟ نا امکان نلری؟ بی اختیاره وایم: انشاءالله چې هغه کس دی ددری منه خاورو لاندی شی ترڅو تـ....

ناساپه احساس کوم چې غاښونه مې مات شول، خبره مې نیمه کې پری شول او د زید خواته ګورم چې د غوسې څخه په سرو سترګو زما خواته راګوی او د لیونیانو پشان په چغو وایې: څه دی وویل؟ بیعقلې؟ ته یوځل بیا ووایه زه یې واورم؟!

بیحده ویریدلی وم کاش دا خبره مې نه وایې کړی کاش خوله مې ماته شوی وایې البته ماته هم شوه داسی ټک مې وخوړی، یعنی دومره ورسره مینه لری چې د هغی په اړه په یوه خبری زه یې وو هلم؟! په ویری باندی ورته وایم: ه.....ی...س...
زید- یو ځل یواځې یو ځل بیا داسی خبره وکړی خپل د ځان څخه ګیله وکړه نه زما څخه(او به چغو وایې: پوه شوی؟

د ډیر ویری څخه یواځې ورته سر ښوره وم، درنه خاموشی زموږ مینځ کې ښوره شوه هغه خبری نه کول او ما د تلو جرئت نه درلود د بت پشان ناسته وم چې هغه وویل: خپله دی وغوښتل که د انسان پشان کیک دی راکړی وایې نه دی وهل خوړل او نه هم د مریم شپه خراب کیدل.

هغه دا خبره وکړل او د مانې خواته روان شو پوهیدم چې زید ټوکې نکوی او د رښتیا د هغې بیچاره کې شپه ورخراب کوی؟ نه نشم کولی پریږدم داسی کار وکړی په تلوار د هغه خواته ځم چې تراوسه د حرکت په حال کیدی، د لاس څخه یط نیسم چې دریږی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

راګوی په ورختا یې وایم: سمده هر څه چې ته وایې.

هغه خپل لاس زما د لاس څخه کش کوی او وایې: درته ویلی مې نه وه چې بر به ناز نکوی؟!
یغما- پخدای ناز نه وو یوائې...یوائې...یوائې...
زید- یوائې څه؟
یغما- هیس.
زید- اخیری ځل دی و اوسیړی بل ځل همغه کار کوم چې وایم یې.
(ژر ژر خپل سر ورته خوځه وم، د میز خواته ځو دواړه په څوکې بیرته کینو د کیک قاب په لاس کې راخلم قاشق کومه ده؟ لکه چې زما په خبره د ویلو څخه بغیر پوی شوی ویې چې ویې ویل: په لاس یې راکړه..

د کیک یو کوچنې برخه خپل په لاس جلا کوم او پداسې حال کې چې لاس مې په ښکاره باندی لړزیدو، شرمیدم په سل نه زړه د هغه او په زحمت کیک مې د هغه خولې کی کیخودو چې هغه سرګې پټې کړل او ویې ویل: امممم

چې ما په زړه کې وویل: مرررررګ امممم زهر دی شه، په ستوني کیدی بند شه، ما لا ورته ښیرا ویې کول چې هغه سترګې خلاصی کړی او ویې ویل: څه دی وویل؟
یغما- ما؟ نه څه باید ووایم؟ نوش جان دی شه.

زید کومه خبره نکوی او زما پشان د کیک یو ټوټه راخلی او زما د خولې خواته یې نیسی په حیر ورته ګورم چې هغه وایې: څه ړدی ړدی راګوری ویخوره.
یغما- خپله یې خورم.
زید- خلاصه کړه خوله دی.
په غوسه ورته وایم: ومې ویل خپله یې خورم.

زید هیس نه وایې او راګوری ناساپه په هغه بل لاس یې زما خوله د څلور کلن ماشومانو پشان ونیول او کیک یې په زوره زما خوله کې تخته کړو او په خندا یې وویل: خوند یې وکړو..؟
یغما- مرګ یې خوند یې وکړو ټول مخ دی راته په کیک ولړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- راشه پاک يې کړم درته.

او بيا يې خپل په لاس زما خوله پاکه کړه او ويې ويل: دا دی پاک شو اوس کومه دی زما ډالي؟
په حيرت وايم: ډالي دی؟
زید- هو.

څنګه وکړم چې بيا ليونی نشی؟ چوپتيا می اختيار کړه او ډير په عاجزانه ډول می وکتل ورته شايد د تيږې په شان زړه يی راته وسوځيږی.

زما پداسې کتلو هغه وايې: ندی ده اخيستې؟
يغما- پخدای خبره نه ومه چې نن ستا کليزه ده.کنه ضرور مې درته يو څه اخيستل هغه تور مار زما سره چل وکړو کنه ما درته اخيستل.
خاندی او وايې: توپير نکوی په بدله کې يو بل څه راکړه.

په حيرانتيا می وويل:لکه څه؟
زید- د غاړی زنځير دی.
يغما- چېشـــــــــــــــې؟(په غصه مې دوام ورکړو: فکر يی هم ونکړی.
زید- چيشې دی چی واوريدل.
يغما- سهار درته يو ښايسته ډالی اخلمه سمه ده ؟
زید- نه همدا غواړمه راکوی کنه؟

د هغه پدی ضد باندی په زړه کې وايم: د موټر د تير لاندی شې زيده اور واخلی زيده، جنازه دی راشه زيده، انشاءالله د نن شپې څخه تير نشې زيده،ويده شې بيا رويښ نشې لخيره " هههه دا يو دوه ښيرا وی ما ورپسې کړل هسی عصاب يې راخراب کړو بخښه کوی"

په کراره ورته وايم: نه کيږې له دی زنځير څخه تير شې؟
په جدی لهجه يی وويل: نه همدا غواړم.
يغما- اوففففففف راشه وايخله ګدايګره وړی سترګی..

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خاندی او وايي:څه وکړم خوښ شوی می دی.

په غوسه باندی ورته ګورم او په زحمت باندی زنځير ختا کوم او به تروش تندی د هغه خواته نيسم او وايم: هوممم واخله.

زيد خپل وربځي پورته کوی او وايي: همداسې يی واخلمه.ډالي همداسې څوک ورکوی؟
يغما- هو څه رنګه يی ورکوئ نو؟
زيد- ته يې راته په غاړه کړه.

دهغه پدی خبره بيا مې خوله د حيرت څخه خلاصه پاتی شوه، نن شپه به ده څه شوی؟ په هوښ خو دی؟ بی اختياره می لاس پورته کړو او په تندی می ورته کېښوده په حيرانتيا يی کتل راتهراو زه ورته وايم: تبه هم نلری چې اپلاتط ووايې؟!نو په څه دليل فکر کوی چی زنځير به زه درته په غاړه کوم؟!

په همغه حيرت باندی زيد وايې:لاس مې نه رسيږی ژبه مه وه ژر يې راته په غاړه کړه.
يغما- که ونکړم؟
زيد- بيا پوهيږې نو.!

د هغه پدی خبره د غوسی څخه تکه سره کيږم او په زړه کي بنه کنځل ورته کوم،په زړه مې زنځير د هغه د لاسه څخه واخيستو چې هغه په خندا راوکتل چي جواب کی ما ورته بد بد وکتل او زنځير مې ورته بند کړو.

يغما- هومم وشو.
زيد- افرين.

زنځير يې لاس کی ونيو او په ځير يی ورته وکتل چې ما ويل: که پوهېدمه چی دومره دی خوښ شوی دی وختی مې درکوی.!

هغه جواب رانکړو خو ثاني په ځير،ځير زنځير ته وکتل او بيا پرته له کومی خبری له ځايه پاڅيدو او ويی ويل: هير نکړي ته ماته هماغه يوسف يی.يواځې لږ ادب کولو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضرورت لری.

آیا دا ځما د پوښتنو ځوابونه ول؟ ولې یې غیږه کی ونیوله؟ځکه څه ورته یوسف ومه.ولې دا کارونه کوی ؟خپل په نظر ما ادب کوی؟ یو راحته نفس مې وویستو څه بنه ده جلی توب می په مخ نه راوړی.حتا په پټ راز می نه تهدید کوی.هر څومره چې مغرور او خود خواه دی بیا هم زه وربادی باور کولی شم،همدا چی جلی نه یمه ورته یوه دنیا خبره ده.په ذهن می هر رنګه پوښتنې راتلل.

خدای دی لاس مات کړه چنارګل بابا بی وهلو دی ځما خوله راماته کړه.لاس خو ندی توره ده توره.کوټې خواته می ولاړمه له ځان سره می وویل: هوا ښه شوې خپل د وېښتانو غمه می وخورمه.نور نشمه کولی خولې په سر کړمه.پرته له زید نه نور چا ځما ویښتان نه وو لیدلی.وروسته له لمانځه نه د خوب نړي ته تللی ومه.چی د وحشت له دنیا نه کمه نه وه. سهار 7 بجی ول لمونځ قضا شوې وو مجبوره شومه قضایی می را وګرځه وو.

د تل په څېر سبا ناری لپاره ودانی ته ولاړمه.سبا ناری د رضوان په ټوکو مو وخوړل.
نن جمعه وه او ټول په کور ول.رضوان ته می باید ویلې وایې؟! د رضوان د کوټې خواته ولاړمه او دروازه مې وټکول چې هغه وویل:راشه.

داخل شوم او ومې ویل:د وېښتانو ماشین لری رضوانه؟
زما په خبری هغه سر د موبایل څخه پورته کړو او په حیرانتیا یی وویل: د ویښتیانو د اتو کولو یا وچ کولو؟
په حیرانتیا مې وویل: خاوری دی په سر شه انجلی خو نه یی چی دا شیان لری.

زما په خبرو رضوان وخندل او خپل غړ یې د ښځو پشان کړو او ویې ویل: یوسف خانه جهیزیه(د ناوی کور) می مکمله ده.زما سره واده نکوی؟ دومره ښایسته انجلی یم زما د ښایست مثال به په دنیا کې پیدا نکړی.

د رضوان په خبرو خاندم او ورته وایم: ندی کوم ته د سکاره غوندی تور یې..
د دی خبری وروسته دواړه خاندو او زه ورته وایم: غواړم ویښتان می لنډ کمه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لوړ غږ یی وویل:ولی؟ته ښکاره کړه وپښتان دی څه وګورم ما بیخي ندی لیدلی.
یغما- اړتیا نشته ته هر څه وګوری ووایه لری ماشین کنه؟
رضوان- نه لومړی وښایه راته ژر کوه.

لاس یې راوچول او خولی یی راته وویستلو او په حیرانتیا یی وویل: بی عقله ولی دی تر اوسه دا وینتان پټ کول ؟اوس یې هم کم کوی؟!
په غصه مې ورته وویل:رضوانه ډیر خبری مکوه لرې ماشین او کنه کار لرمه؟
رضوان- زما د وینیتانو ماشین خراب شوې زید یی لری(بیا کرار وایې:نکېږي لنډ یی نکړی؟

یغما- نه ولاړ شه له زید څخه یې راته راوړه.
رضوان- نه راوړم.
یغما- نه راوړی؟
رضوان- نه
یغما- خپل خوښه دی څمه ترور ته وایمه هیر شوې خو د ندی ؟

دا خبره کوم او کرار کرار د زینو خواته څمه چې رضوان په غوسه وایې: یوسف خدای د ونه وهه چی ما ګوابنه ویې، ما یو ځل سګرټ ووهل او کنه تا بدبخته ولېدلم اوس می نه ایله کوی...

یغما- وخت نلرمه ژر راوړه!
رضوان بد بد راوکتلو او د څو دقیقو وروسته ماشین په لاس زما خواته راغلو او لکه ماشوم پشان یې وویل: نکېږي لنډ یی نکړی.؟
یغما- ومی ویلی نه اوس دا واخله د استعمال طریقه یی راته وښایه.

رضوان زړه نا زړه د ماشین چل راته وښودو،ماشین مې واخېستو او خپلې کوټې خواته لاړمه.ماشین په لاس هینداری ته ولاړه یمه.د هینداری مقابل کس ته په لیدو می غم تازه شو.زړه می په خپل حال وسوځیدو او ومی ویل: ضرور قسمت همدا وو.
ماشین می روښانه کړو او اوښکی می بی واره روانی وو.ولی دا اوښکی خلاصون نه لری..؟! هر شپه د سیل په شان روانې یې .ولی نه وچیږی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېښتان مې لاس کې نيولې او لکه غنم له بيخ نه يې وهم، شاوخوا مې ماشين شوي وېښتان نيولې او زه په سرو سترګو هينداري ته ګورم، د بې وېښتانو کس کې غرق کېږمه بهتره ده ووايمه شوټا شوې کس په هينداره کې...

په لاس باندې هينداره لمس کوم او خاندم، د ژړا څخه په نيولې غږ په هينداره کې د ننه کس ته وايم: يغما تا په کومه نحس ورځ پېښه ودې نړې ته کيخودل؟؟؟ خپل د ځان څخه بل کوم بدبخته دې ليدلې؟؟؟ لګيا وم ځان سره، خپل د تقدير او خپل د خداى سره مې ګيلې او شکايتونه کول د 12 کالو د شکنجې او زجر پوښتنه مې ورڅخه کول چې ناساپه دروازه په کلکه خلاصيږی، زيد ساه ساه وهلو باندې کوټې ته را داخل کيږی..

د هغه د حال څخه معلوميدو چې د مانې څخه تر دې ځاى منډې وهلي، لاس يې د دروازی په بند پاتې بغير له کومې خبر راګوری کرار وايې: څه کار دې وکړی خپل د ځان سره؟

نه پوهيږم ولې خو احساس کوم زما په ليدو د زيد قدمونه ولړزيده، ولې بايد داسې شي؟ ضرور زه غلطه پوه شوم؟! کرار کرار زما خواته راځې ولې لاسونه لړزيږی؟ په سل نه زړه زما د سر په پوستکې لاس کشه وی او وايې: ولې؟ يغما؟

نه پوهيږم څه ورته ووايم ورته ووايم د دې لپاره چې نه مې غوښتل ويښيان مې څوک وګوری؟ د دې لپاره چې نور خولې نشم په سر کولی ځکه؟! پداسې غږ چې کوښښ کوم عادې اوسيږی وايم: ډير وېښتيان مې نه خوښيږی

زيد کرار وايې: ندی خوښيږی؟

نه پوهيږم ولې نن زيد دومره کرار او مهربانه دی؟ او زما سره مهربانې کوی؟ طوفان هم مخکه آراميږی؟ په خندا ورته وايم: هو خو.(خپل سر ته اشاره کوم او وايم: ښايسته ښکارم؟ ګنجې؟

هيس نه وايې تراوسه يې لاس زما په سر دی، د ختا کارو ماشومانو پشان ورته وايم: ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکاری زید؟ نور هم بدرنګ شوم؟

بی حرکته ولاړ دی کرار د هینداری مخکې په څوکې کینی او خاموش کیږی، فکر کوم هغه هم زما پشان په فکرونو کې ډوب دی آرامه غږ یې آورم چې وایې: ویې وهه.
یغما- څه؟
زید- زما ویښتیان.

حیرت مې کړی دومره حد چې مغز می د هیس کار دستور او فرمان نه راکوی، یعني زید زما لپاره خپل ویښتیان غواړی ووهې؟ مغز می راته وایې: خیال پلو مه وه ضرور یې زړه دربادی سوځیدلې! پدی فکر په تروش تندی ورته وایم: ضرورت نشته ماته زړه سواندی وکړی.
زید- ویې وهه.
یغما- نشم کولې.

خاندی داسی خندا چې د هر څه پشان ده خو د خندا پشان نه وایې: خپل د دی ځنګه ووهل؟(دا ځل په کلکه وایې: ویې وهه.
یغما- د ښکلا څخه دی کم کیږی مریم زړه مات کیږی.

غمژن او زړه نیولې زما خواته راګوری او ویې: هغه ښکلا چې د یو نفر په نظر رانشي په څه درد خوری؟ نخوری؟!

څه وایې؟ یعنی امکان لری سوک زید وګوری او د ښکلا تعریف یې ونکړی؟ آیا داسی سوک هم شته چې د زید ښایست یې و زړه ته ننوځې نه؟؟ د ځان سره وایم: ضرور هغې د زید زړه مات کړی(مطلب مې هغه وه چې زید دهغې په سر زه وهلې وم) خپل ګوتې د هغه په ویښتیانو کې وهم سومره نرم د کوم شامپو څخه استفاده کوی؟ څه فرق لری زه خو ګنجې یم شامپو څه وکړم؟ څو دقې ویښیان اړوم را اړوم او بیا ماشین روښانه کوم او د هغه د تور او ښایسته ویښتیانو په وهلو شروع کوم..

د څو دقو وروسته زید هم زما پشان ګنجې کیږی خاندم او لځان سره وایم د دی وروسته ورته د چرګ سر ناری وهم خو د حق څخه تیر نشو دا ښر د ویښتیانو څخه بغیر په

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدی ګنجې سر هم ښایسته او زړه راښکونکې وو البته د ورور له نظره، بدی فکر مې خاندم چې هغه خپل مخ زما خواته را تاو کوی او وایې:

زید- زما ګنجې سر خندا لری؟ چې ته خاندی؟
په خندا ورته وایم- سم د دی مافیا کسانو پشان شوی یې د چرګ سر
هغه هم خاندی او وایې: چاته دی د چرګ سر وویل؟
ځانته او هغه ته اشاره کوم، هغه بغیر د کوم خبری را ګوری او وایې: که خبر وایې ستا د خندا سبب کیږی ډیر وخت مخکې مې وینتیان وهل.

په ده باندی نن څه شوی؟ ضرور احساساتې شوې دا چنارګل بابا نه د هغه وهلو او خبرو څخه یې او نه هم د دی مهربانې او نرم خوی څخه ما بیخې دا چنار ګل بابا سم ندی پیژندلی تراوسه.

زید- ویښتیان دی ددی لپاره کم کړل ترڅو خلک یې ونګوری؟
یغما- نه...
زما خبره یې پریکړل او ویې ویل: دروغ مه وایه
غټ نفس اخلم او وایم: خپله بهتره پوهیږی نو ولې پوښتنه کوی.

هغه څه ونه ویل او مخامخ هینداری ته په کتو شو، نن موږ دواړه زړه نیولی وو زه د تقدیر څخه خو نه پوهیږم زید د څه څخه خفه دی؟ خاموشې ماته وم او وایم: له کوم ځایه خبر شوی؟(مطلب مې دا چې زه خپل ویښیان وهم؟)
زید- دا مهمه ده ؟

ما ځواب ورنکړ، موږ دواړه غلی وو، او یواځې د ساعت ټک ټک اوریدل کیده، زړه مې عجیبه د ژړا آرمان کړی وو، هغه شی چې ما ډیر نفرت کاوه هغه زما په سر راغله،همیشه مې بدې راتله چې په ما څوک زړه وسوځوې.

خو اوس ټول ماته د په زړه سواندی نظر راګوری،حتا زید...کاش زما یو ورور وای، یو څوک چې ما پرې تکیه کولای شو، نه کیږې چې رضوان یا زید زما ورور وی؟؟کیږی؟ زه په ټیټ غږ زید ته مخاطب شوم او ومې ویل: زید کولی شې چې ورور په څیر مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غېږه کې ونیسي،لکه اسماء په څېر یا رضوان په څېر....؟

له سترګو څخه مې د اوښکو څاڅکي وڅاڅیدل، زید چې په ژور فکر کې و، ورو یې سر پورته کړ، څوکۍ یې شاته کېښود او ودرېده.او په ارامه غږ یې وویل: د ورور بشان نه خو د یو مهربان دوست پشان، ته خپله هم خپل ځان لپاره یو سړی یې، ډیر سړی د دی وخت د نرانو څخه.

څومره دا جمله زما لپاره چې لځان څخه ورکه وم آرامه کونکې وه. ځان سره واېم چې کاش هېڅکله مجبوره شوی نه وایې چې ځان څخه نر جوړ کړم کاش ماهم یو مرسته کونکې او ملاتی لرلی، جینکو په شان مې نازونه غوښته، غوښتل مې له دی دنیا نه بې خبر اوسم..زید خپله غیره خلاصه کړه،او ماته یې اشاره وکړه! او ویې ویل: راځه چرګ سره

ما د اوښکو په منځ کې په لوړ غږ وخندل، زید زما په یو قدمې کې ولاړو وو،ګناه په غاړه اخلم او د هغه غېږ ته پناه وړم، کرار زما په شاګ لاس وهي زموږ د قد تفاوت زیاد وو شاید 30/25 سانتي زه د هغه تر اوږی رسیدم،زه آرام وم، لکه څنګه چې د له اوږو څخه مې یو دروند وزن پورته شوی وی،ما خپل سر پورته کړ، یو ګام شاته ځم، او هغه خندا سره ما ته وکتل.

زید- راځه بهر ځو،
یغما- ونې ته اوبه ورکوم!
-زه عمران ته وایم هغه به اوبه ورکړی ته ژر تیار شه.

موږ بحث کاوه، چې رضوان راغلو،زموږ په لېدو وچ ودرېده،سترګې یې توپ په څېر شوی، زما او د زید په لېدو په لوړ غږ یې وخندل او ویې ویل:مرګ په تاسو دواړو څه شوي؟
زید په خندا وویل: ولی! ښایسته شوی یو!
رضوان- ها زیات ښایسته شوي یاست د ښایست مجسمو
یغما- خا نو تاته ولی بیا زور درکوی؟
رضوان ماته داسی بد بد ګورئ چې زیده وایې: په هر حال، زه او یوسف بهر ځو، ته له

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ سره ځي؟
رضوان- چېرته ځی؟
زید- د کباب خوړلو لپاره.
رضوان- هو ولی نه ځم، صبر چې زه مې تیلیفون او بټوه راواخلم.

رضوان لاړو د هغه په تګ زید وویل: پټو لري؟
یغما- هو لرم ولې؟
زید- راوړه.
الماری ښخه تور پټو راخلم،او زید طرف ته لاړم او وایم: دا دی واخله.
زید- راشه دلته.

د هغه په خبره مخامخ ورته ودرېږم، زید پټو زما د سر ښخه را تاو کوی لکه د عربانو په څېر او وایي: اوس ښه شوو،بهر خو همداسی نشی تللی.

زه د ښیښې مخې ته ودریدم، وقعاً ښه معلومیږی د ځان په لیدو په خندا وایم: لکه د فلم هلک شوم ولا کنه زید!
زید په خندا وویل: هو صیب.
د الماری په طرف ځم،د کالیو منځ ښخه فولادی پټو راخلم، څه چې مې زیات لرلو همدغه خولې او پټوګان وو.

یغما- دا واخله ته هم وتړه!
زید خاندی او پټو اخلی پټو تاو کوی او ماته وایې: ښنګه شوم!
په خندا ورته وایم: بد نه یې.
زید- هو نو تاته خو رسیدلې نشم لنډۍ..
په جعلی غوسه کې ورته وایم: هووی چنار ګله، زه لنډۍنه یم، 168 سانتي چېرته لنډۍ وې هوم ؟

سترګې کږی کوم، چې زید په لوړ غږ خاندی او وایې: ولی خپل ځان داسی کوږ اوږ کوی؟راځه اوږده چې ناوخته کیږې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له کور نه بهر کیږو،د کباب پخولو په طرف حرکت کوو، رستورانت چې خلاصه فضا درلود، ځینې خلک یوازې راتلل او ځینې کورنۍ یا ډلې راتلل، ټولو په حیرانتیا باندی ما او زید طرف ته کتل ،البته چی زیات یې زید طرف ته کتل، د ځوانانو یوه ډله رستورانت ته راننوتل کله چې دوی غوښتل تیر شي.دوی زموږ میز ترڅنګ ودریده،

چی یو له دوی رضوان څخه په حیرت پوښتنه وکړل: اوبخښئ دا عربان دی یا اورپایان؟؟؟
مخکی له دی چې رضوان جواب ورکړي،څنګ کې ملګري ولاړ وو وویل:
احسان: ستا عقل چیړته دی؟؟ د عربانو رنګ تور یا غنم رنګه وي،نو دا حتماً اروپایان دي!

ما او رضوان ډیر په سختي خپل ځانونه کنټرول کړی وو چی د بم په شان د خندا څخه منفجره نشو زید هم حیران حیران دوی طرف ته کتل،رضوان په داسي غږ سره چې خندا پکې څپی وهل وویل: ملګرو دا زما وررور زید دی،یعنی د افغانستان څخه دی.

هغوی حیران حیران کتل،ما او رضوان په خندا شو، زید چی خپل غږ صاف کړ او په خندا یې وویل: ستاسو د ټولو په لیدو خوشحاله شوم!
هغه هلک چې احسان نومیده وویل: بیشکه موږ هم خوشحاله شو زید جانه.

زید یوازې خپل سر وخوځاوه، هغوی لاړه زه او رضوان هم له خندانه تک سره شوې وو! زید پ جدي توګه ووېل:ولې څه شوی چی د بیزو په څېر تک سره شوی یې؟و موږ دواړو کنټرول له لاسه ورکړو او په لوړ غږ مو خندل، رضوان خواته ګورم وایم: په خدای د زید په وړاندی موږ د تور سکرو(زغال) په شان معلومیږو،هیڅوک زموږ طرف ته نه ګورئ.

رضوان په خندا وایې:رښتیا وایی مجبوره نور موږ د دغه(اشاره زید ته) یوسف د زماني سره چیرته لاړ نشو کنه زموږ بازار خراب کوي !
د رضوان په خبره زید هم په آرامه خاندي او شونډو لاندي څه وایي خوو اوریدلي کیږي نه ګارسون ته غږ کوي، سفارشونه ورکوي او په تمه کینوو زید مخکي د څخه ډوډی جوس راغوښتي وه، د رضوان غږ پورته شوو او ویې ویل: یوسف افسوس پر ویینتیانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی.. د وېښتانو سره داسې ښه ښکاره کېدی لکه شوخه جلی پخدای که ته جلی وايي ما به ضرور ځانته کولی(رضوان دا خبره کوی او په خندا کیږی

چې زه په زړه کې ورته وایم ای خاوري دي په سرشه دا ژبه دي هیڅ دریږي نه دی وېښتانو خبره د کوم ځای شوه؟ د رضوان په خبره جوس د زید په ستوني کې بند شوو او په توخې شروع وکړه،زید د توخې په حال کې په کلکه لهجه وویل: بد به وکړي چې ته یې ځانته کوی.. د خبرو کولو په چل هم نه پوهیږ. غټ سړی یی دا نو څنګه خبره ده..

رضوان د زید مشر ورور دی،خو هر وخت رضوان د زید د کشر ورور پشان خب ه مني او یو بل مینځ کې راحته دي.

رضوان- ته ولی وحشې شوي چنارګل بابا ته وایې همدا اوس هغه ربښتیا جلی وی او زه یی ځانته کوم.؟؟
یغما- غلی شه تور ماره ته څه ربښتیا زه دي کوم خیال پلو مه ووهه.
د رضوان د خندا غږ پورته کیږي او وایې: ته جلی شه بیا وګوره ...!
د خبري د بدل کولو لپاره وایم: ای دا ډوډی څه وخت رسیږي
ګارسون ته غږ کوم: ورو ره نیم ساعت کیږي ناست یوو ډوډی رسیږي اوکنه؟

بیا هم د تور مار غږ پورته شو: یوسفه یو خوو ته هیڅ نه مرېږي
لور ته یی کاږه کاږه ګورم او ورته وایم: تا ته ولی زور درکوی ستا له جیب یې نخورم زیدی روپی ورکوي کنه زید جانه؟؟
زید چې تراوسه پوري آرامه وه او خبري نکولی په خندا باندی سر پورته او ښکته کوی او وایې: هغه خبرو ته غوږ مه نیسه دو هډوکي پاتی یی هرڅومره څه غواړي وخوره.

د څو شیبو روسته کباب یی راوړ په آرامه فضا کی خوړل کیږي،زید بیاهم چوپ دي نیو هېړم ولی ؟ډوډی خوړل کیږي ، دري واړه پورته کیږو مخکې دي تللوونه یوه کوچنی جلی په تیزي زموږ لور ته راغله په جګ غږی یې وویل: کاکا کاکا !

دري واړو ورته ګورو کوچني جلی طلایي وېښتان او سمندر په شانی غټي سترګي درلود

(c) ketabton.com: The Digital Library

منډو وهلو څخه ښکاره کیده ساه یی بنده بنده کیده یعنی ستړي وه، زید ته یې وویل:
کاکاجانه کولی شي داواخلی؟ ؟

لاس مخته کوي او یو ګل او کاغذ ورته نیسی،بیچاره زید زموږ خواته ګوري
جلۍ- خیر دی کاکاجانه دا واخله کنه خور می غوسه کیږي.

زید په خندای د هغه کوچني جنۍ مخکې په زنګانه کینې او ورته وایې: کاکا دی درنه
قـــربان شي خور دي چیرته ده ؟ ؟

جلۍ یو لرې میز ته اشاره کوي او وایې: هغه ده کاکا جانه هغه جلۍ چې شنې سترګي او
سره کالی لري.

زید کوم میز ته چې جلۍ اشاره کړی وه ور وګوري او کوچني جلۍ د لاسه څخه نسئ او
وایې: راځه ورشو
ما او رضوان یو اځې ورته کتل.
جلۍ د زید لاس نیسي او په خندا ورسره د میز خواته ځې، د هغړی تلو ته ګورم زید چې
هغه میز ته ورسیدو هغه د سروکالیو جلۍ پورته شوه، زید د کوچني جلۍ لاس پریږدي،
ګل او نامه د میز په سر کیدی نپوهیږم هغوی مینځ کي کومي خبری وشوي چې د جلۍ
رنګ ثانیه په ثانیه بدل کیده

رضوان ته مخ کوم او ورته وایم: څه نیکبخت د دی زید چې د ټولو پام ځان ته ګرځوي او
دومره غوښتونکی لري.
رضوان په خندا وایې: لیونیه دا نو ستا په نظر نیکمرغي او خوشحالي لري؟ هغه نه
پوښتنه وکړه بیچاره زړه یی د وینو ډک دي، زید د ځان ښودلو ښایسته هلک یم دا کارونه
نه خوښیږي.

یغما- عجبه ده! هغه درک کول هم مشکل کار دی؟
پام می نه وه زید خبري کله خلاصی شوي؟ زید زموږ لور ته راوان وه
رضوان په ریشخند ورته وویل: زید جانه د خاستګارانو او مرکو حساب دي درته معلوم
دی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په کلکه لهجه ورته وویل: ایلاتې مه وایه رضوانه.
غږ مې صاف کوم آرامه ورته وایم: څه یې درته ویل؟
زید- هیڅ شی.
یغما- اووو‌هی ځومره ناز کوي ته وو ایه په اندېښنی شوم !

زید هیس ونه ویل او د تلو لاره یې غوره کړل، درې واړه په آرامه زید موټر ته راوان شوو،رضوان ریشخندی کوي کله دستمال رانه کش کوی کله په اوږه باندی زما اوږه وهله، زید په غوسه ناکه لهجه ورته وایې: بس دی ماشومان خوو نه یاست انسان په یو دبل څخه لار شي.

خپل ځان زموږ مینځ کې ځای کوي یو ځای موږ سره روانیږي،رضوان په سترګو راته اشاره کوی زید باندی څه شوي؟ او زه مې اوږی پورته اچوم او د زید سره یوځای روانه کیږیم او وایم: هووی چنارګل بابا چیشته غوسه یی ؟
زید- نه یم غوسه.

په تو‌کور ورته وایم: د وریندارې سره دی جنګ کړی؟
دې خبرې سره مې زید حرکت څخه درېږی او مخامخ راته مخ کوی او په کلکه لهجه وایې: وریندراه دې څوک ده ؟
یغما- د خدای یوه بنده!
زید په غوسه وایې: یوسفه اعصاب راته مه خراپ کوه
یغما- ولی اوس ماڅه وویلې ؟
زید ژوره ساه اخلې بیا وایې: آخر ځل دی وی زما مخکې وریندراه وایې
:#شهاب
حیرانه حیرانه ورته ورګورم دا انسان ولی په یو سور ندی !
یغما- ولی ؟ ستا ښځه خو زما وریندراه کیږي(مخ رضوان ته کوم او وایم: کنه رضوانه؟
رضوان خپل سر راته خوځوي او وایې: رښتیا وایې ولی غوسه کیږي بیا دې زړه په چاباندی ډک دې؟ک

زید زما لور ته بد بد ګوري او په جګ ګامونو باندی موټر خواته ځي،خدایه بیا د ده پیریانان راغلل؟ ترکوره ،پورې هیڅا خبری ونکړل، د هلیز ته ننوتلو فرشته ترور او

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسما هلته وي رحيم کاکا نه وه هغه تاشکند ته تللی وه

فرشته ترور په خندای زموږ ښه راغلاست وکړو او ويې ويل: ښه راغلی راځي دلته کيني
آسما هم روسته فرشته ترور نه وايې: پخير راغلي.
آسما د زيد سر ته پام شو په حيرانتيا او لوړ غږ وايی: ولی دی وينتان وهلي په خدای ځومره افسوس دی.

فرشته ترور هم فکر کيږی او وايې: د مور ګرانه دی فصل کيدی ولی وينتان خراب کړي؟

خوشبختانه د هيچا ماته پام نشو ځکه زما وينتان مخکي هم چاليدلی نه وه؟
زيد په آرامه غږ وويل: موری اوږد شوي وه په تکليف وم وسره.
فرشته- ښه دی وکړل زويه هسې نظر کيدی.

آسما د زيد خواته ورغله دستمال يې د سر څخه لري کړو او ويې ويل: کاش پريښودی وي ښکه ورسره ښکلی ښکاره کيدی ..
زيد په خندا ورته وايي: خير ده خورجاني همداسی کل نپاتی کيږم بيرته راځي وينتيان مې...

بحث خلاصيږي خادم چای راوړي په چای ښښلو بوختيږو...
رضوان غږ کوي: يوسف هغه غاړکۍ دې راښکاره کړه انځور يې اخلم!
يغما- ولې؟
رضوان- د ځان لپاره هم همداسي جوړوم!
زيد لاس مخکی کړ او دکاليو له لاندې يې غاړکۍ را وييسته او رضوان ته يې وويل: دا اخلې رضوانه؟
رضوان د غاړکی د ليدلو سره سم په بالبنت باندې پرما يې ګزار وکړو..
يغما- هې؟ ولې ګزارکوې؟ووزې؟ ؟
رضوان- له مانه پټ د زيد سره ملګرتيا کوې انسان پلورنکيه!ولې دې غاړکۍ دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چنارګل ته ورکړه؟ زمانه خو دې ښه په پټه اخیستې.

زید په جګ جګ آواز وخندل د غوسې په شان رضوان ته وایم: ټول ستا د لاسه دي که تا
هغه شپه ډالۍ ډالۍ نه وای کړی زه به نه اړ کیدم چې غاړکۍ مې ورکړې وای
زید په خندا کې وایي: رضوان جانه کینه مه کوه هرومر زه ورته ډېر ګران یم.

ناساپه مخامخ وایم: دروغ وایې هیڅ یو مو راته ګران نه یاست.
رضوان وخندل او ویې ویل: ته څومره مخامخ ویونکې یې! یوسفه!
زید- زړه زړه ته لاره لری.(زید دا خبره وکړه او صالون یې پرېښودو)

ماهم د شپه په خیر ویلو سره خپل کوټې ته لاړم تیلیفون ته مې زنګ راغی نا پیژنده شماره
وه په نه زړه مې جواب ورکړو:بلې!
وروسته له لږ چوپتیانه د یو چا غږ پورته شو: یغما.!!!!

ددې نوم په آوریدو مې بدن کې مې یخنۍ ونیولو لاسونو مې په لړزیدو پیل وکړو په
لړزانده غږ مې وویل:ت...تاسو؟
-یغما موبایل مه بندوه سلیم یم هیله کوم غوږ شه.

باید ځان له لاسه ور نه کړم هغه هیڅ هم نه شي کولی کلک او جدي وایم: زما شماره دې
له کومه کړه؟
سلیم- د رضوان د ملګري ښخه مې واخیسته
یغما- څه وایې زر ووایه کار لرم.
سلیم- نه غواړې چې بیرته راشي؟ قسم کوم هر څه جوړه وم. یو چانس را کړه

په لوړ غږ وایم: ولې نه پوهیږې؟ زه نوره یغما نه یم په خدای چې نه یم هر څه بدلون
کړی حتا احساس مې د ژوند ښخه مې خوښه یم پریږده چې ژوند مې وکړم
سلیم- ولې د مور تیروتنې مې زه وګالم؟دومره بې انصافه یې؟

یغما- وګوره سلیمه تاته انجونی کمې نه دي زما شا پریږده.
موبایل بند کوم او څو دقیقې سترګې پټې نیسم نه پوهیږم په خیالې نړۍ کې څه وخت ډوبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې او خوب وړې وم...! د سهار د لمانځه په اذان ویښېږم لمونځ کوم او د بڼ په لور ځم، تر اوه بجو د ګلانو د بوټو په سمبالولو بوختیږم هوا روښانه کیږي د ځان سره وایم: شکر خلاصه شوه ..

د ودانۍ په لور ځم خو هیڅوک ویښ نه وو یوازې فرښته خاله هلته ناسته وه.
یغما- سلام خاله جانې!
فرشته خاله چې د قرانکریم په تلاوت لګیا وه سر را پورته کوي په مسکانده ډول وایي:
علیکم سلام ویینه شوې بچی؟
یغما- هو خاله جانې رضوان او زید چرته دي؟
فرشته خاله- ویده دي ورشه را ویښ یې کړه.
یغما- په سترګو

د زینو خواته په پورته کیدو ځان سره وایم: اوس کوم یو را ویښ کړم؟ د زید د کوټه د زینو تر خوا وه او د رضوان خخه خو ګامه لرې.نو اول به چنارګل بابا را ویښ کړم ښه ده، په زینو پورته ځم چې د اسما غږ اورم په خپل ځای ودریږم.

اسما- وګوره مریم ځان مه بایله په ځان وژنه هیڅ هم نه سمیږي(لږ چپ پاتې شول او بیا پیل کوی: زید خو زموږ نه ته ښه پیژني د زور خبرې نه مني.

د مریم غږ مې نه اوریدو ځکه لود سپیکرې نه وې! اسما له لږ چوپتیا وروسته بیا وویل:
مریم جانې ولې نه پوهیږې؟ مینه په زور نه ده لالا مې څه ګناه لرې؟؟ ته دې په دغه کارونو هغې ته ډېر آزار ورکوې ایا همدا مینه ده؟؟؟

بیا هم لږ چوپتیا غوره کوي او په سترې ډول وایي: افففف مریم ته یوازې خپلې خبرې کوې تاته ولې د نورو خبرې اړینې نه دي؟یوازې یوه خبره دې کلکه نیولې ده، چې زه مینه ورسره لرم..! لکچې دا بسنه کوي ...؟؟په دغه مینځ کې د زید نظر څه کیږي. هاان؟؟؟

بیا چوپتیا غوره کوي، اسما ژوره ساه باسي او په نرم انداز وایي: مریم صدقه دې شم خورمې ژاړه مه هیڅ کمښت نه لرې! لوړې زده کړې دې کړې دې ښایسته یې د هر څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه اړینه داده چې ښه کورنۍ لرې، ځانته او نورو ته آزار مه ورکوه کیدای شي قسمت مو همدا وي هیله کوم!

د اسما غږ نور نه آورم په سوچ کې غرقیږم هر څوک ستونزه لري خو ډول ډول.
د مریم ستونزه اودرد یې هیڅ دی که همداسې نه ده؟ًاو یا هم کیدای شي مینه مې نه وي تجربه کړې او یا هم دهغه درد زما د درد او غم څخه لوړ وي؟ په هرحال د خلکو کورنۍ موضوع ګانی ما پوری اړه نلري.

زید هم حق لري زور نه دی مجبور نه دی چې په څور دغه پیوستون ته غاړی کیږدی.
ورو ورو د زید د خونې خواته ځم ور خلاصوم،لومړۍ خپل سر دننه کوم او هرخوا ګورم ،نه ښه ده امن شته دی څوک نشته! زید ویده دی او په لاس کې یې یو څه د انځور په ډول دي؟! ولې یې خونه د لوګي څخه ډکه ده سترګې مې سګریټو په نیمه سوو ټوټو ولګېدې ای په رنګ دې خاورې واوړه کم عقله ولې سګریټ وهې؟ افسوس دې په ځوانۍ..

پوزه مې نیسم او د خونې کړکۍ خوشي کوم د زید د تخت خواته ورځم لکه د د درې کلن یا څلورکلنو ماشومانو په څیر ویده و، ورو ورو وایم: زید پاسیږه لماسپنین شوی دی.

غږ یې ونه کړو شیطان راته وسوسه وکړه په سوچ کې شوم.مړی مې تازه کوم او په زوره غږ کوم: زیییییییده پااااسیییږه.
زما په چغو بیچاره یو ټوپ کوي او ماته ګوري.
د هغه پدی شانتی پاسیدو زه په خندا وایم: ودې خوړه لکه انسان داسې خو نه را ویښیږې...

انځور ته مې پام کیږي او په تیزي د انځور په لوري ځم په خندا وایم: وریندار ده چنارګله؟ مخکی له دي چي انځور وګورم د زخمي زمري په څیر راباندي حمله کوي او له متي نه مي نیسی په عصبی غږ وایي: چا درته وویل چي زما کوټي ته راشه؟ ما درته نه وه ویلي چي وریندار وریندار مه وایه بیعقله؟

د لاس زور یی زیاتوی مخ مي له درد نه غونج کیږي او په کرا غږ وایم: لاس دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوشکوه وحشی خوشی مي کړه
زید- په کوم حق زما شخصی شیانو کي ګوتي وهي؟(په سترګو یی هغه انځور ته اشاره کوی او په غوسه یی رانه اخلی)
په لوړ غږ وایم: وخوړل شو؟ وړي ګدایګره بنه کوم بیا یی هم وایم وریندار........وریندار صحی شو..؟!

لاس می په هغه حد کلک نیسی چی فکر کوم هډوکي يي مات شول
غابنونه یو پر بل چیچې او په غوسه يي وويل: یو ځل بیا ووایه؟

وډاریدم او په کرا غږ کلمه په کلمه مي وويل: و ر ی ن د ا ر... " هههه وويريدل بيا هم وايې دا د ضددد يغما"

په سرو سترګو راګوری خپل ازاد لاس د خپيري په نيت پورته کوي چي زه می سترګي پټوم، خپيري ته په تمه کيږم چي په نه باور لاس مي خوشي کوي
او پر ځای یی ما لکه سپک څيز له کوټې نه بهر اچوي، تر څو چی په خود راتللم له کوټې نه می بيرون تشريف درلوده او ور یی په کلکه بنده کړه،د ور د ويشتلو سره سم د کوم څيز د ماتيدلو غږ راځي چي د زيد له غږ سره يوځای وه ورخطا مي ور خلاصه کړله سترګي مي په زيد لګيږی چي په ځمکي ناست دی او د لاس نه يی وينی بهيږي...!

په لوړ غږ وايی: بهر ووځه
په ډار ډار يي خواته ورځم او کرار وايم: د لاس نه دي ويني بهيږي؟!
د ملنډو په ډول خاندي او وايې: زړه دي وسوځيده ها يغما؟ (په لاس کی کينکل کوي او وينه يي له لاسونو بهيږي تقريبا یی خواته منډه کوم او هغه شيشه په لاس کی کينکل کوي او راته خاندي لاسونه ته يي لاس اچوم او وايم: رواني خوښي يي که لاس نه دی ويني بهيږي.

زيد فقط کتل په سختی می ورته لاس خلاص کړو،لعنتی ځومره یی زور پري کړي وارخطا وم نه پوهيدم څه وکړم هر وخت مي چي وينه ليدله بی حاله کيدلم

د رضوان په چغه د ور په لوري مي وکتل: زيدددددد

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید بی له کومی خبری خپل سر د تخت په اړخ کیښود، خداي دي وکړي چي فرشته ترور نه وي خبره شوي.رضوان زموږ په لوري منډه کړه او په وارخطايي يي وويل: څه شوي؟ يوسفه هله منډه کړه د اوليه مرستي صندوق راوړه

ښکته مي منډه کړه بی له دی چی فرشته ترور ته خبر ورکړم صندوق مي پيدا که او کرار پورته لاړم، که فرشته ترور خبره شوي واي هرومرو يي فشار پورته کيدو
ځان مي د زيد کوټي ته ورسوه او پانسمانونه مي رضوان خواته ونيول او ومی ويل:دا دي واخله.

رضوان صندوق واخيسته او د ويني په پاکولو بوخت شو،د زيد خواته کينم اوس يی هم تخت ته تکيه کړي او سترګي يي پټي دي رضوان په انديښنی وويل: ليونيه! څومره دي ژور پري کړي بيا ولی وحشي شوي يي؟

زيد خپلی سترګی خلاصوي او ماته ګوري رنګ يي لکه ګچ سپين شوي وه جوړ لاس يي نيسم او په ژړغوني غږ وايم: ښه يي؟
لاس مي کلک نيسي او کرار خپل سر زما پر اوږو کيږدي

رضوان- زيد پورته شه چی ډاکټر ته لاړ شو ډير ژور پري شوي وينه يي نه ودريږي کيدای شي کوک وخوري..؟!
د رضوان خبره تاييد کوم او زيد ته په کټلو وايم: ربښتيا وايي پورته شه چی لاړ شو وګوره څومره وينه تري بهيدلي..؟!

هيڅ څه يي ونه ويل چې زه رضوان خواته مخ اړوم او وايم: ورشه ظريفي ترور ته ووايه چي راشي کوټه پاکه کړي زه زيد ښکته بيايم.

رضوان سر د سمده په نيت ښورو‌ی او د ور په لور ځی، چې زه ورته غږ کوم او وايم: ګوره فرشته ترور خبره نشي د شاور څخه يی درولم.

رضوان بيا سر وښوره ويې او ولاړی، زيد ته په کټلو وايم: هله پورته شه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلی پاتی کیږي ځان سره وایم ضعف یی نه وي کړي؟ اوږه یی ښوروم او ناری ورته وهم: زید ښه یې؟ خبری وکړه.
سر یي زما پر اوږې سم کړ او لاس یي راته کلک ونیوه،پوه شوم چي ضعف یي ندي کړي خو که همداسي کینو حتما ضعف کوي کرار وایم: بیا یی نه وایم سمده اوس نو پورته شه چی لاړ شو.

خپل سر پورته کوی او په ځیر ځیر راته ګوری چې زه په تلوار وایم: په قران که نور ورته ووایم اوس پاسیږه(مطلب د نه ویل همغه ورسندار لفظ..)

زید خپل سپین وچې شونډی وخوځه ول او کرار یې وویل: وعده کوی چې نور نه وایې؟ په تاور سر خوځه وم او وایم: وعده ده.

پاسیږم او زید د لاس څخه نیسم په سل زور او زحمت باندی پاسیږی، لاس یې په دسمال کلک تړم، او کرار د زینو خواته زم د شا له دروازی وځو ترځو فرشته خاله زید په داسي حال ونګوری، د رضوان د موټر خواته روانیږو شکر فرشته خاله خبره نشوه.

رضوان موټر کې ناست وو د شا دروازه خلاصه وم او زید بیا خپله کینم چې رضوان مخ راګرځه ویي او وایې: زید وروړمې قربان دی شم ښه یې؟ د کمزورتیا احیاسا خو نه کوی؟
زید- ښه یم رضوان حرکت وکړه.

رضوان موبایل راخلې او یو چاته زنګ وهې او وایې: ستانکزی ته ووایه رضوان د زید سره راځې لاس یې ډیر پری شوی ..... هو ځو دقو کې در رسیږو.

خپل پام د رضوان څخه اخلم او زید ته ګورم، لاس مې ورنه کلک نیولې خو تراوسه وینه بند کیږی نه، هغه خپل سر د موټر په سیټ تکیه کړی او سترګې پټې دی. کرار ورته وایم: زید دلته کیږده سر دی (او خپل اوږی ته اشاره کوم څو دقې بی خبری راګوری بیا سر ښکته کوی او زما پر اوږه یې کیږدی، تر شفخانې یو هم خبری نه کو، فکرونو کې ډوبه کیږم، ولې تر دی حده په غوسه شو؟ بیچاره زید د ګچ پشان سپین شوی شونډی یې وچ کلکې شویچ لږ وینه خو یې له لاسه ورنکړه، شفخانې ته رسیږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یو کوټې خواته ځو زموږ د داخلیدو سره سم ډاکټر پاسیدو او د رضوان خواته راغلو زه زید د کټ خواته ورم، زید مې په کټ وځمله وو چې ډاکټر وویل: سلام خیرت خو دی؟

رضوان غټ نفس اخلې او وایې: خپله خو یې ګوری د لاس څخه یې ډیره وینه تللی ده.

زه په خلاصه خوله دوی دواړو ته مې غوږ نیولی؟؟؟ (هغه ځکه چې دا ناول فارسی دی او ملګرو ډاکټر او رضوان پښتو خبری کوی خو موږ ټول پښتو ژباړلی کنه فکر وکړی فارسی ژبه کی ناساپه پښتو..!؟) ډاکټر د رضوان په خبرو سر وخوځه وو او د زید د لاس په لیدو شو، او بیا په افسوس یې وویل: هلکه ډیر دی ژور وهلې!

ډاکټر یو سیروم د زید په لاس کې وهې او شروع کوی د هغه د لاس په پانسمان کولو باندی، باید داسې ووایم د هغه د لاس په ګنډلو باندی، ټل د داسی ضحنو په لیدو مې حال خراب کیدو مخ ګرځه وم او د رضوان خواته ځم وایم: ځومره ښایسته دی پښتو خبری کول له کوم ځای دی پښتو زده کړی؟

رضوان د زید څخه نظر اخلې او ماته په خندا وایې: د پلار لخوا پښتانه یو...!؟ زما پلار دوه قوم څخه دی مطلب زما د پلار مور تاجیکه او پلار یې پښتون وو.

په حیرت باندی ورګورم نو ولې زه تراوسه نه وم پوه شوی؟ زما د حیرت به لید رضوان خاندی او وایې: زما د نیکه د وفات وروسته زموږ کورنې کې په پښتو باندی خبری کول کرار کرار ورک شو، زما پلار زما انا یعنی خپل مور ډیره ورباندی ګرانه وه نوو ځکه خپل د مور لهجه کوی البته پښتو زموږ ټول کورنی زده ده، خو کور کی ټول فارسی خبری کو.

زید خواته اشاره کوم او وایم: هغه هم پښتو زده؟
رضوان کرار خاندی او وایې: زموږ ټولو مینځ کې زید ښایسته پښتو لهجه کوی سم د اصل پښتانو رقم.

د رضوان د خبرو وروسته ځان سره وایم: ښه نو ښه دا د ښایست سر چینه چې د دوی په

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورني کيده دا اصل کې د دوی د نيکه څخه ورته پاتې! خپله رحيم کاکا پدی عمر باندی تراوسه د ښايست نښې نښانې په څهره کې معلوميږی، نو مطلب ويلی شو دا د پښتون د قوم ذاتی ښايست دی اوس چې بل قوم هم يوځای شوی دوه متفاوت نسلونه خرابات يې کړی" ههههه بخشه کوی خو د ربښتيا هم خرابات دی"

د رضوان غږ زه د فکرونو څخه وويستم: ته پښتو خبری کولی شی؟
يغما- ای داسی کم او زيات خبری کولې شم.
د ډاکټر په غږ زموږ خبری خلاصيږی: زيد خانه اوس سنګه يې؟

زيد په خندا او سر ښوره ولو، ځواب ورکوی، د زيد لاس څلور کوکه خوړلی دی، يو ساعت شفخانه کې وو ترڅو د زيد د لاس سيروم خلاص شې رضوان لاړو او جوس يې ورته راوړو خو هغه ونخوړو، بيخی خبری نکول لکه چې ګونګې شوې وو؟ رضوان د زيد اوږه ونيول او تر موټره يې ويوړو بيا موږ شاته څوکې مې کيناستو

او رضوان موټر وانې کول په کراره غږ رضوان ته وايم: رضوان فرشتې خاله ته څه ووايو؟
رضوان- نه پوهيږم ولای مجبور ستا کوټې ته يطيو څو کنه ادی داسی وګوری فشار يې آسمان ته پورته کيږی، داسی د جنازی په شان.
يغما- اممم شه خبره کوی.

جوس د زيد خولې ته نږدی کوم او وايم: واخله لږ وڅکه.
بيا هم هيس يې ونه ويل چنارګل ليونی ژبه خو دی نده پری کړی چې خبری نکوی؟ بيا جوس خولې ته يې نږدی کوم او وايم: ستونې دی وچ شوی لږ وڅکه.

د لږ کتو وروسته سر ښکته کوی او ټول جوس نوش جان کوی، رضوان د موټر د هينداری څخه زيد ته کتل او ويې ويل: زيد ولې خبری نکوی؟ څه شوی؟ يا چا درته څه ويلې؟ وروړمې؟
زيد په وچ غږ وويل: نه ستړی يم.

زيد دباندی په کتو و چې پر اوږه يې وهم او وايم: زيد؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر یې زما خوا راوګرځه وو او ویې ویل: ها؟
یغما- یو شئ په پښتو ژبه ووایه.
په بی حوصله انداز وایې: حوصله نلرم.
یغما- رضوان ته ورته ووایه.

رضوان خاندی او په شیطنت باندی وایې: زید جانه یو ترنم خو وکړه.
زید لږ چپ پاتې کیږي.چې زه په عاجزی سره وایم: هیله کوم..

زیدځو دقیقې زما سترګوته کتل او په چټکی سره یې سر وا ړولو او بهر ته ګوري..!
لږ چپ کیږي او خپل مری تازه کوي او وایي:

ربه داسې لیونې شوم
په یو خیال باندې میېن شوم
زه ډوبېږم سمندر کې
په یو لعل باندې میېن شوم!!

خوله مې خلاصه پاتې وه احمق څه یو ښایسته غږ لري! د ځان سره وایم خدایه! ډیر بې انصافه یې یوه بنده ته دې هر څه ورکوې او نور له هر څه محروم کوې!

د رضوان غږ مې واورید چې ویې ویل: څنګه وه یوسفه زمزمه؟ ؟
یغما- ډیر ښایسته وه ..!
زید ته مې پام ور اوړي چې ګورم په خیالونو کې ډوب دی اوسترګی هم دی.
تر وادنی پورې زموږ یو بل سره خبرې نه کیږي.د زید غږ مې همداسې په غوږونو کې مې پاتې و او ګډیدو.! نه پوهیږم څه وخت کورته ورسیدو رضوان موټر یو څه لرې ودرولو او ویې ویل:

رضوان- یوسفه ته زید درسره بوځه زه مور خواته ځم او بیا د خوراکي موادو سره درځم تاسو هم د باغ له لوري لاړ شی!
زید ته مې مخ کړ ومې ویل: تللی شی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر خوروي او حرکت کوی زه زید پسي وم نه پوهیږم سنګه وغورځېده هیڅ پوهه نشوم ورمنډه مي کړه او ومي ویل: خاوری د په رنګ شه زید خو انسان غوندي وو ایه چي نشم تلی ولی د ځوارلس کلنو انجونو غوندي ناز کوی غټ سړی یی نور بوډا کیږي او نازونه د نه خلاصیږی! لاس یی ګورم ښه وه ژوبل شوي نه وه.
ژوبل شوي خو به نه یی؟

دا چنارګل راته ولی داسی ګوری؟ کرار وایې: نه.

په زحمت یی پورته کوم ښه و کوټه باغ ته نژدی وه دروازه خلاصوم او خوني ته دننه کیږم ښه وه خونه مي منظمه وه تخت د زید لپاره خالي کوم او د تخت په سر پری وځی او د ښي لاس سنګل په سترګو ایږدی چي زه وایم: سر خو دی ګرځي نه؟
سر ښکته او پورته کوي چې بیا وایم: ویده نشی درته سوپ پخوم هغه وخوره او بیا ویده شه.

د پخلنځي په لور روانیږم ښه وو یخچال کي بعضی شیان ول. وروسته له شل دقیقو سوپ تیاریږي پتنوس اخلم او خوني ته دننه کیږم او وایم: ویده یی؟
زید- نه
یغما- ښه ده.
د تخت په سر کینم او پتنوس د زید مخ ته کیدم او وایم: وخوره
په ځای کی کیني او پتنوس په لور ګوری چې بیا وایم: خوړلی یی شی؟

زما په خبره زید خپل سر د نه په معنا ښوره وی، تازه مي فکر کیږي چي ښي لاس یی ژوبل کړی پتنوس د میز په سر کیدم او لوښي لاس کي اخلم د زید په لوري ځم او تر څنګ یی کینم او وایم: حال دی سنګه ده؟؟
په ارامي سره وایي: ښه یم.

د سوپ قاشقه یی خولی ته وړاندی کوم: هه واخله.
د ماشومانو په څیر یی خوله خلاصوله او سوپ یی خوړه
خندا مي راغله او وایم: زید بیخي د ماشومانو په څیر یی هسی دی قد اوږد شوی ولاا..
زید ورځي پورته کوي او وایې: سنګه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هسی ډوډی د وخوره.
زید د سوپ د خوړولو وروسته ویده کیږی.

***

د باغ په لور ځم څو ورځي شوي وي چي صحي او پوره اصلاح مي نه وه کړی
کار مي تقریباً دری ساعته ونیول،زړه کي مي تیریږي چي زید به ویخ شوي نه وی؟
کار پریږدم او د کوټې په لور ځم کرار دننه کیږم چي ویخ نشی،د خونی دروازه کراره
خلاصوم ګورم چي لا ویده دی،لستوڼي یی بډ وهلی وو،کیڼ لاس یی د سر لاندي او ښي
لاس یی په خپو ایښي وو،د کیڼ لاس څنګل ته یی متوجه کیږم شکاری شوي وو لکه
دپیشو د پنجو شکاری.

ور د زید خواته ځم او کرار خپل لاس د هغه په څنګل کشه وم چي د زید تندی تروش
کیږی، زما فکر هغه ته ندی او د هغه خوږ لاس ته ګورم، ضرور کله چي غورځیدلی
داسي شوی رواني تل ځان ته زیان رسوی د زید کټ ته نږدی په څوکۍ کینم. او د ملت
عشق کتاب په ویلو بوختیږم د وخت د تیریدو په فکر کی نه وم
د دروازی غږ د دی سبب شو چي نظر د کتاب څخه واخلم، رضوان کرار وویل:

رضوان- یوسفه یی؟؟
د دهلیز په لور ځم او وایم: هو یمه راشه
رضوان دننه راځی او ورسره خوراکي مواد او ځیګر یی راوړي ول کرار یې وویل: زید
سنګه ده؟
یغما- بد ندی ویده شوي.
په فکر کی ډوب شو او کرار یې وویل: ډیر وخت شوي وو چي داسي نه لیونتوب یې نه
کو.

په حیرنتیا سره وایم: یعني مخکی هم داسي شوی وه؟
رضوان- زید په نورماله توګه ښه ندی کله چي غوسه کیږي نو داسی کیږی کنترول له
لاسه ورکوی خو ډیر وخت شوي وه چي داسي غوسه شوي نه وه، اخر ځل یی پنځه کاله
مخکی وو هغه هم د مریم د جرګی له امله....

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقريباً يو ساعت مو د زيد اړوند خبري وکړي رضوان زيد ته اندېښمن وه...
رضوان- يوسفه زه بايد لاړ شم پلار می زنګ وهلی وو بايد شرکت ته ځان ورسوم!
ته خو زيد ته متوجه يی نو؟!
سر مي ښکته پورته کوم او په اطمينان سره وايم زړه: زړه دی بيغمه وورو جانه!
رضوان مننه کوي او ځی..

د کوټې په لور ځم چيرته چي اوس زيد ځان ته ځای خوښ کړی، ګورم چي ويخ شوي او که نه! دروازه ورو خلاصوم اه سومره دروند خوب ته تللی کم او زيات دری نيم ساعته شول! نه چي څه پری شوي وی! ورو يی ښنګ ته ورځم او ورته غږ کوم:
زيد...!

ويخ نشو او بيا ځلي غږ کوم: زيد پاخيږه بايد يو څه وخوری!

ددی خوب سنګه درونده ده بيا غږ کوم:زيد (په لاس يی خوروم سترګی يی خلاصوي او زه وايم: ويخ شوی؟
سترګی ځبيخی او پورته کيږی
يغما- لاس خو به دي درد نکوی؟
زيد- نه ښه دی.
يغما- ډوډی خوری؟
زيد- وږي نه يم.

د پخلنځي په لور ځم ځيګر مي ورته پوخ کړ يو ګيلاس د منی اوبه چي مخکي مي ورته خکلی وی په پتنوس کي مي کيښودل او د خوني په لور مي روانيږم، زيد اوس هم د تخت په سر ناست وو او بهر يی کتل زما شتون ته يی فکر شو او ويې ويل: وادي نه وريدل ومي ويل وږي شوي نه يم.

ما پتنوس د هغه ښنګ ته په ميز کېښوده، او ومې ويل: رضوان ويل، چې باېد وخورئ، چې رنګ دی بېرته خپل ځاي ته راشي.هغه بېچاره،درته په اندېښمن دی!
په رشخند وايې:فقط رضوان زما په اړه اندېښمن دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما- که خاله هم تاسو په دی حالت کې ووينې،هغه به هم اندېښمنه شي!
زيد- او ته څنګه؟ يواځی رضوان او خپلې خاله په خاطر زما خدمت کوئ هوم؟

زه د هغه څنګ ته کېناستم، دسترخوان خپلو پښو باندې هوار کړم، ډوډی او کړايي ورته مخکی کېدم او وايم: زيد ته ښه يې؟ ته ولې د ماشومانو په څېر خبرې کوئ، معلومداره ده چې په اندېښنه کې يم!

ګوله راخلم او د هغه د خولې خواته يې وړم او وايم:واخله وخوره شپې ته بايد کور ته لاړ شې چې خاله به حتماً اندېښمنه وي! ستا پدی جنازی شکل رنګ بيچاره خاله باندی د زړه حمله راځې که و دی ګوری.

د څو ثانيو وروسته زما نيولې ګوله خوله کې کوی، او زه پرلپسی څو ګولې ورکوم او زيد زما په ليدلو کې غرق دی! نه پوهيږم ولې دا ليونی داسی راګوری؟! بيخی سترګی پټه وی لا نه.داسی نه چې زما دی وژلو پلان جوړوی..!؟

ځان سره وايم: وای وژل هغه هم د زيد د لاسه څومره به دردونکي وي! خدايه، ما سره مرسته وکړئ، خدايه، زه يو نيمګړی خوبونه لرم! په دی سوچ مې خندل، لېونی دومره ظالم نه دی، وګوره بې وزله، خپله د جسد په څېر شوی! خواږه يې پای ته رسيږي،د منو جوس ورته ورکړم،چې هغه يې په يو ساه وڅکل!

د ژبی لاندی يو شئ وايې خو زه يې نه آورم! دسترخوان په پتنوس کې کيدم،او د پخلنځي په لور ځم، ځان سره وايم: پخدای دا هلک پاک ليونی شوئ،افسوس په دی ځوانیخپل ځانته چای کيدم، چټل (مردار)(ناولی)لوښي منځم،او پخلنځي راپاک کوم، اوبه جوش شوي او د هيل داره چای چمتو کوم،له پيالي سره زيد پسی لاړه شم په صوفه کې ورته مخامخ کېنم، تر څو چای دم شي.

زيد- ولې هلته ناسته يې دلته راشه زه هم چای څکم.
يغما- چای ستا لپاره ښه نه دی،چې ټوله انرژي به درته وسوځوي!
زه خپله پياله ډک کړم او يو څه وڅښم،
زيد- فقط زما قصه کې يې راوړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته یې څه پریده چې مړ شي رواني چنار ګل، په دی حال کې، زه په شیطانت وایم،

یغما- زید خان شرط لرم!
زید په حیرانتیا ماته ګوري او وایي: ووایه!
خپل ستوني صاف کوم او په مظلومانه ورته وایم: ته ما ته زمزمه کوئ؟
هغه هم په حیراني راګوري او وایي:نه په بدل کې راته بیا څه رسیږي!
چای ته اشاره کوم او وایم: هیل داره چای چې په خپلو جادویي لاسونو،هممم
ځومره خوندور دی، چې مه کوه پوښتنه!
:#شهاب
زید ورو وخندل او ویې ویل: سمه ده، لومړی ته راشه دلته کینه!
خپل څنګ ته اشاره کوئ زه د بریا په موسکا سره پاڅیږم،
ترموز او پیاله ویسم او مېز په سر یی کیدم او وایم:صبر چې پیاله درته راوړم.
لا قدم مې هم نه وو ایښی، چې زما لاس کش کړ ،او په څنګ کې وغورځیدم...

یغما- اې د چرګ سره، بیا څه وشو؟ځم چې پیاله درته راوړم، ترموز په سر خو نه څکل کیږي او یا که ته یې څکی؟؟

زید زما پیاله اخلی او یو غړپ کوی او وایي: ضرور نه دی همدا یو دانه هم بسنه کوي،بې له هغه هم په لاس کې نشم نیولي.

پیاله زما طرف ته نیسی.چې په حرانتیا ورته ګورم او وایم: سومره ته بی سترګو بی حیا یی زه د چا په خوله وهل شوی پیالې څخه چای نه څکم.

زما پدی خبره زید بیا د غوسی څخه سور کیږی، او زه وویردم چې هسی نه داځل د پیالې لځایه زما مغزی رامات نکړی، زید کرار وویل: یعنی زما په خوله وهلو ستا پیاله مرداره شوه؟

تلوار کوم ددی څخه مخکې چې لیونی شې پیاله یی د لاس څخه اخلم او څکم یې او وایم: نه ولې مردار شې توکې مې کول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په کار او خبرو زید یواځې وخندل خو څه یې ونه ویل چې ما ورته وویل: ښه اوس زمزمه وکړه البته پښتو سندره!
زید منتظر راګوری چې زه وایم: داسې مه راګوره تا خپله وویل زمزمه کوی.
زید خپل سر خوځه ویې او یو ژوره ساه اخلې او وایې:

ستا د سترګو بلا واخلمه جانانه زما وه
د زړه قراره راشه مهربانه زما

ستا د سترګو بلا واخلمه جانانه زما
وه د زړه قراره راشه مهربانه زما

جانانه راشه په خندا شه
جانانه راشه په خندا شه

تولـه وفاشه چې پوره می شې سوالونه وه جانانه زما
وه زړه قرار راشه مهربانه زما

جانانه ستا په جدایی کې
لکه مجنون سربه زنګون ژړا کومه وه جانانه زما
وه د زړه قراره راشه مهربانه زما

داسې په غږ کې ډوبه شوې وم هیڅ پوه نشوم څه وخت سندره خلاصه شوه، ولی دومره غږ کی درد وه؟ داسې سندره ویلی چې انسان فکر ورته وکړې غږ یی د حنجره څخه نه بلکې د زړه څخه راوځې، زید په زیر زیر ماته کتل خپل ځانته راغلم او چک چکې می ورته ووهل او ومې ویل: واه واه خدای ته وګوره دا غږ دی پټولو دې هوم !

خپل سرلاندی اچوې هیڅ نه وایې، نیوهېږم دې ورځو کې په کوم دلیل باندی دومره پریشانه خاموش دې!؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرار ورته وایم: زید کوم مشکل لري ماتي ووایه لکه یو دوست، اصلا ته ولې هغه خبرې سره دومره ماته غوسه شوي؟وګوره په غوسه کیدو هیڅ شی نه جوړ کیږي
کولی شوردواړه لکه دوه عاقله او پوه نفرانو پشان یو بل سره خبري وکړو یا رضوان ته ووایه دا رقم حرکات دي بی دلیله نه دي!

مخکي لدی چي زید جواب راکړي زما د تلفن غږ پورته شوو...؟

ای خاوري دي په سر شه، بی وخته مزاحم ، لږ پاتی وه د زید نه خبري اوباسم !
شمیره می ولیدله وډاره شوم خو اول ځل په شان نه..! شمیري ته می کتل دوه لارو کي پاتي شوم جواب ورکم یا نه ؟

زید جدی وویل: څوک دی ؟
زړه نا زړه می ورته وویل: سلیم
زما په خبره په لوړ غږ یي وویل: بلندګو وهه(لاوډسپیکر)

څو دقي حیران پریشان ودریدمه او بیا مي لوډسپیکر ووهه جواب مي ورکړو.
سلیم- یغما جانی اوري ګرانې؟ بنه یی؟ هغه بل واری زما خبري خلاصی شوي نه وي، ولی دی بند که مبایل؟
تیزه می ورته وویل: څه وایي؟ څه غواړی؟

سلیم- دومره رانه بیزاره یی؟
یغما- وخت نلرم بند کوم.
تیز وایي: راځه منطقي فکر وکړو خیرده زما خبروته سم غوږ ونیسه.
یغما- اورم.
سلیم- تر آخر عمره پوری همداسی غواړي ژوند وکړي؟ دیته فکر دی کری که یو ورځ درباندي هغوی پوی شي څه به وایي درته؟ فکر کوي تابه قبوله کړي؟ یا به لکه یو بې ارزښته شي پشان د باندي به دی واچوی؟ ؟

د سلیم خبري لکه تیږو پشان زما په زړه او روح لړیدی،خو هغه نه خاموشه کیدو او ویل یې: آیا فکر دی کړی هغه فلم هلک(مطلب زید) نیوهیږی ته جلی یی ؟؟باور وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی ځانونه ناګاره اچولی ته څه کوم فکر ورته کوي ډیر تیز، هوښیار دي......
لږ چوپتیا نه روسته ادامه ورکوي:مانه غفلت وشو سمده قبوله می ده ! خو بیا هم پوهیږي آخره عمري پوري درته انتظار کوم! مینه می یوه ورځ دوه ورځې نده ! لس کاله کیږي په تمه دي یم یغما لس کاله پوهیږي ته نپوهیدی زما مینه دی درک کولی نشوه کوچني وی بی پروا وي سمده زما او ستا د عمر ډیر توپیر دی خو باور وکه بغیر له تا زه نشم کولی ژوند....

هره شپه به یوازي ستا دی لیدلو په آرامان کورته درتلم یوازي په دي آرامان ستا غږ واورم د لري نه پام مې درته وه ترڅو مور می درد درنکړی خو بیا هم غافله شوم بیا می هم خپله سزا تر یو حده ولیده،غرور می مات شوو کله می هغه شان ولیدی (یعنی هلک)فکر کوي ماته اسانه وه؟

سلیم خاموشه کیږی او څومره پدی ورځو کي ما د خاموشي د کلمې څخه بد راغلی!؟ د لږ چوپتیا وروسته سلیم بیا وایې: که ته یی ومني او زما سره راشي لري ځای ته ځوو ،یواځي ته او زه ، ته کولی شي تحصیلاتو ته دي ادامه هم ورکړي...

زید موبایل رانه واخیستو او په غوسه یی ورته وویل: سلیم یی؟ هر څوک چې یی! تا بد کړي چې غافل شوي وي. اوس هم ناوخته ده یغما دلته خوشحاله ده نور ونه وګورم ورته مزاحمت وکړی پوی شوی؟!(پوی شوی خبره په غوسه ناکه او لوړ غږ وایې‌ک چې د سلیم غږ هم پورته کیږی: تا پوری هیس اړه نلري ځان څخه د شلمبو مچ مه جوړه وه، یغما ځانته کورني لري، کوم خیالونه په سر لري وباسه دا فکر مه کوه چې پیسه دار یې او د خلکو په قول باندي جذابه او ښکلی یی کولی شی یغما دي خپله کړي؟(سلیم خاندی او وایې:

سلیم- ګوره؟ یغما لکه نورو انجونو پیسی پرسته، او بت پرسته نده حتا درته ګوري هم نه زړه دی بیغمه کړه د فلم هلکه..(سلیم خاندی او بیا وایې: ماتیږي لکه ښیښه ماتیږي هغه وخت بیا نه جوړیږي؟ اوس هم وخت شته زړه یغما ته مه ورکوه لکه نوم پشان یغما کې ډوب کیږي...

د سلیم په خبرو خوله مي د حیرت څخه خلاصه پاتی شوه،دا لیونی احمق څه وایي؟ ؟ دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبري زيد پوري څه آره لري؟ په آرامه کيناستلم مي بنه ونه بلل او موبايل مى د زيد د لاس څخه واخيست او ومي ويل: روسته خبري کوو.

په زړه کې وايم خاوري دي په رنګ شه سليم خير خو دی راونرسيدو يواځي شر او جنجالونه دی رارسيږی، داسی وايي لکه چې زيد هم دده منحوس پشان دی،داسي خبري ورته کوي احمق! موبايل بند کوم زيد خواته ګورم رنګ يې سور شوی، خپل زخمي لاس ته زور ورکوی، داسي کلک زور ورکوي چې سپين لاسونه يې په سور رنګ بدليږي، او همداسی ادامه ورکوله حتما د زخم کوکونه يې شکيدل..؟!

خپل په يو لاس د زيد لاس نيسم او کوښښ کوم کرار يې کړم او ورته وايم: زيد هغه سليم...(د زيد په نارو او چغو خوله مي بنده شوله په غوسه وايې: نوم يې مه اخله !!

د هغه په داسې چغو حيرانه پاتی شوم،رضوان هم نشته اوس څنګه وکړم!؟ کوښښ کوم کرار يې کړم او ورته وايم: سمده نه يې اخلم آرامه اوسه.
په دواړو لاسونو د هغه لاس نيسم کوښښ کوم ګوتي ورته خلاصی کړم چيرته خلاصيږي هغه ګوتي داسي کلکي نيولی دی، کرار ورته وايم: ګوره هغه بد کړي ته يې جدی مه نيسه هغه فکر کوي هر څوک ليونی هغه په شان دي سمده آرامه اوسه !

بيا هم خپل لاس ته زور ورکوي لکه کوڼ چې وي او زما خبري نه آوری، دا ځلی که وينه ورڅخه لاړشي ژوندي نه پاتی کيږي زما زورونه بی ګټي وه اخير ورته په غوسه وايم: پخدای زيده دا ځل لاس دی وينه وکړی، کور پريږدم او ځم! ماشوم خوو نه يی غټ سړی يی ولی ضد کوي!

نيو هيږم ولی داخبره می ژبه ته راغله فکر می وکړو شايد لږ ورته ارزښت ولرم !
زما په خبرو د هغه د لاس زور کم شوو آرامه يی لاس خلاص کړ، بانسمان کي وينه ليدل کيده بايد ورته بدله کړم، به غوسه ورته وايم: کله چې مريض يی ، رواني يی ولی داکتر ته نه ځی..؟

په الماری کي می پانسمان درلود، الماری څخه پانسمان راخلم او رواني خواته راوانيږم،په غوسه باندی لاس ځان خواته راکش کوم او وايم: لاس دی راکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید حیران راته ګوري، نه پوهېږم ولې زه دومره غوسه شوې وم؟ زخم مې ورنه د سر نه پانسمان کړو خپل د لاس څنګله یې هم زخمې کړی وه، په غوسه ورته وایم: ګوره دا هم زخمې شوی تا سره تل باید یو څوک وي تر څو ستا څخه ساتنه وکړي.؟

هیڅ نه وایي یوائې لکه ګونګۍانو راګوري،مرحم (بت نوت د ملحم نامه وه) د بیګ څخه راخلم د زید چپ لاس په احتیاط باندی نیسم او هغه ځایونه چې زخمې شوي ورته غوړه وم

زید- له ماغوسه یی ؟
جواب نه ورکوم چې هغه بیا وایې: یغما ؟
خپل د په اوریدو تندی مې تروش کیږی او وایم: یوسف یم.
زید- هغه ته(مطلب سلیم ته) یغما یی ماته یوسف یی هان ؟

د زید پدی خبره ځان سره وایم: توبه خدایه دی د ربښتیا لیونی شوی سلیم ربښتیا وایی باید د دې ځایه لاړه شم؟! کرار ورته وایم: لاړشه نور خپل کوټې ته هوا تیاره شوي.

زما په خبره زید په ریشخند خاندی او وایې:ځم.... ځم ....
دا خبره کوی او زما د موبایل خواته ځي زما موبایل خپل جیب کی اچوی؟ په حیرت ورته ګورم زما تلفن سره څه کار لري؟ ورپسی غږ کوم او وایم: اووی زما مبایل چیرته وړي؟

په همغه مسخره لهجه وایي: څنګه بیا دی زړه دی هغه بدقواره بدرنګ سره خبري وکړي؟

د زید پدی خبره په حیرت ورګوم! دا اوس څه وایی؟ بد قواره بدرنګ؟ سلیم ته توهین کوي؟ اصلا سلیم مهم نده ولی یو انسان ته باید توهین وکړي! خپله ښایسته دی داسې خو نه کیږی چې ټول دی ښایسته وي؟ دی شایسته دی ځانته دی حق نلری نورو ته سپکاوی وکړی، په څه شي مغروره دی ؟ خپل په قواری یا پیسو باندی؟
سلیم خبري مې مغزو کی پورته ښکته کیږی، زید حق نلري یو چاته سپکاوی وکړي په لوړ غږ ورته وایم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- بد قواره؟ په کوم ځای دی نازیږي زیده ؟ لوړ قد باندي؟یا تورو سترګو؟ یا قلمي پوزه ؟یا سپین والي باندي؟یا ثروت باندي؟ په کومو یو یې داسې مغرور یی؟ که دا ښایست ستا قیمت ویې نو په یوه روپی لا نه ارزي..

زید په تروش تندي او ترلی وریځو راته ګوري، څوک یی په قیصه کیدی زه هیڅ ورته نه د ده څخه ځان ورک شوي او زما په سر بورته شو بووو...

زید- بده درباندي ولږیده؟ یا شاید...
د زید خبره و رپری کوم او وایم: زما موبایل راکړه ستا ندی رضوان راکړي.
زید خاندی او وایي: زه په یوه روپی نه ارزم ؟هغه ارزي؟ نو خبره شه ډیر خلک شته چې زما عبادت کوی د ډیر مینې څخه...

د زید پدی خبره په پسخند ورته وایم: پوهیری ولی؟ ځکه کره (معیار) د عبادت یی ستا څیره(ښایست) ده یا هم ستا شتمنی چی دواړه یی د وخت په تیریدو له منځه ځیر خو اصل مینه او عبادت باید ددی ځای څخه ویې(خپل زړه ته اشاره کوم.)

زما د خبرو خلاصیدو وروسته زید موبایل زما خوا ته راچوی اوخپله ځی،بیا کوم لیونتوب ونکړي؟ خپل جواب خپله ورکوم ماته یې څه؟ که د عصابو تکلیف لري علی اباد ته دی لاړشی وی....

کوټه منظمه کوم او ویده کیږم،یوه هفته کیږي زید می لیدلی ندی رضوان سره هم سمي خبري نکوم،سلیم خبرو ته می فکر کوه رښتیا وایی آخره پوري نکیږیګ دا راز پټ وساتم. ژوره ساه می واخیسته داسي فکرونه له ذهن نه باسم،رضوان سره باید خبري وکړم نکیږی یو دم لارشم !

کالی می بدل کوم ویښتانو باندي لاس وهم ویښتیان مې اوس لږ رسیدلی د ستمال سر څخه راتاو کوم او د مانی خواته ځم، نن شپه ترور مریم هم راغلی ده ځکه رحیم کاکا د تاشکند څخه بیرته راغلی وه،خدای وکړي زید د بیچاره مریم سره سمي خبري وکړي! زړه نا زړه دهلیز ته ځم او وایم: سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

تول په خندا جواب راکوي ځم د رحيم کاکا ته لاس ورکوم جوړ پخير ورسره کوم او وايم: پخير راغلی کاکا جانه ...
رحيم کاکا- ژوندي اوسي يوسف جانه ښنګه يی ؟
يغما- مننه کوم کاکا جانه ستاسو د برکت ښه يم تاسو ښنګه ياست ؟

رحيم کاکا- ژوندی اوسي زويه.

د مريم مور دي فرشته ترور ښنګ کې ناسته وه هغې ته هم وايم: سلام ترور جانی
زما په غږ هغې په مسکا راوکتل او ويې ويل: عليکم سلام ښه يم زويه ته ښنګه يی
يغما- مننه ښه يم!

خبري می وسره بندي کړي مريم خواته ورغلم د آسما سره په کيسه کولو لګيا وه زما په ليدو اسما وويل:سلام يوسف لالا
يغما- عليکم السلام
مريم- سلام وروره ښه يی؟
يغما- عليکم خورې مننه ښه يم ته ښنګه يی؟
مريم- مننه

هغوی يواځې پرېږدم او د يو کوچ په سر کېنم، دا مريم څومره ښکلی شوی ورځ په ورځ ښکلی کيږی په ريښتيا چې ښکلی او با حيا نجلی ده افسوس يی!!(ګران وجدان مې بحث ته داخل کيږی!يغما چاته بی انصاف وايی؟؛ لکه چې خپله ډيره با انصافه يی!!انو سليم څه؟! هغه هم 10 کاله ستا انتظار وکړ نو د هغی فرق له مريم سره په څه شو!؟ خپل وجدان ته وايم:ډير فرق لری مريم مېنه ده او زيد هم پوهيږي او بل څکه چې زما له جنس نه ده زړه می ورته سوځيږی...

مګر زه د سليم په مينه باور نلرم او د مريم په څېر په پيسو هم نه يم مېنه !اووو ځان ته دې په دی خبرو دوکه مه ورکوه دواړه په يوه کښتی کې يی نشی کولی هر وقت چې وغواړی زيد قضاوت کړی که داسی وی اول دې ځان محاکمه کړه وروسته هغه !!ولی می دی خبری ته فکر نه وه شوې چې مينه په زوره نه کېږي زه لا خپل د وجدان او فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره په جنجال وم چې د رضوان غږ پر خود کړم:!)

رضوان- سلام یوسف خانه.
یغما- علیکم السلام
رضوان: چیرته ورک وی؟
یغما- همدی خوا کې یو.

رضوان راځی او زما ځنګ ته کیني چې ورته وایم: زید څنګه ده؟
رضوان- ښه ندی بهانې کوی خدای دې وکړی چی نن شپه بیا ګلان ونه کړي.
ډوډې تیاریږی خو زید تر اوسه کور ته ندی راغلی،په ارامی ډوډی خوړل کیږی میز
ټول کیږی او د چای تیاری نیول کیږی،رحیم کاکا شیرنې او ځینې ډالی له تاشکند نه
راوړی وی د چای د څښلو وخت کی وو چې زید راغی او ټولو ته یی سلام ورکړه
رحیم کاکا ته غیږه ورکړه او یو سه یې وویل چې خبریما وا نه وریدل..

ترور د زید په لیدلو خوشحاله کیږی او ښکل کوی یی،د زید او رضوان بختوري ده ټول
خلک ترور لری او زه هم ترور لرم دا ترور چیری او زما ترور چیری...! بیا هم د
ترور د نوم په راوړلو می د زړه داغ تازه شو زید د مریم خوا ته ولاړ او سلام یی وکړ

چې زه رضوان ته وایم: رضوان د مریم پلار څه کار کوې؟
رضوان- معماری شرکت لری.
چنارګل زموږ خواته راغی او زما او د رضوان تر منځ کېناست .رضوان په اعتراضی
ډول وویل: اووو سړیه نور ځای قحط وه چی راغلی دلته کښېناستې؟
زید- خوند یی په همدی دی کنه یوسف خانه؟

هیڅ می ونه ویل او واتن مې زیات کړو، ټول بوخت ول او زه هم د مریم په لیدلو بوخته
وم ولی دا نجلی دومره مینه ده؟ولی د زید په لیدلو هرڅه له یاده وباسی؟
خپل موقیعت له یاده وباسی خلک هیروی؟! یعنی مېنه داسی یو څه ده؟ په رښتیا مریم
زید لکه بت عبادت کوی ؟

د زید په غږ د هغه خواته ګورم:د بت عبادت لیدل لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيد پدی خبره ورته وايم: کاش چی ستا پر ځای يی خدای عبادت کوه هرومرو کرامت ته رسيدله..
زما په خبری زيد خاندی او وايې: ولی دی دومره زړه ډک دی؟
يغما- تاته اړه نلری.
زيد- د سړی پشان غړيږه حوصله نلرم.
بغير له ځواب ورکولو پورته کيږم او رضوان ته وايم: يو څو دقيقی راشه کار لرم درسره.

رضوان پورته کيږی او زيد راته بد بد ګوری د چمن په لور ځم او په چوکی کيږنم
او وايم: رضوان زه بايد لاړه شم؟
په حيرانتيا وايی: چيرته؟
يغما- دنده مې پيدا کړيی
رضوان- تنخا (معاش) دی کم دی ډيروم يی درته! نور ووايه؟!

يغما- نه ستونزه دا نده هلته مې يو خپلوان دې.
رضوان- يوسف ټوکی کوی؟
يوسف- نه جدی يم يواځې می غوښتل ته خبر اوسی.
رضوان- چا درته څه ويلې؟
يغما- نه ولی راته څوک څه ووايی!
رضوان- تللی نشی.

رضوان دا خبره وکړل او مخکی له دی چی زه ځواب ورکړم د دهليز ته لاړو، زه ورپسی ورځم د زيد ترڅنګ کينی زيد يی غوږ کی کوم څه وايی او رضوان يی لنډ ځواب ورکوی، د رضوان ترڅنګ کينم او کرا وايم: ماشوم کيږه مه ولی په غوسه يی؟

رضوان ځواب نه راکوی وروسته له لږ کيناستلو پورته کيږم او خپل د کوټې په لور ځم،دوا می خورم حالت می دی ورځو کی ښه ندی! شپه ښه تيريږی د سهار لمونځ کوم او د بڼ (باغ) په لور ځم، په مسکا ورته ګورم! ښه ساتنه می تری کړی وه هغه ګلان مې چې کرلی ول شنه شوی ول او ځينو يی يواځی سر (نوی راختلی) کړې وه وروسته د بڼ د ليدلو د مانې په لور ځم صبا نارې خوړل شوی وه رضوان د دفتر په لوری روان وه او زيد له زينو رابښکته شو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرمه ای رنګ کالې یې اغوستې وه، دا بلا وهلی حتما غواړی د لمر په څېر ځان ښودنه وکړی!

د مولانا شعر می ذهن ته راغی:

تا که سرو از شرم قدت قد خود پنهان کند!
تا زبان اندر کشد سوسن که تو سوسن تری!

خپل په دی شعر مې خندا راغله خدای دې ما ونه وهې بیخی می د مینانو په څیر ورته صفت وکړه، سترګی می د زید نه رانغاړم او د رضوان په لوری ځم کرا ورته وایم:
رضوان په کار می ییم.
رضوان- پرون شپه می وویل همغه یوه خبره ده.
یغما- ما درک کړه.

رضوان هیس ونه ویل او بیا یی هم د غوا په څېر سر ښکته واچوه او لاړه په تمه وم چې شپې بیرته راشی، یوه اونۍ تیره شوه خو رضوان آن اجازه نه راکوی چې ورسره خبری وکړم نن اتمه ورځ ده باید ورسره خبری وکړم ما پوری اړه نلری چې منی یی یا نه! د دهلیز په لور لاړم خو رضوان نه معلومېده د حویلی په لور لاړم رضوان په موټر کې ناست وه ورمنډه می کړه او د موټر ښیښه می په ګوته ووهله ماته یی پام کیږي او ښیښه ښکته کوی...

یغما- رضوان چیری ځی؟
رضوان- یو ځای کې کار لرم
یغما- ما هم بوځه موټر کې خبری کوو.
رضوان- پورته شه.
مخکی سیټ کې کینم او موټر حرکت کوی او رضوان وایې: ووایه اورم.
یغم- ولی غوسه یی تورکیه!
رضوان- ومی ویل خبره دی وکړه.
یغما- صبا ځم
رضوان : په سلامتیا تنخا(معاش) دی له ظریفی ترور نه واخله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله مې خلاصه پاتې شوه په دا رضوان څه شوی؟ خبره مې خوله کې پاتې شوه موټر ودریده او رضوان ښکته شو او رضوان ماته وویل: کینه بیرته راځم.
وروسته له څو دقیقو نه رضوان په ورخطا یې راځی او په سرعت حرکت کوی چې زه په ورختای وایم: څه شوی رضوانه ولی وارخطا یی؟
رضوان- زید...!
په تشویش وایم- زید څه کړی؟

رضوان په غوسی وایی: شل ځلې می دی لیونی ته وویل چې له دې میرمنې سره په نرمی چلیږه خو زما خبره هیڅکله نه منې.
مخکی ښیښه ته ګورم چې رضوان وایې: موږ خاري لعنتی....

رضوان دا خبره کوی او سرعت زیاتوی یو موټر زموږ مخې ته ودریږي نږدی وه چې ټکر مو کړی وای چې رضوان بریک ونیوه پنځه قوی سړیان ښکته کیږی او زموږ خواته راځی،رضوان ښکته کیږی او مخ ماته را اړوی او وایې: ښکته نشي یوسفه د موټر ور وتړه (بند یی کړه) هر څه وشول ښکته نشي پوه شوی؟؟؟

د موټر کیلي یی زما خواته راواچوله د بید د ونې پشان د ډیر ویری څخه لړزیدم...
رضوان د پنځو سړیانو په وړاندې؟اصلا انصاف ندی رضوان د هغوی سره خبری کولی چی یو یي ټیلفون راواخیست او رضوان ته یي ورکړ تقریبا 20 دقیقی تیری شوي وي چي یو موټر راغي ودریده یوه ښځه تري ښکته شوله چي سر تر پښو پوري یي تور کالي اغوستی ول، مخ یې له دې ځایه نه ښکاریده......

د هغه پنځه سړیانو څخه یو یی رضوان ونیوه او موټر ته یی ننویست، په سرعت ښکته شوم او منډه مې ورواخیستله او په چغو می وویل: رضوانه!!!!!!!
واړو شیږ نفرو ماته راوکتل ښځې زما په لیدو په نری غږ وویل: رضوان جانه فکر می نکوه چې څوک مل ولری!
رضوان په هغه حال کې چې خپل غږ یې د غوسې څخه کنټرول کوه ویې ویل: مرسل له هغی سره کار مه لره پریږده چې لاړ شی میلمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښځی خیره چې نوم یی مرسل وه په توجه ګورم،یوه ښځه تقریبا څو دیرش کلنه په ښکلی څېره خو دا چیری او مریم چیرې! مرسل په خندا وایې: اول دا چې مرسل نه میرمن رستمی؟! او دوېم دا چې ستاسو مېلمه زما مېلمه ده ښه میلمه پالنه ترې کوم.

خپل یو کس ته وایی: مسعود ددی ښاغلی موټر یو سم ځای ته یوسه(د موټر کیلی زما د لاس څخه اخلی او موټر روښانه کوی، ما او رضوان خپل موټر ته پورته کوی او یو نامعلوم ځای په لور مو بیایی...

رضوان په غوسی وایی: ومی نه ویل مه ښکته کیږه بیعقله..!
یغما- خو ته یی بوتللی..
رضوان- وړلم چې وړلم تا باید زما خبری ته غوږ نیولی وی .

نور یی هیڅ ونه ویل وروسته له نیم ساعت نه موټر ودریدو او موږ دواړه ښکته کوی او یو کور ته مو بوځی مرسل په نری غږ وایی: ښه راغلاست زما د غریبی کور ته.

هیڅ څوک خبری نکوی چې مرسل بیا وایې: کینی نابلدې مه کوی.
زه او رضوان په یوه توشکه کینو رضوان مرسل ته په کتلو وایی: ګوری زه پوهیږم چې زید څه ویلی خپله ښه پوهیږي حق لری چې قرارداد له منځه یوسي، خو ته داسې نشی کولای موږ سره داسی وکړی.

د رضوان په خبرو د مرسل د خندا غږ پورته کیږی او وایې: دومره اسانه ده؟ (دا ځل په غوسی کلمه په کلمه وایی: زما ستونزه قرارداد ندی...! زه . زید . غواړم پوهیږی که نه؟ هیڅوک نشی کولای زما غوښتنی ته نه وایی هیڅوک!
رضوان ـ لکه چې زور ده؟ خپل شخصی مثلې کورنی کوی مه عجب خلک یی!
مرسل ـ درې ورځې کیږی ورته زنګ وهم خو ځواب نه راکوی ته ووایه څه وکړم؟ آن نغواړی راسره خبرې وکړې زه د نورو نجونو په څیر یی پېښو ته نشم لویدلې!
رضوان په بی حوصلګی وایې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- آیا پوهیږی ستاسو تر منځ څو کاله عمر کې واټن دی؟ 5 کاله له زید نه مشره یې ولی منطقي فکر نکوی؟
د رضوان په خبره مرسل خپل زړه ته اشاره کوی او وایی: دا په منطق نه پوهیږي څه کمې لرم؟
رضوان- خپله دې زید ښه پیژنی له اول نه پوهیدم د څه لپاره دې دا قرارداد ومنه مګر غلطی دې وکړه. خپله دې هم ښه پوهېدی زید ښه انتخاب ندې، پوهېدی هېڅ انجلی ته نه ګورې ولی توقع لرې ته استثنا ووسی؟

مرسل غلې وه وروسته له لږ خاموشی نه یی وویل: که پلار مې پوه شی زید مړ کوی وی!
د هغې په دی خبره ناساپه زه وایم: ته خو نغواړی چې ستا پلار زید مړ کړی کنه؟
مرسل ماته راګوری او په خندا وایی: یو یې انجلی ته نه ګورې(زید یاده وی) او بل(مطلب رضوان) یی انجلې هلک کړې او لځان سره یی ګرځوي عجب!!!

د مرسل په خبره مې لړزه وجود ته راغله یعنی مرسل پوهه شوی چې زه انجلی یم؟ نه دا امکان نلری ...!!

رضوان په لوړ غږ وایی: تا پوری اړه نلری چې سوک څه کوی هر څوک پوه شه قبر یی تول کړې دا عشق مشق موو...؟!
مرسل خاندی او وایې: یعنی ته په دې انجلی مین یی رضوان خان..؟!
رضوان- هو ستونزه لری؟ ډیره له تا ښه ده!
دا ځل مرسل په غوسی وایی: د خولې په خبره دی پوه شه که اوس د زید ورور نه وای یو جوړ غاښ به دی په خوله کې نه درلوده!!!!!!

مرسل خپل د خبرو په دوام زما په لور په کتلو وویل: نوم دی څه دی؟
پوهېدلم ددی لپاره چی رضوان ددی ښځی مخکی کم رانشي او صفایي ورنکړی داسی وایی کنه هغه له کوم ځایه پوه شي؟ هر ډول چی وی نباید رضوان دروغجن ثابت کړم
ربښتیا وایم هر څه چی کیږی نور بادا باد!!
یغما- یغما!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبره مرسل په ملنډې مسکا وایی: یغما جانی ستا کورنی پوهیږی چی ته له دې سره ګرځې؟
د همغی په څېړ په ملنډو خاندم او وایم: ستا خپله کورنی پوهیږی چی موږ دی ددې 5 نفرو په مرسته دلته راوستلی یو او یو هلک خواستګارې کوی هوم؟

زما په جواب د رضوان په خوله نرمه مسکا راغله چې مرسل په غوسې وویل: ډیره دې ژبه اوږده ده مګر فرق نکوی زه یی درته پریکوم!!!
او مخ رضوان ته په اړولو وایی: رضوان جانه دا نجلی نن شپه زموږ میلمنه ده
هغه دوو نفرو ته چې زما خواته ولاړ ول اشاره کوی چې رضوان په غوسی وایی: په دویم ځل وایم خپلې شخصي شخړو کې دی موږ مه رامنځ ته کوه!

رضوان دا خبره کوی او لځایه پورته کیږي ما له لستوني نیسی او ځان خواته یی کش کاږي، د ور په لور ځو چې دوه نفره زموږ مخی ته ودریږي او مرسل وایي: چیری لځېږه؟
رضوان سخت ځواب ورکوی: خپل د ژوند په لور!
مرسل په ملنډو خاندی او ماته اشاره کوی او وایې:ژوند دې زما مېلمه ده ته تللی شي (
مرسل راځی او ما له لاس څخه نیسی چې زه به ورخطای رضوان ته وایم: رضوان یو څه ووایه..!

رضوانه له ډیری غوسی لاسونه موټي کړی ول،له لستونې می نیسی او خپل شاته می پټوي دا ځل دوه نفره د نفرانو یی زموږ په خوا راځی او نږدی کیږی....

احساس مې وکړ چې نړی پای ته ورسیده.
په وېره سره وایم:رضوان ورته ووایه چې رانشي ماته نږدی..

رضوان غلی پاتې شو، ورو مې وویل داسې چې یوازې رضوان یې واورئ:
رض...ضو...ان م.... زه زه د ربنتیا...انجلی یم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځومره ستونزمنه وه زما لپاره دا اعتراف! احساس مې وکړ چې ټوله نړۍ زما په زړه او روح باندې کېنوډل شو! هغه ټول فکرونه مې خراب شو! اصلاً،زما په اړه څه فکر کوي!؟رضوان بې حرکته پاتې شو په حیرت سره چې غږ یې پټ نه و، هغه هم زما په خیر وویل: ځ....ه څه؟ټوکې کوې یوسف!

ما خپل سر دوه طرفه وخوځاوه، معنا دا چې نه! هغه دوه کسان په دوه قدمه کې موږ ته راورسېدل، چې رضوان په وارخطا وویل: سمه ده زه به زید ته زنګ ووهم.
مرسل بالښت ته تکیه وکړه او ویې ویل: افرین زنګ ووهه.
رضوان خپل ټېلېفون راواخست او زید ته یې زنګ وواهه:هلو چیرته یې زید؟ ....(د دغه ځای ادرس ورکوی او وایې: ژر راځه، ناوخته نه کړې.
:□#شهاب
ټول کېناسته یو نفر چاې راوړی مرسل په خندا سره وایي: یغما جانی،په زړه یې مه نیسه چې سمه میلمه پالنه مې ونشو کولای،که رضوان ضد نه وایې کړی او اول یې زنګ وهلی وی نو داسی به نه کېده، بیا بل ځل ان شاءالله،په سمه توګه میلمه پالنه کوم.

د مرسل په خبرو په زړه کې ورته وایم:مړه شې د میلمستا سره دی،بې حیا ښځې!
او بد بد ورته ګورم،ځواب ورته نه ورکوم! چوپتیا حاکمه شوه! یوازې د چاې څښلو غږ اورېدل کېده،رضوان په ژور فکر کې تللې وو او څه یې نه ویل!
د دروازې غږ راغی،فکر کوم چې زید راغلو..!؟څو شېبې وروسته زید په دروازه کې راښکاره شو،زموږ په لیدو حیران شو.

مرسل پورته شو او د زید خوا ته لاړ او به خوشحالې وویل:پخیر راغلی، زید خان، موږ میلمانه لرو (او زموږ خوا ته اشاره وکړه! له لږ چوپتیا وروسته د زید غږ پورته شو او په حیرت یې وویل:دلته څه خبره ده؟
رضوان په قهر وایي:اغلې مرسل ځخه پوښتنه وکړه!

د رضوان په خبره زید دغوسی ځخه غابنونه چیچې او د مرسل په لور ګوري! او پوښتنه کوی: رضوان څه وایې مرسل؟

مرسل په خندا د یو توشک خواته اشاره کوی او وایې: کېنه چې خبرې وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد زړه نا زړه د رضوان ښنګ ته کيني. او وايې: اورم.

مرسل ماته اشاره کوی او وايې: نه پوهېدم چې رضوان خان کوژدن لري!
زيد سترګي تر اخر حده خلاصی شوي. چې رضوان په قهر باندی وايې: تا پوری اړه نه لري،او ضرور هم نده چې ته پوهه شې، اصلی موضوع ووايه.
مرسل- زيد ته پوهيږې چې مينه........

مرسل خپله خبره پای ته نه وه رسولې، چې زيد په غوسه وويل: نه، زه نه پوهيږم، په دې بې ارزښتي موضوع په خاطر دی موږ تر دی ځای را کش کړو؟ نه غواړم چې بيا دا موضوع را مخکی کړئ(او بيا د رضوان خواته مخ را اړوی او وايې: پاسيږه.

مرسل د زيد په غوسه ويريدلې ده او هيس نه وايې يواځې د زيد خواته ګوری، نه پوهيږم ولې فکر کوم د مرسل سترګو کې اوښکې دی؟ کله چې وايې: خو زه ستا سره مينه لرم ته نشې کولې ما رد کړی.

زيد په مسخره توګه د مرسل خبره تکرار کوی او وايې: ته نشې کولې ما رد کړی؟. ولې نششم کولې؟ ايا ما تاته کوم اميد درکړی وو؟ نه نو مې درکړی. ايا ته کوم خاص پورته والې لری بغير خپل د پلار د پيسو ښځه؟ نه نې لری. نو بل ځل ونګورم د داسې يو بی ارښت موضوع لپاره زما کورنې ته مزاحمت وکړی پوه شوی؟

مرسل په لوړ غږ وايې: زيد خان دا خبره په دومره آسانې نه خلاصيږی.
زيد- ته دا راته ووايه چې کله شروع شوی وه؟(مرسل خاموش پاتې کيږی او يواځې زيد ته دوه سترګې نيسې چې زيد وايې: پاسيږی چې په کافې اندازه مو وخت بيځايه لاړو.

د زيد په خبره دری سره د دروازی په خوا روان شو او مرسل مو هملته هک حيرانه پريخوده، زيد زموږ ښځه په تلوار خپل د موټر خواته ځې، چې د دومره وقت ورروسته رضوان خپل چوپتيا ماته ويې او کرار وايې: رښتيا وه؟
کرار وايم: هو.
رضوان- زيد خبر دی؟
يغما- امممم هو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د هو په جواب رضوان په ۱۸۰ درجې سرعت باندی زما خواته مخ راګرځه ويې
ا په غوسه وايې: بې شکه ستاسو مېنځ کې يو زه بيعقل تشريف مې درلود.
په تلوار وايم: توضيح درکوم پخدای زيد هم تازه خبر شوی د اول څخه خبر نه وو(
رضوان هيس ونه ويل او د موټر خواته لاړو زه يواځې د موټر شاته سيټ کې کيناستلم
زيد د رضوان خواته ګوری او وايې:

زيد- مرسل څه ويل؟
رضوان په بې حوصله توګه زيد ته موضوع وويل تر کوره هيس خبره زموږ مينځ کې
ونشول کور ته د رسيدلو څخه مخکې ما رضوان خواته مخ کړو او ومې ويل: بخښنه
غواړم مجبوره وم کنه ستاسو د زوره ولو قصد مې نه درلود.

رضوان په داسې حال کې چې دباندی کتل په نيولې غږ يې وويل: ولې مو زه خبر نکړم؟
کرار وايم: نه مې غوښتو چې سوک خبر شې زيد هم توکلې خبر شو، ځکه مې تاته د تلو
خبره وکړه.

زما خبره بوره شوی نه وه چې زيد داسې ناساپه بريک کړو، چې زه د مخ د چوکې سره
لږيږم چې زيد په حيرت باندی خپل مخ زما خواته راګرځه ويې او وايې: چيرته ځې؟
يغما- د سليم سره ځم.

زما په خبری زيد بيا ليونې شو او ويې ويل: د چا سره؟؟؟
د هغه په داسې لهجه پوه شوم چې بايد خاموشې اختيار کړم کنه بيا ليونې کيدو، رضوان په
خفه لهجه وويل: اوس دا سليم يې لا سوک دی؟

د رضوان پدی خبری مې ورباندی زړه وسوځيدی، بيچاره حق لری چې خفه اوسيږی د
هيس شئ څخه خبر نه وو، ژوره ساه اخلم او وايم: غټه کيسه لری دلته ويل کيږی نه هر
کله چې کورته ورسيدو درته وايم.

زيد په بيحده تيز سرعت باندی روان کيږی، دباندی ګورم او نه پو هيږم کله ورسيدو
کورته، دری سره د موټر څخه ښکته شو او زه د چمن خواته روانيږم او هغوی ته وايم: دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځاي د مانې ښځه بهتره دی نغواړم بل سوک راباندی خبر شئ.

دری سره په چمن کې کینو اول څو دقې ټول خاموشه و تر دی چې رضوان وويل:
آورم.(غټ ساه اخلم او د الف ښځه تر يا ټوله کیسه ورته کوم رضوان په حيرت باندی راګوری او وايي: نوم دی يغما ده؟
يغما- هو.
رضوان- غواړی لاړه شې؟
يغما- هو خپل د عمه د زوې سره ځم.(دروغ مې وويل سليم بيخی خبر ندی، خو مجبوره وم دروغ ووايم زيد چې تراوسه کرار ناست وو په لوړ غږ يې وويل: بد کوی چې ځې مګه ستا زړه دی ليونې جنی.

اه دا زنځيری ليونی نور نو بيخی خپل د حد ښځه اوړی د هغه پشان په لوړ غږ مې وويل:
په تا باندی هيس اړه نلری ورځه خپل ژوند ته ورسيږه، نور خلک هم ژوند کولو ته پريږده البته که بيا کوم ګل ته اوبه ورنکړی.

د دی خبرو وروسته تازه پوه شوم چا ته مې کړی؟ وی بيا ما د زمری د لکی سره لوبې وکړل خاوری دی په سر شه يغما.. زيد زما خواته حمله کوی خو شکر رضوان زما څنګ ته ناست وو هغه زيد کلک نيسي او ورته وايي: زيد څه کار کوی آرام اوسه!

زيد په داسي غږ چې کوښښ کوی کنترول يې کړی وايي:ګوره رضوانه څه وايي ماته وايي تا پوري اړه نلري؟ښه غوږ ونيسه يوسف (په غوسه خاندی او وايي:نه اوبخښی يغما ترڅو ما اجازه در کړې نه وي پښې دي باندی کينوداى نشئ ! پخداى قسم که وغواړي ماسره لوبې وکړي ژوندي دی درته دوزخ کوم.

زيد دا خبره کوی او په پښی باندی چوکی وهي او ،لري اچوي ، مانی لور ته ځی، ما او رضوان دواړو حيرانه حيرانه زيد لور ته ليدل

يغما- رضوان دا بيا ولی وحشې شو؟ زما تلل څه اړه په چنار ګل بابا لری!
رضوان - نپوهيږم پخداى خو مياشتې کيږې ډير تو پيري يې کړې.
يغما- اوس ښه شوو همدا يو رواني مو کم درلودو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان خاندي په ټوکي باندی کيني او وايې: ته اوس رښتيا ځی؟

يغما- هو فعلا کومه ستونزه نشته سليم وايي تا خپلی ترور کړه کندز کی هلته دی وړم
رضوان- دلته آرامه او خوشحاله نه يی ؟
يغما- نه ډيره خوشحاله او آرامه يم، خو بيا هم ټول خبري شي هغه وخت بيا ښه نکيږی
رضوان- زه مې پلار او مور سره خبري کوم هغوی نه زړه ټول ونيسه.
يغما- همدومره مهرباني مو بس ده تورکيه ..

زما په خبری رضوان خاندی او وايې: دا کنځلی دی او خبري کول دي د انجونو په شان وه چټی پوی نشوم لنډی..
زه هم خاندم او وايم: بيخی هلکانو په شان شوي يم انجوني نه يو شانتې شرميږم هيڅ مه وايه!

زما په خبری رضوان په لوړ غږ خاندی او وايې: د همدي لپاره دي ويل وروړمی يا خورمی حيا دي وکړه (کوټې ته اشاره کوی کله چې غوښتل لکه هلکان ملګرو په شان ما سره شوخي او توکي وکړي ښکلکول غيږي نيول.په سر باندي می خبره ومنله چې رضوان بيا وويل: په هر ډول چې وي هره خبره چې ده د دی ځايه تللی نشي فعلا قيد کي يي!

يغما- رضوان انسان شه زيد کم دی تا هم شروع وکړه.
بد بد می ورته وکتل چې رضوان وويل: بی انصافه کيږه مه ، عادت می کړی تاسره کولی نشی موږ همداسی خدای ته پريږدی او لاړشی.
يغما- ځلور طرفه دي ډک دی(مطلب کورني خپلوان لري)
زما مطلب اخلي جدی کيږي او وايې: هر څوک خپل ځای لري(بيا په شيطنت باندی وايې: او هو هغه انجوني زما شاه نيسي.

د رضوان د خبری په مطلب پوه شوم په کراره مې ورته وويل: سمده پوه شوم ښايسته يې ورور.

دا خبره کوم او د کوټې خوا ته ځم چې رضوان غږ کوي: په هر حال يغما زه د زيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخالف یا حریف کیدای نشم بنه به وي تللو فکر دی د هغه مرغه پشان سر څخه اوباسي .
د همغه ځای څخه ورته غږ کوم او وایم: بیابه ګورو....
رضوان- په یاد ولره زید رواني تکلیف هم لري حتا یو میاشت بستري هم وه.

نور مې د رضوان خبرو ته توجه ونکړه دروازه می خلاصه کړه او ځان می په کټ ختا کړو څومره ستړي ورځ وه، سهار یا بل سهار ضرور ځـــــــــــم ..سهار تر ناوخته ویده وم نېکبخته جمعي ورځ وه، حمام می وکړو سپین کالي په ځان کړل د ستمال می په سر وتړه مانۍ لور ته راوان شوم، بنه ده ټول ویښ دي حتما چای به هم خوړل شوي وي،ځکه هر څوک په خپلو کارونو بوخت دی

ټولو ته سلام کوم هرچا واوریدی جواب یې راکړو مریم او موری هم تللی ندی !
رضوان خپل لپتاپ کی کار کوه،مریم آسما خپل مینځو کي بوختي وي عمه خاله هم باندی بوختي وي رحیم کاکا هم نه وو، چیرته به تللی وی.؟! سترګو می زید باندی ولګیدی نوي ورزش څخه راغلي وه ورزشي پطلون او شین بلوز په ځان کړي وه ویښتان هم لږ لږ رسیدلی وه ولی پرون شپه پام می ویښتانی ته یی نشوو عجبه ده ولا !

سیده پخلنځي په لور ځم ترور نه یو ګیلاس چای راغواړم چای په تمه کینم ترڅو آماده شي باید د تللو لار وسنجوم نن ټول کورکي دي نکیږی همدی سوچ کی وم، چې د مریم د چیغو غږ پورته شوو، ورخطا دهلیز لور ته ځم ګورم رضوان او آسما خاندی او زه پوهیږم هرڅه بنه دی.

آسما په خندا وایې: خاوري دي په سر شه مریم، پلاستیکي موږک وه زموږ پوزه دي پریکړه.

ژوره ساه اخلم پخلنځي ته ځم چای همدلته څکم نیمه کارونو خوا ته می راوانیږم جمعه هم تیریږي شنبه ورځی سوچ کوم لار به شم مانۍ نه؟ نیوهېږم څه وخت خوب وړی وم سهار چای لپاره مانۍ لور ته ځم ټولو سره په خندا چلن کوم چای په ټوکو او شوخي باندی څکوو زید اوس هم راسره خبري نکوی نن می آخره ورځده دلته نو نغواړم څوک رانه خفه اوسیږی! ده آشتی کولو په مقصد پورته شوم او د زید خواته لور ورغلم، پام می دهغه غاړي زنځیر ته کیږي زما زنځیر ساتلی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- چنار ګل بابا؟.
سترګي را پورته کوي زیر زیر راته ګوري چې ورته وایم: خفه یی زما څخه؟
هیڅی ونه ویلی سری ښکته که دوسیو باندی مصروف شوو، چې بیا مې وویل: اوووهی
تاته وایم انسان په شان راسره خبري وکړه نووووو..

زید- څه ووایم ؟
څنګی ورسره کینم په خندا ورته وایم: ښه ښه خبری وکړه لکه ووایه آشتی یوو؟!
زید- نه نه نه...
د دروغو په غوسه ورته وایم: ولی چرګ سره؟
زید- ځکه چې ډیر می ځوروي.

حیرانه پاتی شوم دا څه وایي زه یی ځوروم؟ په خندا ورته وایم: تا وحشې زه بیچاره
ځوره ولې شم؟؟
زما په خبره زید خپل زړه ته اشاره کوي او وایې: وحشیان هم زړه لري یا نلري ؟
زما روح آرامه نه پرېږدي یغما؟

دا بیا ولی غمجن شوو ؟ په کراره ورته وایم: فلسفه مه وایه آشتی کوي یانه
زید- نه
یغما- خاوري مګه ستا په زړه ده؟ په زوره آشتي کوم دی.
زما په خبره زی لږ شانتي خندا کوي چې زه خپله کوچنی ګوته ورته نیستم او وایم: آشتی؟

څو دقیقی زما ګوته ته په خندا ګوری او وایي: آشتی خو بل ځل دي نبخښم.
په خندا ورته وایم: هو سمده.
پورته کیږم د باندی خواته ځم چې د زید غږ د تللو مخه مې نسئ او وایې: یغما

هیچکس کاش نباشد نګهش بر راهی.
چشم بر در بود و دلبر او در کند !

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیرانه شوم دا دوبیتی زما پوري آره لري؟ زید په همغه جذابه خندا ماته یی لیدل! چې ما ورته په خندا وویل: هلوووو نفر دي غلط کړی زه یغما یم !
زید- یواځیني کوم شئ چې ټول حواس می ورته سم دی او پوهیږم همدا ده، چې ته یغما یې.

زید دا خبره کوی او خپل دوسیه اخلی او ځي! په حیرت باندی د دباندی خواته حرکت کوم ولی فکر کوم زید بدلون کړی یوازي ماته؟! څلورو خواته می ګورم رضوان می سترګو ته نه راځي اه هغه دی بیګ په لاس د زینونه څخه راکښته کیږي
غږ ورته کوم: او تور زغاله.

زما به هغه هغه راګوری او په خندا وایې:ړنده یی دومره زیادچ ښایست نشې لیدلی.
په خندا ورته وایم: هر چا چې تاته ښایسته ویلې ضرور زړه یې درباندي سوځیدلي.
رضوان- فلسفه مه وایه ناوخته کیږي ووایه څه دي ویلی !
یغما- هیڅ غوښتل می خداپامانی وکړم.

رضوان- خدای پامانی؟
یغما- هوکنه شرکت ته ځی.!؟

زما په خبری رضوان ژوره ساه اخلي او وایې: فکر می وکړو..(خبره نیمه پاتی کوی او وایی: خدای پامان.

زید او رضوان لاړل اوس د آسما نوبت شوو جیب نه می ککو راباسم او دهغې خواته ورځم او ورته وایم: آسما راشه ککو واخله.
بیچاره حیرانه راته ګوري او وایې: لالا دا دی ماته راوړي(ککو ښایی)
په مسکا ورته وایم: هو زما خور جانی راشه واخله.

آسما د ماشومانو په شان خوشحاله کیږي او ککو رانه اخلي، کوم لیک می چې پرون شپه لیکې وه ځان سره تکرار وم"اوبخښې بی خبره درنه ځم خو مجبوره وم هیله منده یم چې ما درک ګړی ډیر ښه وختونه مو یو د بل سره درلودل په هر ډول چې وو د هرڅه لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړی مننه کوم ښه والي مو نه هیروم."

لیک د رضوان د کټ په سر باندي کیدم خپلي کوټي په لور ځم، شپی می بیګ جور کړي وه لاس کي راخلم د بڼ په لور د باندی دروازی ته رسیږم، ښه ده نګهبانانو او د دروازی چوکیدارن چاسره کار نلري!کوڅه په غتو غتو ګامونه باندی پریږدم تکسی نیسم موټر هدی خواته حرکت کوی....!؟

مسافر بری موټر خواته حرکت کوم کندز کندز ناری وهي، وروسته د ډیرو پوښتنونو او معلومات څخه یو موټر ته بورته کیږم او په څوکي کینم، دا به کله ډک شي؟ ضرور شپه ته رسیږم، داسي نشئ دلته راشي رابشی؟ خپله خپل جواب ورکوم"نه کاکا بیکاره خلک خو ندی چې زما پسي شي خپله کار لري"40 دقیقی په تمه پاتیږم موټر ډک کیږي یواځي څو دانی خالي چوکی پاتی دی..

مبایل ته می زنګ راغی جیب نه راباسم د نوم په لیدولو حیرانه کیږم
زید زید زید... یعنی خبرشوی ؟ نه هغوی خوو 6 بجي کورته راځي اوس خو 2 بجي دي!
دا خبري ځان سره تکرار کوم ځان ته تسلي ورکوم ! او زړه نا زړه مبایل ته جواب ورکوم: بلي

د زیا د غوسی غږ پورته کیږي: کوم دوزخ که یې؟
څه ورته ووایم اوس؟ په هر ډول ربنتیا وایم ورته، هغه پوري اړه هم نلري:موټر کې.
زما په جواب د زید غوسه ناکه غږ بیا پورته کیږي: یغما دعا کوه لاس می درته ونه رسیږی..لعنتی بی خبره ځی یوازي لیک موږ ته پریږدي هان؟موږ ستا د خندای یو؟ اوس چیرته یی ؟

یغم- درته می وویل موټر کي یم کندز لار کي..
د زید د غوسي څخه ډک د ساه اخستلو غږ راځي او بیا وایي: هر چیرته چي یی په خپله خوښه موټر نه ښکته شه څه می درته وویلی پوی شوی ؟
یغما- نه پوه نشوم..

زما په خبرو زید په غوسه خاړدی او وایي: پوی نشوی؟ سمده خپله دي وغوښتل؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید دا خبره کوی او مبایل بند کوی، خدای وکړي دا څو دانی څوکي هم ډک شي موټر بنیبنې ټک ټک زما پام ځان ته اړوی..

-کاکا جانه ژاولي اخلي(ساجق)
لس افغانی ورکوم او ژاولي اخلم،ځکه استرس او ویری کم والي لپاره ژاولي خوله ته کوم! روسته له لږ ځنډ څخه موټر حرکت کوي، اه خدایه شکر دی نیو هېږم څه وخت ویده شوی وم موټر ودریده د موټر په دریدو ما سترګي خلاصی کړی، څه شوي څه خبره ده؟ ولی موټر ودریده؟

یو پولیس موټر ته پورته کیږي موټر تلاشي کوی او په ځیر ،ځیر ټولو ته ګوری بیا په جګ غږ وایي: په دی موټر کې یوسف څوک دی؟
یو سړی پاسیږی او وایې: مهرباني وکړئ زه یوسف یم.
پولیس مبایل ته ګوري او ورته وایي: نه تاسو هغه نه یاست، بل کوم یوسف دلته حضور لري!

دا ځل زه پورته کیږم او کراره ورته وایم: زه یوسف یم.
زما په خبره پولیس یو نظر خپل مبایل ته ګوري بیا ماته ګوري او وایې: ښکته شه..!
کراره ورته وایم: ولې څه می کړی په کوم جرم باندی ما ښکته کوي؟ زه باید کندز ته لاړشم !

پولیس- یو ساعت لپاره زموږ میلمه یی.
نامطمینه د موټر څخه راښکته شوم، یوځای پولیس سره ودریدم چې پولیس په مسخره لهجه باندی وویل: د هغوی د کور څخه دی غلا کړي؟
دا څه وایي؟ په حیرت باندی وایم: د چا د کور څخه؟

پولیس- ښاغلی غضنفری.. رحیم غضنفری..؟!
یغما- نه تېروتنه مو کړي کولی شي تلاشي وکړي!
پولیس- صبر وکړه اوس خپله رارسیږي.
یغما-څوک رارسیږي !!
پولیس- وبه ګوري!

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم نوم چې ذهن ته مې راغلی دی ټول بدن راته د ویرې څخه لړزوی (زید) نیم ساعت
ډیر استرس سره تیرشو روسته د 30 دقیقونه څخه یو موټر چې ډیر د زید موټر سره ورته
والی درلوده راورسیدی،احساس مې وکړو نور په ځکمه باندی ننوځم
داځلی مې حتما مړه کوي..
ولی؟
څه هدف لري؟
ولی ما په زور باندی ځان سره ساتی؟

زید لوړ قد ښکاره شوو چې د موټر څخه راښکته شو، اووو هووو ، دا ولی دومره غوسه
دي! بلا مې ورپسې وي وایم څنګه ښکلی شوی ده رواني لکه..ګنګتسرانو پشان که مریم
یې وګوري نو ضرور خپل د بت لیوني کیږی..!

خپل دا بیځایه فکرونو ته وایم: مړه شي پدي شرایطو د مرګ او ژوند کې ته د هغه چنار
ګل بابا صفت او تحسین کوي! زید نیږدي راغی لږ پاتی وه زړه مې د سینې څخه دباندي
راوځي..

پولیس-سلام غضنفر صایب !
خاور دي په سر شه چاپلوسه (پولیس ښایی)
زید- علیکم سلام څنګه یې الیاس؟ پلار دي ښه ده !
اوسې خوند وکړو دوی د مخکې څخه یو بل پیژني دي ته وایي طالع! پولیس په با ادبانه
لهجه وایې: شکرر ښه دی ستاسو په مهرباني.

د جوړ پخیر او ستړی مشې وروسته هغه الیاس نومې پولیس لاړو، او زید زما خواته
راتاو شوو پداسې حال کې چې کوښښ یې کو خپل غږ د غوسې څخه کنترول کړي ویې
ویل: راځه.

په کلکه ورته وایم: زه تاسره هیڅ ځایته نه ځم.
زید- ګورم ګورم ګورم(دا خبره کوی او زما لاس په کلکه باندی نیسې او د موټر خواته

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې په کش کولو د ځان سره وړی چې به غوسه ورته وایم: خوشې مې کړه رواني زه ستاسره نه ځم، زور خوو ندی ؟

زید- هو زور دی ...

همدا یوه خبره زما سوال جواب وه ؟ بیا یې په تیزي د موټر مخکي سیټ ته واچولم خپله هم کیناسته او په ډیر سرعت باندی هغه ځای څخه یې حرکت وکړو چې ما وویل:ودریږه وایم دا لعنتی موټر دی و دره وه...

او بیا په سوکانو باندی د زید اوږه وهم او په لوړ غږ ورته وایم: درته وایم موټر و دره وه، زه نغوارم تاسره لاړه شم ولی نپوهیږی!

زید زما دواړه لاسونه یی په خپل یو لاس کی ونیول او زما په څیر یې په لوړ غږ وویل: غلی اوسه ما مه اړ (مجبور) کوه چې لاس او پښې دی وتړم لیونی انجلی!
د موټر سرعت یی زیات که وډاره شوم چې ټکر ونکړو په دی اندازه یی سرعت زیات وو چې فکر مې کاوه په هوا کې روان یو..

یغما ـ زید لیونی شوی یی سرعت دې کم کړه زه ډاریږم!
د مخکی نه په لوړ اواز چغی کړی: هو لیونی شوی یم تا بی عقلی زه روانی کړم!
او د موټر د شترنګ په وهلو یی شروع وکړه پخدای دا روانی دی د خولی لاړی می په ډار تیرې کړی او کرار می وویل: ما څه کړي ته له اول نه همداسی روانی وی غواړم خپل د ترور کور ته لاړه شم نپوهیږم تاته څه اړه لری؟؟؟؟؟

زید غټه ساه واخیسته او ویې ویل: اړه لری ډیر هم اړه لری (او مخ په اسمان یی په لوړ غږ وویل: یا الله وینی دی 20کلنی نجلی څوک په لوبو کړی...زید چی ټول یی په ساز نڅیدل اوس باید ددی ماشومې په ساز وناڅی؟! ډیر عجیب حالت دی راته لیکلی منننه لاس دې درد ونه وینی منندوی یم درنه.

زید آن له ما نه هم ډیر د خپه کسانو په څیر یی خبری کولی ګواکی یوه نړی غم یی پر شا دروند والی کاوه، د هر کلمې په راوتلو یی له خولی درد مې ورته احساس کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو زيد څه درد لری! څو مياشتې شوی حس کوم يی خو د زيد ددی خپګان لامل مې پيدا ونشو کړی،دومره د خپل ژوند په ستونزو کی غرقه يم چې د زيد موضوع باندې مې سر نه خلاصيږي! خو ضرور زما درد او د زيد درد له ځمکې تر اسمان يو د بل سره فرق لری..

سرعت يی ډير زيات وه له لومړي هم دومره ښه ارتفاع يی له کرار تللو سره نه درلوده په لړزه او زاری کونکې غږ می وويل: زيد هيله کوم سرعت دې کم کړه زه ډاريږم!

يو نظر يی راوکتل ګواکی زما د لاسونو لړزه ته يی پام شو سرعت يی کم کړو! غټه ساه اخلم، په يو ځای لکه ځنګل غوندې کې يې موټر ودراوه يواځی يو يو کور هغه هم ډير لری په سترګو کيدل په کراره وايم: دا کوم ځای دی؟

زيد ښکته شو او زما په لور راغی ور يی خلاص که او لعنتی زما مټه(بازو) يې راته په کلکه ونيوله او له موټر نه يی ښکته کړم په لوړ قدمونو هغه کوچنی کور په لور روان شو غږ ورباندی کوم: زيد خوشی می کړه لاس دی را خوږ کړو.

خو چيرې اوريدونکی غوږونه! د کور ور يی خلاصه کړه او زه يی د کور دننه لکه د فوټبال توپ واچولم چې اخ مې پورته شو: اخ لاس مې!!!!

ور يی وتړو او په ګلدانی چې د ميز په سر وه حمله يی وکړه په ديوال يې وويشتله او چغی يی کړی: نه وو می ويلی له ما سره لوبی مکوه؟. نه وو می ويلی ژوند دې درته اور ګرځوم هاان نه وو می ويلی؟ چيرې دی هغه هرمونی؟؟؟؟؟
څوک يې ښوده؟ ډاره شوی وم او همغه لړزانده غږ وايم: څوک يادوی؟؟

زيد په غوسه خاندی او وايي: څوک يادوم ؟ د ترور زوی دی!
آن نوم يې ورته نه اخيسته؟! په تروش تندی ورته وايم: تاته يی څه؟ تاته څه اړه لری؟ زه ځان ته ژوند لرم ولې نه درک کوی؟
هيڅ څه يې نه ويل يواځې په غوسه يی قدم واهه او په همغه غوسه يې وويل: لاړه شه د سترګو له وړاندې مې ورکه شه لاړه شه!!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان سره وایم نه نن شپه نه ډاریږم باید دا مسئله حل شی،له ځمکې نه پورته شوم او مخې ته یې ودریدم او وایم: ښه غوږ شه زید خانه زه مریم یا مرسل نه یم چی ستا پسی مړه ووسم زه...ی غ م ا یم یغما! نشی کولای په ما امر وکړی له هر چا سره هر چیری چې وغواړم تللی شم پوه شوی؟

پوه نشوم څه وخت د زید یی لاس پورته شو او زما په مخ راښکته شو، د زید سینه ښکته او پورته کیدله او زه لا تراوسه د څپیړی په حیرت کی پاتی وم..؟! خولې مې د وینې خوند کاوه! د زید غږ پورته کیږی: آن که وشی د الماسو په بیه دې اخلم پوه شوی څه وایم؟

انسان نو څومره زغم لری؟ اصلا د څو حیرت او تعجب زغم په ورځ کې لری!! هغه هم د ترور په وینا ناروغه(مریضی) نجلی لکه ما هوم؟؟ بیا هم عصبی حمله! لاسونه می په لړزیدلو شول له دیوال مې ونیوه. او کرار په ځمکه کیناستم کرار کرار می لاسونه او پښې د عادی حالت نه ووتل! په ګیلو مې ځان سره تکرارولم یا الله دا څنګه تقدیر دې چې زما لپاره دې لیکلی هر ځای ته ځم له بدبختی او غم پرته څه نه وینم!

مګم زه دی بنده نه یم په کومه ګناه زه ددې سزا لایقه یم!! نو ولی زما لپاره خدایی نه کوی؟؟؟د چا ګناه دی زما په حساب لیکلې؟څومره باید ددی نه کړی ګناه سزا ورکړم؟12 کاله بس ندی؟کیدای شی د تورپیکی تر سپین کېدو می!!
خپل په همیشني کار کی غرقه وم ګیله کول له خدایه له تقدیر نه چې دومره ډېر درد یې راته لیکلی! زید په وارخطایي زما په لور منډه واخیسته!

زید- یغما .....یغما ښه یی؟
کرکه لرم له دې عصبی حملی نه چې دومره می بی ځواکه کوې! د لاسونو په بند کې یی وم او زه بدبخته آن د مخالفت توان می نه درلوده په سختې می کلمه په کلمه وویل:
در.......ن....ه ......کر.......ک....ه...ل..ر.......م
هڅه مې وکړه د غیږې له بند نه یې ځان وباسم خو شوني وه ؟؟
زید چیرې او زه چیرې! زما جیبونه یی خالي کړل له نیکه مرغه چې دوا می هماغلته ایښی وه ګولی(دوا) یی راته راکړه او وروسته له لنډ مهال نه لږ په حال راغلم او په غوسی مې وویل: خوشی می کړه اخر ځل دې وی داسی راسره کوې نشی کولای هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت وغواړی داسی وکړې!

کرار يې خپل د لاسونو بند خلاص کړو د ستونی مرې پې ښکته پورته کيدله کرار يی
وويل: ته پې نه ټاکی چې باید څووم ځل مې ووسی!!
دواړه غلی وو چې زيد بيا وويل: وګوره انجلی زه دې مين نه یم چې په تللو دې خپه شم
ددی کار لامل مې ته خپله پې ځکه عادت نلرم چې څوک هغه هم بيا ستا په څېر و ه
نجلی مې په خبرى باندې خبره وکړی یا يې هم ناګاره(نادیده) ونيسى
او اوس چې دومره غواړی لاړه شی نو زه په مخه دې ښه صبا سهار لاړه شه!

په هغه حال کې چې بوې کوټې ته ننوته په ملنډو يې وويل: هان هير مې شو چې درته
ووايم نن دې ترور راغلې وه او ګواښ يې ورکاوه. صبر څه يې ويلی؛؛ په همغه ملنډو
ډکه لهجه يې وويل (د دولت له مامورينو سره راځم او شکايت کوم چې زما ځوانه لور
دې تښتولی) نور که خپله هم وغواړی کورته راتلی نشی.
:□#شهاب
د زيد په خبرو لاسونه مې يخ شول او نړی مې په سر وګرځېده! ترور مې زيد کره
راغلې وه؟ نه شونې نده نو هغې آدرس يی له کوم ځای نه کړې!
په لړزيدونکی غږ مې وويل: ټوکی کوی کنه؟ هغې ادرس له کومه کړ؟
زيد- نه ډير هم جدی یم او دا يې دويم ځل دی چې زموږ د کور شاته راځی

د څه ويل؟دويم ځل؟ په حيرانتيا وايم: لومړی ځل کله راغلې وه ؟ولی دې راته ونه ويل!!
په بی حوصلګی يی وويل: دوه اونی مخکی ام ستا د ترور(کندوز) کور ته هم تللی وه!

زيد د کور ادرس دقيق وويل نو دروغ نه وايی؟! په کراره وايم: له کوم ځایه پوهه شوی
زه دلته یم؟
زيد- ښکاره ده چې د ترور زوی دی احساساتی شوی او زموږ نوم يی ورکړی ترور دې
هم زموږ کور پيدا کړې وه.

په فکرونو کې ډوبه شوم يعنی کندز ته هم نشم تللی؟ اوس بايد څه خاوری په سر واړوم؟
په لړزيدونکی غږ مې وويل: او..س ...څه...وک...ړم؟
زيد خپل لاس په ويښتو کی تير کړ او وی ويل: نپوهيږم سهار يی په اړه خبرې کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا يې وويلې او د کوټې په لور لاړه! په فکرونو کې ډوبه شوم یعنی که کندز ته تللی وای څه به شوی وای؟ پېدا کولم بې؟ د نجیب د نوم په راوړلو می لاسونه یخ شول!
نه ! نشی کیدلی چې بیرته هغی دوزخ ته لاړه شم.

تو له شپه ویینه کیناستلم خوب مې سترګو ته رانغی په واړه دهلیز کې د زید راوېښ کیدلو ته په تمه ناسته وم وخت ډیر ورو تیریده یا هم زما لپارهو لاړ وو؟ په هره سختی چی وه سهار شو او روښنايي په دهليز کې خپره شوه، لږ څنډ وروسته زید له خوب نه ډک راووته زما په لیدو یې په حیرانتیا وویل: تو له شپه دی دلته تیره کړه؟

په سر خوځولو می ځواب ورکړه هیڅ یی ونه ویل او حمام ته لاړه،وروسته د مخ او لاس د مینځلو نه بې موټر خوا لاړه او یو پلاستیک یی له ځان سره راوړه پلاستیک یی زما خواته کېښود او یو بسکویټ یی ځان ته واخیست په هغه حال کې چې د بسکویټ سر یې خلاصوه راته يې وويل: که غواړې چې د ترور کور ته دې لاړه نشي نو زه يوه لاره لرم.

په بی سا غږ مې وويل: څه لاره؟
د ور په لور لاړه او په امر کوونکي غږ يې وويل: یو څه وخوره په لاره کې خبرې کوو!!!!

زید لاړه او زه د یو نړي سوالونو سره یواځې پاتې شوم،یو جوس او بسکویټ مې په تلوار او په سرعت وخوړه او د زید د موټر په لوري لاړم سیده مخکې کیناستم په وارخطایي مې وویل: اورم ووایه

زید موټر روښانه کړو او پداسې حال کې چې مخکې کتل ویې ویل: په کلی کی مې د ملګري کور..(خبره يې پاتی شوه او وروسته له لږ څنډ نه یې دوام ورکړو: خپل ملګری مې مړ شوي خو مور او خور يې هلته دي که وغواړې هلته تللی شې یواځې یوه ستونزه ده!
یغما- څه ستونزه؟
زید- کلی خپلی ستونزې لري او داسې دي هلته نشم بوتللی هرومرو پوښتنه کوي څوک ده؟ زه څه ووایم؟خور خو يې هم راته لیدلی نو یواځې یوه لاره پاتې..!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما۔ کومه لاره؟
زید په نه زړه وویل: کوژدنه مې ده..؟!!
د زید د خبرو په اورېده ښاخ مې ویستل، زه ؟ یغما؟ د زید کوژدنه؟ هههههه څه بې معنا فکر نه پوهیدم چې په رښتیا څه ووایم؟ زید په رښتیا زما لپاره غیرت او نر توب کړی البته که عصبی کېدل،زما د متې (بازو) نه شکول ، او د پرون شپې څپېړه په نظر کی ونه نیسم!

حتما هغې ته هم سخته ده ولی باید لکه ما غوندې نجلی خپله کوژدنه معرفی کړی!
کرار ورته وایم: نه شوني نده خپله مې یوه لاره لټوم اصلا نه کیږی چې په دی کالیو کلی ته لاړه شم هان؟

خپل لاسونه یې په شترنګ کلک ووهل او ځواب یې راکړو: یعنی دومره درته سخته ده چې زما په نوم ووسی!؟(دا لیونی څه ویل اصلا خبره دا نه وه. هماغسې جدی یې دوام ورکړو او ویې ویل: ورستی لاره یې همدا ده خپله خوښه دی هر چیری چې غواړی رسوم دی!

چیرته باید لاړه شم؟ اصلا کوم ځای هم لرم تللو ته؟ بیا هم تقدیر زه په لوبو کړم کور یې ودان! غلی وم ځکه څه مې د ویلو لپاره نه درلودل.
زید۔ څه فکر کوی؟
غټه ساه اخلم او وایم: هر څنګه چې خپله غواړې هماغسې وکړه هېڅ ځای د تللو لپاره نلرم!
زید۔ سمده نو ځکه باید درته د نجونو کالي واخلم!

مخالفت می ونکړ اصلا په کوم مخ مې مخالفت کړی وای؟د یو کالو پلورنځي څنګ ته یې موټر ودراوه او دواړه ښکته شولو.وروسته د پلورنځي د لټولو نه زید په خپله خوښه راته کالی، ټکری او ځینی نور توکی واخیستل ځینی ډالی یی هم واخیستې حتما د ملګری د کورنی لپاره یې وی.وروسته له څو دقیقو نه موټر ته راغلو بی غور یی وویل:کالی دې موټر کې بدل کړه

خپله ښکته شو او لاړه ښه وه د موټر ښیښې توری وی او له بهر نه نه ښکاره کیده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زيار مې خپل کالی بدل کړل عجيبه حس مې درلوده وروسته له دومره موديې له بهر نه نجلې شوی وم د شرم احساس مې درلوده! ټکری مې په خپل ويښتو چې اوس رسيدلی ول واچوه....

په مخکې هينداره کې ځانته ګورم، ښه ښکاريدم، خو څهره مې راته عجيبه ښکاريده همداسې خپل په کټو بوخته وم چې د موټر دروازه خلاصه شوه، زيد راته په کټو شو وشرميدم ځکه نور يوسف نه وم د شرم څخه مې سر ښکته واچوې او خپل په ګوتو باندی په لوبو کولو لګيا شوم. د زيد لاس کې يو خلطه وه هغه يې زما خواته ونيول، چې مجبوره ما ورته وکتل او ومې ويل:

يغما- دا څه دی؟
زيد- خپله يې وګوره.

خلطه مې د لاس څخه واخيستل او خلاصه مې کړه د ننه يې يو قوطې وو! قوطې چې مې خلاص کړو د يو چلې(د کوژدی ګوتمې) په ليدو مې په حيرت باندی ورته و ويل: دا د څه لپاره دی؟
زيد- چله ده په ګوته يې کړه د کلې خلک پدی خبرو او شيانو کې ډير حساسه دی.

د ګوتمې په کتلو کې ډوبه شوم څومره ښايسته ده په سپينه طلا ډيزاين شوی وه او ډير ښايسته معلوميده زه همداسی د ګوتمې په کتو وم چې زيد په خفه لهجه وويل: يو هيرم درته سخته ده د دی ګوتمې په ګوته کول خو بله لاره نشته.
يغما- مننه په زحمت شوی دا ډيره ښايسته ګوتمې ده.

زيد هيس ونه ويل او موټر يې روښانه کړو زيات او کم يو ساعت وروسته کلې ته ورسيدو، څومره ښين او سمسور ځای دی! ښايسته ختن کورونه پکې بيحده ښايسته ښکاريده، د هغه کورو په ليدو وم چې موټر و دريدو، ښکته شو زيد موټر قفل کړو او يو ماشوم ته يې د موټر د حفاظت دنده ورکړه، زما په خيال نور د موټر لاره نه وه پنځه دقې پياده مزل مو وکړو تر دی چې يو کوچنې او ښکلې کورته ورسيدو...

کور مخکې يو کوچنې خو ډير ښايسته باغچه شتون درلود زيد دروازه ټک ټک کړه د لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنډ وروسته د عمر پخې ښځې آواز مو تر غوږ شو چې ویل یې: سوک دی؟
زید- زید یم مور جانې.

دروازه ډیر ژر خلاصه شوه او ښځې د زید په لیدو سترګې د خوشحالي څخه ویرقیدی په یو ښایسته مسکا یې زید په غیږ کې ونیو او ښکل یې کړو او ویې ویل: پخیر راغلې زویه.

زید په خوش اخلاقي جواب ورکړو، هغه ښځې زه هم غیږ کې ونیولم او مخ یې راته ښکل کړو او ویې ویل: پخیر راغلې لورجانې.
یغما- مننه خاله جانې خوش حال اوسیږی.
خاله جانې په لوړ غږ ناری کړل: حسنات لورې راشه زید لالا دې راغلې.

زه حیرانه پاتې وم چې دا کورنې ولې دومره د زید سره صمیمی او راحته دی؟ تر دی حده چې پوښتنه یې لا ونکړل چې زه سوک یم؟ یعنې دومره په زید باور لری؟ یو ښایسته څهری ولا جنې په تلوار د کوټې څخه را ووتل او زموږ خواته راغلل زید ته یې لاس ورکړو او ویې ویل: پخیر راغلی لالا جانه کور کې خیرت وو؟

زید- خیر یوسې خور جانې شکر خیرو خیرت وو ټول ښه وه.
جنې چې نوم یې حسنات وه زما سره یې ستړی مشې وکړل او زما مخ یې ښکل کړو، خاله ما او زید د کوټو خواته دعوت کړو د کینستلو څخه وروسته خاله وویل: زید زویه نه یې را پیژنی؟ (مطلب یغما)

زید خپل ستونې صاف کړو او کرار یې وویل: کوژدن مې ده مور جانې.
د زید په خبره خاله جانې په خوشحالې وویل: نکاح مو تړلې ده؟
زید- هو.
خاله- دواړو ته دی مبارک وې کله کوژدن شوی زویه؟
زید- هغه بله هفته ټول کارونه ډیر په تلوار وشول، یواځې نکاح مو وتړل وخت ونشو تاسو خبر کړم مورجانې، انشاءالله واده مې جبران کوم

د زید په خبره خاله په خندا وویل: دا نو څه خبره ده زویه تاسو خوشحال اوسیږی همدغه موږ ته بس دی، یو مور نو خپل د اولادو د خوشحالې څخه بغیر نور څه غواړی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په مسکا باندی مننه وکړل، څومره د دی کورنې سره نرم او مهربانه دی! زید د لږ خاموشې وروسته وویل: مور جانې یو څو وقته مو په زحمت کو، کورنې تللی سفر ته د یغما کورنې د پخوا څخه په خارج کې وه یو دبل سره کورنې اړیکې لرو، یغما د چکر لپاره دلته راغلې وه ټول کارونه ناساپه وشول، پلار مې د سفر تیارې نیولې وه چې متاسفانه ما او یغما ونشو کړی لاړشو، نو ځکه دیخوا راغلو ځکه ددی ځای څخه

بل کوم داسې ښایسته ځای مو نه ولیدلی پدی هیله چې ستاسو د زحمت سبب جوړ نشو.
خاله- استغفرالله زویه خپل کور مو دی، تاسو رحمت یاست موږ ته ما او دغه انجلی(مطلب حسنات) دلته یواځې یو د یغما جانې په اوسیدو خوشحالیږو زما د لور بشان ده راته.

زید یواځې خپل سر ښکته او پورته کوی او مننه کوی، د څو دقو وروسته د باندې وځې او یو چاته زنګ وهې کله چې خبرې خلاصې شو بیرته کوټې ته راننوتې او زما څنګ کې کیناستې، حسنات د لاس مینځلو اوبه او دسترخوان سره کوټې ته راننوتل ما غوښتل ورسره مرسته وکړم خو اجازه یې رانکړل.

ډیره وږې شوې وم سهار چې یو جوس او بیسکیټ مې خوړلې وو تراوسه مې نور هیس نه وخوړلې، حسنات ډوډې راوړل او موږ ټول په یو دسترخوان ډوډی خوړلو ته کیناستو، د ربښتیا هم خوندوره ډوډی وه زما په ډیر تینګار حسنات اجازه راکړل ترڅو دسترخوان ورسره ټول کرم، دسترخوان مو ټول کړو او د چاې ترتیب مو برابر کړو د همغه اول څخه د حسنات مینه مې زړه کې وولیده، ساده او انجلې وه..

چای مو راوړو او د چاې په څکلو لګیا شو د څو دقو وروسته د حسنات غږ د کوټې خاموشې ماته کړه او ویې ویل: وریندارې که چاې دی څکلې وې نو راځه تاته باغونه او چینې در ښکاره کړم.

د وریندارې د نوم په آوریدو مې عجیبه احساس پیدا کړو نه پو هیږم درک کولې مې نشو چې بد دی که ښه؟ په مسکا مې حسنات ته وویل: حسنات جانې کولې شې یغما راته غږ کړې داسې هوسا یم او پاتې شوه د تګ خبره نو باید ستا د لالا څخه اجازه واخلم..!

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زيد ته به تمه شوم چې اجازه راکوی کنه؟ په هر صورت اوس د هغه د کوژدن په نوم مې پیژنې نو نغواړم کوم ستونزه ورته جوړه کړم، د زید خواته ګورم او کرار وایم: د باندی تللي شم؟
زيد خپل د پيالي چاې څخه يو غړپ کوی او وايي: هو تللي شې خو ناوخته نکړی.
خپل چاې مې ژر وڅکې او حسنات ته مې وويل: راځه چې ځو چاې مې خلاص شو.

حسنات په خندا وويل: څومره ته تلواری يې وريندارې.
په دروغجن خفه او قهر وايم: بيا دی وويل وريندار؟!
زما په خبری حسنات په تلوار وويل: وبخښه نور نه وايم.

کرار د حسنات په اوړی وار کوم او په خندا ورته وايم: اه جنۍ ته سومره عاجزکه يې!
تونکې مې درسره کول خو که يغما راته ووايه د ملګرتيا احساس کوم درسره(د دی خبری وروسته يو ست ګه د حسنات خواته وهم چې حسنات په خندا وايي:

حسنات- ډيره شوخه يې بيچاره لالا به مې ستا له لاسه څه کوی!؟
د حسنات په خبره زيد خپل سترګې ښکته نيولي وه او زما په نظر د خندا څخه سور اوختي وو، خپل په نوکانو يې چونګارې کوم چې يو متره لځای څخه توپ وهي داسی چې يوائې هغه يې واورې ورته وايم: و دی خوړی بيا خاندی!!؟

بغير لدی چې د زيد د جواب په تمه شم د دروازی خواته ځم او وایم: حسنات راځه نو.
حسنات د دوه غټ ټکريانو سره زما خواته راغله يو دانه يې تور او بل خاکستری رنګ ټکری مو په سر کړل او د بهر خواته مو حرکت وکړو، حسنات هم زما پشان شوخه او خون ګرمه انجلې وه ډير کم وخت کې يو د بل صميمی ملګرې شو، د ډير ګرځيدو راګرځيدو وروسته حسنات وويل:

حسنات- يغما ښنګه دی کلې خوښ دی شو؟
يغما- هو پخدای ډير مې خوښ شو ښايسته ځای دی خاصتاً ستاسو کور.
د خبرو په حال کې و چې زما ټکری د سر څخه مې ختا شو، ډير وقت کيدو چې نه وو مې په سر کړی نو ځکه نابلدی مې ورسره کول تيکری مې بيرته خپل په سر سم کړو د سر پورته کولو به حال کې مې سترګې په يو ځوان هلک ولګيدی، زموږ خواته يې دوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې نیولې وه حسنات ته کرار وایم:

یغما- حسنات وګوره هغه هلک سوک دی؟
حسنات کوم خوا ته چې ما اشاره کول ګوری، د حسنات په کتلو هغه هلک به تلوار خپل مخ اړوی، چې حسنات وایې: ها دا خو د کلې د خان زوی دی، د چکر لپاره دلته راغلې ولې دی پوښتنه وکړل؟
یغما- هیس همداسې راځه لاړشو ناوخته شوی مور. تراوسه چینه نده لیدلی.

دواړه د کور خواته ځو تقریبا د ماذدیګر مونځونه قضا کیدل چې کورته ننوتلو او د ماښام د ډوډی تیاری مو ونیول، زید هم کور کې و د کله څخه چې راغلې و سم خبری نکول په نظر مې قهر دی؟ کله ناکله نظر یې پر ځان ګورم خو نه بوهیږم د دی کتلو او سترګو تر شا څه خبره ده؟

خاله جانې وویل چې قابلې پلو پوخ کړو، نو یو د بل په مرسته مو قابلې پلو پوخ کړو د دیګ سر مې پورته کړو خوندور بوی مې تر پوزی شو: امممم څه روغن داره او سم راغلې کنه حسنات؟
حسنات- هو ډیر سم پخه شوی، اخیر چا پوخ کړی؟(ماته اشاره کوی)
چې زه وایم: ځان نو کم مه راوړه دواړو یو ځای دا شهکار کړی دی.

دا خبره کوم او دواړه په خندا کیږو، دسترخان اچو او ډوډی راوړو په آرامتیا کې ډوډی خوړل کیږی خاله جانې زیات زموږ د دیګ صفت او تعریف وکړو خو زید یواځې "مننه" وویل د سترخان مو ټول کړو او د همیشه پشان چای مو راوړل، د چای څکلو وروسته خاله شه شپه مور ته وویل او خپلې کوټې ته لاړه.

د زید د خوب ځای مو د میلمانو په کوټه کې تیار کړو او ما او حسنات هم د خاله کوټې ته لاړو، شپه خپل په ټول آرامتیا سره تیره شوه سهار چې کله پاسیدم نو د کلې یو رواج سهار وخته پاسیدل او د چاې څکل په بیلا بیل وختونو کې ځانګړی ډول دشپې لخوا! حسنات چای کیخودلې وو او په تمه و چې دم شې د خاله غږ مې واوریدو چې ویل یې:

خاله- یغما لوری.. زید زوی راوبش کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- سمه ده خاله جانې.
د زید د کوټې په خوا راونه شوم ویده وو کرار مې وربانده غږ کړل: زید راویښ شه.
راویښ نشو غوږ. خواته یې نږدې شوم او په چیغه مې وویل: هوی چنارګل پاسیږه سهارې دی.

توپ وهي او د خوب څخه پاسیږی چې زه په خندا ورته وایم: خو د انسان پشان نه راویښ کیږی مجبور خپل په طریقه دی راویښ کړم.
زید بد بد ماته راګوری او ددی څخه مخکې چې کوم څهووایې زه په تلوار د خاله او حسنات خواته تختم، د سترخان مو واچو او د سبار نارې مو وکړو، شیدی د پنیر سره عجیبه خوند وکړو د ربتیا هم وطني لبنیات ځانته خوند لری او هیس شئ ځای ته نشي رسیدلې.

د تولو څخه اول زه د دسترخان څخه پاسیدم او د کور مخکې د باغ چه ګکې به خوا ولاړم څه د پاسه شل دقې هلته بوخته وم چې د یو چا د پښو غږ مې واوریدو..
زید- زه باید لاړشم.
د زید غږ و مخ مې د هغه خواته اړو او وایم: ولې؟
زید- نن په شرکت کې جلسه لرو او مور مې هم په تشویش شوی راته.
یغما- سمه ده پخیر لاړشی.

بله خبره مې د ویلو لپاره نه درلود، څه مې ویلې وایې چې مه ځه؟ ولاکه بیخې ورته دا ووایم، زید یو څو دقې په فکر کې راته ولاړ وو، خو څه یې ونه ویل او ولاړی زه هم ورپسې شوم د خاله او حسنات سره یې خدای پاماني وکړل او د دروازی خواته راون شو زه هم تر د وازی ورپسې ولاړم چې کرار یې وویل:

زید- بل هفته راځم څه ته خو اړتیا نلری؟
یغما- نه مننه خاله جانې او رضوان باندی زما سلامونه وایه.!

خپل سر یې وخوځول او لاس یې جیب ته کړو دری زره افغانی یې راته وویستلو او ماته یې ونیولو ما پیسو خواته لیدل..
یغما- څه وکړمه پری؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید وویل: چیشی ته چي ضرورت شو واخله درته پری.
یغما- خپله پیسی لرمه ضرورت نشته.

پیسی یی ځما لاس کی کینودلو پرته له د چی کوم څه ووایي له دروازی څخه ووتلې په لوړ غږ می وویل: الله پامان.
ځواب می وانوریدو ځکه چی هغه تللی وو.خونی ته ولاړمه حسنات ګندنه پاکوله .لستوڼی می پورته کړل او څنګ ته یی کیناستلم او ومې ویل:چیشی پخوو آغلی حسنات..
حسنات- آشک

په خندا ورته وایم: وروړ خو دی ولاړو چاته یی پاخه کوي ماته؟
حسنات ما پشان په خندا شوه او په څنګل یی ووهلمګراو ویې ویل: لیونی اوس خو ته ځما د وروړ د سر تاج یی لکه هغه پشان راته ګرانه یی.

د حسنات په خبره په حرت ځان سره واسم:د زید د سر تاج؟هههههه څومره جالبه حسنات خبر نلري چې هغه ځما د وینو تږی دی! ځواب می ورنکړ چی حسنات دوام ورکړي. او ویې ویل: خدای پامانی مو وکړه؟
یغما- هو.
حسنات- یغما یو پوښتنه در څخه وکړم غصه کیږې خو نه راته؟
په مسکا می ورته وویل: نه ګلی ولی غصه شمه سل پوښتنې وکړه.
حسنات په نه زړه وویل: ولی وینتان دی د هلکانو په څیر دی.مطلب ولی واړه دی؟؟
لکه چې پخوا دی ګنجې کړی وی.!؟!

پو هیدمه یوه ورځ به دا پوښتنه رانه کوی.ځکه زمونږ په فرهنګ او رسم کی اوږده وېښتان د جلی ښایست او زینت دی معلومه ده چې لنډ وینتان پوښتنې لاندی راوړی ولی ځه مجبوره ومه همدومره کافی نده؟ په دروغو مسکا می وویل: هو ګنجې کړی مې وه ځکه سوځیدلی وو.
حسنات په حیرت وویل: ولی سوځیدلی وو؟
ژبی لاندې می ځان سره وویل هغه ورځ می چی وینتان شوټا کړل لوی غم می په زړه وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- کیدای شي د هغی ورځي غمځپلی واقعه ونه وایم؟
حسنات ځما لاسونه واخیستلو په مسکا يې وويل: هو ګراني که نه يې وایې هیس ستونزه نشته هر ځنګه چې ستا خوښه ده.
په مسکا می بسنه وکړه او خاموشی مو اختیاره کړه.د ګندنې پاکول خلاص شو او وړه مو هوارولو. وروسته له نیم ساعته نه اشک تیار شول.یوائې پاخه کول یی پاتی شو.

یغما- حسنات لوبیا دی پاخه کړی؟
حسنات- هو هغه ځما مور پاخه کړی.
یغما- سمه ده اوس خو وخته ده! شېدي او کوچ لاتراوسه ندی هضم شوې، راځه اول به جاري وکړو وروسته به اشک به پاخه کړو څه وایی؟
حسنات- هو ولا ربښتیا وایی لا تراوسه وخته ده څه دا پخلنځي کې ايږدم او راځمه.

حسنات وروسته له څو دقیقو راغله او پا کاری مو پیل کړه تر غرمی پوری د پاکاری او باغچی ته په اوبو ورکولو بوختې وو.وخت ډیر په تیزۍ تېرېدو حسنات سره می ښه حس درلوده .لکه یو خور پشان!

د حسنات غږ پورته شو: پخدای له لوږې مړه شومه.بس ده نو.
په خندا ورته وایم:ښه سمه ده خیتوری.
یو دیګ اوبه مو په ګاز کینودل او تیار شوی اشک مو پکی خوشې کړو.وروسته له پنځلس دقیقو څخه تیار شو حسنات ته وایم: هله قابونه راوړه!
حسنات قابونه راوړی په چکه باندی شاوخوا جوړ کړی وه.

په احتیاط مو اشک په قابونو کې واچول او حسنات ته می ورکړ.لوبیا دنیا(ګشنیز).نعنا.باندی مو تزیین کو.په هیجان می وويل: واه واه څومره مزه داره ښکاری.
حسنات- هو نو اخر چا پاخه کړی دی.
یغما- چوپه شه همدا خبری د زده کړې دی هاا!؟؟
دواړو وخندل او دسترخوان مو هوار کړه.
یغما- حسنات ترور راغله؟

حسنات- هو لږ مخکی راغله لاسونه مینځې راځی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترور په تیکری باندی لاسونه وچ کولو حال کې خونی ته راننوتل په مسکا می وویل:
ستړې مشې توروی ښه راغلاست.!

ترور- علیکم السلام لورې خوشحاله اوسی.
دسترخوان په لیدو ترور په مسکا وویل:واه واه د دواړو لاسونه درد ونکړی.
ما او حسنات یو بل ته سترګه ووهلو او خوړلو ته مو پیل وکه، ربښتیا هم ډیره خوندوره وه حسنات په پخلی کې استاده وه.!دسترخوان مو ټول که ترور ویده شوه او مونږ لوښی ومینځلو. ځلور ورځې کیږی چې د زید څخه خبر نشته او څه ترور کره یمه ورځ راته په خوشحالی تیږیږې.ترور ربښتیا هم ډیره ښایسته او مهربانه وه.

هره ورځ مو حسنات سره په کلې کی قدم وهلو.ولې جالبه ده هماغه هلک چې اول ورځ کې می لیدلی وو هره ورځ د سترګو لاندې راځی.او هره ورځ یی وینمه.
آیا دا کوم اتفاق ده که قصدا داسی کوی ؟نپوهیږمه.

یغما- حسنات نن به ګودر ته ځو.
حسنات- سمه ده ځو یو څو دقیقې صبر وکه.د مور پینی می چاپی کمه.
د حسنات خبره په سر ښوره ولو تایید کوم او هملته کینم،چې د څو دقو وروسته حسنات و ویل: مور می ویده شوه راځه چې ځو اوس.

پورته شومه او تیکری می په سر کوه چې حسنات وویل: هله نو جلی ته څومره سسته(کراره) یی
حسنات ته می کاږه کاږه وکتلو او د هغې د خولې چل مې وکړو او به ټوکو مې وویل:
څومرررره سسته یی جلې!
حسنات په خندا وویل: لیونی څه بد خبره خو می نده ویلی.
یغما- سمه ده ډیره خبرې مکوه .

دواړو ګودر خواته حرکت وکو بیا هم هماغه هلک ته می پام شو.حسنات بغیر لدی چې هغه هلک ته پام وی د نری بیخبره دیخوا اخوا ګوری.له موقع نه می ګټه واخیسته او حسنات ته می وویل: پښې می په درد شو ته څه زه کراره کراه درځم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- سمه ده دواړه به کرار کرار لاړشو.
یغما- او جلی ژر ځه ځومره خبری کوی ځه راځمه.

حسنات سر وخوځو او خپل د ګامو سرعت يې زيات کړو او لاړه شاته می وکتل هلک لاهم ولاړ وو. شاوخوا می وکتل چې څوک نه وی.کله چې د خلکو نشتون نه مطمنه شومه.په غصه هلک خواته لاړمه هلک رنګ د ویری ښخه سپین شو خو ځان يی له لاسه ورنکړ.په غصه می ورته وویل: وروره خیرت دی؟ولی ما څاري ها؟
هلک چی ژیړ ویښتان یی وو او آسمانی رنګ سترګی چې اوس د نزدی ښخه سم راته ښکاره شول هیس داسی نامې جذابیت او ښایست یی نه درلوده آرام یی وویل:

هلک- وبخښې چی ستاسی د خفګان لامل شومه خو د یو خیر کار لپاره غواړمه له کورنی سره ستاسې مزاحم شو.

د هغه هلک پدی خبره په حیرت مې په زړه کې وویل:هیییی ژیړ میړی څه وایی خیر کار؟یعنی ریباری ها؟؟چا لپاره ضرور حسنات لپاره ها؟

یغما- وګوری محترمه وروره زما ملګرې خپله کورنی لری هر وخت غواړي کولی شې راشې ضرور کور مو هم لیدلی..؟
هلک په بنده بنده ژبه وویل: نه تاسی یوه نشوې ستاسې لپاره په جرګه درځم که مناسب ګڼې.!

له ډیری حیرت ښخه نړدې و په زوره خندلی وايې دا ژیړ میړې څه وابې؟یا الله وبښې زما مطلب رشخند وهل ستا پر بنده ندی.یواځی ټوکې کومه جدي یی مه نیسه.جدی می ځواب ورکړو: نه مناسب نه بولمه په سلامت...

په غټو قدمو مې ګودر خواته حرکت وکړو کاشکی ګوتمی می ورته ښودلې وایې خاوري په سر می هیر مې شو. ګودر ته ورسیدمه د حسنات په لیدلو می زړه ارامه شو.
یغما- حسنات.
حسنات- دلته یمه راشه ..

(c) ketabton.com: The Digital Library

دحسنات خواته ورغلم د هغی څنگ ته کښېنستم اوپښې می اوبوته ورډننه کړې
حسنات- یغما ته ښه یې؟ ولی دی رنگ داسی اوښتی دی؟
په کرار او د کلمې په ډول می ورته وویل:هو ښه یم فکر کوم فشار می کښته شوی.
حسنات په وارخطایی وویل: راځه چې کورته لاړشو راولاړه سه.
یغما- نه ګلی ښه یم دیخوا اوبو سره نوره هم بهتره کیږم.

څو دقیقې نوری هم هغسی کښېنستو خو دهوا په تیاره کیدو سره د کور په خوا روانې سوو! شپه تیره سول اوسهار هم د همیشه په رقم لبنیات وطنی و غوړو سره تیر سو،خاله او حسنات راسره ډیری اموختې شوی دی او وایی: چې مخکی له تا کور خوشحالی نه درلوده همیشه ارامی وه! خو ستا په راتګ کور کې خوشحالې او شیطنت راغلې.

دوی ورځې نوری هم تیری سوی کومه خاصه پیښه نه سول رامینځته صرف د شین سترګی هلک مور په مرکه راله زما لپاره چې هغه د خاله له طرفه جواب سول په دا دلیل چې زه کوژده سوی یم..! دکوژدی کلمه ډیره راته ناشنا او عجیبه ده هههه کمه کوژده هممم؟؟

حسنات- یغما راسه چې پزه دی سوری کړم میخک په پزه که ضرور درسره شه معلومیژی..؟
زړه نا زړه وایم:نه پوهیږم ولا ستا په نظر راسره به شه معلوم سی؟؟ ستا سره خو ډیرشه معلومیژی.
حسنات- هوو لیونی مخ دی ګیردې دی پوزه دی هم وړه او تیزه سر لری ښایسته معلومیږې.

خپل دځان سره می جنګ دې چې ویې کړم کنه؟؟ اخیر وایم هرڅه چې وسو وایم: سمده مقصد ډیر درد ونکړی کنی وژنم دی حسنات!!!
حسنات وخندل او په خندا کې یی وویل: سمده راسه کښېنه.

زړه نازړه کښېنستم سترګی می پټې وی اولاسونه می موټ کړل، د ستنی په داخل کیدو می چغی کړی او ومی ویل:اخ مړه سوم،خاوری وخوری حسنات مړه دی کړم مړه سي حسنات- وګوره یغما تار ونه کارې ښه؟؟ یوه هفته وروسته یی بیا لرې کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما۔ ښه سمده یوه سوم!!!

هینداري ته مخامخ ودریدم اوخپل ځان ته می په هینداره کی وکتل،تور تارمی دپزی سره ښه معلومیدی زما د سپین پوست سره خوند کو.
حسنات۔ دلته د همسایگانو کورته یوه انجلی راغلی داسی ښایستی نکریزې کوی چی څه درته ووایم،راځه چی ولاړی سو چی موږ دواړو ته نکریزې وکړی سمده؟؟

داول څخه می نکریزې خوښی وی خو عمه اجازه نه راکول،د هغه وخت په یادولو باندی می ژوره ساه واخیستل او حسنات ته می وویل: سمده راځه ولاړی سو!!
: #شهاب
موږدواړی خپل نکریزوته حیرانی سوی وه،د کوچنیانو په رقم می په شوق وویل: وګوره حسنات څنګه ښایستی سوی دی کنه؟؟
حسنات هم زما په رقم وویل: هو پخدای دیر دی د لاسو سره شایسته معلومیژیی.
په خندا ورته وایم: ستا د هم شایستی معلومیژی زړه وا نه چویی..؟!

دواړی د کور په طرف روانیږو او د نکریزو لپاره صبر کو چې وچې شې دخاله غږ راځې چې وایې: انجونو څه وخت مو نکریزی وچیری چې زید رارسیږي چای اماده کړی !!

دزید د نوم په اوریدلو خوشحالیږم ځکه وروسته له یوې هفتی راتلی،په دا یوه هفته کی زیاتره وخت خاله ته زنګ وهی خبری یی کولی خو زما پوښتنه یی هم نه کول لیوني چنارګل بابا. د ځان سره وایم:صحی دی چی تلیفون می مات سوی وه خو که هغه غوښتلی وایې بیایی د خاله په تلیفون راسره خبری کولی سوی؟ ددی په یادولو چی ضرور د خاله،رضوان او اسما احوال ماته راوړی بی دلیله می پرشونډانو خندا راځی چی هر څنګه سی دکورنی په رقم وه!

زموږ ده دواړونکریزی وچی سوی او موږ خپل لاسونه پریوله؟اوبه ایږدو ترڅو د زید دراتګ تروخته جوش سی،چای اماده کیږی اویو قاب ګوشت فیل(یو شانتې کورنې شیرنې ده) چی تیره شپه ما او حسنات پخ کړی وه اماده کو یی..وروسته له یوه ساعته ده دروازی غږ راځې حسنات په لوړ غږ وایی:

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- یغما ورسه دروازه خلاصه کړه ضرور ورور مې راغلی دی!!

په غټو قدمو ده دروازی طرف ته ځم تکری می پر ویښتانو نیم پر سر کړی او په لوړ غږ می وویل: څوک دی؟؟
دزید سټړی غږ راځی: زیدیم خلاصه که.

دروازه خلاصوم د زید لوړ قد په دروازه کې ښکاره کیږی،د زیدپه لیدو می زړه ته د خوشحالی احساس په حرکت کیږی لکه وروسته له څو کلونو چی می په یو بیګانه ځای کی یو اشنا شخص لیدلی یی،د یوی هفتی کې مې درد او غوسه بیخی هیره سول په خوشحالی می وویل: سلام ښه راغلی.

زید ارام وویل: خوشحاله اوسی .
د زید لاس کې څو داني خلطي وه چې ما یې دلاسونو څخه واخیستل او اشپزخانی ته ځم او وایم: حسنات ورور دی راغې چای ور وړم.
حسنات- سمده

هغه پټنوس چی مو مخکی تیار کړی وه هغه اطاق ته وړم! زید او خاله ناست وه فکر کوم په سټړی مشې او احوال اخیستلو مصروفه وه..

چای وړم او د پیالو په ډکولو مصروفه سوم چی په دی وخت کی حسنات راغله او د زید په لیدو یې وویل: سلام ورور جانه ښه راغلی.
زید په خندا جواب ورکوی: خوشحاله اوسی.

د چای ډکې پیالې د زید او خاله مخکې ایږدم او ځان او حسنات ته هم چای اچوم. زید ډیرسټړی په نظر راتلې چای په ارامی وڅکل شوی ځینی وخت می دزید کتل احساس کوو اویا هم شاید زما وهم وو؟ چې فکر مې کوی هغه راګوری؟ د ماښام د اذان غږ زموږ د ټولو غوږونه ونازول خاله پاسیده چی اودس تازه کړی، حسنات ګیلاسونه ټول کړل او ولاړه !!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيد خواته ګورم چی پر بالښت يې تکيه وهلې او وايم:کور کی خيرت وه خاله،رضوان او اسما ښه وه؟
زيد لږ ځان سم کړو او په کرار غږ چی په تکليف اوريدل کيدو ويی ويل: شکر ټوله ښه وه رضوان هم سلام وايو.

په خندا وايم: عليکم سلام
زيد چی زما په لاسونو کی يی سترګی پاته ويی، په خندا يی وويل: نکريزې ديې کړی دی؟؟؟
په خندا می وويل: هو!! بيخي می له هيره ووته درته ښکاره کړم !ته وګوره سنګه ښکاري ؟؟

دی خبري سره سم زيد خوا ته لاړم او لاسونه می د هغه سترګو مخکې ونيول چې هغه په موسکا باندی زما لاسو ته کتل،لاس يي زما پر لاسو کی کيخود او نکريزي کتلی سر يی ښکته کړو او ويې ويل: ډير ښايسته شوی!

د زيد خبري لا ختمه شوی نه وه چی حسنات راغله،د حسنات په ليدو لکه ماشومانو غوندي په خوشحالي می وويل: حسنات راشه نکريزي دی لالا ته ښکاره کړه !
حسنات بيچاره تکه سره شوه خو، بيا هم راغله کيناسته څنګ ته می! لاسونه می ورته په هيجان سره زيد خوا ته ونيول، او ومی ويل: وګوره ښکلی دي؟!
زيد په خندا وويل: ده دواړو د ښايسته دي!

ساعت ته می پام شو، او په ورخطا می وويل: حسنات لمونځ قضا شو !!!!!

او زر جيګه شوم !! د لمانځه وروسته د شپې ډوډی تياري مو ونيوله، زيد خپل تيلفون کی بوخت و حسنات دستر خوان راښور کړو! ټول په ډوډی خوړلو کی بوخت و چي د حسنات غږ پورته شو: يغما لالا می خبر دي!!!
ومی پوښتل: د څه نه ؟؟

زيد ډوډی خوړل بس کړل او په تمه شو چې حسنات څه وايي؟! حسنات په شکمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

انداز وویل: همغه نه!!!!
بعد له څو شیبو مې ذهن کار وکړو او د سترګو په اشاره مې پوهه کړه چې (ونه وایي)
ځان سره مې وویل که څه هم زید پوری اړه نلری چي مرکه رازي یا نه رازي راته
....خو بیاا هم بد خلق دي همدلته وحشي ګرې ونکړی!! هر څنګه وی د کوژدنې په حیث
یی دلته یم په غوسه وایم:

یغما- حسنات جانې!!! د ډوډی پر وخت خبري کول ښه کار نه دي.....
حسنات خپل اوږي پورته کړی او په شیطانت یې وویل: سمده ما پوري اړه نلرې چې
درته مرکه راغلې.

زید چي مړي په خوله کی ایخې وه په ټوخي پیل وکړو، د اوبو ګیلاس مې لاس کې
ورکړ، او حسنات ته مې بد بد وکتل، خاوری دی په سر شه،، په دی بې زنجیره خوله
وس ضرور و چي ته دا خبر وکړی هاااا!!

زید په ډیر زیار او جدیت وویل: حسنات سوک په مرکه راغلې ؟؟
حسنات چې پوهه شوه چي څه ګلان یې کرلې! نو په ډار یی وویل: هیس سوک ټوکي مې
وکړی لالا جانه ...
زید: سم ځواب راکړه !
حسنات په ډار وویل :د خان صیب میرمن د وریندار پسی په مرکه راغلي وه خو مور مې
رخصت کړه!!

مخکې له دي چي د زید غږ لوړ شی ترور جانې وویل: حسنات درته مې نه و ویلي چې
ورور ته دی مه وایه؟! هیس په خبره نه یي ته انجلي.. د خدای په قهر نسي ته ډوډی دی
خپل په ورور پر زهر کړه ،،،
زید په ارامه وویل: مور جانې هیس خبره نده زه ځم د باندی لږ تازه هوا واخلم ...

زید پاسیږې او د کور نه وځي حسنات ته ګورم او وایم : ودي خوړه لیونې!!!
حسنات پاسیږې او څه نه وایي ښکاریده چې خفه شوه څه مې ونه ویلي نور، تقریبا شپه
نیمایي ته ورسیده خو زید رانغي ترور او حسنات ته مي وویل تاسي ویده شی زه پټمه
کیږم زید ته چي راغي درازه خلاصه کوم ورته..خبره 12بجو ته ورسیده لږ لږ اندیښمنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوم !!غوختل مي ترور ویینه کړم چي، دروازه خلاصه شوه ......

په ورخطايي دروازی ته لاړم مخکی له دی چی پوښتنه وکړم سوک دی! دروازه می خلاصه کړه د زید په لیدو می ارامی احساس وکړ! خو په غوسه می وویل: ساعت ته دی کتلي؟! نه وایي چي خلک به راته اندیښنه کووي؟!

تازه می مخ ته ورته پام شو چي سومره ستړي دی؟! سترګي د وینو غوندې سری شوی وي کوم څه خو به نه وي شوی !؟ له دراوزی لري شوم ترڅو زید کور ته ننه شي زید یو پلاستیک سره کور ته ننه شو او د ناستي کوټی ته لاړو بي له کوم خبري زه هم ورپسی ورغلم په ارامه می وویل: زید خیرت خو دی؟ ولي ستړي ښکاري؟
زما په شان په ارامه وویل: سردرد یم!!

پاسیدم او پخلنځي خوا ته ولاړم خواړه مي ګرم کړل او دستر خوان سره لاړم کوټی ته زید بالښت ته تکیه کړي وه ،،او لاسونه یي په سترګو ایخي و نپوهیګم ولي خو د زید مقابل کي احساس د مسوولیت کوم ؟! شاید!!! ددي لپاره چي دومره ډیره لاره یي زما لپاره راغي؟! په دي حالت کي چي هیس خپلوي ورسره نلرم!!!
دا دومره مرسته دي یو پردي کس لپاره ډیر نده ؟!تر څو چي توان لرم باید جبران یي کړم !!

یغما- جیګ شه ډوډي مي راوړي.
لاسونه یي سترګو نه لري کړه پتنوس خوا ته وکتل او ویې ویل: ني خورم وږی نه یم!
خوا ته یي کیناستم او دستر خوان مي هوار کړو او کرار مې وویل: ماښام دی هم څه ندي خوړلی هله وخوره وس !!
خو هغه بیا هم پروت و او ارامه وویل: یغما ستړي یم پریده وروسته یي خورم !!!
زړه نا زړه وایم: زه درته خوله کي درکړم؟ زما له لاس نه خوري؟

زید اول حیرت کوی خو څو شیبي وروسته د حیراني پر ځاي موسکا وکړه او سر یي د هو په معني وښورو،پاسیږم او لاسونه مي وینځم ،،او راځم ترڅنګ یی کینم بسم الله وایم،،، او مړي د زید خولې ته نیسم!! ماشومانو غوندي خوله خلاصه کړه او مړي وخوړه همداسي یو قاب خواړه وخوړل بیچاره سومره وږي وو؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په موسکا مي وویل: دا یعني وړي نه وي ؟!
ورو یي وخندل او هیس یي ونه ویل ....

دا چنار ګل بابا ولي داسي آرامه شوي؟ دسترخوان تول‌ه وم زید خپلو لاسونه باندی خپل په سر زور ورکوه چي زه ورته وایم: اوس دی هم سر درد کوی؟
زید- همم هوو.
یغما- ګولی دی خوړلي؟
زید- هو.
یغما- بیا ولی ښه نشوی؟
زید- نپو هیږم.
یغما- زه چاپي کړم سر دي هووم؟

زید- خوب نه درځي؟
یغما- اوس فعلا نه.
زید- که په زحمت کیږي نا سمده !!

بالښت څخه تکیه اخلي چي زه تلوار کوم پورته کیږم د خوب ځای ورته سمه وم او ورته وایم: راشه دلته څمله که ویده هم شي خپل ځای که ویده شي.
زید- یغما اول راشه دلته کینه.
په مشکوکه انداز ځم او څنګ ته یي کینم چي زید کوم خلطه چي راوړی وه خلاص کړو او د شړنګ شړنګ غږ می واوریده...؟
یغما- دا څه دي؟

زید: تاته او حسنات ته مي بنګړی راوړی..!
اووهی دا اوس زید دي؟؟ خدای خیر کړي موږ ته یی بنګړی راوری! په خندا ورته وایم: رښتیا؟
زید په خندا باندی سر لاندي پورته کوي.پلاستیک په تلوار د لاس څخه یي اخلم او وایم: وګورم کوم رنګونه دی راوړي ؟
زید- کوم رنګونه دي خوښ کړی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنګړی پلاستیک څخه را باسم یوه لیچه تور رنګه وه ، دومه لیچه شینی رنګه وه، دریمه لیچه سور رنګه وه ، څلورمه لیچه آسماني رنګه وه، څلوره لیچې راوړي په هیجان ورته وایم: اووو څومره ښکلی رنګونه دي راوړي بیشکه دي وی کوم یو زما دي؟ ؟
کراره وایی: زما په خوښي لاس کوي؟ ؟
حیرانه کیږم د د دومره مظلومانه لهجې څخه؟ کرار ورته وایم:وګورم ستا ذوق څنګه دي؟که خوښ می شول بیایی په لاس کوم.

زید خاندی او وایې: سره بنګړی او شنه بنګړی می تاته راوړي نور اختیار لري هر کوم چې ستا خوښ شول.

بنګړوته په ځیر،ځیر ګورم او وایم: خوښ می شول دا نور بنګړی تور او آسماني رنګونه دي حسنات.
بنګړی راخلم غواړم لاسونه ته می واچوم لاس می نسئ او وایې: راکړه زه لاسونه ته دي اچوم ځان زخمي نکړي!

دا نن شپه څه ورباندي شوی بیخی سر چپه شوي ده! عجبی کارونه کوي؟! کرار ورته وایم: ضرورت نشته زه خپله کولی شم !
لاس می تر جلا کوم چې زید په کلکه لهجه وایي: یغما دوه دقیقي آرامه اوسه.

زید په ډیر فکر یو یو بنګړی می لاس ته کوی، او زه خپل لاسونو ته ګورم چې په نکریزو او بنګړیو باندی سینګار شوی،اه څومره ډیر وخت خپلي جلی توب نړی څخه لري شوی وم 12کاله عمه می هیڅکله اجازه نه راکوله ځواني جلی پشان ژوند وکړم تیر ژوند په یادول ژوره ساه اخلم ! سترګي پورته کوم پام میې زید ته کیږم زما په شان په ځیر،ځیر زما لاسونو ته ګوری، د کوټې د فضا د بدلون لپاره وایم:

یغما- هله نو پورته شه اوس ناوخته شوی ده حسنات بنګړی سهار ته ورکوم.
زید خپل سر لاندي پورته خوځوي او خپل ځای کی اوږد څملي بالښت څنګ کې ورسره کینم او د سر په چاپي یا مساژ کولو یې پیل کوم،زید مبایل ته زنګ راځي چاپي کولو څخه لاس اخلم په تمه کیږم جواب ورکړي! موبایل د جیب څخه راباسي د موبایل صفحه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوم ته ګوري او خاندي !

زيد- سلام رضوانه.

د رضوان د نوم په اوريدلو زيد پښان زه هم خاندم خوو كرار او په پټه خاندم او كرار زيد ته وايم: سپيكر ووهه!

زيد خپل سر پورته ښكته كوي او لاوډ سپيكر وهي! په كوټه كې د رضوان لوړ غږ اورېدل كېده!

رضوان- عليكم السلام پخير ورسيدی!!
زيد- هو څو ساعته كيږي چې رارسيدلی يم!!
رضوان- يغما څنګه ده؟
زيد- ښه ده سلام وايي!!

له دې پرته د رضوان د ځواب په تمه شم،زيد لاس نه تليفون په حمله راخلم او وايم: هلوو توركی څنګه يې! كور كې خيرت دی!
زما د غږ په آوريدو رضوان په خندا وايي: ای ناځوانه اوس زموږ خبر هم نه اخلی !
په خندا ورته وايم: په دی خاطر چې مهم نه يې!

زيد ورو وخندل او رضوان په دروغجن غوسه وويل: سمه ده ما خو درته ډير په زړه پوري خبرونه لرل كاغذ پيچه! خو خپله دی ونه غوښته،ماته يې څه!!

ما خپل غږ آرام كړ او ومې ويل: الا ما ټوكې كولې، ښايسته ورور مې، خدای دې ستاسو په كور كې بركت واچوي،خدای دی درته ښايسته ښځه نصيب كړی،خدايه...

خبره مې په خوله كې پاتې شوه چې رضوان د خندا څخه په لوړ غږ وويل: مكاری كېدړی لومړی دی څه وويل توركی هااان؟؟؟

زيد په كراره وخندل چې ما بيا رضوان ته وويل: ته په ټوكو نه پوهېږې! وو ايه،راته چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیخی په اندیښنه کې شوم!!

د رضوان غږ لوړ شو: زید ووایم!!
زید خندا ودریده!! او په کلکه لهجه یې وویل: رضوان مغز مي مه خرابه وه!شپه ناوخته ده لاړ شه ویده شه!

هاا یعني خبره چنار ګل پوري اړه لري؟ رضوان بیا په خندا وویل: نه باید یغما هم خبرې شي!

لږ پاتي وو چي اندیښنه له امله مړه شم؟ د زید له خولې مې خبره واخسته او په جدي ډول مې وویل: وایې که نه!!! یا ضفات دی درته وړاندې کړم، ګرانه ورور هوم؟؟

رضوان په خندا وایې: وایم وایم، بې له هغه هم زید رانه لری دی لاس یې راته نه رسیږي (پتمه شوم د رضوان خبرو دوام ته رضوان خپل غږ صاف کړ او د جنګو غږ په څېر په نری غږ یې وویل: الا خوری چې یو کس ته مرکه (خاستګار) راغلي زموږ کورته او زما پلارته یې ویل..
په حیرانتیا وایم: چا پسی؟؟؟
رضوان په همغه نری غږ وایی: ښاغلي زید پسی!!!

سترګي مي د حیرت څخه د توپ په څیر شوی،او خوله مي تونل په څیر خلاصه پاتي شوه! د څو ثانیو وروسته حیرت مې خلاص شو او په قهقهه سره خاندم په داسي حال کې چې ما خپله خندا کنترولوله چې خاله او حسنات له خوبه راویښ نه شي! پام مې شو چې زید بغیر د حرکت څخه په عجیبه انداز ماته راګوری،ما زید لور ته وکتل، بغیر د سترګو رپولو ماته زیر شوي وه! په خندا ورته وایم: ریښتیا وایې؟؟! څوک راغلی!!

رضوان- په خدای، ربښتیا وایم، مرسل پلار راغلی و!
یغما- رحیم کاکا بیا څه وویل!؟
رضوان په خندا وویل: کاش چې ته وی،پلار مي سم تک سور شوی وو! زما مور ته یې ویل فرشته زمانه سرچپه شوي،خلک جلی پسی مرکه (خاستګاری) کوي،او دوی زما زوی پسی راغلل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خندا څخه تکه سره شوم! زید تلیفون زما له لاس څخه کش او په جدي ډول یې وویل:
رضوان بالاخره راځم خو، اوس لاړ شه مړ شه (ویده شه) پرته له دی چې ځواب ته به
تمه شي تلیفون په پرېږ کوی!

زه په همغه خندا سره وایم: زید میره درته کو،چې له تا څخه خلاص شو!

هغه څه ونه ویل او د ګونګیانو په څیر یې کتل! خو ولې یې څه ونه ویل؟ که بل وخت
وای، زما ژبه به یې را پرېږ کړې وایې ما خپل ستونی صاف کړو او د هغه د سر په
چاپې کولو مې پیل کړو، خونه له خاموشۍ ډکه شوه!

په کرار وایم: مریم څنګه ده؟
هغه زما په لور سر پورته کوي او په مسخره موسکا سره وایي: آغلې یغما،په هر چا پسی
دی زړه سوځې، پرته له مانه.
یغما- بنه څه شوی په تا باندی،چې زړه مې په تا وسوځوم هوم؟؟روغ جوړ یې شکر!

زید- ته څه خبره یې چې څه دلته تیرېږی(اشاره خپل زړه ته کوی)
په خندا ورته وایم- مئینې شوې خو نه یې چنارګل بابا؟
زید په غمژن مسکا وایي: بت پرسته شوی یم یغما ...!(ژوره ساه اخلې او وایې: حال مې
خراب دی، هره شیبه د هغه د عکس په کتلو ویدیږم، کار مې ګرځیدلې د هغې عبادت کول
خدای ته په دومره نژدی والای ویریږم چې غافل او بی خبره نششم خپل د رب څخه.

یو اځې ورته ګورم نه پوهیږم ولې مې زړه غواړی چې زید خپل خبرو ته دوام ورکړی؟
یعنې دومره راته دا خبری د زید د خولې څخه راته حیرانونکې او په عین حال شیرنه
دی؟!

زید زړه څخه یو اه باسې او بیا وایې: یغما ډوبیږم کیږم داسې هم پدی دریاب کې ډوبیږم
چې هیس سوک مې د ویتلو توان نلری، بغیر د هغې څخه ..! یعنې هغه پریږدی چې زه
ډوب شم؟ آیا هغه زما د ژغورلې هڅه نکوی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيد خبرو ته هک حيرانه يم راته عجيبه ده دا خبرى آوريدل د زيد څخه،! هغه زيد چې د هغه په يو اشاره باندى ټول خلک نڅيږى، وس دومره ناتوان شوى چې زما مخکې د اعتراف ژبه يې خلاصه کړى..!؟

په خندا وايم: ستا بت څوک ده؟ آيا هغه تاسره مينه لري؟
زيد په غمجنه لهجه وايي: نه هغه هر چا سره مينه لري بغير زما نه !
کراره غږ ورته وايم: نو څه ګټه لري د داسي بت عبادت؟؟
کراره غږ وايي: ګرانى مئين کسان د ګټې پسې نه ګرځي..

يغما- او که هغې هم د مئيني لپاره لځان بت درلود بيا څه؟
زيد- پوهيږم چې نلري ډاډمن يم،که بيا هم بت ولرى نو زه يې ورته ماته وم !

د زيد په دي خبرو اورليدو مى ځان ورپيدى لرزه راباندي راغله زيد حال ليدلو ته ګورم کولى شي هرڅه وکړي!يعنى دومره مينه ورسره لري؟ نيکمرغه جلى ده

يغما- ميني لاره داسي نده؟که د رښتيا زړه څخه ورسره ولري بيا د هغى خوښي لپاره ځان څخه تيرېږى!
زيد- ويل يې اسانه دي شايد هرڅه نه به تير شم،حتا ژوند څخه مي خو د هغې څخه نه تيريږم، يعني کولى نشم ، ناممکنه د، يواځني شئ چې دلاسته راوړلو لپاره يې حريص او بيتابه يمم هغه ده او بس.

به خندا ورته وايم: فلسفه مه وايه بت پرسته....!
زيد- څومره ښه بت لرم زه سومره طالع منده يم

ولى داسى عجبه احساس راته پيدا شوو د زيد د خبرو په اوريدلو؟ هغه ناپيژنده جلې سره مې بخيلى او حسادت پيدا شو ناساپه، چې داسي نشئ زيد زمانه غافله شي! اول خداى بيا زيد زما کلکه پناهګاه ده، که دى نه يې څنګه مشکلات به راباندي راشي..؟! چوپتيا کوم ځکه کومه خبره دي ويلو لپاره نلرم، چې زيد ادامه ورکوي او وايې: د چا مرکه راغلې وه څوک وه ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بنده بنده ژبه وایم: هیڅ څوک
زید- یغمااااا!!
یغما- افففف اوریدلي به دي وی د کلي د ملک ښځه راغله وه.
زید- ته چیرته لیدلی وي؟
بی اختیاره ورته وایم: زوی لیدلی وم هغې لیدلې نه وم..

زما په خبري زید په تلوار خپل په ځای کې کیناست او ویې وویل: څه دي وویل ؟ چا لیدلی یی؟؟

تازه پوخ شوم چې ګل ته می آوبه ورکړي خوو پدی حال کي مې د زید ځورول مې مغزو ته راغلل او په شیطاني خندا مې ورته وویل: زوییی!
زما په خبره د زید تندی تروش ځو خو ما به همغه شیطنت وویل: داسي شنی سترګي لري هیڅ پوښتته مه کوه داسي ښکلی سترګي وي ای ای نو، کله چې ویل یې مرکه درلېږم تندي باندی د خولو سیلاب وه.

زید ته مي تولـه کیسه وکړل د الف نه تر یا ما خندل او هغه سترګو رپ لا نه وهي، او همداسي رکتل! نه پوهیږم کله مي لاس د هغه په قوی لاس کي بندی شو؟ او هغه په غوسه ناکه لهجه وویل: لکه چې خوښ شوی د ده ؟ته ما ده څه لپاره راوستی یی؟ د ساعت تیرولو لپاره هوم؟

ای وای دا بیا وحشي شوو زید وضعیت نورماله نه وه زه ولی بیعقله شوم ورسره مې شوخي وکړه، د دی لپاره چې خبره نوره خراب نشي زر ورته تسلیمه شوم او به کراره ورته می وویل: پخدای قسم هغه زما ورور په شان دي تهوکې می کول(زما پدی خبری د زید لاس زور یو څه زما د اوری څخه کم شو او په همغه تروش تندی وویل:

زید- یغما پخدای قسم که و دی وینم یو غلط قدم واخلې ژوندی دی په ځکه کي ښخ کوم!
ژوره ساه اخلم کوښښ کوم ځان کنټرول کړم اوس څه ورته ووایم غټ جنجال جوړیږي نو ځکه کرار وایم: خپله ښه پوهیږي چې زه داسي جلی نه یم چې په غلطه لار باندی لاړه شم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد- پوهيږم، پوهيږم بيا هم پدی خلکو باندی باور نلرم ستا مسوليت ما سره دی، بيا هم هوښيار اوسه غلطه لاره خوښه نکړي کنه بيا نووو...(زيد ترڅو خبره خلاصوله زه پورته شوم دروازه می بنده کړه ترڅو حسنات او ترور خوب نه راويښ نشي!

نور می صبر خلاص شوي وه داسي کيږي نوو دا زيد خبري تولي تير پشان وي آرامه اوسم ورته هوممم؟؟ ورتاوه شوم د هغه پشان په غوسه ورته وايم: کنه څه ؟؟؟ اووو څه وشول؟ ښه خوو يي ؟؟ په کوم حق باندی دا خبري ماته کوي؟؟ سمده مرسته دي راسره وکړل پناه دي راکړه، خوو په دي معنا نده چې زه ستا په قيد يا بند کي اوسم..

زما په خبرو د زيد غوسه نور هم زيات کيږی او لفظ په لفظ به کنټرول شوی غږ د غوسي څخه وايي: ځکه، چې ته زما کوژدنه يی،اوس پوه شوی په کوم حق باندی دا خبري تاته کوم ؟؟
په غوسه ورته خاندم او وايم: زيد خان فکر نکوی خپل په دروغو او نقشې کې زيات مخته ځي؟ زه ستا کوژدنه نه يم دا يواځي يو نقشه ده پوهيږي يوازي نقشه ده.

زيد د زيات غوسي څخه په کټ،کټ خاندی او وايې: نقشه؟ چا ويلی چې نقشه ده؟ زما په نوم دی چله په لاس ده (بيا خپل لاس هم پورته کوي او وايي: وګوره دا هم چله ستا په نوم زما په لاس کيده ؟ نقشه بيا کومه ده؟

ولی تراوسه زما پام د زيد په لاس چلې نه و شوی؟ په کراره ورته وايم: ويده شه ؟ بی خوبه شوي يی هر رقم چټيات وايي (غوښتل می پورته شم زما لاسي يې کلک ونيوی او ويې ويل: سهار ته ځان تيار کړه مولوي راولم چې زموږ نکاح وتړی رضوان هم پوهيږي...!

د نکاح د نوم په اوريدلو زړه می حرکت څخه پاتی شو !نکاح دا کلمه زما مغزو کی زنګ وهل پيل کړو نکاح...... نکاح......نکاح...... په کراره ورته وايم: ټوکه دی خنده داره نه وه !!
زيد په کلکه وايي:تراوسه ما ستا سره ټوکي کړي چې دا يې دويم ځل وي؟
په رپيدلی غږ وايم: زيده ټوکې کوي؟ د څه نکاح؟ پخدای ما بد کړی نور ستا سره ټوکي نکوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خبره کوم او کوښښ کوم ترڅو لاس مې د هغه د لاس څخه جلا کړم خو هغه داسې کلک نیولی وه چې د ختا کسدو نوم یې نه اخیستو.

زید- یغما.. زه تیوکې نکوم همدا می آخره خبره ده ! نکاح...

نه پخدای زید په کلکه و لکه مخکې پشان غوسه و او دی چې کومه خبره وکړی په ربښتیا هم هغه کوی په نیولی غږ ورته وایم: خپل د مور او پلار په سر قسم خورم نور څه نه وایم پخدای بد می کړی سمده !
زید- یغما اعصاب راته مه خراب کوه آخري خبره می همدغه ده.

غوښتل می زید قانع کړم نو په کراره مې ورته وویل: کورني به دي څه وایي سوچ دي ورته کړی؟ سمده زه ستا د لاس نانځکه یم،ځکه کورني مور او پلار،نلرم پوښتنه می وکړی ته خوو یی لری؟ کورني ته دی څه جواب ورکوي؟ مریم به څنګه شي ؟ یواځي د یو ضد لپاره زما او خپل ژوند مه تباه کوه، تا خو همدا اوس وویل چې بت پرست یې، نو هغه جني به څنګه شي؟ جواب راکړه.

د هر خبري سره، مې اوښکې لکه سپیني مرغلري پشان د سترګو څخه راوانی وي چې زید په لوړ غږ وویل: وه لعنتی ژاړه مه ! مه ژاړه یغما قسم درکوم د هغه چا په سر باندي چې تاته ډیر ګران دی پخدای نور ستا د اوښکو طاقت د نلرم په پیر په پیغمبر نور طاقت نلرم.

زید خاموشه کیږی خو زما بدبختي اوښکي چیرته وچیدی؟ زید ستوني صاف کوي په نیولي غږ په سختي او زر تکلیف باندی وایي:زما بت ته یی ،؛ ستا عبادت کوم ولی دومره بیعقله یی ؟ ولی نپوهیږی؟ ؟ په کومه ژبه درته وایم هـــا؟ ؟ولی زما د سترګو څخه نه پوهیږي لعنتی؟ ولی زما درد نه ګوري؟ باید هرڅه په خولی باندی درته ووایم؟

کله ناکله سترګې د ژبې څخه زیات خبری کوی او مقابل نفر پوه وی، خو ته بیعقله زما د سترګو په خبرو پوه نشوی....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دي خبرو په اوریدل چې ظاهره کې الفاظ وه خو ماته د ټوپک د مرمې پشان وه یو دم هک حیران وم ورته چې زید بیا وویل: فکر کوي زه اول څخه نه پوهیدم ته جلی یی ؟؟ نپوهیدم ځان څخه دی هلک جوړ کړي؟ نپوهیدم د کور څخه تبنتیدلی یی !
ستا په نظر زما په تندی باندی بیعقل لیکل شوي؟ ؟خبري وکړه، دا لعنتی اوښکي پاکي کړه.

زه د زید خبرو ته بی حرکته لکه بت پشان پاتې وم چې هغه بیا وویل: زما یی په مریم څه؟ مریم خپله هوښیار جلی ده هغه د اول څخه پوهېدله چې زما په نظر کې هغه ما ته د خور پشان ده لکه آسما! کورني می ما درک کوي د ټولو مخکي زه دریږم ته یوازي ما ومنه ما قبول کړه.

اوس هم زما لاس د زید په لاس که بند وه، هغه خپل هغه بل لاس خپل لږ شانتي رسیدلی ویښتانو کې کش کوی او په ډیر عاجزه او مظلومه لهجه باندی وایې: د الله په پاک ذات باندی قسم کوم نور زغملی نشم پخدای نور نشم پټ کولي دا مېنه او لیونتوب د غرور په پلار دی لعنت وي! زه هم انسان یم پخدای انسان یم تر کله وزغمم هاا؟؟

آیا زه دومره د دی بدبختیو لایق یم؟؟ تا زه څو، څو ځلي خپل په بې خبری باندی مړ کړم یم؟؟ آیا ته پوهیږي کله چې ته ماته نګوری زه زره، زره له مینځه ځم.(اشاره خپل مخته کوي او وایې: آیا لږ دی هم زما سترګو ته فکر نشو او دا دومره مینه دی و نه لیدل؟؟؟

زید د لیونیانو پشان شوي وه، وار په وار یې پوښتنی کول زه په ځمکه باندی بی حاله ناسته وم، اوښکی می په مخ باندی راوانی وي ځان سره په جنګ کې وم یعنی زید اول نه پوهیدی چې زه جنې یم؟ ولی هغه ورځ سلیم وویل ته جلی یی زید حیرانه نشوو؟ ولې زه هلته پوه نشوم چې زید پوهیږی؟ ولی هغه وخت چې سلیم راته وویل: ته څه فکر کوي چې زید بیعقل او نه پوهیږی؟ ولی هلته د سلیم د خبری په معنا و نه پوهیدم؟ولې د زید د کارونو څخه پوه نشوم؟ ای لعنت دی پر ما وي..

ولې هغه وخت پوه نشوم چې ده زما په خاطر خپل ویښتان پریکړل اخیر ولی زه پوه نشوم کله چی یې هغه شعرونه ویل، ولې نه پوهیدم؟ اصلان ولی له جنون او لیونتوب چې زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

په وړاندي درلوده نه پوهیدم؟خـــا نو ددی پخاطر یی د وریندارۍ له نوم سره حساسیت ښوده!؟

زید دا دومره وخت له ماسره مینه درلوده او زه نه پوهیدم؟ یعني دومره په خپل تیر ژوند او ستونزو کي غرقه وم چي د زید مینه مي نشو لیدی! ټول خاطرات مي لکه د فلم له سترګو تیر شول! د دلایلو، سیلاو مي په زړه او مغز کي څپې وهي! ذهن مي له کاره ووته او د هیڅ کار تاوانایی نه درلوده، ددی خبرو زغم راته ډیر سخت وه لاس په تیزي سره له لاسه یی کشوم او د دروازې په لور ځم،د زید غږ پورته شو!

زید- یغما! دا د ښه په غوږونو کي ونیسه، که زما نشوی نو د بل هیڅ چاا به هم نشي خبره اوسه!

په لوړو قدمونو له خوني څخه اوځم او د خاله او حسنات د خوني په لور ځم خوني ته له ننوتلو سره په آرامه ساه اخلم! په ځای کی می غځیږم او د زید خبري مي ځان سره تکرار کړی (پوهیږي چی په دی ناخبره دنیا کی د زه څو ځلي وژلي یم)
(پوهیږي چی ستا د هری اوښکي په تویه ولو وژل کیدم) (ایا په کافي اندازه ستا سترګو کی نه یم) ژوره ساه اخلم او ځان سره په فکر کی کیږم ولی مي د ویری احساس ونکړو؟ ولی خپه نشوم ؟ اصلاً ولی مي زید څخه بد رانغلل؟؟

کله چي سلیم راته وویل مینه درسره لرم و ویریدم، خفه شوم، بد مي تری راغی تر دی چی په لیدو یی لاسونه مي متي کیدل! شپه له ټولو فکرونو او عجیبه حسونو سره تیره شوه سهار د ازان په غږ پاڅیدم حسنات او خاله مي هم پاڅول خاله په خندا سره وویل: لوری ورشه زید هم پاڅوه چی لمونځ قضا کیږی.

زړه می درب درب کوو، زه زید پاڅوم خو په کومو سترګو؟؟ د تیری شپې په یاد ته راتلو سره می غومبري سره شول چي بیا هم د خاله را غږ کړل: یغما لور وا دي نه وریدل؟
یغما- دا ده لاړم.

زړه نازړه د ناستي خوني ته ځم دروازه ورو خلاصوم لومړی مي سر دننه کوم ګورم چي ویخ دي که نه؟ هو د مصر شهزاده ویده ده!! ورو ورو یی خواته ورځم او په ارامي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره ورته غږ کوم: هیبی پاڅیږه لمونځ قضا کیږی!

زید حتی شور هم نه خوري نوم مي نشو اخیستی ځکه شرمیدم بیا هم لکه د مخکی غوندي وایم: هیبی نه اوری؟
افففف د دی خوب څومره دروند دی! په ګوتو مي د ولو مینځ کی ووهه او په ارامي مي وویل: زید!؟
د زید غږ پورته شوو او په خندای یی وویل: زید د صدقه شه.
یو متر مي له ځای ښخه والوتم، او په غوصه مي وویل: ولی د اوله ځواب نه راکوه؟؟

زید- ځکه چي زه هیبی نه یم زید یم او بله دا چی داسی غږ د راته نه وه کړی!
بیا هم رنګ مي له حیاا سور اوړي او په لوړو قدمونو د دروازی په لوري ځم!
زید ورو خاندی او وایي: ستا له حیاا قربان شم ګلی!

داسي حس می کولو لکه ذره ذره اوبه کیږم او په ځمکه ننوځم...
زید- یغما که کوم وخت مړ شوم او ته راته داسي غږ وکړي نو شاید بیرته ژوندي شم!

په تیزي سره له خوني وځم،او شرمناکه خندا مي په مخ خوره وه...ولی خاندم؟؟؟ هسی نه چي....نه نه امکان نلري هغه راته یوازي یو ملګري دي له دی ډیر څه نه ...
موږ له دوه مختلفو قطبونو یو امکان نلری فکر کول یی هم په اړه خطرناکه ده زه حتی نه پوهیږم چی مینه څه ده؟او نه پوهیږم چی دی خندا ته څه نوم ورکړم!؟ د میني له نوم ښخه ډیره لري وم!

مینه یوه ناپیژندل شوي کلمه وه زما لپاره! زما لپاره چی هیڅکله مي هم تجربه کړي نه وه! زه چي په تیارو او کرکه کی لویه شوي یم! زه چي وجود مي د له درد او کرکه ډک دی، کیداشی د میني کلمه له دومره دردونو سره وپیژنم هوم؟ زړه می لکه تیره وه! کلک او یخ،!نورمال کیدل یی وخت او طبیب ته اړتیا لری! له دی هر څه سره فکر نکوم چی زړه خپل حریم ته د میني د ننوتلو اجازه ورکړی!

له دی فکرونو سره می ځان ته ظاهراً ډاډګیرنه ورکړه! له فکرونو ځان باسم او حسنات سره د چای په تیارولو بوختیږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- اووووو دا بنګړي دی له کومه کړي و جینی؟؟
په خندا سره می وویل: بخیلي مکوه لالا دی راوړي البته ستا حق یی هم نده هیر کړی!

حسنات په خندا شوه او ویې ویل: رشتیاا؟؟ وایه زما حق چیرته ده
یغما- اه وجینی سومره شله یی دا دی راوړم یی درته.

پاڅیږم او د الماری په لوري ځم بنګړي راخلم او حسنات خواته راځم او وایم: هه واخله اوس له دیری بي قراري له وجه مړه نشی!

حسنات بد بد اوکتل او کڅوړه یی واخیسته په حیرانی یی کڅوړه خلاصوي او بنګړي دانه دانه لاس کي اچوي او وایې:یغما ښه ښکاری کنه؟
په خندا مي وویل: ډیر زیات
حسنات- خو له تا ډیر نه !
کرار یې چونګاری کوم او وایم: لیونی..
حسنات په لوړ اواز غږ وکړو او ویې ویل: لالا راشه چای تیار ده

لږ وروسته زید له تورو جامو او په غاړه یی هغه نقره یی دسمال وه چی ما ورته اخیستی وه،خوني ته دننه شو، د زړه ضربان مي داسي تیز شول چی فکر مي کوه زړه می له سینی وځی لومړی ځل وه چي زید په وطني جامو کي ګورم ښکلا یی سل چنده شوي وه ځان ته مي فکر شو خدایه د څه بلا راباندی لګیدلی ده؟؟
مخکی خو داسي نه وم؟؟؟

ایا د شپې خبرو زما ذهن خراب کړو؟ یا د پخوا څخه زما ذهن کې دا خبری وه او ما ځانته د ویلو جرئت نه درلود؟ سترګې مې ښکته اچوم او د سبا ناری په خوړلو پیل کوم چې زید کرار وایې: یغما هغه قیماق راکوی؟

پداسي حال کې چې سترګي مي ښکته دی قاب زید ته ورکوم چې هغه یې په مسکا رانه اخلې او مننه کوی، چې حسنات وایې: لالا کوم ځای ځې؟؟
زید- نه ولې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- ما او وریندراه ځو چینې ته تاسو هم راځې؟
زید خپل چای غړپ کوی او په مسکا باندی د حسنات جواب ورکوی: ښه خبره ده راځم لږ به شاوخوا هم وګورم.

حسنات جونګاری کوم او کرار ورته وایم: ای خاوری دې په سر شه بیا دی ګلان وکرل.؟
حسنات- اخ څه مې کړی؟
یغما- ومې نه ویل وریندار راته مه وایه ها؟ دویم دا چې که د خان زوی په لاره کې زید وګوری بیا څه کوی؟
حسنات خپل به خولې لاس ایږدی او کرار وایې: وی خاوری مې په سر شه بیخې مې لیاده وتلې وه.

موږ لا خبری کول چې زید دبیرون څخه غږ وکړو: زه د باندی تاسو ته ولاړیم ناوخته نکړی راشې.
حسنات کرار وایې: سمه ده لالا.

زید ځی زه او حسنات فکر کی پاتی کیږو په هرحال اوس څه چې کیږی هغه به وشې، خپل تکری راخلو او د باندی ځووو، زید موږ څخه مخته روانیږي زه شاوخوا ګروم چې د خان زوی راپسی نه ویې، چشمه ته.... ورسیدو ما آرامه ساه واخسته.

زید- تاسو دواړه هروخت دلته راځې؟
حسنات څخه زه زر جواب ورکوم: نه کله کله راځوو.

زید سر خوځوي او هیس نه وایي زه حسنات خپلو کیسو کي ډوبه کیږو دنیا څخه بی خبري اوسیږو روسته د لږ وخت تیرولو څخه سترګي پورته کوم او دوه شنی سترګي ګورم لاس او پینې می شروع کوي په رپیدلو مخ حسنات خواته کوم آرامه ورته وایم: حسنات هغه ده راغلي پخدای چې زید یې اوس مړ کوی .

زما په خبرو حسنات بیچاره ګې ورخطا کیږي او وایي:یغما اوس څنګه وکړو؟
یغما- هیس یوازې خدای دی وکړي چې د زید ورته پام نشي.!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد زموږ ښخه لږ لري ناست وه حسنات ته وايم: هله ورشه لالا ته دي ووايه ناوخته شوی.

حسنات په تيزه پورته کيږي زيد لور ته ورځي چې زه په زړه کې هغه د خان زوی ته وايم: خاوري دي په دا بدرنګه قواره شی نن زموږ تعقيبول ورځ وه شله انسانه

د زيد او حسنات په ليدولو چې زما خواته راتلل لځايه پورته شوم،کالی می د خاورو ښخه تکوم دری واړه د کور په لور حرکت کوه هر قدم سره شاته ګورم
ځان سره آرامه وايم: پخدای موږ تعقيب کوي اوس زيد حتما پوهيږي!
تيزه تيزه ځم حسنات وايي: اله يغما ويې ليدو پخدای وليدو زيد هغه شين سترګي هلک وليدو

زر شاته می ګورم زيد ولاړ و او د ملک د زوی خواته يې کتل په ورخطايي سره حسنات ته وايم: ته ځان کور ته ورسوه زه زيد درولم

حسنات هم بغير د هو يا د نه د جواب ښخه په تيزه روانه شوه زه زيد لور ته ورغلم په تيز قدمو ځان زيد ته رسوم او وايم: زيد ولی ولاړ يی؟ راځه کنه ناوخته شوی.
زيد غوسه ناکه لهجه وايي: ته لاړه شه زه درځم.

د زيد لاسونه موتی کيږي او غوښتل يې چې هغه شين سترګي هلک ته ورشي چې زه په ورخطای د زيد موتی شوي لاس خپل لاسونو کې نيسم چې هغه د تلو ښخه پاتيږي او کرار کرار خپل موټ شوې لاس خلاصه وې او ګوتي زما د لاس ګوتو مينځو ښخه تير وي کلک زما لاس نسئ.

او پداسې حال کې چې کوښښ يې کوی غږ زيد کوښښ کوي خپل د غوسې غږ کنټرول کړي وايي: همدا هلک دی؟؟؟

مخکي له دی ښخه چې زه جواب ورکړم هغه هلک زموږ خوا ته راغی، او د زيد سوال بی جواب راښخه پاتی شو. هغه هلک خواته می کتل زيد زما د سترګو نظر تعقيب کړو او د هغه هلک په ليدو يې زما لاس بيحده کلک ونيو، بيعقله انسان کله چې زموږ ښنګ ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راورسېدو په جګ غږ باندی وویل: دلته څه خبره ده؟ خیرتی ده کلي که داسي لاس په لاس کرځیږی!!

زید غابنونه وچیچل داسي چي ما یې لا د غابنونو چیچلو غږ وآوریدو او په تشویش باندی مي وروکتل د غاړه رګونه یی د باندی راوتلي وه د ډیری غوسه څخه مخکي له دي چي زید څه ورته ووایي زه خپل آزاد لاس د زید د لاس څخه تاوم کوم او په غوسه ناکه لهجه هلک ته وایم: او لاً خبره تاپوری اړه نلري چي زه د چا سره ګرځیدم دومه خبره دا جناب زید خان زما کوژدن دي!

او بیا خپل او د زید لاس چي کلک یو د بل سره قفل دی د ثبوت په توګه پورته کوم او خپل دواړو چله ته اشاره کوم او وایم: کوژدن مي دی تاسو ووایه کومه ستونزه لري محترم وروره؟

هلک رنګ والوته او په آرامه وایي: د همدی لپاره دی زما مرکه رد کړل؟
نور هلته دریدل مي جایز و نه بلل که یو دقه نور پاتې شوی وایي ضرور دغه بیعقل انسان د زید په لاسونو مړ کیدو نو په تلوار هغه هلک ته وایم: وروره خپل احترام وساتي.

دا خبره کوم او زید په کشه ولو کشه ولو ځان پسي د کور خواته وړم، زید هم د ماشومانو پشان زما پسي دی کله چي ډادمنه کیږم چي د هغه ژیر میړي د نظر څخه لری شوی یو د زید لاس خوشي کوم، او کوښښ کوم خپل لاس د هغه د لاس څخه جلا کړم خو هغه زما لاس نور هم کلک نیسي چي بې حوصله ورته وایم:

یغما- خوشي کړه لاس مي.
چي زید په خندا راته وایي(څومره دا بشر خنده روی شوی د قیامت علامه نه ویې؟)
یوځل بیا ووایه؟
یغما- څه ووایم؟
زید- همغه خبره چي دی څو دقې مخکې وکړه.!

پوه شوم چي کوم خبری ته اشاره کوی خو ځان ناګاره اچوم او وایم: یاد ته مي نه راځي چي څه مي ویلي واوسیږی؟ لاس مي خوشي کړه چي خلک مو ګوری.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- پریږده چې ووینې ټول باید خبرشی چې ته صاحب لرې.

په غوسه ورته وایم: زه څیز نه یم چې صاحب ولرم او هغه خبری هم جدی مه ګڼه یواځی ددی لپاره وی چی جنګ جوړ نشی پوه شولې؟؟؟

لاس می خوشی کوی خپل لاس پورته کوی او په خپلو ګوتو دری ځلی خپل زړه وهی او وایې: یغما له هر څه سره لوبی کوی وکړه خو له دې سره لوبی مه کوه!
د هر څه زغم لرم غیر د ستا له تیټ نظر نه! آن بی رحمی دی هم ښکلی ده!
د ځان په بیه یی اخلم!

غلی کیږي! لکه بت ولاړه وم او هره کلمه چې د زید له خولې څخه راوتله لکه د اور مرمی می په زړه لګیدله

زید- د ټولو نازونو وړونکې دی یم مګم!!!!! که لږ پوه شم چی رانه لری کیږی هغه وخت نور زید شتون نلری! په غرق کیدو می ټول غرق کوم ټول آن بت می!!!!

خپل د ټکری(څادر) څنډه می د غاښ لاندی نیسم او په سترګو می شاوخوا ځیر کوم! کله چی د خلکو له نشتون نه ډاډه کیږم په لوړ غږ وایم: مګم خپله دې نه ویلی چې مینه په زوره نه کیږی؟که زور وی نو ولی دی د مریم مینه ونه منله؟

زید خپل سترګی کلکی ټری او وایې: یعنی ته......
خبری ته یی نه پریږدم او په پوره بی رحمی وایم: هو زما لپاره یواځې یو عادی ملګرې یی همدومره! ته هم ښه ده چی بیرته ښار ته لاړ شي.....

زید په خپل یو لاس باندی دیوال نیسی داسی ښکاری چی د دریدو توان نلری او کرار وایی: کور ته لاړه شه.....

پوهه شوم چی باید کور ته لاړه شم کنه وضیعت خرابیږی، په لوړو ګامونو د کور په لوری ځم چی غږ یې پورته کیږي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

به خدا کافراگربود به رحم آمده بود !
زآن همه ناله که من پیش تو کافر کردم !
(استاد شهریار)

پېښي مې په ځمکه میخ شولې وروسته له لږ ځنډ نه مې خپلې لارې ته دوام ورکړو له کوم وخت را په دې خوا دومره بې رحمه او کلک زړه شوی یم؟نه، نه زه ګناه نلرم تقدیر مې زړه په داسې سختې ټاپه کړی دی قفل یې دومره کلک دې چې غیر له بنه پوه کوډګر نه بل څوک یې د خلاصولو وړتیا نلری!ناورین دلته دی که خپله هم وغواړم قفل یې نشم خلاصولی،ځکه کلی مې ورته د تیارو په سمندر کې ورکه کړې!

زما د رسیدلو سره سم حسنات راباندې حمله وکړه او په وارخطایي یې وویل: ولې مو دومره ناوخته کړه؟ چیرې ده لالا مې؟
غټه سا اخلم او وایم: غلې اوسه هیڅ ندی شوی لالا دې هم لاړه چیرته یې کار درلوده!
حسنات غټه سا اخلی او وایی: شکر د الله چې څه ندی شوی ما وېل اوس به یو نړیواله جګړه شروع وی.

خپلې اوږې پورته اچوم او د پخلنځي په لور ځم یوه پیاله سړې اوبه په یوه سا ښبم ورځ د تل په څیر زما او د حسنات په ټوکو او رشخندی سره د ترور د غوسه کیدو تیریږی او هوا تیاره کیږی! شپه شوه او زید لاتراوسه ندی راغلی ډار او اندیښنه مې راپه زړه شوه!

یغما- حسنات ترور څه شوه؟
حسنات- نیو هیرم هرومرو اودس کوی!
یغما- سمده

ترور ته په تمه کیږم چې راشی!! ترور جاي نماز په لاس کوټې ته راننوځي، جای نماز خپور کوی او خپل لمونځ کوی! په تمه کیږم چې لمونځ یې خلاص شی!
لمونځ یې په ډیر ځنډ خلاصیږی او جای نماز ټولوي د چای د ترموز په لوری راځی او خپله پیاله تری ډکوی!

د ترور په لور چې په چای ښبلو بوخته وه ځم څو ځلی د کوم څه ویلو هڅه کوم مګم ژبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

می راسره نه ملګری کیږي آخر په ډیر زیار په ټیټ سر او شرم وایم: ترور جانی زید نه راځی؟
ترور آرامه مسکا کوی او وایي: زما لیونی لورکی په دی کی د شرم څه خبره ده؟ نه کار ورته پیدا شوی وه ښار ته لاړه هرکله چې کار یی خلاص شی بیرته راځی!!!!

د ښار د نوم په اوریدو می زړه له غم نه ډک شو یعنی زید لاړه؟! مګم تا خپله همدا نه غوښتل؟؟ غټه سا اخلم او د موضوع د تغیرولو لپاره وایم: زه ځم د خوب ځایونه جوړوم! ت
رور په مسکا سر پورته ښکته کوی! پورته کیږم او څه می چې ویلې ول کوم یی د هر شپی په څیر زه او حسنات د یو بل تر څنګ ویده کیږو! حسنات ژور خوب ته ځې! هڅه کوم خپل فکرونه لرې کړم مګم شوني ول؟ خوب مې له سترګو کډه کړې وه د سهار تر لمانځه ویښه وم ! پورته شوم او لمونځ مې وکړه ترور او حسنات می هم پورته کړل چې خپل لمونځونه وکړې چې قضا نشی!

ورځ په سټریا او نه زړه شروع شوه!د هیڅ څیز حوصله مې نه درلوده. هغه رنګه چې حسنات هم پوهه شوی وه او اخیر ویې ویل: یغما ښه یی ؟ نه چی د لالا پسی می خفه شوی یی !؟
په سختې مسکا کوم او وایم: نه ګرانی یواځی د سټریا احساس کوم لږه ویده شم ښه کیږم.

حسنات مې په حالت پوهیږې او له ډیرو پوښتنو ډډه کوې دوه اونی تیریږې دوه اونۍ مګم زید آن زما پوښتنه هم نده کړی! لکه چی په پوره ډول یی له یاده ویستلی یم!هر ځل یې د نوم په اوریدو زړه می بې واره درځیږی! د لیونتوب او کارونو په یاد ته راوړلو یی خندا می په شونډو میلمنه کیږی! نپوهیږم څه می په لیونی زړه شوی!
مګم په دې ښه پوهیږم چی د پخوا په څیر په خپل ځای کی ندی! د حسنات غږ د خیالونو له نړی نه رابهر کړم.

حسنات- هوی نجلی بیا څه شوی؟
یغما- هیڅ څه باید وشی؟
حسنات خپلی اوږی پورته اچوی او وایی: نپوهیږم خو داسی ښکاریده چې په دی نړی کی ونه اوسی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا یې ویلی د حق خبری ځواب نه درلود! غلی کیږم! د څه په یاد راوړلو بی واکه وایم: رښتیا حسنات ستا ورور ولی مړ شو ؟؟
حسنات لومړی په حیرانتیا راوکتل او ډیر ژر حیرانتیا ځای غم ونیوه او په غمجن غږ یی وویل: په یوه پیښه کې مړ شوی!
کرار وایم: الله دې وبخښي نه می غوښتل خپه دی کړم ګرانی!
حسنات د غم ډکه مسکا کوی او وایی: کومه خبره نده ګرانی هغه څه دی چې تېر شوی!

دواړه د بې ګلونو ته ځیر کیږو چې حسنات دوام ورکوی او وایې: لالا می او زید دواړه ډیر خواږه ملګری ول ډیر له سکه ورونو آن یوه ثانیه له یو بل نه نه لری کیدل هره جمعه زید زموږ کور ته راته د ښوونځي له وخت نه یو بل سره ول.پلار مې په ماشومتوب کې له لاسه ورکړی وو،ارسلان په همغه کم عمر د کور سرپرست شو د زید په مرسته د کور له عهدی وته دوه ورونه می درلودل ارسلان او زید!

کوچنی او خوشحاله کورنی وو.خو تقدیر هر څه په بل مخ کړل هر څه!!(غټه سا اخلی چې اوښکی یی رانشي او بیا وایې: یوه شپه ارسلان زنګ وکړ چې د ملګری واده یی ده او له زید سره ځی کیدای شی چې شپې رانشي!(حسنات بیا غلی کیږي مګم دا ځل یی اوښکی په مخ لاره پیدا کوی په ژړا وایی: یغما وروسته له هغې ارسلان بیرته رانغی څلور کاله شول د کور لاره یی پیدا نکړه لاړه چې لاړه!!

سلګې یی پورته شو او اوښکو یی لکه سیل په مخ لاری وکړی او په ګریوان یی څڅیدی، غیږ می ورکړه تسلې می ورکوله او د هغې په شان زما اوښکی هم په مخ بهیدلي په سختې یی دوام ورکړو او ویې ویل: وروسته له واده نه ارسلان د زید موټر واخیسته او چلوه یی سرعت یی دومره زیات وه چې د موټر کنټرول یی له لاسه ووته او موټر کندې ته وغورځیده.

ژړا یی د خبرو کولو توان واخیستو او په زوره زوره یې وژړل خپل دغمونو په اندازه یې وژړل ما هم ورسره سم وژړل خو یو څه مې ښه درک کړل هر څوک د خپل په اندازه غم لری هیڅوک بېغمه او هوسا ندی! کله چې اوښکو یی د بهېدو نه زړه وښکوه ځان یی زما له غیږ نه جلا کړه او په بند غږ یی وویل: په هغه پیښه کې ارسلان ځای په ځای

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړ شو خو زید دوه اونۍ په کما کی وو وروسته له دې چې په هوښ راغی او خبر شو چې ارسلان مړ شوی دی..

حالت یی خرابیږی او څلور میاشتې ځان په تیاره کوټه کی بندوی نه له چا سره خبرې کولې او نه له کوټې نه بهر راوته! د زید لالا حالت له مورږ نه بدتره وو! په ډیرو ستونزو خپل عادی ژوند ته بیرته راغی د هغې پیښی نه وروسته زید زمورږ د کور سرپرست شو هره اونۍ یا هره میاشت زمورږ احوال اخلی!

اوښکی می پاکوم او د حسنات مخ ښکولوم او ورته وایم: پو هیږی مورږ ټول داسی قیصی لرو چې په ذات کې ډیری غمجنې دی خو ښه والی یی په دی دی چی هر څه تیریږی او نه پاتې کیږي!باید قوی ووسو.....

حسنات خپلی اوښکی پاکوي او په مسکا وایی: مننه زړه می سپک شو ډیر وخت شوی وه چې ژړلی مې نه ول!
لاس یې نیسم او کینښ کارږم یې او ورته وایم: هرکله کولې شې چې زما سره دی دزړه درد شریک کړی
حسنات- یغما وعده راکړه چی هیڅ کله می لالا نه غمجن کوی! پخدای د بل ورور د له لاسه ورکولو طاقت نلرم!

یواځې د سر په ښورولو بسنه کوم لا ګرم په قیصو کې وو چې ډیر ورته والی یی د غمجن قیصو ته درلوده وو چیږچ د ترور غږ پورته کیږی: انجونو چیرته ورکی یی راشئ چی میلمه لرو!!

زه او حسنات په حیرانتیا یو بل ته ګورو او له بڼ نه ښکته کیږو ځان سره فکر کوم چې حتما زید راغلی او په چټکتیا ځان د ناستی کوټې ته رسوم! همدا چې غوارم ننوځم سترګی می په رضوان لګیږی وروسته له یوې میاشتې یی وینم! رضوان ماته پام کیږي او په مسکا پورته کیږی او راته وایی: وریندار جانی ببخی دې هیر کړی یو

لومړې ځل ده چې د وریندار کلمه په اوریدو می خوښی په زړه کې ځپې وهلې لاس می په ټکری وهم داسی نه چی ویښتان می ښکاره شی د رضوان په خیر یی په مسکا ځواب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکوم: سلام رضوان ورور ښه راغلاست رحیم تره،ترور جانه،اسما ټول ښه ول؟
رضوان- هو هو ټول ښه ول سلام یې ویلی!
یغما- علیکم سلام. ولاړ مه پاتی کیږه کینه درته چای راوړم

په همغه مسکا سر ښکته او پورته کوی! له کوټې نه وځم! او د پخلنځي په لور ځم!
حسنات د چای په تیارولو بوخته وه! چې ما ورته وویل: وه نجلی تا ولی سلام ورنکړ هوم؟

غریبکې داسی خیز واچوه چی نږدی وه ترموز تری وغورځی.
حسنات- مرګ نه وینی چای تیاروم لیونی؟
په خندا ورته وایم: ښه مقصد رضوان زما لالا دی فکر دې اوسه چی ښه یی خدمت وکړی کنه بیا لالا دی ژوندی ژوندی درته پوستوم(مطلب زید)

د حسنات رنګ الوځی او په بنده بنده ژبه وایې: څ..... ه.... معنا؟
یغما- توکی می کولی چی اوس یو ځل مړه نشي.
چای تیاریږی او دواړه د کوټې په لور ځو! پټنوس په ځمکه کیږدم! چې حسنات رضوان ته وایې: سلام ښه راغلی!
رضوان- علیکم سلام خورجانې.

د حسنات ځیری ته ګورم فکر کوم د خورجانې کلمه یې په زړه ښه ونه لګیږده
پیالی ډکوم او په ټولو باندی ویشم! ترور او رضوان سره خبری کولی او کله ناکله د دواړو د خندا غږ پورته کیده رضوان دلته هم خپل کار کړی تورکی هههههه د حسنات فکر ګډوډ وو! کرار مې ورته وویل: حسنات کوم څه شوی خورکی می؟

حسنات- نه کوم څه باید وشی؟
یغما- ښه ته دا پریږده دی تورکی ته وګوره چی دلته یی هم ځان ته ځای جوړ کړی
حسنات کرار وویل: کوم ځای یی تور دی؟
حیرانه ورته ګورم ځینی ځیزونه می تر پوزې کیږی هیڅ نه وایم او د رضوان او ترور په لوری ګورم! رضوان په مسکا راګوری او وایې: څنګه یی میرمن یغما؟
کرار وایم:ښه وم ستا په لیدو می ټول ښه والی لاړه تورکیه!!!!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان به خندا وايي: ولی ما څه کړی؟
ترور پورته کيږی او د الماری څخه د يخن دوزی کالی سره له عينکو راخلی او له موږ نه لږ لری کينی چې رضوان بيا وايي: ربنتيا د انجونو کالی او ټکری درسره ډير ښکلی ښکاری!
په مسکا وايم: مهربانی مو ده (مخکی له دی چی رضوان څه ووايی زه ورته وايم: ولی دی حسنات ته خورجانه وويل هوم؟

رضوان حيران ماته راګوری او وايي: يغما ښه خو يي؟ څه مي بايد ويلي وي؟!
خپلي اووږې پورته کوم وايم: ما پوري اړه نلري زه وريندار غواړم!
رضوان- سمده زيد ته به يي وکړو ته به هم وريندار پيدا کړی.

د رضوان پدی خبره د ترور اوحسنات نه په پټه چونګاری کوم يې چي رضوان يو جانانه ټوپ وهي او زه ورته په غوسه وايم:احمقه زيد يي ورور دی تا يادوم توركې يه !

رضوان كرار خاندی او وايي: ښه دا چا ويلي چې زه ستا ورور يم ؟!
مظلومانه مي وويل : يعني نه يي؟! ګوره زيد دي حسنات لالا ده ته زما لالا شه سمده...
داسي خايسته جلي درته پيدا كړم چي ستا دا توركي توب په خپل خايست پټ كي!!
دا خبره كوم او خاندم چې رضوان هم زما سره يوځای خاندی او وايي: جلي تا دا دومره ژبه له كومه كړي ها؟!
په دروغي غوسه وايم: فلسفه مه وايه راته ووايه لالا مي كيږي او كنه؟

رضوان- اول څخه نه وم ؟!
ريښتيا يي ويل رضوان له پيل نه لكه ورور زه حمايت كو په موسكا وايم: وي!
له جيب نه يي يو څه راباسی او ما خوا ته نيسي او وايي: واخله دا د زيد امانت!

بيا دي زيد نوم په اوريدو طبيعت مي ګډوډ شو، پاكټ مي تري واخيست او خلاص مي كړو! په مينځ كي يو حلقه يي طلايي ميخكي و. په شونډو مي موسكا راغله !
رضوان- څه شی دې ته ماته راښكاره كړه!!
يغما- نه ... نه... تا پوري اړه نلري ريښتيا زيد ولي رانغي ښه خو ده ؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان یو غړپ چاي وڅکه او ویې ویل: ښه دي یو څه کارونو کې بوخت دی همدي ورځو کې به راشي !

یغما- ډیره ښه ده ته ترڅو وخته دلته یې ؟!
رضوان- نن ځم بیرته فقط راغلم ستا احوال واخلم ارامه خو یي دلته ؟
یغما- هو خوشحاله یمه ..
رضوان خاموش شو داسي لکه چې غواړی یو څه ووایې خو زړه نا زړه ویې؟ په کراره ورته وایم: رضوان غواړي څه ووایي راته؟

زما په خبری رضوان سر ښکته پورته کړو او ویې ویل: وایم خو په دي شرط چي خواشیني نشي خو دلته نه کیږی.

د رضوان د خبرو څخه پوهه شوم چې ښه خبر مې په تمه ندي ترور ته مي وکتل او وایم : تروري که ستا اجازه وي رضوان ورور ته باغچه ښکاره کړم؟!
ترور سترګي له کمیس لري کړي، او تل په خیر یي په موسکا وویل: لوري خپل کور د ددی اجازه ته اړتیا نسته!

دواړه پاسیدو او لاړو رسیدلو سره سم وایم: وایه اورم یي ..!
رضوان د لږ زنډ وروسته وایي: ترور او ترور خاوند دي راغلي و شرکت ته!
(د ترور نوم اوریدو سره وجود مي یخ شو په لرزي مي وویل: ولي راغلي ول؟ څه یي ویل؟

رضوان- ډیر چټي اوبیکاره خبري!
یغما- لکه؟
رضوان لویه ساه واخیسته او ادامه ورکړه: وي ویل (پوهیګي له یوي تختیدلي جلي سره محکمه سه کوي شاهد لرم چي هغه ناروغ انجلي تاسو سره ده بل ځل پولیسو سره رازم)

حس مي وکړو دي سنګسار میدان کي یم او دا خبري هغه تیږي دی چي په بي رحمي مي په روح لګیدل د تختیدلي انجلي نوم په اوریدو مي ستوني ډک شو ،، خو دي پولیس نوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي پر ځان لرزه راوسته د ترور خاوند او نجيب سر و کار يي له پوليسو سره دي او ډير ملګري لرل دي برخه کي.. کرار وايم: ښه بيا؟
:#شهاب
رضوان- زيد د هغوي جواب ورکړو کاش ليدلي دي واي سنګه رنګ والوتو د هغوي !!
(د زيد نوم په اوريدو مي خوښي زړه ته راغله پوهيدم نه پرېږدي د ترور لاس مي ماته ورسيږي رضوان په هيجان وويل: زيد ورته وويل: يغما زما قانوني ميرمن ده نکاح خط لرو واي په حال مو چي که دي ناموس خبره مي حوزي ته مخ ته کړي.د ټولو حوزو د اخيستلو توان لرم او فکر مه کوي چي له ناوړه کارو بار مو خبر نه يم ښه به دا وي چي خپل لار ونيسي او لاړ شي ماسره لوبې مه کوي قطعا ظالم ګڼونکي يمه.

رضوان په خندا بيا وويل: ليوني داسي جدي خبرې کولي چي زه لا و ويريدم څه ورسيږی ستا ترور او ترور خاوند ته دی.
يغما- بيا څه وشو؟؟
رضوان- هيس لاړل خو ويل يې چي دا خبر دلته نه خلاصيږی.تشويش مکوه هيس سوک تا کوم کار ته اړ کولي نشي چي ستا پکي خوښه نه وي. په ياد ولره داسي يو ورور لري چي د غر په شان ستا شاته ولاړ دي

د رضوان خبرو ته موسکي شوم او ومي ويل: مننه پوهيږم
چې رضوان په شيطانت وويل:او هوو يو همدا رنګه ليوني کوژدن زيد خان(او بيا زما چلي ته اشاره کوي)

سومره دا جملي سره له دي چي دروغ وه بيا هم راته خوښي او زړه راښکونکي وه کرار مي په سر ووهه چي د دواړو دي خندا غږ پورته شو، چې رضوان په خندا وويل: ولي مى وهي فقط دروغ وايم؟!
يغما- ليونيه.
رضوان- عع عع بي تربيه خلک خپل ورور ته ليوني وايي؟

ددي بشر په سپين سترګي سره مي عادت کړي دې په خندا ورته وايم: چوپ شه توره کيه وس چي لالا مي شوي نو آيا د رينتياو څخه سترګي پټي کړم؟
رضوان- لکه د څه رينتيا؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما- دا چي ته ليوني يي، يا تورکي يي، يا بدرنګ يي، ته و خداي د ريښتيا نه سترګي پټ کړم ؟!

يچاره رضوان سترګي توپ غوندي غټي شوي! او په شيطنت يې وويل: بيزو خور ته مي تلي يم!
يغما- چوپ شه ما غوندي ښايسته خور..!؟
دواره په لوړ غږ خاندو چې رضوان وايې: يغما يو څه وايم! خوو ورخطا نشي سمده !

اوه خدايه نده خلاص،نن لپاره بس نده ربه؟په ډار مي وويل: ووايه!
رضوان- زيد ټپي شوي و!
زړه مي له سيني نه ووت، زيد!! زما بت پرست!! په بنده ژبه مي وويل: سنګه ؟! سنګه دي وس؟!
رضوان- تشويش مکوه اوس ښه دي مرسل ليونتوب وکړو خو خداي ورحميدو

د مرسل نوم په اوريدو مي د کرکي احساس وکړو داسي چي احساس مي وکړ چي نړي کي له هيچا نه د مرسل په اندازه کرکه نشم کولي په ورختای وايم: رضوانه د انسان غوندي قصه وکړه څه شوي دي !

رضوان- لږ صبر وکړه وي(دوام يي ورکړو: زيد له کوم وخت نه چي ته دلته پريخودي ،او خپله ښار ته راغي خفه او پريشان و. او بعد له دي چي د مرسل پلار د وصلت لپاره مونږ کور ته راغلو نو د زيد پر ذهن يو بله د غوسي څپه راغله او د ډير غوسي څخه يې مرسل ته زنګ ووهه او سه يي چي په خوله راغله مرسل ته يي وويل ...

په بل سهار يي مرسل د شرکت قرارداد د فسخ کولو په پلمه زيد دفتر ته وغوخته زيد نا خبر له هيس لاړو همدا چې دفتر ته ننوتو ناساپه مرسل دروازه بنده کړه او تيکري لري کړو(د خبرو دی ځای کې رضوان په هيجان وويل: يغماا بيخي فلمو غوندي شوي و احمقه ښځه خپل ويښتان يې ګډوډ کړل،او زيد ته يي ګواښ وکړ که زما د واده وړانديز ونه مني، نو ټولو خلکو کيدی رسوا کوم ټولو ته وايم چي زيد ما باندي تيري کړي.

هغه وخت مجبور يي له ماسره واده وکړي ښه به دا وي چي په خپله خوښه واده راسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومني زيد هم چي وکتل چي دا ليوني ښځه هر څه کوي شي نامردي نده کړي او ګلدان يي راخيستي او خپل سر يي پري وهلي!! مرسل هم د زيد وينو ډک سر په ليدو ورخطا کيږي او امبولانس ته زنګ وهي! سر يي سو کوک وخوړل احمق ډير کلک يي ځان وهلي و.

هک حيرانه مي د رضوان خوا ته کتل هيس مي باور نکيده په ناباوره انداز وايم: څه وخت دا کار شوي ؟
رضوان- تقريبا شپږ ورځي مخکې!
يغما- اوس ښه دي ؟!
رضوان- هو ښه دي خوو جنون وهلو غوندي شوي!

ژوره ساه اخلم او وايم: رضوان غواړم ورسره خبري وکړم زنګ ووهه ورته.
رضوان تيلفون راوباسو او زيد ته يې زنګ ووهې زنګ تلو خو هغه نه پورته کوی. چې رضوان وويل: زما په خيال کار لري وروسته به زنګ ووهو !
يغما- نه نکيږی بيا زنګ ووهه!
رضوان تيلفون ما خواته نيسي او وايي:واخله سومره چي زنګ وهي ووهه ورته يو ځل يي چي زنګ جيګ نکړو يعني نغواړي خبري وکړي سل زله زنګ ووهي نه جيګ کوي

تيلفون مي په زور واخيست او باغچي بل خوا ته لاړم تقريبا دري ځله مي زنګ ووهه خو پورته يي نکړو! څلورم ځل لپاره مي زنګ ووهه لږ زند وروسته په غوسه يي جيګ کړو او ويې ويل: رضوان خو چي لومړي ځل مي څواب درنکړو پوه شه کار به لرم څه وخت ته سړي کيږي؟!
کرار مي وويل: س ... سلام!!

زما د غږ په آوريدو يو دم خاموشي خپره شوه حتي د ساه اخيستلو غږ مي ورته نه اوريده بيا مي غږ وکړو: زيد! اوري؟!
څو شيبو وروسته د زيد غږ راغلو: ښايستو مي !! ته يي؟ يغما مي!!

د دې خبرى اوريدو سره لاسونه مي لرزي ته پيل وکړ له خبرو پاتي شوم غومبري مي سره شول، غوګونه مي ګرم شول چې زيد بيا وويل: مينه مي، ای زما مغروری مينې مي نه وايي چې له بيلتون نه دي مړ کيږم؟حق کي مي دومره ظالمه مه اوسه ! غږ پسی دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خفه شوي يم خبري وکړه ای بې رحمې

په لرزانده غږ مي وويل: ښه يي زيد؟ رضوان وويل سر دي مات شوي او کوک خوړلي دی
د زيد د خندا غږ راځې او بيا وايي: مه وايه چي خپل ملګري ته انديښمنه شوي؟هو ښه يم او مړ نشوم، سر مات والي مي هم ښه شو، خوو څه چي تا مات کړل هغه به سنګه شي ؟!
حقا چي له درد يي مړ کيږم !!(مطلب د زړه درد او مات کول)

سومره دا بشر د لفظونو په کارولو کي ماهر و! له هري خبري سره يي زما زړه راته په نښه کو په کراره ورته وايم: سمده خوشحاله شوم چي ښه يي ضرور کار لري !
خداي پامان !
د موبايل بند کولو مخکي د زيد ښايسته غږ مي تر غوږ شو چي ويې ويل:

ګفتی به تو ګر بګذرم از شوق بميری
قربان سرت بګذر وبګذار بميرم

زيد- مګر ستا له پرستش نه بغير بل کوم کار راته پاتي !
يغما- قطع کوم يي !
زيد- مکوه!! زما له ماتولو دي څه لاس ته راځي مغروره خايستو مي !!ووايه؟!

د زيد په غږ کي عجيبه غم پروت و، داسي چي هر لفظ يي غږ ورته بدلولو ستوني مي ډک شو دي اوښکو باران مي له سترګو وڅڅيد د زيد دي داسي خبرو تاب مي نلره نيوهيرم دا حس څه دي چي زه پري اخته کيږم؟خو دومره پوهيږم هر څه چي دی ما لپاره نا اشنا اونوي دی دا حس..! دا زه نه وم چي زيد مي رد کړو زما تقدير او زما تريخ تير وخت و چي هغه يي رد کړو دا ځل تنها زه نه بلکه زيد يي هم په لوبه نيولي و عجيبه دردونکي او ويجاړوونکي لوبه!!!!

د يو شئ د مات کيدو غږ راغي خو زيد غږ رانغي! ورختا مي ناری کړل ورته: زيد!!

يواځې د نا منظم نفس اخيستلو غږ مي ورته اوريدو، لومړي د اوښکو قطره مي پر مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وځځیده ،،، دا لعنتي اوښکي د څه دي؟ لعنت دي پر ما وي چي همیشه درد او مشکلات جوړوم !! بیا مي غږ وکړ:زید!؟

د هغه د غږ په اوریدو مې ډیره نرمه هوا زما پدی کلک د تیږو پشان زړه ولګیده !!

زید- جان !! نفس مي ووایه؟
خپل ژړا مي کنترول کړه او وایم: زه باید لاړه شم کار لرم!
زید- ریینتیا امانت درورسیده؟
یغما-هو ښکلي و مننه...
زید- ستا په اندازه نه هغه ورځ تور تار نکریزي او بنګړیو سره زړه راښکوونکي شوي وي که دا میخکي په پوزه کړي په لیدو دي ضرور لیوني کیږم.

ورو یي وخندل غمجن یي وخندل هیس سوک پوه نشي زه پوهیږم د زید دا خندا هر څه کیداي شي پرته له خندا!!! حتي توکي هم ویرونکي وي په غوسه مي وویل: ترور راته غږ کوي باید لاړه شم ښه وخت..پرته له دي چي ځواب یي واورم تیلفون می بند کړو دا تشویش او دا د زړه درزا مي یعني څه ؟ دا اوښکي څه تعبیر کړم ؟!

خدایه!! داسي خو به نه وي چي زه هم ورو ورو د زید په درد اخته کیږم؟ هسي نه قفل وخت مات شوي وي او زه خبره ونه اوسم !ویریږم ، ویریږم دا چي هسي نه دا ځل داسي ځمکي ته وغورزیږم چي بیرته د پورته کیدو توان ونلرم او نه هم غرور مي اجازه راکړي چي په ځمکه پاتي شم !!

خپل د اوښکو ډکي سترګي پاکوم او د رضوان خواته ځم رضوان د بڼ د ګلانو په کتلو کې ډوب وو چې ومې ویل ورته: رضوان موبایل دی واخله.
رضوان د ګلانو د کتلو څخه لاس اخلي او په همیشني مسکا باندی وایې: څومره ډیر مو خبری وکړل؟!

خپل اوری پورته اچوم او په دروغجنه مسکا وایم: هو هغه ځکه چې د کور د حالاتو په اړه مې ورسره خبری کول.
رضوان- اها نو دا خبره ده..؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا ورته وایم: هو توره کې همدا خبره ده.
رضوان په دروغجنه غوسه وايي: بلا او توره کې هیس انسانيڼ نه، دومره لاره ستا لپاره راغلم اخیرم توره کې راته وايي؟!

يغما- ټوکي کوم اصلاً ته د مصر یوسف صحیح شو؟
رضوان خپل څهره مظلومه کړل او ويي ويل: نه هغه د زید لقب دی.
خپل سترګي اړوم او په شیطانه لهجه ورته وایم: ښه ده چي خپل پوهیږې! اوس هم ځان راته کوږ اوږ کوه مه، همدغه قواری باندی د دې شکر اوباسه او صبر وکړه بغیر له کوم شک څخه چې خدای د صابر خلکو مددګار دی.

دا خبره کوم او په خندا کیږم چي رضوان وايي: بلا بلا ته اوس دا بیزو پشان خندا ته یې وګوره.
په داسي حال کي چې د زینو خواته تلم وایم: اوس قهر مه کوه راځه زه خپله درته یو جني پیدا کوم غم مه کوه.

رضوان يواځي په خندا باندی خپل سر ښکته پورته کوی او څه نه وايي، ترور ډیر تینګار وکړو ترڅو رضوان پاتي شي خو هغه و نه منل او کار یي بهانه کړو او د غرمي ډوډی خوړلو وروسته لاړو، د رضوان د تلو وروسته مي حسنات ته فکر شو هغه تراوسه خپل فکرونو کي ډوبه وه کرار ورته وایم:

يغما- حسنات څه شوی؟ ولي دومره په فکرونو او سوچونو کیدی ډوبه يې؟
حسنات کرار وايي: نه پوهیږم لږ مریضه یم د تبي احساس کوم.
خپل لاس د هغې په تندی ایږدم تبه يې نه وه؟ کرار ورته وایم: حسنات تبه خو نلری.

حسنات جواب رانکړو او د کوټي خواته روانه شوه؟! شپه بیا راورسیده او آرمتیا یي زما په وجود کي خپره کړل، خو ډیر د دی آرمتیا څخه تیر شوی نه وه چي بیا همغه خوب ولي دا یو خوب زه پرلپسي توګه باندی وینم؟ زما خوبونه بي تعبیره نه پاتي کیږی همغه خوب وو....

منډی می وهل او چغي می وهل، خو هیچا زما غږ نه آوریدو عمه او نجیب راپسي و د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی څهرې د خوګ او بدنونه جسم یې د انسانانو پشان و، د خولو څخه یې زګ بهیدل او زما پسې منډې وهل، دومره چیغې مې وه چې خوب کې مې احساس کو چې ستونې مې د ډیر چغو له لاسه زخمې شوی، سترګې شوم خو د منډې وهلو څخه ونه دریدم، لځان څخه مې یو څه لرې یو نفر ولیدو چې مخ یې سم نه معلومیدو راته خو مخ یې د لمر پشان ځلیدو..

د هغه کس په لیدو بی اختیاره د هغه خواته ځم او هغه کس ته پنهاه وړم، عمه او نجسب رارسیږی خو د هغه کس په لیدو شاته ځې او تختې سر مې پورته کوم او خپل نجات ورکونکې ته ګورم زید....! هغه کس چې ماته پناه راکړل هغه زید وو؟ غواړم د هغه د غیږ څخه لری شم خو د هغه سترګې د غوسې څخه تکې سرې کیږی او وینه ورنه په بهیدو شې...

د خوب تعبیر ....

زما پیدا کول د سلیم لخوا، د عمه پیدا کیدل، او اخیره کې د زید مینه لیونتوب او جنون سم د خوب پشان مې واقع شول، خدایه خپله رحم وکړه. د رضوان د تلو دری ورځې کیږی، سهار د تل پشان د چای او سبا ناری په خوړلو تیریږی نن د حسنات حال ښه دی خاندی ټوکې کوی.

حسنات- یغما پاسیږه چې د باندی لاړشو یو چکر ووهو بیخې مې زړه تنګ دی.
یغما- سمه ده لږ صبر وکړه خپل ټکری راوخلم.

په تلوار د کوټې خواته ځم چې سترګې مې په ترور لږیږی چې د یو شې دګنډلو په حال کیده کرار ورته وایم: ترور جانې ما او حسنات د باندی ځو اجازه شته؟
خاله په مهربانه مسکا وایې: هو لور جانې لاړشې خو ناوخته نه کړی او زر راشې.
په خوشحالې ورته وایم: په سترګو.

ټکری مې خپل په وینتیانو باندی چې اوس لږ زیات شوی لکه د ماشومانو د وینتیانو په اندازه راکش کوم، او د حسنات سره د کور څخه وځو شکر د هغه ورځې څخه وروسته څو ځله د باندی چکر ته راغلې یو خو هغه ژیر میږی مې ندی لیدلی د باغونو او شنو

(c) ketabton.com: The Digital Library

درختو په لیدو وو دواړه چې د لیوه په غږ د هغه ښایسته سمسور طبعیت څخه مو نظر واخیستو چې د حسنات ویریدلې غږ مې وا وریدو:

حسنات- یغما زغله دا سپې ډیر وحشی او لیونې دی پخدای موږ دواړه یو ګوله کوی.
د حسنات لاس کلک نیسم او وایم: شور مخوره، اول خو سپې ندی او لیوه دی، دویم کرار اوسیږه.

حسنات د ویری څخه رپیده زما حال هم دهغې څخه بهتره نه وو حسنات په همغه لړزانده غږ وویل: دا د خان د زوی سپې دی دا د ندیم سپې دی.
یغما- حسنات درته وایم لیوه دی، لیوه او نادیده.

خاوری دی دده په سر شې خپله کم وو لیوه یې هم پیدا شو، لیوه په لوړ غږرو زموږ خواته رانږدی کیدی او هر ثانیه نږدی وه چې موږ دواړه به هغه غټه خوله او تیره غاښونو و داړی!

حسنات- اوس هر څه چې دی پر موږ یې څه؟ مهم دا ده چې موږ دواړه یې په خوله کې ځایږو.

د حسنات لاس کلک نیسم او خپل سترګې پټه وم! د لیوه د را رسیدو په تمه یم چې د شپیلقې او بیا د یو چا غږ آورم لیوه د غږ کولو څخه خاموشه کیږی او نور مې غږ وا نه وریدو، سترګې مې په نوبت خلاصه وم اول چپه سترګه بیا راسته سترګه د خان د زوی په لیدو چې اوس بوهیږم نوم یې ندیم دی بد احساس پیدا کوم د ندیم په لاس کې د لیوه د غاړی زنځیر وو او دوه سترګې زما مخ ته نیولې وه، د ګناه احساس کوم

د زید غوسه ناکه خو په عین حال مې مظلومانه څهره مې سترګو مخ ته راغله نه پوهیږم ولې خو زید ته مې د وفادای احساس درلود، خپل په ټکری باندی مخ مې پټه وم او وایم: مننه وروره خو بل ځل شاید په وخت ونه رسیږی نو دا سم یې در کنترول کړی.

د حسنات لاس کلک نیسم او د هغه ځای څخه ځم د حسنات غږ بورته کیږی او وایې: یغما مړه دی کړم لږ په کراره توبه خدایه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- ډیری خبری مه کوه که لالا دی خبر شي دا بیعقل مو بیا لیدلي زموږ دواړی پښي قلم ماته وې او نور ولاکه د دباندی مخ لا وویني، فکر دی ونیسه چي د خولې څخه دی خبره ونوځي پوه شوی؟

حسنات د کشک پشان خپل د خولې زنځیر د تړلو تمثیل کوی او وایي: زه بد وکړم چي بیا دی دا غلې تکرار کړم، خو یغما د بیچاره ګې رنګ و الوتي کله چط تا ورته وویل: مننه وروره. هههههه

د حسنات په خبره دواړه خاندو خپل په ښنګل باندی دهغې تښي وهم او په خندا وایم: میړه..!

په ټوکو او خندا ځانونه کورته رسه و، ډوډی وخوړل شوه او کرار کرار شپې خپل د تیاری لمنه خپره کړه د شپې د راتلو څخه ویریدم چي بیا هغه منحوس خوبونه ونه وینم..

***

خوب مي لیدو چي یو سمسور او ښایسته ځای کې یم، ویښتیان مي تر ملا رسیدلي وه د باد په هر څپې مي ویښتیان په نڅا کیدل، کالي مي شین رنګ درلود سم د آسمان د رنګ پشان روانه وم روانه وم نه پوهیږم کوم نادرکه خواته روانه وم؟ هیس سوک زما څخه بغیر نه وه، د سیند په لیدو مي سترګې د خوشحالې څخه ړنا کوی، د سیند خواته روانیږم سیند ته تر رسیدلو مخکې د ترور کورني وینم ټول هلته وه حتا سلیم او نجیب!

ټولو راته په شیطانه او مضر خندا راکتل ناساپه سلیم زما پسي په منډو شو د یو وحشي ځناور پشان زما پسي وو، زه هم په منډو کیږم او سیند اوبو کې ننوځم د سیند اوبه مي تر ستونې رارسیدلي وه او داسي احساس مي کو چي یو سوک د سیند د لاندی څخه ما د اوبو تل ته کش کوی! په سیند کې د ډوبیدو په حال وم چي د زید دردناکه چغې او سلګې مي تر غوږ شول!

مخ مي ګرځه وم او زید په هغه حال کې لیدو باندی مي زړه د درد څخه زره زره کیږی، زید د رضوان په لاسونو کې و او کوښښ یې کوی ترڅو خپل ځان د رضوان د غیږ څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جلا کړی، داسې لکه چې يو زنداني د فولادی زنځيرونو د ماتولو کوښښ کوی خو د هغه ټول هسې بې فايده وه. رضوان همغسې کلک زيد نيولې و او مخ يې د اوښکو د ځاځکو څخه ډک و، زيد نه ژړل خو داسې چغې وهل چې د هر انسان زړه يې په درد راوړو..

زيد- يغمـــا مه ځـــــه....(دا اخری لفظ و چې وا مې وريدی د يو چا په د لاس په ښوره ولو په ويری باندی د خوب څخه پاسيږم، خاله او حسنات په تشويش راګوری او وايې: لورجانې ښه يې؟ بد خوب دی ليدو؟

د خبرو توان مې نه درلود يواځې د سر پو ښوره ولو د هغوی جواب ورکوم، نه پو هيږم بيا څه مې په انتظار کيدی چې دا يو هفته پرلپسې دا خوب وينم؟
خاله- د سهار مونځ پر قضا کيدو دی هله لوری پاسيږه خدای دی ياد کړه چې هغه دی هم ياد کړی.

د خاله خبری مې ذهن کې ګرځې" خدای ياد کړه چې هغه دی هم ياد کړی! د لږ کيناستلو وروسته پاسيږم اودس او مونځ مې کوم او بيرته له سره ويديږم، سهار د حسنات او خاله په غږونو له خوبه راپاسيږم.

حسنات- موری که لاړه نشم پخدای زړه مې پړق چوی.
خاله- وه جنۍ په کراره اوس يغما راويښه وی بيچاره ګې ټوله شپه بد خوبونه ليدل او چغې وهل.
حسنات- موری څه کيږی خير دی لالا ته مې ووايه.

پاسيږم او خپل ځای ټوله وم د حويلې خواته روانيږم
خاله- ضرورت نشته لالا دی خپله زر کارونه لری نور هسې يې ولې په تکليف کوی!؟
په لوړ غږ وايم: حسنات څه شوی؟
حسنات زما په ليدو په خوشحالې زما خواته راځې او وايې: وريندارې خير دی ته ورته ووايه.؟
يغما- حسنات وايې او کنه؟ څه خبره ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- د خاله د زوی واده مې په شهر کيدی خو ادی مې اجازه نه راکوی لاړشم.
يغما- کله دی؟
حسنات- همدغه دری ورځې وروسته.
يغما- خاله جاني پرېږده لاړه شي ساعت يې تيرېږی.
خاله- لوری لاره لرې ده، د چا سره لاړشي؟ زيد زوی هم کار لری.
د دی څخه مخکې چې زه کوم جواب ورکړم حسنات وايې: موری ته راکړه موبايل دې زه خپله د لالا سره خبری کوم.

خاله موبايل د حسنات خواته نيسې او وايې: واخله شله جنۍ.

حسنات د ماشومانو پشان ذوق کوی او د زيد نمبر ته زنګ وهې، د څو ثانيو وروسته زيد جواب ورکوی، حسنات د موبايل لوډسپيکر وهې او وايې: سلام لالا جانه ښه يې؟
زيد- عليک سلام خورمې شکر خپله ښه يې مور جانه او يغما ښه دی؟

د زيد د غږ په آوريدو داسې د ديغت احساس کوم لکه چې په کلونو کلونو مې چې غږ ورڅخه نه ويې آوريدلې!

حسنات- هو لالا ټول ښه دی صدا غږ آوری او سلام درته کوی، ربښتيا لالا جانه کله راځې لخيره؟
زيد خپل غږ صاف کوی او وايې: نه پوهيږم! ولې کوم ستونزه راپيښه شوی؟
حسنات- دری ورځې وروسته د خاله د زوی واده مې دی شهر کې(حسنات خاموشه کيږی چې زيد په خندا وايې: هو خبر يم عابد راته زنګ وهلې و راځم هر څه ته چې اړتيا لری ماته وليکه راواستوه ترڅو ځان سره يې درته راوړم.

حسنات په بيحده خوشحالې په تلوار وايې: لالا يواځې تاسو راشې نور هر شئ پوره دی، ربښتيا وريندارې کالې نلری، که يو جوړه کالې خپل په خوښه ورته راوړی نو ډير به ښه شې.(خاوری دی به سر شه حسنات ما ولې به دی مينځ کې راکشه ويې؟)
زيد- سمه ده دوه ورځې وروسته راځم.

حسنات- پخير راشې لالا نور دی نو وخت نه نيسم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- خدای پامان.

ورځ په خوشحالۍ او د حسنات په ټوکو او خبرو تیره شوه بیچاره ګۍ بیحده خوشحاله وه، هې ویل یې ډیر وخت کیږی خاله دوی مې ندی لیدلې خپل د خاله د لورګانو سره یې د مجلسونو خبری کولې ناساپه یې وویل: پوهیږی یغما، هلته د واده وروسته یو بله شپه هم خلک د ناوی په کور کې شپه تیره ویې، دومره خلک راځې چې مه وایه..

ټول ورځ حسنات د واده ته ځو واده ته ځو په ویلو د ماشومانو پشان زما ورځ هم خوشحاله تیره کړه، شپه بیا هم خپل د منحوس بد خوبونو سره تیره شوه کرار کرار د زید د راتلو وخت رانږدی کیدو او زما زړه خپل په ځای کې کرار نه درلود، د هغه خبری څخه چې ویریدم همغه مې په سر راغلې وه.

حسنات- پاسیږه یغما د کور کارونه ژر سره خلاص کړو چې څلور بجې باید شهر کې و اوسیږو.
خپل په لاسونو خپل سترګې مښلم او په دورغجنه غوسه وایم: افففف حسنات لیونې دی کړم داسې خوشحاله یې لکه چې ستا واده ویې؟
حسنات په خندا وایې: انشاءالله هغه به هم لخیره ووینې.

د کور کارونه مو په تلوار خلاص کړل او د زید راتلو ته په تمه کیناستلو چې حسنات وویل: وګوره یغما ساعت دری بجې شو خو تراوسه مې لالا ندی راغلې، کوم شئ نه ویې شوی..؟
یغما- لیونې خدای دی نکوی لږ صبر ولره.

حسنات خپل سر ښکته او پورته کړو او خپل په فکرونو کې ډوبه شوه، نیم ساعت نور هم تیر شو خو د زید څخه هیس خبر رانغې کرار کرار په تشویش کیدم ورته او غوښتل مې د خاله څخه پوښتنه وکړم چې د حسنات غږ راغې: وریندارې راشه چې لالا مې راغې.

اه ټول بدن مې د بید د ونې پشان لړزیده! زړه مې بیا د نورمال حالت څخه ووت! ګامونه مې کرار شول ټکری مې په سر سم کړو او په کراره قدمو د حویلې خواته روانه شوم.!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد مې وليدې خپل بت پرست مې وليدې، څومره بدلون يې کړی وو! د ګيرۍ سره څومره زړه راښکونکې او جذاب شوی و! ويښتيان يې زيات شوی وه او يو څه خپل د پخوا حالت پشان شوی وه، بيحدت زيات خلطې په لاسونو کې وه خپل په زړه کې وايم: خاوری دی په سر شه حسنات هغه خلطې خو يې د لاسونو څخه واخله! په غټو قدمو د زيد خواته چې د حسنات څنګ ته ولاړ دې ورځم او وايم:

يغما- سلام پخير راغلې.
زيد د حسنات څخه مخ راړوی او کرار وايې: عليک سلام خير يوسې.
نږدی کيږم ورته او د لاسونو څخه يې خلطې راخلم او وايم: حسنات ورځه چای کيږده.
حسنات- سمده اوس يې ايږدم.

خلطې په لاس د کور خواته راونيږم زيد هم په ارام ګامو راپسي و، کوټې ته داخل کيږو او هغه په يو نالې کينې چې زه کرار ورڅخه پوښتنه کوم: کور کې خيرت و؟ ټول ښه وه؟
زيد خپل ستونې صاف کوی او وايې: شکر ټول ښه وه.

و مخ ته يې ځير کيږم د کوک نښان يې په تندی پاتې و، زړه مې غوښتو خپل په لاس د تندی هغه برخه يې لمس کړم خو کلک زنځير مې په لاسونو کې اچول شوی و په نوم د مذهب، حيا، غرور، د هغه سر ته اشاره کوم او وايم: د سر حالت دی سنګه دی؟

زيد په غټه مسکا جواب راکوی: ښه دی.

حسنات چای راوړی او په ذوق او شوق باندی د پلاستيک خلطو خواته ځې، زه زيد ته په يو پياله کې چای اچوم چې هغه کرار وايې: يغما!

دا زما نوم څومره ښايسته غږ کوی؟ داسې چې زه لا خپل په نوم مينه شوم! کرار ورته وايم: ها؟

هغه هيس جواب رانکړو داسې لکه چې ګونګې شو او خپل الفاظ يې وخوړل، حسنات غږ پورته کيږی او وايې: لالا کومه دی د وريندارۍ کالې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید و دوه پلاسټیکو ته چې یو د بل څنګ کې وه اشاره کوی او وایې: په شین پلاسیټک کې د یغما او هغه بل کې ستا کالې دی.

د حسنات خوله د خندا څخه خلاصیږی او اول زما کالي د پلاستیک څخه راباسي، حیرانه شوم د زید د انتخاب څخه

اوږد لیمویې رنګه کالي چې اوږد والی زما د پښو د بنده پوري وه لستوڼې هم ښایسته دیزان درلوده نیمه او خلاص وه لستوڼي او یخن باندی، په غمویو ظریفه دیزان داره جوړ شوي وه، خپلو کالو په کتلو ډوبه شوي وم چې د حسنات هیجانه غږ پورته شو: واووو څومره انتیک دي وریندارى ته به د مجلس سپوږمی شي.

په شیطاني لهجه ورته وایم: بخیلی مکوه خپل کالي دي وګوره څنګه دي!

زید موږ دواړو ته په نرمه خندا راکتل حسنات خپلي سترګي په ناز باندی تاوه وي او خپل خلطه خلاصه وی! اوو یو د بل نه ښکلی دی حسنات کالي ډیر ظریفه انجونو پشان وه!
شنه رنګه پنجابی وه لمنه باندی غمي کارول شوی وه لستوڼط هم ساده وه خوو ډیر ښکلی ساده جوره وه!

یغما- و ګوره زما د کالو څخه ستا کالي ښکلی دي شیشکی !

زما او د حسنات د خندا غږ پورته کیږی او په نور خلطو باندی مصروفه کیږو هغه کي هم ښایسته چپلي د کالو د رنګ سیټ جوړه وه، حسنات په خوشحالی او خندا چې بیحده شوق پکي و زید ته وایي: لاسونه دی په درد نشي ورور جانه په زحمت شوی.
زید په مسکا ورته وایي: څه زحمت دنده مې وه، ورځي ځانونه تیار کړي چې ناوخته کیږي!

حسنات خپل په لاس خپل تندی وهي او په خندا وایي: هوو پخدای ربنتیا وایی یغما هله

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورته شه ځانونه تیار کړو !
یغما- سمده ته دي خپل کالي واخله کوټې ته لاړه شه.
مخکې لدې چې حسنات کوټې ته لاړه شي زید ورته وویل: حسنات اول زما کالی، واسکټ دستمال راوړه،بیا دي خپل کار وکړه.

حسنات په سترګو وایي او خپل د کالو خلطه اخلي او په منده د کوټي څخه وځي چې زید په کراره ماته وایي: خوښ دي شول؟
یغما- هو ضرورت نه وه! هسې چټی ځان دومره په زحمت کړی.

یو غړو چای څکي! او د دی څخه مخې چې ماته کوم جواب راکړی حسنات د زید کالي راوړی او کوټې ته راځې، او زید یواځې کرار وایي: زحمت نه رحمت دی.

د زید په جواب یواځې سر می لاندي پورته کوم او د ځای څخه می پورته کیږم او وایم: سمده که کوم څه ته دي اړتیا شوه ماته غږ وکړه!
زید- په سترګو.

د هغه پدی خبره د ډیر حیرت څخه مې سترګې خلاصې پاتې شوه! یعنی دا اوس زید وویل په سترګو؟! یو څو ثاني مي په خلاص سترګو د حیرت څخه وروکتل خو زر مې ځان راټول کړو او دروازی خواته لاړم چې زید راپسې غږ کړو: یغما ډیر آرایش او فیشن ونکړي.

د زید خبره په غوږ نه نیسم او د کوټې څخه وځم، حسنات آرایش باندی مصروفه وه! آرامه ورته وایم: حسنات ما خوو آرایش ندی زده اوس څنګه وکړم؟!
حسنات- وی د وریندارہ څخه مي صدقه شم دومره ساده ده خپله درته ارایش کوم داسې آرایش درته وکړم چې ټولو خلکو خوله درته وازه پاتې شي!

په خندا ورته وایم: بیشکه بیشکه اوس مې په درد وخوړلی!
حسنات- ښه سمده ډیری خبري مه کوه ته دط کالي په ځان که زما فیشن خلاص کیږي بیا ستا نوبت..

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمده وایم او اول مې مخ او لاسونه مینځم په تیزه حمام ته ځم مخ لاسونه صابون باندی مینځم! روی پاک راغلم مخ لاسونه وچ کوم کوټې خواته ځم ! حسنات هم خپل آرایش خلاص کړي وه کالي می په ځان کوم کالي مې ځان که داسي جوړ وه لکه چې زما په ځان ګنډلي شوي وي مخ حسنات خواته کوم او ورته وایم:

یغما- حسنات ته وګوره څنګه ښکاري!
حسنات مخ زما خواته را ګرځه ویې او سترګې زما پر کالوی بندی پاتی کیږی او حیرانه غږ باندی وایې: خاوري دي په سر شه یغمااا بیخی لکه شهزادګی غوندي شوي وظالمی..

محترمانه تعظیم ورته کوم او په مسخره لهجه ورته وایم: مهرباني کوي زما اغلې خپله هم ډیر ښایسته تشریف لري دلته .

حسنات هم زما په شان خاندی او په ریشخندی لهجه وایې: راځه کینه دلته موږ باندی شپه شوه.

مخامخ ورته کینم او حسنات په ځیر،ځیر زما مخ ته راګوری، داسې لکه چې غواړی کوم نقاشې او رسمای ډیزان کړي روسته له لږ ځند څخه آرامه او زړه نا زړه وایې: یغما وریځې دي ډیر ښکلی دی لکه کمان که لږ جوړ یې کړی بغیر د کوم مبالغې څخه ښایست والي دي سل برابر کوي! که ستونزه نلري درته جور یې کړم وریځې دي؟

په کلکه ورته وایم: نه ضرورت نشته !
حسنات- خیر دی د لالا جان په خاطر اجازه راکړه.
بد بد خواته یی ګورم او په کلکه ورته وایم: لیونی دومره خبره باندی سوک د ورور خاطر او نوم مخته مخته کوي؟
حسنات مظلومه راته ګوري او وایې: اوس اجازه راکوي کنه؟
یغما- سمده آرمان دي په زړه پاتی نشي غوا.

حسنات د خندا څخه په ډکه خوله زما د وریځو په جوړه ولو لګیا کیږی،10 دقیقی تیری شوی خو تراوسه حسنات لګیا وه اخیر په بې حوصله لهجه ورته وایم: اوففف څه کوي دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دری ساعت؟ خو زړه دی راتنګ کړو(غوښتل می هینداره راواخلم چې حسنات اجازه رانکړه او ویې ویل: آغلي محترمی لطف کوم صبر ولري هروخت مو آرایش خلاص شي بیا خپل ځان وګوری.

بی حوصله انداز باندی جواب ورکوم:وه انجلۍ تا څومره خبري زده دي پخدای.

حسنات جواب نه راکوی او خپل په کار بوخته کیږی، آرایش 20 دقیقی وخت ونیوه چې زما د اعتراض غږ مې پورته شو: افففف حسنات بس ده نور ستړي شوم!
حسنات په خندا وایې: دغه دې خلاصه شو د سپوږمې پشان شوي.
په مغروره انداز ورته وایم: اول نه همداسی ښایسته وم.

حسنات په خندا وایې: دا ستا دومره باور په ځان زه مړه کړي یم!
هینداره راخلم او مخ ته می نیسم مخامخ نفر ته حیرانه شوم(یعنی خپل ځان ته)
کمانی وریځې،جوری شوي سترګي تور خط باندی ، سور رنګ شونډی، ګلابي غومبري...څومره می توپیر کړي؟! بلکل ناوی په رقم شوي یم!

یغما- حسنات آرایش ډیر ندی؟ لږ به یي پاک کړم؟
حسنات خپل سترګي لکه بداخلاقو ښځو پشان را تاوي کړي او په غوسه یې وویل: غلی شه کوژدنه یی باید مجردو انجونو نه توپیر ولري.
مظلومانه ورته ګورم او وایم: خیر ده

حسنات- نه ...نه .. دا پریږده اوس درته وینتان جوره وم
یغما- څنګه یی جوړه ویچ؟ خوو ساده سم دی.؟!

حسنات داسې بد بد راوکتل چې پوه شوم باید خوله مې بنده کړم، حسنات اوتو ماشین ساکټ که ورکوی! او زما د ویښتیانو په کتلو لګیا کیږی زما ویښتیان یې ښکته پورته کړل او ویې ویل: یغما څومره ښه نرم ویښتان لري ډیر زر زر لویږي؟

د حسنات په خبره زه هم خپل ویښتیانو ته ګورم رښتیا وایې په یوه نیمه میاشت کی زما ویښتان ډیر اوږده شوی وه اول ورځ دلته راغلي وم لږ وه! په کراره ورته وایم: حسنات

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیونی دی کړم کار دی زر خلاص که، سترګي دي هم داسي چپي چپي مه راته کوه، هسې سترګې دی بیا همداسی پاتیږي ولاکه دی بیا څوک درسره واده وکړي!

زما په خبره حسنات په لوړ غږ خاندی او وایې: ولی غوسه کیږي بداخلاقي په سترګو نور درته چپ چپ نه ګورم ته خوشحاله.

اوتو راخلی او زما د وینتانو سرونه راته قاط کوي،" زما په نظر ورته تونې کول وایې ههههه پیر صیب مو دومره تکړه دی" وینتانو کار می زر خلاصیږي اسپری هم وربانډي وهي څکه زر خراب نشي، د کار خلاصیدو وروسته حسنات وایې: اوس پورته شه کار دی خلاص شوو

وینتان می هینداره کی ګورم ربنتیا هم ښایسته شوي وه، اوږده غاړه می زیاته ښکاره کیده په خوشحالې ورته وایم: مننه کوم ګراني په زحمت شوي.
حسنات په خندا وایې: مقصد نظره نشي ..
په خندا ورته وایم: دومره هم نه ! ربنتیا ترور نشته! چیرته تللی؟
حسنات- صبر وکړه راځي د ګاوندي کورته تللی، ربنتیا کاشکی می درته د پوزه میخک اخستی واي دا تور تار داسي بد ښکاري ټول فیشن یې درته خراب کړي!

پورته کیږم د الماری څخه هغه قوطعی راخلم چې رضوان راته راوړي وه او حسنات ته وایم: واخله دا می پوزه ته کړه.(حسنات قوطعی زما د لاس څخه اخلي او وایې: دا دی د کومه ځای کړل څرمخکی ؟
یغما- غلی شه ډیری خبري مه کوه! کار دی وکړه!
حسنات په خندا وایې: ښه صایب.

حسنات تور تار د پوزی څخه می لري کوي او د سرو زرو طلا حلقه راته اچوي او وایې: اوس بیخی پوره شوی.
ورته خاندم ښایسته تکری وینتانو باندي حلقه رقمه جوړه وم او وایم: اوس ستا نوبت شو.

اوتو راخلم خپل وینتان پشان ورته قاط کوم، تراوسه نیمایي کړي می نه وه چې د زید غږ پورته شوو: یغمااااا وه یغمااااا

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- ها؟؟صبر وکړه درغلم(حسنات ته مخ کوم او وایم: حسنات نور ته اوتو کړه ځم ګورم لالا دی څه وايي!

حسنات دسکول ته لاس کوی او عطر راباسي او ماته په نیولې وايې: راشه عطر ووهه

پوهیږم مخالفت ورسره وکړم آخر هم په زوره راته عطر وهي نو مخالفت می ونکړو او عطر می ووهل، چې د زید غږ بیا راغلو: یغماااا
یغما- دغه دی درغلم ځومره ورخطا یی وی..
حسنات ته مخ کوم او ورته وایم: دا ورور دی ستا پشان ضدی دی.
حسنات- یغما نوره ورځه چې زما مغزه دي وخوړله شاید بیچاره درسره کار لري توبه!

یغما- مرګ توبه! څنګه خپل د ورور شکایت درباندي بد ولږیده غوا.
حسنات ژبه راباسي او آرامه خاندي په تیز قدمو باندی د ناستی کوټې ته ځم پاک یاد څخه می وځی حسنات زه رنګمالی کړي یم! (یعنی آرایش راته کړي.)

کوټې ته داخله شوم او دوه توري سترګې د حیرت څخه هک حیراني راته پاتی ویې، د زید په حیران نظر تازه مې خپل سر او شکلک ته فکر شو،ای خاور دي په سر شه، خدای می مړه کړي، الهي تباه شم اوس حتما وایی ماته ځان ښایي داسي کار کوي! ځانته مې زړه کې ښیراوی کول چې د زید په سم کتلو مې ټول فکرونه له سره والوتل!

سپین کالي په ځان وه،تور واسکټ، تور دستمال. وطني کالي وه اوسی ویښتان هم ډیر شوي وه، د زید د کتلو څخه مې په سل زحمت سترګې واخیستل او خپل ټکری مې پر ویښتیانو جوړه کړو او کرار مې وویل: کوم څه دي پکار وه !

زید په همغه حیران نظر راګوری او خپل سر د نه پشان ښوره ویې، څو دقې همداسې هک حیران راګوری، د څو دقو وروسته د هغه حیران حالت څخه راوځې او آرامه خپل لځایه پورته کیږي زما خوا ته راځي له حیاء څخه می غومبري ګلابي رنګ څخه سره رنګه ته بدل کیږي

زید- یغما سترګي دي راپورته کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په شرم چې نیوهېږم د کوم ځای څخه ماته راغی سترګي مي کرار ور پورته کوم چې
زيد وايي: درته ويلي مي نه وه آرايش مكوه هومممممم !
يغما- پخدای حسنات راته شله شوه قسم درته کوم ما آرايش کول زده ندی !

زيد را نیږدي کيږي او لاس زما د ويښتانو خواته اوږد کوي چې زه ورڅخه لري کيږم او
وايم: مکوه
زيد- د چا په اجازه دی خپل وریځي جوری کړي؟

اوس څه ورته ووايم؟ يواځني جواب مې چې ذهن ت راغلو ورته مې وويل: حسنات
وکړل..!
زيد په کلکه لهجه وايي: تا ژبه نه درلوده ورته ويلې به دي وه نی جوړه وم ؟ زما بدبخت
مخته خو دی دری متره ژبه ده!(غلی شوم ځمکی ته می کتل، چې هغه کرار وويل: فکر
می نکوه هغه حلقه چې ما درکړي وی په پوزه کړي!
يغما- ښه ده چې پوهيږي! نور څه می نه درلود يوازي مجبوری څخه مي په پوزه کړی.

زيد- ډير ښه اوس به يو بل شي هم د مجبوريت څخه غاړی ته کوی آغلي يغما..!
زيد خپل د خبری سره سم خپل لاس و جيب ته وړی او يو زنځير راباسي او زما د سترګو
خوا ته نيسي د سپوږمي چاپ پري و يا بل ډول ووايم ځوارلسمه سپوږمي وه !د سپينو
زرو غاړه کي وه! په حيرانه لهجه ورته وای:

يغما- دا د څه لپاره؟
زيد- دا د دي لپاره چي ته يه غاړه کړي!
يغما- چا ويلي زه دا په غاړه کوم؟
زيد- ما !
يغما- هغه وخت ته سوک و اوسيږی ښاغليه؟!
زيد کرار خاندی او وايي: اينجانب زيد د خايستو مي خاوند (يغما خاوند)

ټول وجود مي د يو خاص احساس نه ډک شو يا که دروغ ونه وايم له غروره ډک شو،
کرار ورته وایم: زيد مننديه به دی و اوسيږم چې خپل خيالات او فکرونه په ژبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رانوړي!

زيد زما لاس نيسي او تاو کوي مې او وايې: زه خيال نه وينم، خيال جوړه وم اوس هم ارامه ودرېږه!
يغما- په هوش يي څه کوي؟ که ترور يا حسنات راشي !
زيد- رادي شي نو پردي خو نه يي کوژدنه مي يې! يا نااا ښځه مي يې...!

پوهيدم داخبري زما د غوسه کولو لپاره کوي ! وينښتان يي راته واړول، او غاړه کي راته ورو په غاړه کي کړه! مړوندږ يي راته ونيوه او تاوه کړم، حيرانه ورته مخامخ ولاړه وم چې زيد په خوشحالۍ وويل: دا ده اوس پوره شوي زما سپوږمي.
وشرميدم او سر مي ښکته کړو او په کرار غږ مي وويل: دا خبري ماته نه دي جوړي شوې که نور په خوله رانوړي ښه به وي.

د زيد غږ بدل شو او د هغه څو شيبو مخکې آرامتيا پکي نه معلوميده کله چې ويې ويل:سومره زما خبرو ته په بې ارزښت نظر ګورى يغما! پوهيږي دا خبري له کوم ځايه کيږى؟(خپل يخن يي لږ خوشي کړو او خپل زړه ته يي اشاره وکړه او ويې ويل: له دي ځايه پوهيږي يو ورځ همدا کس چې ستا پر وړاندي ولاړ دي هو همدا زه بدبخته دا د عشق او عاشقي خبرو باندى مې ريشخند او توکې وهل،يو ورځ ما هم دا خبرو ته دروغ ويل خو ستا خبرى راته د مرګ حکم لرى،

کله چې ته زما خبرو ته دومره بي ارزښته ګوري... انصاف ندى په هيس مذهب کي انصاف ندى !!

د زيد هر خبرى زما روح راته ټيي کول زيد حالت خراب وو خو زه هغه کس نه وم چې وضعيت يې ورته ښه کړم، په ډېر زيار او خپل د زړه او احساس خلاف مې ورته وويل: ښه پوهيږي خوو،بيا هم ماشومانو غوندي چلند کوې! ښه پوهيږې! چې زموږ اړيکه لکه ورځ او شپې پشان ده حتي په افسانو او قيصو کې لا دا دواړه يو بل سره ندى جوړ شوى، ښه به دا وي، همغه زيد شي کوم چي دا خبري په ملنډو او توکو نيسي.

زيد په درد وخندل د هغه پدى دردناکه خندا مې که ووايم زړه ټوټي ټوټي شو نو اغراق به

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې نه ويې کړی، خوو چاره مې نلرله نمي شو کولي زيد ځان سره عادت کړم کله چې پوهيږم زما منزل چيرته خلاصيږی ...!

زيد- خايستو مې د دي زيد او هغه زيد کې ځمکه او اسمان توپير دي ولي نپوهيږی!؟ ولي ړنده شوي يې؟ هغه زيد مغروره و وفادار نه و ازاد و عاشق نه و بت پرست نه و په اسمانونو کې ګرځيدی.خو دا زيد خپل ټول غرور ستا د پښو لاندي کړی وفادار دي هغه بت ته چې پوهيږي ډير سرکش دې،بندی شوي دی په هغو سترګو کې چې لا ګوري هم نه ورته دا زيد مبين دي د جنون ترحد پوري تر عبادت پوري لړ. څه ډير مجنون له اصلي مجنون څخه دی.

مجنون د مينې په لاره کې خپل هيس څه له لاسه ورنکړل پرته له خپل د غرور څخه خو زه څه؟ما د غرو علاوه خپل جلال مي هم له لاسه ورکړو هغه زيد چې ټولو د هغه پر وړاندي ګونډی وهلې او زاري ګاني ورته کولي نن خپله خپله د يو ډبرو د زړه والا مخکې په ګونډو دی او په زاري ورته کوی، بغير له شکه چې مينه مي د زم زم د اوبو غوندي پاکه ده.....

دا زيد بت پرست دی سپوږمي مې بت پرست! او دا زيد د ځمکي په اخری ترينه نقطې کي قرار لري!!ګمان مي هم نکوی چې يوه ورځ به داسي راشي چې زه دی د چا په مقابل کي داسي ماتيږم...!

د زيد په خبرو مې بيا دا لعنتي اوښکي د سترګو څخه په بهيدو شول، سومره تقدير ميله ما پورورې دی دا ځل يي سخته لوبه په لار اچولي خو قسم خورم په هغه ذات چې عبادت يې کوم دا ځل اجازه نه ورکوم زما بد قسمتي دي د زيد ژوند خراب کړي ډوبيږم خو نپريږدم زيد هغه سمندر کي ډوب شي کوم کي چي زه ډوبه شوم.. موږ هغه حالت کې و چې د حسنات غږ راغې:

حسنات- يغما په خداي ناوخته شو راشه دا چپلکې دي په پښو کړه(حسنات کوټې ته د داخليدلو سره سم سترګې پرما او زيد ولګيدي او په خوشحالې وويل: ماشالله سومره ښکلي جوړه بيخي يو بل ته جوړ شوي ياستي.لالا ته راکړه تيلفون دي يو عکس خو مو واخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حسنات پدی خبره په خوله مې ورته هیس ونه ویل خو په سترګو مې چې څه کنځلي وې
حسنات ته مي وکړل خوو هغه کله پوهیده د سترګو په کنځلو! او خبره یي منله؟ نااا هغه
ډیره سپین سترګي له دي خبرو څخه وه.
د حسنات په خبره د په خوله مسکا یي خپره شوه او ویې ویل: دا ده واخله
حسنات تیلفون واخیست او ماته وویل: وریندار ته هم دا چپلکې واغونده چي د قد توپیر مو
کم شي..

مرګ دی کم شي لیوني په زړه کې مې حسنات ته ښه کنځلو وکړل خو کرار مې
وویل:حسنات جاني خوګي نګوري واده ته ناوخته ده واده به تیر شي درنه
زید چي خپله موسکا د پټ کولو کوښښ کو ویې ویل: نا هیس ناوخته نده لس دقو کي مو
رسوم نور وایه؟!
حسنات په خندا وویل:افرین لالا

په زړه کې مې حسنات ته وویل:مرګ افرین
حسنات- هله نو وریندار ..!

په غوسه مي خپل لمن راټوله کړه غوختل مي تیته شم ترڅو چپلې په پښو کړم چې زید
پرینخودم خپله په ګونډو شو چې ما په تلوار وویل: زید څه کوي بده ده.
زید- حسنات ته وایه خور مي بده ده زما کار؟ هومم؟
حسنات- نا لالا ډیر ښه ده.

او ورو یي وخندل سومره دا خنده رویه شوي؟ ځان سره په زړه کې وایم: حسنات ادم
فروشي خاینې تاسره به وروسته زه ګورم په ملنډو بیا د هغه خبره ځان سره تکرار که وم:
نا لالا ډیر ښه ده.زید زما د چپلکو بندو تړلو کي بوخت و او ما مي خپل لمن پورته نیولي
وه د مو بایل د کمری ترق او تروق شروع شو چي د حسنات له واه واه سره یوځاي و !

په غوسه مي وویل: حسنات نګوري څه کوي لږ صبر خو وکړه ولې عکس اخلې؟
زید خاندي او پورته کیږي او وایې: دا ده خلاص شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له شرم نه لبلبو غوندي تکه سره شوي وم!!! زید زما خوا ته ودرید او بیا هم دي کمري ترق تروق د اکس اخیستو پورته شو چې ما به غوسه وویل: اه ..بس دي نو فقط چې مودلینګ وي؟!

زید زما له ملا یې لاس تیر کړو او زه یې د ځان خوا ته کش کړم او ورو او په بنکلي انداز یې وویل:ژوند مي پرېږده خپل کار وکړي فکر نکوم داسي شایسته شبیه مي بیا په لاس راشي.

لاسونه مي د زید د ډیر نږدی والي څخه یخ کیږي او خوله مي بنده شوه، چې حسنات وویل: وریندار د لالا لاس مي ونیسه بیخي لکه بت ولاړه یي!
د حسنات پشان په ریشخند وایم: وریندار دي لالا لاس مي ونیسه بیخي لکه بت ولاړه یي!
ستا لالا دی که زما هوم؟ راشه خپله دي لاس ورنه ونیسه!

د زید او حسنات د خندا غږ لوړ شو.زید زما یو لاس نیسي او بل لاس مي خپل د ځان نه تاو کوی معترضانه داسي چي فقط خپله یي واوري وایم: زید مکوه خپله پوهیږي نامحرم یي او پدی هم پوهیږي چې زه سومره پدی خبرو کې حساسه یم هیله کوم د حد څخه دی مه تیریږه.

زید ما غوندي کرار وایې:

گفتی نظر خطاست،تو دل میبری روا است؟!
خودکرده جرم و خلق گنه کار میکنی.؟!

زید- ته په دی خبرو هم پوهیږی؟ خپله ګناه دي ده! ما څو ځله درته وویل چې راځه حلاله نکاح وکړو، څه هم که زمونږ نکاح زما لپاره په یو مقدس ځاي کي ترل شوی(او اشاره یي خپل زړه ته وکړو او ویې ویل: هیس سوک مانه بغیر حتي حق نلري درته وګوري ته فقط زما لپاره یي حتي که د ایمان په قیمت مي هم ختم شي!!

او پدی خبری هم پوهه شه زه داسي سړی نه یم چي په حرامو او حلال پوه نشم په ژوند کي مي پرته له تا هیچا ته ندي کتلي او ته په دي ښه پوهیږی له مانه..

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيد پدی خبره يو تصوير می د سترګو مخ ته راغلو، کله چي مريم کليزه کي خپل لاس زيد ته اوږد کړو او زيد د هغې لاس رد کړو او زما د طعني په جواب کي چي ومط ويل ورته: ښه بيا سرقم مبارکي ورکوي هممم!؟ ياد مي شو!!! د ځيني خلکو لاس نبايد ومنل شي .. زيد راته ويلي وه: غلطي مکوه ځان له هغي سره مه پرتله کوه زما زړه مي غيږ مي لاسونه مي او هر څه چي جسم او روح پوري مي اړه لري يواځي يو کس پوري اړه لري چي هغه کس په هيس حال کې مريم نده! نو هغه کس زه وم؟!!!!

لا د دی خبری په حيرت کې وم چې د حسنات غږ پورته شو:افرين همداسي ...
يغما- مرګ افرين بس دي نوو.

بعد له څو عکس اخيستلو لاسونه مي د زيد د څخه جلا کړل او دروازي خوا ته لاړم چې ترور سره مخ شوم زما په ليدو ترور وويل: ماشالله نظره نشي لوري صبر وکړی زه درته اسپيلني راوړم او تاسو ته يې لوګي کړم.

ترور لاړه او اسپيلني راوړه تولو ته دود کړو او ويې ويل: خداي مو وساته بچيانو،،ماشالله دري واړه ډير ښايسته شوي ياستي.
حسنات په موسکا زيد ته وکتل او ويې ويل: ځو لالا؟!
زيد خپل دستمال سم کړ او ورو يي ويل: سمده راځي خوو غټ تيکري په سر کړی!

او د دي خبري په ويلو سره د دروازي خوا ته لاړو ما او حسنات د زيد په خبر غټ تيکري په سر کړل او ترور سره د دروازي خوا ته لاړو زيد دروازي ته تکيه کړي وه او اسمان ته يي کتل زمونږ په ليدو جيګ شو او موټر خوا ته ولاړه، زيد پسي مونږ هم ولاړو زيد شاته دروازه د موټر مونږ ته خلاصه کړه او ويې ويل:

زيد- مور جاني تاسي مخکي کيني پريږدی دا دواړی شاته ارامې کيني ...
ترور په خندا وويل: سمده زويه !!!

موټر حرکت وکړ او خاموشي په موټر کي خپره شوه د سندري غږ د موټر دننه خاموشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

له منځه یوړه سندره د احمد ظاهر په غږ وه چې ټول یې د ځان سره غرق کړو په سندره کې:

امشب از باده خرابم کن وبگذار بمیرم
غرق دریایي شرابم کن و بگذار بمیرم

وخت نا وخت زید سره سترګو په سترګو کیدلم د موټر په هینداره کې او زید داسې ښکاریدو لکه چې دا د سندره یې خپل د زړه خبری وی او ماته یې د سندری په ډول کوی او خپل سترګو نه په ډیر مهارت کار اخلي، تقریبا وروسته له 40دقو منزل ته ورسیدو، پدی 40 دقو کې بغیر له سندری څخه موږ نور هیس خبري و نکړل موټر ودریدو زید ښکته شو او یو چاته یې زنګ ووهه.

روسته له څو شیبو یو ځوان په ظاهر کې د 25 کالو معلومیدو راووت د زید په لیدو یې خوشحالي څرګنده کړه!! او روغبړ یې وکړو.

حسنات- یغما دا مي ترور زوي دي عدنان!
یغما- خا د همدي واده ده؟!
حسنات- نا !!دا یي دویم ورور دي
یغما- خا خا ډیره ښه ده !!

لګ څنډ وروسته زید راغي او د موټر دروازه یې ترور ته خلاصه کړه زه و حسنات هم ښکته شو زید مونږ نه مخکي و !

زید- حسنات دیخوا لاري څخه لاړ شي...
حسنات- سمده لالا جان.

ترور زمونږ نه مخکي دننه شوه او بیا زه و حسنات کور ته دننه شو، عجیبه ګنه ګونه وه کور کي رنګارنګ خلک ول د کور په کتلو بوخته وم ډیر وخت شوي و واده ته نه وم تللي چې د یو چا غږ را غې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ واه واه بعد له سومره وخت دي ګورم خور جانې

سترګې مې دي کور له کتلو لرې کړې او يو نسبتا ځواني ښځې باندې مې سترګې ولګيدې هغې د ترور جانې سره سترمشې کوله چې ترور ورته وويل: ذکيه جانې ته خو ښه يو هيرږي کور چاته نشم پريخودلې ترڅو ستاسو ليدلو ته راشم.

ذکيه- هو هو يو هيرږم ښه يوهيرږم اوس هم مهرباني دي ده چې راغلې.
ترور او ذکيه خاله په خبرو بوخت ول چې حسنات لږ وتوخل، او په خپل شيطانت يې وويل: عه ترور جانې زه دي له هيره ووتم خير ترورې..

ترور چې وس ما او حسنات ته پام شو ويخندل او ويې ويل: واې پيشوګې مې!! سومره ښکلې شوې او سومره بدله شوي يې؟!

حسنات په غيږ کې نيسې او مخ يې ورته ښکل کوې حسنات په خپل شيطانت او مظلومانه لهجه وايې:خاله ټول سينګار (ارايش) دى راته خراب کړو ښه.!
خاله زکيه په کرار باندى د حسنات په سر وهې،او په همغه مسکاه ورته وايې: په رينتا هم همغه شان ليونې يې!

حسنات ارام وخندل!
هغه ښځه چې د خاله لخوا ذکيه خطاب شوى وه، ماته په اشاره خاله ته وويل: معرفي نکوى؟!

مخکې له دې چې خاله ځواب ورکړي، حسنات تلوار وکړو خپل لاس يې زما د اوږى څخه راتاوو کړو او په غرور يې وويل: ورينداره مې ده خاله جانى!زيد خان ښځه!يغما جانه!
خاله په حيرانتيا سره وويل: ربښتيا! ؟ ماشاءالله بالاخره زيد خان په جال کې واچول شو هههههه!

د دې کلمې په ويلو ذکيه خاله حسنات زما د غيږي څخه لرى کړه او زما مخ يې ښکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړو او ويې ويل: لوری پخیر راغلی زید زما د زوی په خیر دی!
ما په مسکا ځواب ورکړو: مننه، مهربانی مو ده ترور جانی!

ذکیه خاله- اه اوبخښی ولاړه پاتی شوي! راځي صالون کې کینئ!

موږ د خاله ذکیه نه وروسته صالون ته ننوځو! واه، یو لوی او ښکلی سالون! که زه غلطی ونه کړم، د صالون اوږدوالی او پلنوالی څلوییښت مترو ته رسیږي! ګڼه ګونه دومره زیاته وه چې ټول تالار یې ډک کړی وو! ما د شرم احساس وکړ، کله چې زموږ په ننوتلو ټولو سترګې زموږ خوا ته راړولې، او د تل په شان د نوی کسانو په لیدو ټول ښځو خپل مینځ کې پس پس خبری کولې!

موږ یو کونج غوره کړو او کېناستو، حسنات د خوښی له امله په جامو کې نه ځای کیده!زه او حسنات په قصې کولو کې ګرم شو!

یغما- حسنات ستا خاله زید څنګه پیژني! ؟
حسنات په خندا وویل- یغما جانی یواځې خاله نه، بلکې ټوله کورنی زید پیژني، سربیره پردې زه باید ووایم، چې هغه د کورنی د جینکو په منځ کې خورا مشهور دی،فکر دی ویی..!

په حیرانتیا سره وایم: رینښتیا!؟
حسنات- ولا رښتیا وایم، که دوی تا وویني، ټول به حیران شي!
په دی خبره باندی زه او حسنات دواړه په لوړ غږ وخندل! او ما وویل: خاوری دی په سر نشه حسنات..

حسنات خپل وریځی پورته کوي او په رشخند وایي: ښه بیا وګوره چې رینښتیا وایم او که دروغ؟!

زه خپل سر پورته او ښکته کوم او نور بحث ته دوام نه ورکوو! څو شیبې وروسته د نجونو یوه ډله د چایو له پتنوس سره راغله! حسنات چې دوی ولیدل، پاځیده او او د تلو اراده یې وه چې لاړ شي! چې ما د هغې لاس ونیو او په نه چندان قهرجن لهجه مې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیرته پخیر!

حسنات- ځم چې ورسره مرسته وکړم! او هو موږ سلام علیک هم نه دی کړي! دا ټول زما د ترور او ماما لورګانی دي!
ما د هغې لاس پرېښود او و مې ویل: سمه ده، لاړ شه!
حسنات- اوه، مه غوسه کیږه، راځه، ته د زړو ښځو په منځ کې څه کوې چې کیني راځه ته هم مرسته وکړه!(او بیا زما لاس نیسي او ما پورته کوي او خاله ته وایې: موری زه او ورینداره ځو چې جینکو سره مرسته وکړو.

ترور چې خپل د عمر ښځې سره په خبرو بوخته وه، او موږ ته یې پام نه و د حسنات په خبره یې ورروکتل او ویې ویل: سمه ده خو ورینداره دی زیات په تکلیف نه کړی!
حسنات په مسکاه ځواب ورکړو: په سترګو مور جانی

او بیا زما لاس نیسي او د ښځو او جینکو ګڼه ګوڼی څخه راوباسي! او د هغه انجونو په خوا ځو چې د چای او خواړه په ورکولو بوختې دي، او پټنوس یې تقریبا خالي شوی وو.

حسنات- یغما، راځه چې بهر لاړ شو، دلته ټول اوس راټولیږي(او په لوړ غږ یې جینکو ته وویل: جینکو دباندی درته پتمه یم!

موږ دواړه په کړاره او سختۍ سره د خلکو د مینځ څخه بهر راوځو، موږ لا په پوره توګه ساه نه وه اخیستی او راوتلې نه و چې جینکی راورسېدي! ټولو په وار وار حسنات سره ستړی مشی وکړل البته، چې د شوخ انجونو پشان وه یو یې ویل:

(چیرته یې، شیشکې)
(کم را معلومیږی وه انجلې.)
(ښکلې ښایسته شوی یې)
(وای جامې څومره ښکلې دي)

کله چې دوی ښکلول او ستړی مشي خلاص شوه، نو تازه یې و ما عاجزی ته فکر شو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د دوی څخه په ډېر لنډ واټن کې ولاړ وم! په زیړو رنګ شوي ویښتانو او نسبتا ښکلي بڼه لرونکې جلی په یوه ځانګړي غږ وویل: حسنات دا جلی څوک ده؟(او زما خواته یې اشاره وکړه! زه په کراره قدمو د هغوی خواته نږدی کیږم چې حسنات خپله ستوني صاف کوی، او د وینا کونکي کس په تمثیل کولو پشان وایي:
:□#شهاب
حسنات- جینکو وایم:چې څوک ده،مقصد سکته ونکړی! نا پریده لومړی به تاسو ورته وپیژنم(بیا یې همغه زیړ ویښتانو جلی ته اشاره وکړه او ویې ویل: اناهیتا د ماما لور مې(د حسنات په خبره هغه معرفي شوی انجلی ته چې نوم یې اناهیتا ویل شوی وه ګورم، رنګ شوی او مصنوعي طلایي ویښتان،ښکلی سترګې،غنمرنګه پوستکي منځینی پوزه درلود لا دهغې په کتو وم چې حسنات یو بل جنې ته اشاره وکړل او ویې ویل:

حسنات- ساره د ماما لور مې (د اناهیتا څخه مې نظر واړوی او ساره ته مې وکتل د لنډ قد خو ښکلې څېره، نیلي سترګې، اوږده بانه، قلمی پوزه او وړې شونډې! په ی لفظ کې ښایسته وه! چې حسنات بیا یو جنې خواته اشاره وکړل او ویې ویل: نجیبه د ترور لور مې. (نجیبه، د متوسط قد لرونکی، خو دومره ښکلی نه وه؟! حسنات یو بل جنې ته اشاره کوی او وایي: امینه،ترور لور مې (آمینه لوړ قدی جلی، سپین پوستکي لکه د شیدو پشان آمیني ته مې په ځیر ځیر کتل چې حسنات بیا وویل:

حسنات- او دا هم زموږ د ټول قوم شیشکه حدیثه.(د حسنات په خبری مې حدیثه ته وکتل یوه نجلۍ چې متوسط قد او ښایسته بڼه لري. ما ټولو ته لاس ورکړو، او خوښي څرګنده مې وکړه! چې د سارا غږ لوړ شو:

سارا- حسنات وایی اوس که نه؟!
حسنات- اه سمه ده دا یغما جانه ده زما ورینداز جان ده!

که زه وایم چې د حسنات په خبره د ټول انجونو خولې د غار په څیر د حیرت څخه خلاص شوی نو دروغ به مې نه ویې ویلي د هغوی د څهرو په لیدلو د حسنات د خندا غږ پورته شو او ویې ویل: خوله بنده کړی،چې مچان داخل نشي!
اناهیتا په نه زړه وویل: وریندازه! زید ښځه ده! ټوکي کوې؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- هو صیب زید خان ښځه ده، زه ټوکې نه کوم.
اناهیتا- هیڅ باور نه شم کولی.
حسنات اوږه پورته کړه او په یو بې حوصله لهجه یې وویل: ستا زړه نور ما پورې اړه نه لرې اناهیتا جانې!

زه یوازې د خغوی د خبرو کتونکې وم، هغوی پوښتنې کولې او حسنات ځواب ورکاوه! خو د ټولو انجونو حسادت او بخیلې له ورایه ښکاره کیده! ساره په تکبر او غرور سره زه مخاطبه کړم او راته ویې ویل: حسنات رښتیا وایي ته د زید خان ښځه یې؟

ما هم د هغې په څیر، په ویاړ او غرور موسکا وکړل او ومې ویل: ولای ښکاری خو همداسې.!
آمینه خپل لاسونه خلاصوې او ما غیږ کې نیسې او په خوشحالې باندی وایې: الا څنګه ښه سر جوړ راځی،دواړه ښکلی یې،ان شاءالله چې بختوره شې!
په خندا ځواب ورکوم: مننه، ژوندی اوسی ګرانې

آمنه او حدیثه شوخی او خوش طبیعته جینکیانې وې! خو نجیبه سارا او اناهیتا ماته داسې کتل لکه چې د هغوی د پلار میراث ما خوړلی وي!؟ او د هغوی دری نفرو داسې غوسه ناکه نظر زه نور هم خوشحاله ولم او د غرور احساس مې کوی، داسې احساس مې درلود چې یو ډیر قیمتې شی چې ټول دهغه شئ په تنده او آرمان کیدی ما لاس ته راوړې اوسیږی! د ذکیه ترور غږ زموږ مجلس خلاص کړو:

ذکیه-هله جینکو منده کړئ پیالې راټولې کړئ قصې مو اوس پریدې شپې ته فعلاً ډوډی وخت دې!

پرته له اضاف خبرو جینکو سره لاړم او پیالې مې راټول کړل،یو بار مصرفه دسترخوان مو هوار کړو! پتمه پاتی کیږو چې د بیرون څخه ډوډی راشې!
موږ ټول په انګړ کې ولاړ یو! البته، که د ساره او اناهیتا د غوسې څخه لری دریدل په نظر کې ونه نیسم، هلکان له ډوډی پتنوسونو سره را داخل شول د دوی په منځ کې زما سترګې په زید باندې ولګیدې، په ښکته سترګو پتنوس زموږ په لور راکوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اناهيتا غږ د زيد د ليدو مخه ونيوله: ساره وګوره هغه زيد نه دی!؟

ساره، له لږ ځنډ وروسته، په ارامه غږ، کوم چې بيخي ما ورڅخه نه و آوريدلي ويې ويل: هو خپله دی!

زه نه پوهيږم، ولې خو بيحده زياد د حسد او بخيلي احساس مې وکړو داسي لکه چې يو ماشوم بخيلي کوی چې د هغه مور او پلار يو بل ماشوم ته ناز ورکړی..! ساره غوښتل، د پتنوس په بهانه زيد خواته لاړه شي چې زه د هغې څخه مخکې شوم او د زيد په لور روان شوم، د تلو حال کی مې خپل ټول مخ په ټکری پټ کړ ترڅو د نور هلکانو او همداسي د زيد قهر نه په امان کې اوسم.

زيد ته نږدی کيږم او پتنوس يې له لاسه اخلم! چې زيد په حيرانه نظر ماته راګوری فکر کوم چې زه يې ونه پيژندلم! ځکه د هغه تندی تروش، څو او سترګې يې ښکته کړې او اراده وه چې لاړ شي! د زيد دا سر ښکته کول او زما نه پيژندل ماته خندا راوړه هی هی لکه چې زما بت پرست خپل د عبادت بت و نه پيژندی؟ صدقه له شرم څخه يې شم خپل ټکري پيڅکه لږه لري کوم او په کراره غږ او مسکا باندی د زيد د تلو څخه مخکي ورته وايم: زه يمه مه شرميږه!

زما په غږ زيد په تلوار خپل سترګې را پورته کړي، چې ما پتنوس يې د لاس څخه واخيستو او په تلوار د صالون خوا ته لاړم!راو زيد مې همدلته هک حيران پريخودو د حسنات په غږ مې وروکتل: يغما،چيرته ورکه شوي،له يو پتنوس پسي غره بيخ ته لاړی زر کوه چې ټول خلک پاتي!

يغما- زيات چر چر مه کوه دا دی واخله!

حسنات پتنوس اخلي او مواد يې ويشي!
هغه بيا پتنوس زما په لور نيسي او زه يې له هغه څخه اخلم د انګړ په لور ځم پتنوس زما په لاس کی دی او سترګي می د زيد په لټه کي دي! اوه، نو چيرته لاړو زما محبوب؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په خپله خوله لاس کیدم،او هغه کلمه چې بې اختیاره مې له خولې څخه بهر شوې وه، هغه کلمه تحلیل کوم. محبوب؟! یعنې چې ما زید خپل عاشق وبلو!؟ حتی د دې لفظ اعتراف کول ځان ته لا سخته وه دومره چې له امله یې زما د غومبر د سور والو سبب کیږی.

زید له پتنوس سره انګړ ته راننوتې داسې ښکاریدی چې د چا په لټه کې وی؟ او زه پوهیدمه چې هغه پرته له ما بختوره بل څوک نده! په خندا اوپټ مخ زید خواته لاړمه! زما په لیدو یې ښایسته خندا په څهره کې ښکاره شوه.ځه تسلیم شوې یمه هو اقرار کومه ځه یغما هغه څوک چې یوه ورځ زړه یې تیرې په شان وو.ومې بایلل او هغه هم څه یو بایلل وکړل!!

اقرار کومه هماغه ورځ چې زید خپل غرور یې مات کړ او د مینې اظهار یې وکړو . ما خبل زړه و بایلود.یواځې د دې جرات ما کې نه وو چې د مینې په سمندر کې پښه کیږدم.زړه مې په سینې کې نه ټولو د بت پرست په لاسو کې زولنې شوې وو.تر کله به ځه له خپل احساساتو تښتمه.؟

هر څه کیږې ودې شې ګناه کول هم ښایسته ده کله چې د زید نوم پکې وی. زید ته نژدې کیږمه. چې هغه په خندا یې کرار وویل: آغلې یغما ولې نورو ته وار نه ورکوی!پرېږده دا ځل یو بله مخې ته راشې!

سترګو کې ورته ځیر کیږمه او مخ ته یې په ځیږ ګورمه چې اوس په خندا کیږده په غوسه ناکه لهجه ورته وایم: چیښې دی؟نه چې په سترګو دی د ړانده.کیدو هوا لګیدلې.

سترګې یې ردې شوې لکه دا چې د دې خبرو د اوریدو تمه یې زما څخه نه درلوده په حیرانه لهجه یې وویل: ته بیا ووایه جان مې.
په شیطنت ورته وایم: چیښې ووایمه پتنوس راکړه.
پتنوس راکوی او په مینه وایې:

اندر دا من

(c) ketabton.com: The Digital Library

درون و بیرون
همه توست.
(مولانا)

زید- زما جانانه تسلیم کېږې یا څه خوب کې یمه؟!

په یوه ښایسته خندا زید یواځی پرېږدمه او روانیږم ورڅخه بد شانتی د زید له مهربانه الفاظو سره مې عادت کړی وو داسی ښکارېده چی د مینی احساس نور د فولادی دیوالونو تر شاه نشم پټه ولې.نه نور نکیدل ډیر سر کښه شوې وو چی دا هر څه پټ کړمه نور زما له توان نه وتلی خبره وه.ډوډې وخوړل شوه او دسترخوان ټول شو.نڅا او ګانی پیل شوې وو اوټول انجونی په میدان کی ټول شوې وو

د ماشومانو شور ماشور پیل شو او د ناوې او زوم راتګ یی خبر ورکول.حسنات امینه او حدیثه تر څنګ می ولاړی ول.او د زوم ناوی راتګ ته په تمه وو. ساره او اناهیتا زمونږ نه لږ لری ولاړې ول. په دې څو ساعتو کی می درک کړی وو چی حسنات له اناهیتا او ساره سره جوړه نده.له لږ ځنډ وروسته ناوې او زوم راغلل ټولو لاسونه وپړکول.د هغوی په ننوتو ډیر هلکان د ننه شول.

زید هم ورسره وو او د هغوی مینځ لکه لمر ځلیده.په لېدو یی څلوریزه می وویله.

ځما په سترګو ورته ګوری
جانان ښایسته دی که رب څه لیونی کړمه.

نڅا پیل شوه.هلکانو او انجونو خندل او نڅا یی کوله.سترګی می په میدان پاتی وو او د راغلو خلکو په خوشحالیو کی غرقه ومه.چی د حسنات په غږ باندی له خیالی نړی نه ووتمه: یغما ژر کوه زید ته ځان ورسوه.
په تلوار می وویل: ولې؟
حسنات- هلته وګوره...

چې ومی کتو ساره له زید سره غړیدله.خو زید خپل سترګی ښتکه نیولي ول.اوپه غصه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې خبرو ته غوږ نيولې وو.

حسنات- لاړه شه هله نو ولی ولاړه یی ساره په باطن پاکه نده.

ای خاوری می په سر شه ولی مې پام نشو د حسنات خبرو ته نه په تمه کېږمه او منده کومه زید خواته. زید ته په نږدېدو کیدو سره د د ساره غږ لږ لږ اورمه چې زید ته وایې: ولی نګوری راته نه چی ډارېږې ښځه دی ونګورې ؟

زید خاموشه وو ځان می زید ته ورسه و او د خندا څخه په ډک غږ مې وویل: نه ساره جانی غلط شوې یی ځه په زید باندی خپل د سترګو څخه زیات باور او ایمان لرمه او ډاډه یمه چی پرته له ما بل چاته نګوری.همداسی نده زیده؟

دا خبره کوم او د زید لاس په کراره خپل لاس کې نیسم، زما پدی کار او خبرو زید د حیرانتیا څخه هک حیران راګوری چې زه به زړه کې خاندم او ځان سره وایم: دا خو لا تر اوسه د فلم پیل دی زید خان. پام می له زید نه اړومه او د ساره د غوسې او بخیلې څخه تک سور شوی مخ ته ګورم او وایم: ساره جانی ته دلته څه کوی ؟

سارا- هیڅ د زید سره می خبری کول.
په خندا او په طعنه لرونکې لهجه ورته وایم: عه عه اول خو زید نه او زید ورور .په نوم باندې یې حساسه یمه او بله دا چی فکر نکوی د یو متهل سړی سره خبری کول ښه خبره نده!؟

زما په خبرو زید کرار خاندی، د سارا د نور غوسه کولو او زړه چاودولو لپاره خپل لاره بدله کومه او د زید مخامخ دریږمه د زید د غاړې رومال په لاسونو مې سم کوم چې سارا د غوسې څخه په ډکه لهجه وایې: یغما جانې فکر نکوی سم ځای ندی د دی کارو لپاره ؟

د خندا څخه په لوړ غږ ورته وایم: نه ساره جانی که په زړه نه نیسی زما خبره نو ګرانې ما خپل د خاوند سره یواځې پریخودلې شی؟! اخ مزاحمه یې موږ ته.

ساره د غوسې څخه بد بد راګوری او بغیر د کوم خبری کولو څخه تکه سره د غوسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپله لاره نیسی او ځې د سارا په تلو د زید شتون هیرومه او له ځان سره به لوړ غږ وایم: مرداره جلی سترګی یې د خلکو خاوند ته نیولې.

د زید د خندا په غږ مې تازه هغه ته فکر کیږی چې زید په همغه خوشحاله لهجه وایې: چیشې دی وویل؟ یو ځل بیا ووایه هیللللله کومه.

تازه مې پام کیږي چی څه ګل ته مې اوبه ورکړی، په دروغجنه غوسه وایم: چیشې دی؟! زه لاړم ترور ناری وهې راته راسره کار لری..
د تلو قصد می درلود چې زید مې لاسونه کلک نیسی او کرار وایې: ظالمې یو ځلې می آسمان ته خیژوی او یو ځلی می داسی په ځمکه وهي چی دانه دانه هډوکی می ماتوی. ووایه څه خبره دی په ذهن کیده؟ څه پلان دی ماته جوړ کړی؟ آیا دا انصاف دی؟

یغما- څه وایی لیوني شوی یی؟ ومی لیده چې خوښ نه ښکاریدی ورسره په خبرو کولو ومی غوښتل مرسته درسره وکړم!
زید- یواځی همدومره؟!
یغما- همممم هو !
زید- یغما هلته وګوره هغه انجوني ستا خاوند په سترګو وخوړې
بی واکه وایم: هغه انجوني دی بد وکړی چی زما خاوند کاره لا وګوری! کومه دی انجوني خو نشته؟!

دا د خاوند کلمه مې ولی تر خولې شوه؟! اصلا ولی په خپل حرکاتو کنترول نلرم!؟ کوم خاوند هان!؟ په څه دومره بخیلی کوم ما چې په ټول عمر د بخیلی په نوم کوم څه نه پیژندل؟

زید می لاس ته زور ورکوی او په خوشحاله او خند وایې: میرمن یغما نور د فولاد دیوال هم درته د حل لاره نده د کوم کلک خیز په لټه کی اوسه!

پوه شوم چې مطلب یې څه ده! ښه پوه شوی و چی زه تسلیم شوی یم! ښه پوهیده چې زما په زړه کې یی کور کړی دی! په هر څه پوهیده خو ښکاره کوه یی نهچ همداسی چې د زید ترخنګ ولاړه وم او زما لاس د هغه په لاسونو کې وه کرار مې وویل: زید!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- د زید ژونده! ووایه!

څومره ښکلی یی جواب راکو ولې فکر نکوی دا بت پرست چې زما زړه د دومره خوشحالي طاقت نلری! کرار ورته وایم: کولی شی لاس می خوشی کړی!
زید- نه.. نه کیږی وګوره هر څوک له خپلې جوړی سره ولاړ دی ته خو نغواړی چې ددومره انجونو تر منځ مې یواځې پریږدی غواړی هوم؟

بیا هم د بخیلی اور مې په ضعیفه زړه بری ومونڈو عجیب د مالکیت حق می پر زید پیدا کړی وه دا ځل زه د زید لاسونه می په خپلو ګوتو کې ټینګ نیسم دقیقا د هغه ماشوم حالت مې وه چې په یو لوی ښار کې یواځې خپله مور لری چې لاس یی ورته ټینګ نیولی چې هسې نه په لږ غفلت او بې پروا یې باندی خپل ګران کس ورک کړی.

پوهیږم! والله پوهیږم چی زید ماته منع شوې دی ښه ووایم حرام دی ښه پوهیږم په لاس نیولو یې په ګناه کې غرقیږم اخلم ګناه! په خپله خوښه ګناه اخلم دا دومره وقت د هغه ګناه چی هیڅ مې نه وه کړې تاوان می ورکاوه دا یې هم په سر مګم دا دومره وقت ترور! نه یواځې ترور بلکه ټولو می په حق کی ظلم وکړو ګناه یی وکړه!
چا یی د حساب پوښتنه وکړه؟

پریږده دا ځل زه ګناه وکړم ! هغه ګناه چې ماته مقدسه ده! لکه کعبه! هغه ګناه چې تر اخر پرې ودریږم او هیڅکله یې په کولو نه پښیمانه کیږم هغه ګناه چې نوم یې مینه ده! نه غلط فکر مه کوی نشی کولای چې د مینه په نوم مستانه ګناه وکړې هوس وکړې او د مینې نوم پرې کیږدی! زما مینه او ستاسی د هوس چې د مینې نوم مو پری ایښی ډیر فرق شته!

ګناه زما لپاره د زید د لاس نیول د له دې زیات نه !د وړه خبره زما لپاره عبادت دیه مګم دا که تاسو یی ګناه ګڼې ستاسو فکر په انځور باسی! د زید خندا زما فکرونه لکه کاغذ په اوبو کې ډوب کړل.

زید- زما سپین ګل ډاریږې چې خپل بت پرست د دومره عشوه ګرو ترمنځ یواځې پریږدی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطمئن او په غرور می وویل: که زما بت پرست د دې عشوه ګرو په لیدو لږ هم ذهن یی راګیر شی. زه خپله خپل ځان ماتوم، زه پوهیږم ! بلکه ایمان لرم ته تر پایه یواځې ما عبادت کوې!

زید په ځیر ځیر راکتل. او په ښکلی غږ یی چې زما لپاره یی د موسیقۍ ارزښت درلوده وویل: اه یغما ښه پوهیږی خو بیا هم په څو واری دی زما زړه لکه شیشه رامات کړی، پوهیږی چې وجود مې ستا له مینې ډک دی بیا دې هم ځان له ما منع کوی زما غوږونه ستا د خواږه الفاظو د آوریدو په تمه کی دی او ته بیا هم په ډیری بی رحمی خپل دا بت پرست له ځان نه شړی..؟

په کوم مذهب کې دومره ظلم روا دی ؟
دا ځل د ټول وختونو په خلاف په نرمه مسکا او شرم خپل ټول دارایي خپل د ژوند سړی ته کیږدم او وایم:

انکه به دل اسیرمش
در دل و جان پذیرمش
ِمن گر چه گذشت ُعمر
باز سربگیرمش!
(مولانا)

حیرانتیا د زید په سترګو کې له ورایه ښکاره کیدله،خپل لاس یی په خپل زړه کینود او سترګې یې پټې کړې په زمزمه یی وویل:

بالا بلنِد عشوه گر،نقش باز من کوتاه کرد
قصه ای ُزهد دراز من......

په نرم غږ ورته وایم: سترګې دی خلاصې کې ولې دې تړلې؟
زید خپل توری سترګې کرار خلاصوې او وایی: پټی می کړی که دا خوب ویې نو د عمر تر اخیره دی ویښ نشم د دی خوب څخه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرم ناکه مسکا می په مخ راولم او خپل لاس د زید د لاس نه خوشی کوم او د حسنات په لوری ځم شپه نور اخر ته رسیدلی وه د مولا د راتلو او د نکاح د تړولو وقت رارسېدلي وه! ناوی او زوم بې د دوډی خوړلو لپاره کوټې ته بوتلل!
ټولی انجوني په یوه کوټه کې ټولی شوی وو ویل مو او خندل مو!
ساره او اناهیتا خپل منځ کې قصی کولی او بد بد یی ماته کتل

یغما- حسنات دا قدوګکه هسې سپکه وم ډیر بد بد راګوری
زما په خبری حسنات خاندی او وایې: الا شیشکی څه یی کوی زړه یی اور اخیستی پرېږده چی بد بد درته وګوری څه کولای شی؟

ما خبری کول حسنات او حدیث او امینی خندل! دروازه خلاصیږی او ترور راننوځي په مهربانه مسکا ماته په خطاب وایی: یغما جانی لاړه شه زید په کار یی بهر درته په تمه ده.
یغما- سمده ترور جانی راغلم!
پورته کیږم او حسنات ته په کتلو وایم: بېرته راځم غیبت می ونکړی ویلی می وی!
د حدیثی د خندا غږ پورته کیږی او حسنات په خندا وایې: ورځه چی یوسف د زماني درته غږ کوی دومره لوی ویاړ لا لاسه مه ورکوه!

خاندم او د حویلی لاره مخې ته نیسم زید موبایل په لاس اندیښمن ولاړ و،
مصلحتي ټوخي کوم ماته یی پام کیږي او مسکا کوی کرار وایم: ماسره دی کار وو؟
زید غټه ساه اخلی او د خبرو کولو هڅه کوی ګواکې ژبه یی ورسره ملتیا نکوله
د ټیلفون په زنګ بې خبره نیمایی کې پاتې کیږی بیا غټه ساه اخلی او ټیلفون ته ځواب ورکوی لږ واټن اخلی او په اندېښني وایی:

زید- بلی رضوان اورم.رضوان یو څو دقیقی صبر وکړه ویل یی دومره اسانه ندی نشم کولای زه یی نشم کولای(رضوان یو شئ وزته وایې چې زید به کراره سمده وایې او زما په لوري ګام اخلې او په اندېښني وایی: رضوان غواړی درسره خبری وکړې.

ټیلفون په نه زړه اخلم او وایم: سلام رضوانه
رضوان- علیکم سلام خورجانې! ښه یی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- مننه ښه یمه ته ښه یی کورنی ښه ده؟
رضوان- هو هو زه او کورنی ټول ښه یو واوره یغما! غواړم یو څه درته ووایم سم دقیق یې واوره.

د رضوان په داسې لهجه پوهه شوم چی بیا مې سم شی په انتظار کی ندی مخکې هم داسی خبری کولی؟ کرار ورته وایم: هو ووایه اورم
رضوان- نن دی ترور له پولیسو سره راغلی وه زید هم پوهیږي نپوهیږم ولی یی درته ندی ویلی؟ګوره یغما جانی نپوهیږم څنګه یی درته ووایم خو باید له زید سره نکاح وکړی ترڅو وکولای شو ملاتړ دی وکړو خپله خو دی د افغانستان شرایط وینی که د نکاح سند مو لاس کې نه وې کار مو سخت ده بیا هم فکر مه کوه چې ملاتړ کوونکې نلرې یواځې د شونې پیښی له امله وایم

د رضوان خبرو ګنګسه کړم د ترور او پولیسو په نوم وویریدلم مګم د نکاح خبره د زید سره راباندې ښه ولګیده چې د رضوان غږ بیا خپل د فکرونو څخه وباسلم: یغما آوری؟
یغما- هو وامې وریدل
رضوان- پریکړه دې څه ده؟
یغما- نپوهیږم

رضوان غټه ساه اخلی او کرار وایی: هیڅوک دې په زوره نه اړ کوي ته خپله پریکړه نیونکې یې مه هیروي چې یو ورور د رضوان په نوم لرې

یوه عجیبه ښه احساس مې د رضوان پدی خبره وکړو او کرار مې وویل: پوهیږم ژوندی اوسی.

خداې پاماني کوم او ټیلفون قطع کوم سترګي مې د زید په لور نیسم چې هغه وارخطا وایې: وګوره یغما په خداې قسم که زه کوم بد نیت ولرم باور وکه د نکاح موضوع د رضوان وړاندیز وو، که ته ونغواړي نه زه او نه هم بل سوک دې په زوره نه اړ کو.

خندا راغلی وه د زید په وارخطایي! نکاح له خپل بت پرست سره! مګم له دې بله لویه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحالي شته؟ په مسکا وایم: زید ارامه اوسه.
زید داسی غلی شو لکه په اور چي اوبه واچوئ به بند بند ژبه یې وویل: یعني
له......ما........سره نکاح کوي؟ (او ځان ته اشاره کوی؟ سر ښکته او پورته کوم چي زید
په بې کراره انداز وایې:

زید- یغما په خوله دي ووایه
یغما- هو!
زید یواځې کتل او څه یې نه ویل خپل لاس مي د هغي د سترګو په وړاندي ښوروم چې
زید کرار وایې: یغما ټوکی خو نکوې؟

ژبه مي له خوشحالی څخه نه ښوریده نو ځکه د سر په خوځولو جواب ورکوم چي زید په
کړس کړس خاندی چي زه خپل ګوته په خپلو شونډو ایږدم او کرار وایم: وویل:
ایشششششش چي څوک یې وانوري.
زید- په سترګو میرمن مي.

د میرمن کلمه مي عجیبه په مزاج ښه ولګیده چي زید وویل: نن شپه څنګه ده؟

په حیرانتیا وایم: څنګه څه ته؟
زید په یو نه کنټرول کونکي خوشحالي او خندا وویل: نکاح، زما زړه نکاح.
د زید په خبره د شرم څخه مي غومبری تکي سرې شوی چې هغه په خندا وویل: ستا
خاموشې په څه تعبیر کړم؟ آیاد غه عاجزه فقیر ملنګ زید په غلامې مني کنه؟

یغما- نه!
د زید خندا د شونډو څخه الوځې او په نا مطمئنه لهجه وایې: نه؟؟
یغما- امهمممم نه.

زید په کراره قدمونو شاته روان شو، چي زما خندا راغله د هغه و دی کار ته بس به ویې
دومره پعذابه ول خپل د ژوند د همسفر مې؟ په خندا او لوړ غږ ورته وایم: زید چیرته
روان یې بغیر له نکاح څخه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- تا زه په ټوکو نیولې یم؟!
یغما- نه خو تا وویل په غلامۍ مې منې؟ زه یغما زید خان خېل د زړه سلطان او پاچاه منم نه غلام.!

زما په خبره د زید تللې مسکا بیرته په شونډو خپره شوه، او په خوشحالۍ وویل: تیاره یې؟
یغما- هو خو خاله خبره ده؟

زید په داسې غږ چې خوشحالي او شوق ورځخه په څپو و ویې ویل: نه ورځه مور جانې ته غږ وکړه چې زه یې پوه کړم.
یغما- سمده.

د زید موبایل ورته په لاس ورکوم او په تیز قدمو د سالون خواته روانیږم چې د شا لخوا د زید غږ اورم چې وایې: یغما غټ تیکری دی په سر کړه.

بغیر لدی چې د زید خبری ته کومه توجه وکړم سالون ته داخله کیږم او د خاله په لټه ولو بوخته کیږم نظر مې په خاله پریوځې په تلوار یې خواته ځم همدا چې وروړسیږم په کراره غږ ورته وایم: خاله جانې زید تاسو ته ناری وهل.

خاله- سمده لور جانې(بیا خپل د هم عمره ښځو د مینځ څخه پاسیږی او هغوی ته وایې: زوی مې راته غږ وهې ځم چې وګورم څه راته وایې؟

خاله په کراره ګامونو زما سره روانه شوه، کله چې دروازی خولې ته ورسیدو زه و دریدم او خاله ته مې وویل: خاله زه دلته تاسو ته په تمه کیږم تاسو لاړشې.

خاله خپل سر ښکته پو ته کوی او د زید خواته ځې، تقریبا 15 دقې په تمه پاتې شوم! وخت بیحده کرار روان وو بیخی نه تیریدو زړه مې لکه چوغکې پشان ډب ډب کوی. د 15 دقو انتظار وروسته خاله په خلاصه خوله د خندا څخه سالون ته رانونل د خاله په راتلو ما په شرم خپل سترګې ښکته کړل چې خاله زما خواته رانږدی شول او په مهربانې او خوشحالۍ وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاله- ورځه لور جانې یو غټ ټیکری دی په سر کړه زه ذکیه ته غږ کوم.
یغما- په سترګو.

دا خبره کوم او د کالو بدله ولو کوټې ته داخله کیږم او ټیکری کې مې ځان راپیچم د دهلیز خواته لاړمرخاله د ذکیه خاله سره ماته په تمه ولاړ وه، نه پوهیږم زید خاله ته څنګه وضاحت ورکړی وو چې خاله بیخی غوسه نه ښکاریده په ښکته سترګو د شرم څخه د خاله او ذکیه خاله خواته ځم چې ذکیه خاله په مسکا باندی وایې:

ذکیه- مه شرمیږه زما ښایسته لورکې دغه د هر پیغلې جنې لاره ده.
خاله- ذکیه زما لور مه پعذابه وه.
ذکیه- بې بې جانې ما خو ورته څه ندی ویلې!

خاله زما لاس کلک نیسې او د دباندی پخوا روانیږو په کوچنې قدمو د خاله پسې شوم د یو څه تلو وروسته خاله د یو کوټې دروازه وټکول او بیا یې دروازه خلاصه کړه، زه په ښکته سترګو کوټې ته ننوځم موږ دری واړه په کراره سلام کو او همداسی په آرامه هم د سلام جواب اخلو او کینو زه د خاله څنګ ته کینستم او خپل سر مې ښکته واچوی

د سترګو د کونج څخه د کوټې داخل کسان له نظره باسم، یو سړی چې په نظر راته آشنا راتلو او یو هم مولوی صیب و! سترګې مې په زید ولګیدی یو سپینه خولې په سر کړی وه او کرار او با وقار ناست وو، ځومره سپین خولې په سر ښه ښکاریده! مولوې صیب قران خلاصه وی او د زید په غوږ کې یو شې وایې.

زید کرار راپاسیږی او زما څنګ ته راځې زما مخکې ګونډه وهې او زما غوږ ته نږدی وایې: د پلار نوم دی څه دی؟
کرار ورته وایم: سید عاصم.

زید خپل سر خوځه ویې او پورته کیږی د مولوی صیب په غوږ کې زما په خیال همدغه خبره کوی چې هغه هم خپل سر خوځه ویې او وایې: یغما بنت سید عاصم آیا تا زید ولد حاجې رحیم بغیر له کوم زور او جبر څخه په خاوندی قبول دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هو قبول مې دی.

د چک چکو او مبارکیو غږ پورته کیږی! اوس د زید د ایجاب او قبول نمبر و مولوی صیب په همغه انداز زید ته وویل: زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور ځخه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟

زید په بیحده ښایسته او خوشحاله لهجه وویل: هو قبوله مې ده.
مولوی صیب بیا وویل:زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور ځخه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟
زید- هو قبوله مې ده.

مولوی- زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور ځخه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟
زید- هو قبوله مې ده.

د زید د هر "قبوله مې ده" په لفظ و زړې مې کول او آسمانو ته پورته کیدلم د شاهیدانو په اقرار یو همغه هلک چې ماته آشنا معلومیدی د حسنات د خاله زوی عدنان و او بل خله او ذکیه زموږ د نکاح شاهیدان شول نکاح و تړل شوه ټولو مبارکي راکړل او د کوټې ځخه ووتل او زه پاتې شوم او زید!

زید چې اوس مې اسلامي حلال او جایزه خاوند په حساب راتلو خپل سر مې تراوسه ښکته نیولې و چې د یو چا چې بغیر له کوم شک زید وو زما مخ ته د کینستلو احساس مې وکړو او زما ټکری یې له مخ ځخه لری کړو او په مینه ناکه لهجه یې وویل:

زید: یغما مې، سترګې دې پورته کړه، دا شرم د څه لپاره!؟
د زید سره د مخامخ کیدو جرئت راکې نه وو د شرمیدو احساس می کولو! نه پوهېدم چې څنګه سترګې پورته کړم او ورته وګورم!

زید په خندا وویل: زما زړه شرمیږی!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی خبری وروسته، هغه زما زنه په خپل لاس کې نیسي او سر مې پورته کوي! خپلې سترګې مې پورته کړې او د زید ښکلي خندا ته مخامخ شوم! هغه زما لاسونه د خپلو نارینه لاسونو په مینځ کې ونیول! او کرار یې وویل: زما مینی، که اوس مړ هم شم، زما په زړه کې نور ارمانونه نشته یوازینې ارمان می ته وی چې لاسته مې راوړی!

لاسونه مې نیسی او ښکل کړه! شرم مې یوې خوا ته کېښود، لاسونه مې د هغه د لاسونو له حصار څخه خلاص کړل! اوس نه مذهب او نه هم بل هیڅ خنډ په وجود کې نشته او نه هم په لاس کی زولنې شته! اوس زید فعلاً زما لپاره وو! زما په ژوند کې داسې خوښۍ او بخت مې نه وو، زه تری بې برخې وم!د زید ښکلي مخ مې خپل په دواړو لاسونو منځ کې نیسم او په خپلو پښو باندی کینم او مخ مې د هغه مخ ته نژدی کړو او سترګې یې ښکل کوم! او ورته وایم:

یغما- زید زما خاوند، زما نړی په تا پورې تړلی، د مړینې خبری مه کوو، شک مه کوه، دا ځل به زه ستا څخه مخکې مړه شم که پرتا کوم شې وشې، دومره بدبختیانې او مرګونه مې تیر کړل دا ځل زه غواړم چې ژوند وکړم،ته زما لپاره د ژوندون اوبه اوسه!

زه ستا په څېر په خبرو کې تکړه نه یم، چې ستا په څېر خوږې خبرې وکولای شم! د مینې نړۍ ته مې تازه قدم ایښی دی، له هر څه نه ناخبره یم، لکه ماشوم!یغما په تیاره کې په نفرت کې لوی شوی، هغه د مینې له کلمې څخه نا آشنا ده، ته ما بیا را لویه کړه، ما ته مینه زده کړه، ما ته د مینې کلمو سره اشنا کړه، هغه وخت به ستا بت مړ شي او یوازې ستا نوم به په خوله راوړي!

زید زما تندی په ارامه ښکل کړو او ویې ویل: ته پوهېږې چې زه دې ورځې ته څومره پتمه وم، څومره تږی وم ستا دی خبرو ته؟زه خپله درته مینه معنا کوم، زما محبوبې ستا د سختیو ټولې ورځې لکه د خوب په څیر د ذهنه څخه دی درته پاک کوم ته یوازې زما شه!یوازې ماته خانده!ته نه پوهیږی ستا خندا زما روح تازه کوي ژوند مې !

د زید هر خبرې سره زما یو غم په تیاره کې ورک شو! ما هیڅکله فکر نه کاوه چې یوه ورځ به زه د زید سره دومره مینه لرم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- یغما ستا په سر قسم ، زه هیڅ باور نشم کولی چې دا صحنه ریښتیا ده، او ته زما یې! باور مې نه کیږي چې دا خبرې ستا له خولې زما غوږونو ته رسیدلي وي! ته

نه پوهیږې چې څومره خوږې خبرې کوې، د سادګۍ په وخت کې لکه د مولانا شعرونه په زړه کې کیني!اه ټول وجود مې، زما خایستو فکر کوم چې په خوب کې یم!ممکنه ده ستا د تیږی زړه ماسره مینه ولري او ستا زړه زما په نوم وی هوم؟ یعنی.. یعنی....

زید حتا نشو کولي چې سمې خبرې وکړي، خپل د حرکاتو کنترولول! خو لری اه زما خدایه!! تا ماته زید د ټولو دولسو کالو ثواب راکړو زه منم، قمار وهم، قمار هغه هم له خپل ژوند سره ، هو، ما ټول خپل عمر د زید په بدل کې قمار ایښی وو، نه پوهیږم دا قمار به چیرته پای ته رسیږي! زه د زید لاسونه په خپلو لاسونو کې نیسم او په موسکا وایم: زید زما خاوند‌ه، آرام شه، وګوره چې هرڅه ریښتیا دي.

سم وګوره زه ستا و مخ ته ناسته یم او ستا د نکاح په قید کې بندی شوی یم! شاید زه لومړی بندې اوسیږم چې خپل د قیدی کیدو او په زولنو کیدو باندی راضې یم.

زید نا مطمئنه خپل ځانته اشاره کوی او وایي: زه زه ستا خاوند یم!؟ ته زما د قیدی اوسیدو باندی راضې یې؟

مسکا مې نرر هم زیاتیږی او په خوشحالي ورته وایم: هوو ته زما خاوند یې یواځې او یواځې ته.. او اقرار کوم زه ستا په قید او زولنو د نکاح باندی د زړه څخه راضې یم. زما زړه ستا په نوم دی او هر یو چې ستا څخه بغیر زما د زړه حریم ته راشي لکه کافر به د جنت له دروازو څخه یې شړم.

زید په لوړ غږ وخندل او ما د ژوندی اوسیدو احساس وکړو د هغه په خندا زید په همغه خوشحاله لهجه وویل: ای ظالمې دومره خوږی خبری دی زده وی او زه دی خپل د خبرو په آرمان کې پاتې کړی وم.

په کراره خاندم او په شیطنت باندی وایم: بنه چنارګل بابا هغه وختو کې ته یواځې زید وی او زما لپاره یو دم حرام، خو اوس شرایطو بدلون کړی اوس ته زما خاوند یې او ما خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول دا خوږه خبرې خپل خاوند ته امانت ساتلې وه.

زيد په لوړ غږ خاندی او وايې: وای خدايه دا دومره نيکمرغی او زه؟! نا ممکنه ده!
مګر هغه ليونې يغما هم داسی خبری زده دی او پوهيږی ورباندی؟!

د زيد په خبره ما خپلې سترګې پټی کړی او په دروغجنه غوسه د هغه ښکلې ويښتان کش کوم او وايم: ګوره زه له هغو ښځو نه يم چې ارامه پاتی شم!پخدای ژوندی به دی پوستکی درنه اوباسم! خبر اوسی! ليونی هم ته خپله يې مجنون خان!

زيد خپل لاسونه د تسليمی په څير پورته کوي او په خندا وايې: ميرمنې زهی نوکر غلام يم! هو، هو، دا خو واضح ده چې زه ليونی يم،ليونی د خپل بت! ليونی يم.

په خندا ورته وايم: افرين چنار ګل مجنون!

زيد، ماته وکتل او داسې وخندل لکه ماشوم چې د زړه له تله خاندی! چې ما ورته وويل:
زيد، پورته شه، ډير ناوخته دی، جينکی راته پتمه دی!

زيد شونډې راښکته کړی لکه غوسه چې ويې او ويې ويل: نا، نه منم زه خپله ناوی غواړم.

د زيد و دی سپين سترګي ته مې خوله وازه پاتی شوه او ومې ويل: پورته شه(بيا مې د هغه د خولې پيښې وکړل او په رشخندی لهجه مې وويل: زه خپله ناوی غواړم هله پورته شه.
زما په کارونو او خبرو زيد خاندی او وايې: سمه ده، پوی شوم، ضرورت نشته ځان داسې کږه وږه کړی...

په لوړ او ګواښ لړونکي غږ وايمچ: زيدددددد
زيد- جان زيد ووايه خايستو مي ژوند مي.
يغما- ولاړ شه نوو..
زيد- سمده په سترګو دا ده ولاړ شوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید په سترګو ویلو ته په زړه کې وایم:قربان دي د سترګو شم یوسف د زمانې مې.
زید خپل د خبر پسي په خپل ځاي ودریدی زما لاس یې ونیو او زه یې هم له ځایه جیګه کړم، پرته له کوم خبري دروازي خوا ته ځم چې زید حیران راپسی ناری وهې: یغما ! چیرته؟

یغما- خلک چیرته ځي! کوټي ته!
زید- همداسي ځي ؟!
سترګي مي تاوي کړي او په ټوکو وایم: هو صایب همداسي ځم.
زید په شیطانت وویل: خي مچو مي سنګه کیږی؟

د زید په خبره مې غومبري د شرم څخه تک سره شول او غوړونه مي اور غوندي ګرم شول په ناباوري وایم: ته چنار ګل بابا سومره بي تربیه او بې شرمه یي په خداي!؟

زید په لوړ غږ خاندی او وایې: څه مي کړي؟ که مچ رانکړی تر سهاره همدلته پټمه کیږم زړه دی نو.

د نیاګانو غوندي په نصیحت پیل کوم او ورته وایم: زید وشرمیږه! بده ده غټ سړي یي.
زید مظلومانه وویل: د زید خایستو کوم ځاي بده ده هاا میرمن مي نه یي؟
پوهیدم تر سهاره راته دلیل وایي د همدي لپاره بغیر له کومي خبري ورنیږدی کیږم او وایم: سمده!

سترګي مي پټوم! چې زید په خندا وایې:لیوني مینه مي(ورو مي په وینښتیانو ښکل کوي سومره د زید حیا او غیرت مي په زړه کي ځاي نیولي ده باوري شوي وم چې زید کوم څه د هوس په نوم نه پیژني سترګي مي ورو او نوبتي خلاصې کړي چې زید موسکي شو او وي ویل: اوس ستا نوبت ده !

یغما- زما نوبت ؟!
زید- همممم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل چنار غوندي قد تيت کوي او خپل سترګو ته اشاره کوي، اهاا پوهه شوم چنار ګل بابا وايي سترګي مې ښکل کړه هههههه پينو په ګوتو ودريدم او دواړه جهانونه مې ښکل کړل نور د زيد د خبري پتمه نشوم او دروازي ته لاړم!!

د کوټې ښځه د وټلو ښځه مخکې زيد وايې: ريښتيا يغما مهر مې درته خپله وټاکه سلور سوه د طلا سکې!
يغما- زما لپاره سل غونچې د ګلو بس وي ولې دومره زيات ...؟!
زيد- پوهيږم ګراني ماديات ستا لپاره اړين ندي خو دا زما ډالې ده تاته.
يغما- ته خپله زما لپاره ډالي يې.

دا خبري سره سم مې کوټه پريخوده او لاړم، چې زيد په ښکلي غږ چې خندا پکې پرته وه وي ويل: ښه شپه خايستو مې.
په منډه کوټې ته لاړم کوټې ته ننوتو سره سم دي انجونو هوراا چغي ووتې امينه په لوړ غږ وويل: چيرته وي اغلي يغما يو ساعت شو ورکه يې!

حسنات- هي امينه وريندار مې مه زوروه ښکاره ده چې ورور سره مې وه ضرور کار يې لره ورسره.

امينه- ته يې وکيله يې ؟!
حسنات- هو زه يې وکيله يم !

د حسنات او امينه مشاجري ته مې خندا راتله په جيګ غږ مې وويل: انجونو هيله کوم غلي شې(حسنات او امينه دواړه چپ شوي چې ما وويل: څه شوي؟ولې ګوري؟ توبه خدايه ترور سره وم.

ټولو يوزاي وويل: ريښتيا؟!
په کلکه باندی وايم: هوو!
ا نجونو په ارامه وخندل د انجونو مينځ کې ساره او اناهيتا په قار ناستي وي توجه مې ونکړه ورته او حسنات ته مې وويل: حسنات جاني زما دي خوب کالي دي چيرته ايښي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات پرته له ځنډ نه جیګه شوه او ویې ویل: سمده وس یې راوړم.
بیرون لاړه او به تلوار له یو جوړه کالیو سره راغله او ویې ویل: دا ده واخله وریندارې .
کالي مې واخیستل او پردې شاته مې واغوستل بیرته چې راغلم نو انجونو ته مې وویل:
انجونو ښه ختمیږي جیګ شې ویده شې.
حدیثه په خندا وویل: ولې مجلس دې خوښ نشو؟!

مخکې له دې چې زه جواب ورکړم ساره په طعنه لرونکې انداز وویل: معلومه ده خوښ یې نشو مجلس.
یغما- نا ګراني مجلس ډیر خوږ دی خو سبا ورځ هم باید نظر کې ونیسو.
حدیثه خپل سر ښکته پورته کړو چې امینې وویل: یغما جانې راشه دلته ما څنګ ته (امینه ځان خوا ته اشاره وکړه چې حسنات وویل: اړتیا نسته ماته وریندار نه پرته مې خوب نه راځي.

د حسنات پدی خبره د انجونو د خندا غږ شو په ډیر زیار حسنات څنګ ته مې ځاي ونیوه انجونو خه شپه وویل او څراغ یې مړ کړو، خوب ځاي کې مې سملاستم او د څو شیبو مخکې کارو ته مې چورت وهه لکه دي یو خوږ خوب غوندې مې سترګو ته کیده بې اختیاره موسکا مې پر شونډو خپره شوه سترګې مې پټې کړې او د زید موسکې څیره مې سترګو کې انځور کړه اخري څه چې مې په ذهن پاتي و د هغه ښکلې موسکا وه...

هله انجونو جیګ شي فکر کوم د ذکیه ترور غږ و سترګې مې په لاس وڅولولې تولې انجونې لکه خرس ویده وې،حسنات مې په لاس وښوروله

یغما- هوویې خرس جیګه شه ماسپیښین شو.
حسنات په خوبولې غږ وویل: اه یغما!! پریمیږده
یغما- نچ نچ ندې پریږدم جیګه شه(حسنات په غوسه جیګه شوه او ګډود ویښتیانو سره او په غوسه یې وویل: یغما ریښتیا وایه ما ستا د پلار میراث درته خوړلې؟ چې عزرایل غوندې نازل شوې هاا

هغې ویل او ما خندل په خندا مې وویل: سنګه دې زړه ډک ده !
حسنات په غوسه سترګې واړولې او وې ویل: زه تا سره خفه یم !

(c) ketabton.com: The Digital Library

جیګه شوه او دروازي ته لاړه په شیطنت وایم: سمده لالا ته دي وایم چي نن لاړشو.

حسنات- یغمـــــــــــــاااا....
په خندا ورته وایم: لیونی اوس ښه چیغی ووهه !

د حمام په لور ځم مخ او لاسونه مینځم د عادت مطابق اودس هم کوم بیرته انجونو کوټی ته راځم ، خوب ځایونه ټول شوي او سهار ناشته هم آماده شوي وه! حسنات حدیثه ډوډی چای راوړي امینه نه وه! په ټوکو ټکالو باندی چای څکل کیږي، بیا آرایش کول پیل کیږي .....

ما په زیر زیر هغوی ته کتل، ټولو کالو بد لول خپل ځانو باندی بوختی وي چې حسنات راباندی غږ کړو: ولی ورته ګوري لاړه شه کالي دي بدل کړه!
یغما- مه خوو نور کالي راوړي ندی نکیږی پرون شپی کالي په ځان کړم !

حسنات زما اوره وهي او به خندا وایي: تا راوړي ندی ... مه خوو درته راوړي کالي هم تاته هم خپل ځانته.
حیرانه شوم په خوشحالی می ورته وویل: ربنتیا؟ ؟؟؟؟
حسنات- اه ته صبر وکړه درته راوړم.

حشنات په منډه دروازه په لور ځي څو شیبو وروسته راځي دوه جوړه کالي په لاس کي وه! خوشحالی باندی کالیو ته ګورم چې حسنات وایي: کومه جوړه غواړي؟ ؟
یغما- امم نپوهیږم هر کومه ستا خوښه وي هغه ته واخله.
حسنات کالیو ته ګوري بیا راته وایي: ښه یغما جانی ته ډیره سپینه یی دا شنه کالي ستا واخله په ځان کړه او دا نیلی رنګه کالي زما.....

په مسکاه باندی کالیو لور ته ګورم لنډ پنجابي ګیبی، پرتوګ سره، غاړه یی غمویو باندی جوړه وه اول ځل مه حسنات لاس کي ولیدل زړه کی می خوښ شوی وه کالی حسنات څخه اخلم غومبري ورته ښکلی کوم او ورته وایم: مننه کنه اوس ساره، اناهیتا، مخکي به دوه روپو کیدم مننه حسنات جانی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات په خندا وایې: ورځه خوره خوره راته ځان مکوه زه دي پېژنم
ژبه مې ورته راباسم مسخرې که وایم: رښتیا هم تا سره مینه نکېږی همداسی تیره لرګي پشان ښه یی ..
حسنات خاندي راته: ورځه ورځه..

کالی می بدل کړل ځان می هینداره کی ولیده ډیر ښه یو ځای شوي رنګونه وه تضاد په ډول سپین پوستکي او شین رنګه کالي دا شین رنګه کالي انسان نور هم سپین ښکاره کوي..

یغما- حسنات حسنات وګوره څنګه ښکاري!؟
حسنات زما په لیدلو سترګویی وځلیدی او په خوشحالې وویل: وای وای وجلی ډیر ښکلی شوی یی ماشاالله.
یغما- مهرباني موده ګرانیییی.
حسنات په خندا وویل- پوهیږم.
یغما- خاوري پوهیږم ستا پځان دومره باور دی زه مړه کړی یم.

حسنات زما خبروته ډیر پام نکوی حدیثه په لور ځي هغه هم آرایش باندی بوخته وه ورته وایې: حدیثه هغه ظریفه آرایش سیټ دي راکه زه خپلي وریندارہ جانې ته ووهم

حدیثه آرایش کولو څخه لاس اخلي زما لور ته ګوري او وایې: اه یغما څومره شین رنګه کالی درسره ښه ښکاري.
په مسکاه جواب ورکوم: مننه ښکلی می ..
حدیثه- مننه ګراني وریندارۍ راشه کینه اول به تاته آرایش وکړم.
یغما- سمده .

حدیثه لور ته ورځم مخامخ ورته کینم 20 دقیقی وخت ونیوه ترڅو حدیثه وویل: خلاصه شوی ویینتان دي پورته کړه ټول، کنه واده خلاص شوی یو اځي میلمانه پاتی دی دومره د ویینتیانو فیشن ته ضرورت نشته.
یغما- هررقم ته غواری هغه رقم راته جوړ که.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حدیثه ویښتان می ټول پورته کوي څوداني سیخک هم وهي! او وايي: سل زري ماشاالله ډیر ښکلی شوی ګراني.
ورته مسته خاندم او وایم: اه خجالت مه راکوه سترګي دي ښایسته ګوري!

حدیثه خاندی او زه پورته کیږم ټکری په سر کوم، خپل ځان باندی بوخته وم یو لس کلن هلک کوټی ته راغی او ویې ویل: یغما خور څوک ده ؟؟؟
خواته یی ورځم مسکاه باندی ورته وایم: ووایه ګرانه زه یمه!
هلک خاندي راته یو خلطه زما لور ته نسئ او وایي: خاله دا زید لالا راته راکړه راته وویلی تاته راوړم اوتو کړی.

د هلک د لاس څخه کالی اخلم او په خندا ورته ووایم: سمده ګرانه په تمه اوسه همدا اوس درته اوتو کوم !

کالی د ماشوم څخه اخلم او بل کوټي په لور راونیږم کالی خلطی څخه راباسم ، تور رنګه کالي وه ! لیونه چنار ګل بابا حتما غواړي ما لیونی کړی فکر کولو څخه لاس اخلم کالي ورته اوتو کوم هلک دروازه څنګ کي ولار وه کالي ورکوم چي د برق پشان عمومي دروازه لور ته ځی، ټولی انجوني تیار کیږي دهلیز خواته ځي تقربیا نو غرمی تایم شوي وه، خلک ډیر نه وه یوازي خاص میلمانه پاتی وه غرمی ډوډی جلی کورني راوړي وه ډوډی هم وخوړله شوه بیا مجلس پیل شو.

سهار څخه تراوسه پوري می زید لیدلی نه وه ! زید فکر کی وم سارا په ژاړ کوټي خواته لاړه اناهیتا هم ورخطا خواته یی ورغله او ویې ویل: ګرانی سارا څه شوي خوری ؟

سارا په سلګو سلګو ژړل اناهیتا، سارا غیږ کي نیوله وه آرامه کولی ! ټولی انجونو عجیبه عجبیه سارا ته کتل اناهیتا سارا له لاس څخه نیسی او دروازه په لور ځي اندیښمنه کیږم لږ ځند وروسته پورته کیږم دروازه په لور ځم دهلیز ته ورننوځم سارا ژړا غږ د کوټو د شالخوا څخه راتلي سم مي اوریدی نه بیا هم لږ خبرو غږ غوږونو ته می راته

سارا۔ اناهیتا نږدي وه زما لاس ماتې کړي.(سارا دا خبره کوی او بیا ژړا ته پیل کوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې اناهستا ورته وايې: ګرانی سارا آرامه اوسه!

سارا- مه .... مه یواځې هغه لاس ونیوه خوو هغه داسې ناسزاه خبرې راته وکړې د یغما نیکمرغې باندی زما بخیلی او حسادت کیږی پوهیږم څه یې راته وویل؟(بیا یې ساندی پورته شول اناهیتا ورخطا باندی ورته وایې: ارامه اوسه اوس څوک خبر نشی پخدای قیامت به جوړ شي.

سارا- اناهیتا نپوهیږی هغه تورو کالیو سره یوسف د مجلس شوې وه.
اناهیتا په کلکه غوسه ناکه لهجه ورته وایې: سارا انسان شه وجلی ته نګوری هغه ښځه لرې اول څخه مې تاته وویل چې زید داسې څوک ندې چې ته یې د غوښتلو اراده وکړی او هغه لاس ته راوړی.! اول نه پوهیدی دومره ښکلا سره یی ستا خواته نګوری ته بیا هم هغی په تمه وې؟!

ولی دومره ساده او بیعقله یی؟ عمه لور کیسې څخه یی خبره نه یې؟ زید هغه ته ارزښت ونکړه تاته به ارزښت درکړې؟ هااااان

دوی څه په اړه خبرې کوې کومه خبره شوی؟ اوریدلو څخه لاس اخلم دروازه په لور ځم یو ماشوم ته وایم زید ته غږ وکړه! وروسته د څو شیبو زید دروازه څخه راننوځې ورته ګورم زما په لیدولو خاندې او زما خواته راځې....

زید- واه واه زما خایستو څومره ښایسته شوې ده.ما شا الله.
یغما د خبرو توان نه وو راکی او یواځې زید ته مې کتل چې زید وویل: یغما می چیشې شوې دی ولی خبری نکوی ؟
په ډیر ستونزمن ډول او کرار می ورته وویل: ساره ... ساره...
د زید څهره له ډیری غصې سور شو.اوپه لوړ غږ یی وویل:هغه بی حیا جلی چیشې ویلی درته؟
سترګی می ښکته واچول او سلو می وویل: ستاسو مېنځ کې څه پیښ شول؟
زید زما د زنی لاندی لاس راکش کوی او سر مې اوچت کوی او ورختا غوندی وایې:
یغما قسم په الله باور وکړه ځه هیڅ ګناه نلرمه.نپوهیږمه هغیه بی حیا جلی څه ویلی درته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مې شو کولی زید خواته وګورمه نیوهیږمه ولی؟ شاید د دی لپاره چې ساره د زید تعریف وکړو په دی جامو کی زید په لوړ غږ وویل:لعنتي ولی ګوری نه راته هااااا؟ وډاره شومه بیا کوم لېونتوب ونکړی.هیس کار د زید څخه ناشوني نده هغه هم کله چې غصه وی نه مې غوښتل خبری ورسره وکړمه پوهیدمه هم چې زید ګناه نلری.ولی بیا هم زړه مې خفه وو.ربښتیا هم نیوهېږمه ولی داسی ومه.
په بی مینی انداز مې وویل:

یغما- زیده دا کور نده چې ته غږ داسی لوړ کوی.هیله کومه غلي شه.اوس به څوک واوری.او د ترور عزت به یوسی.!

زید په غوسه خاندی او وایي: ارام شمه!احمق ته ګوری نه راته بیا وایی آرام شمه.ډیر غواړی ما خوار او ذلیل وګوری. اصلا پوهیږې هغه هر ځای انجلې...(په وارخطایي مې لاس ورته خوله کی کیښوده .سترګی می د توپ په اندازه شوې وو.نپوهېدمه زېد دومره غصه کیږې چې د ژبې کنترول له لاسه ورکوي.

لیوني چنارګل یواځې زما خواته راکتل په غصه می وویل: نشې کولی په دغه غصه او په دغه خبرو ځان پاک کړې .ته ووایه ساره سره دی څه کول ؟

په ټول وخت کی چې دا خبری می کولی لاس مې د زید په خوله وه.
لاس مې واپس کومه او د ځواب په تمه یمه.زید ځما په لیدو غرق وو. او په بې خوده لهجه یې وویل: یغما نور دا رنګ وانغوندی.

د زید په خبره په حیرت باندی ورګورم! خدایه څه څه وایمه او دا لیونی څه وایی؟!
مخکی له دی چې ځواب ورکړمه د حویلې دروازه خلاصه شوه. یو ځوان د ننه شو چې د زید له برکته می ونه لیدو. ځکه زید زما مخ ونیول داسې لکه چې زید اول د هغه ځوان راتلو ته پام شوی وو نو ځکه لکه یو پناه پشانتی خپل سیوری لاندې پټه کړمه.تر سیېنې پوری یی رسیېدمه ځه ټیټه نه ومه برعکس د لوړ قدو کی راتلمه.خو زید ډیر جیېک او اندامی وو.

زید په غوسه ناکه لهجه وویل: یغما که یو توټه کالی د هم څوک وګوری وژنمه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه ورسېږي ښهرې ته دې پوهه شوې. نور دلته مه ودرېږه.(په لاسونو يې پړونی (ټيکری)راته سم کړو چې زه د زيد په کارونو يې غرقه شوې ومه.ټوله غصه مې هېره شوله او زيد ته مې کتل.هر ثانيه له مخکې نه هم پرې مينېدمه.هو خبره له مينې تېره شوې وه آو د محبت نړی ته مې پښه اېښودې وه.

هغه نړی چې يغما يې بدله کړه بخيله شوې ومه. که مخکينې يغما ومه د ساره په ژړا زيد مې ملامت کول.او مغرور مې ورته ويلی. ولې اوسنی يغما مخی ته يې درېدلی او حساب پوښتنه کوی. زيد چې ليونتوب يې هم ښکلې دی يو اځې ځما لپاره .
د دروازې پورې کېدلو اواز شو. چې زيد وويل: ورځه وروسته غږېږو.

زيد ولاړ او ما د هغه تک ته کتل په لوړو قدمونو دهليز ته ننوتمه. سمه ده جسما دلته يمه ولی روح مې هلته پاتې شو.په سستو قدمونو کوټې ته ولاړمه ټول انجونی په خبرو بوختې ول.او موضوع هم ساره وه.حسنات او امينې خواته لاړمه. او وايم: حسنات لږ اخوا کينه.

حسنات زما په ليدو يو څه شور خوری او ځای راته تش کوی. څه ديوال خواته ناسته ومه خو حسنات زما او د امينې مېنځ کې ناسته وه.د امينې غږ لوړ شو: يغما ځنډ د وکړو چيری وی؟

يغما- هيڅ لږ تازه هوا مې خپل سږو ته ورکول.
امينه په خندا وايې: زه ښه ده چې پوهېږی هوا سږو ته داخل کيږی.
په شيطانی خندا مې وويل:آه امينې جانی ټول خو ستا په څېر هفته فام ندی .

زما پدې خبره حسنات له خندا سره شوه.او امينی هم خپله خوله نيولې وه
حسنات په خندا وويل: جلی ته څومره چالاکه يی.
اوږې مې پورته اچوم اووايم: مهربانی مو ده.

مجلس مو ګرم وو چای مو ښبنل او خندل مو. دلته وخت ډير ښه تيريدو هوا نوره تياره شوله او د ډوډی تياری پيل شو. وروسته له ډوډی انجونو لوښې ومينځل ذکيه ترور اجازه نه ورکوله لاس په تور او سپېن ووهمه.د خوب وخت رارسېدلی وو بوډی ښځی وخته ويدی شوې ول.يواځی مونږه انجونی پاتی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساره لکه بد اخلاقه ښځو هرې انجلۍ ته خوله اچوله .کوښښ مې کولو چې سترګې په سترګو نشمه ورسره ځان مې لرې ساتو ورنه. پوهېدمه دا هر څه ځما له وجهې دې.حدیثه او او امینې ځایونه واچول.ټول غزېدلي وو او کېسې مو کولې پوهیدمه نن اخرې شپه مو دلته ده.انجونو سره مې ډېر عادت کړې وو.کیسې ختمې شول او انجونې ویدې شول سترګې مې پټې کړل او ایت الکرسې مې تلاوت که تر څو بیا هغه خوب ونګورمه.

بیا هم هماغه خوب هماغه ځای خو د سیند رنګ تور وو دقیقا لکه د زید د سترګو پشان، د سېنې په سر مې دقیقا د زړه ځنګ ته مې یو مړاوی تور ګل وو.له ډاره د خوب څخه پاڅیدمه.کوټې ته مې وکتل ټول ویده ول. د سهار رڼا ټوله کوټه روښانه کړې وه پاسیدم او د تشناب خواته لاړم ټول کور پاسیدلي و بغیر زموږ د انجونو د کوټې څخه! اودس کوم او بیرته د کوټې خواته راځم او په انجونو غږ کوم:

یغما- انجونو پاسیږی سهار دی.
د هیچا غږ رانغي چې دا ځل مي یو څه په تیزه وویل: هوی پاسیږی نو...
حسنات په خوبجن غږ وویل: یغما دوه دقې نور مو هم پرېږده.
یغما- نچ نه یو دقه نور دی لا نه پرېږدم.

ما او حسنات خبری کول چې ناساپه سارا سر د کمپل څخه سر راوباسي او په غوسه یې وویل: یغما یې که هر سوک چې یې حق نلری د نور کسانو خوی خراب کړی، نه پاسیدلې یې معنا دا نده چې ضرور دا نور هم راوېښ کړی.

د سار پدی خبرو حسنات په تلوار خپل ځای کې کینستل او ویې ویل: سارا د انسان پشان خبرې وکړه، نه نشې کولې میلمه ته سپکاوی وکړی.
سارا هم لځایه پاسیدل او دا ځل یې په غوسه ناکه لهجه حسنات ته وویل: څه دی درباندی بده ولګیده؟ حق خبره تریخه وی کنه؟ صحیح ده چې وریندار دی ده او میلمنه ده خو د آسمان څخه نده راښکته شوی چې زه یې هر حرکت او خبره نادیده ونیسم او هیس ونه وایم ورته..!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی دواړو په جنګ ټول انجونې راویښ شوی وه او هک حیران یې دوی ته کتل د دی ځخه مخکې چې حسنات دهغه قدوو جواب ورکړی ما تلوار وکړو او د دوی د جنګ ختم کولو لپاره مې وویل: حسنات بس دی! باسیره لاس او مخ دی ومینځه.

حسنات زما خواته راوکتل او ما د سترګو په اشاره و پوهه ول چې نور دی چوپه شې! د سهار چای وخوړل شو ډیر میلمانه لاړل تر غرمه خپل مینځو کې بوختې و او کور مو سره پاک کړو زید خاله ته ناری کړل ضرور کوم شئ ورته ویل؟! د ځو دقو وروسته چې خاله راغله نو حسنات ته یې غږ کړو او ویې ویل:

خاله- حسنات لورکې خپل او د وریندارى کالې دی را ټول کړه.!

د خاله په خبره پوه شوم چې د تلو وخت دی، حسنات بغیر له کوم ځنډ ځخه پاسیده او زموږ کالې راټول کړه او په بکس کیخودل خاله خپل سپین ټیکری په سر کړو ما او حسنات هم خپل ټیکرانو کې ځانونه وپیچل! ما او حسنات د ټولو انجونو سره حدای پامانې وکړل، خاله هم د ذکیه ترور سره په خدای پامانې بوخته وه حسنات د ذکیه ترور خواته ولاړه او هغې د مخ ښکله ولو حال کې ورته وویل:
:□#شهاب
حسنات- خاله جانې تاسو هم زموږ کور ته بیا راشې، ستاسو پسې مو زړه تنګ کیږی.
ذکیه ترور حسنات غیږ کی نیسې او ښکل کوی او ورته وایې: سمده خاله دی درنه قربان شې ضرور راځم.

زه هم د خدای پامانې په نیت د ذکیه ترور خواته نږدی کیږم چې هغې هم ماته پام کیږی او خپل غیږه راته حلاصه ویې او وایې: ښه شو چې راغلې لور جانې، انشاءالله چې ښه وخت به دی تیر کړی وی؟
یغما- مننه ترور جانې، هو ډیر ښه وخت و د انجونو سره مې سات تیر شو.

ذکیه ترور زما مخ ښکل کړو او خپل د لاس ګوتمې زما په ګوته کړل! د طلا د ګوتمې په لیدو و شرمیدم او غوښتل مې بیرته یې ورکړم چې ذکیه ترور وویل: لور جانې دا ستا او د زید خان د واده ډالې ده زیات شئ نده خو ته یې ومنه زما لخوا.
یغما- هیله کوم ترور جانې دا نو ځنګه خبره ده تاسو مهربانې ده...

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلاخره خدای باماني خلاصیږی او د حویلي د دروازی خواته روانیږو، زید خپل په موټر ډېره وهلي او موږ ته په تمه و زموږ په رسیدو ژر اول خاله جاني ته بیا ما او حسنات ته د موټر دروازه خلاصه وی، په موټر کي کینم زید د موټر هینداره زما په مخ برابره وی، ښه شو د حسنات او خاله فکر نشو! په حیرت کي وم د زید و دومره بی پرواه کارونو ته!

موټر روښانه کوی او حرکت کو د ځو دقو وروسته د حسنات اوف او چوف پورته کیږی او وایې: لالا یو سندره خو ولګوه لاره لری ده بیخي ستړی کیږو.

زید بغیر لدی چي د حسنات جواب ورکړی خپل موبایل له جیب راباسي او د یو چارچر پشان لین سره یي وصل کوی او موبایل د حسنات خواته نیسي او وایې: الخله هر سندره چي غواړی چالانده یي کړه!

حسنات په خوشحالي د زید له لاس څخه موبایل اخلي او خپل د خوښي سندری پسي ګرځي د ځو دقو وروسته وایې: اها دغه دی پیدا مي کړو(سندره پلي کوی د سندری د اول بیت په آوریدو په تلوار د هینداری څخه د زید خواته ګورم چي سترګي مي د هغه د سترګو سره بندی پاتی کیږي...

شده ام بُت پرست تو
قسم به چشمان مست تو

به کُنج میخانه روز و شب
شده ام جامِ دست تو

شب هجران دیگه تمامه
گل مهتاب بر لب بامه

عاشقی جز با تو حرام است
که برای تو زنده ام

(c) ketabton.com: The Digital Library

به تو چون سجده میکنم
شرّر به هر سینه میزنم

به غصه میخواهم که بعد از این
بت روی تو بشکنم

شب هجران دیگه تمامه
گل مهتاب بر لب بامهٔ

عاشقی جز با تو حرام است
که برای تو زنده ام

شده ام بُت پرست تو
قسم به چشمان مست تو

به کنج میخانه روز و شب
شده ام جامِ دست تو!

د سندرې تر تمام کېدو د زيد تندی تروش و چي معنا تراوسه غوسه دی! کله ناکله په هينداره کې مو سترګې سر جنګېدل چې هغه په ژر خپل نظر اخيستو زما د سترګو څخه، بلاخره کور ته ورسيدو زيد خپل موټر خپل د يو انډيوال کور کې و دره ويې او نور لاره تر کوره پياده روان شو، کورته ننوتلو سترې ستومانه و دا هم ښه شول زيد د ماښام ډوډې اخيستې وه، زيد د ناستې کوټې خواته لاړو او حسنات ته يې وويل چای دم کړې.

ما هم خپل ټيکرې په تار واچو او د آشپزخانې خواته ولاړم د حسنات سره مو په ګډه چای دم کړو او د ناستې کوټې خواته ولاړو حسنات ټولو ته د چای پيالې ډکې کړل، زيد خپل په موبايل لګيا و ليونې بيخی يو ځل راکتل هم نه! ما او حسنات د چای څکلو حال کې د واده په اړه مو خبرې کول او خندل مو، چای مو خلاص شو زيد مو يواځې پريخود او د کور د بڼ خواته ولاړو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات ماش د پاک کولو لپاره راوړل د شپې د تیاره کیدلو پوری د ماش په پاک کولو باندی بوختې وو، د تیاری په خپره کیدلو د بڼ څخه کور خواته ځو چې خاله وایې: انجونو هغه ډوډی ګرمه کړی ناوخته دی.

ډوډی خوړل کیږی او خاله زموږ ټولو څخه مخکې د خوب لپاره خپلې بستری ته ځې، چنارګل راسره خبری نکول او د اتلس کلنو انجونو پشان یې ناز کوی! حسنات ته وایم: حسنات زه ځم د لالا د خوب ځای دی اچوم او ګورم کوم شئ ته خو ضرورت نلری!؟

حسنات- سمده ورځه او هو. دا غوړی هم واخله!
یغما- غوړی څه کوی؟
حسنات په ریشخند وویل: غوړی خلک څه کوی؟ خو هوښیاری خپل ویښتیان او سر ورباندی غوړه ویې او چاپې کوی.
یغما- ښه ښه سمده زیات فلسفه مه وایه..

حسنات خپل سر چپ او راست خوځه ویې او زما پر حال افسوس خوری، د ناستې کوټې خواته ځم او کرار دروازه خلاصه وم زید زما پر لیدو خپل سترګې پټه وی! عه دی نو بیخي د حد څخه اوړی! نو زما غوسه هغه ورځ کوم ځای غلط وه؟ خو ویریږم کومه جنې دی زما خاوند خواته بد وګوری او زه دی ناخبره اوسیږم!

د غوړی ډوبې مخ ته کیدم او ځای ورته اچوم او کرار ورته وایم: کوم بل شئ خو دی پکار ندی؟

زید هیس جواب رانکړو زړه مو غوښتل ټول ویښتیان یې ورته وشکوم خو هیس مې ونه ویل او په غوسه د کوټې د دروازی خواته روانه شوم چې راپسی غږ کړو: چیرته؟
یغما- که اجازه راکړی صیب غواړم ویده شم.

زید- سمده اول زما سر ویښتان او سر چاپې کړه بیا لاړه شه...

حتا دغه جمله یې لا په غوسې او قهر وویل! زه هم په غوسی او قهر د زید خواته ځم، د غوړو ډوبې راخلم او د زید شاته په ځمکې کینم په غوسه مې خپل لاس په غوړو ولړی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کلکه مې د زيد په ويښتيانو کې ووهو چې زيد په غوسه وويل: يغما کش کړه نور هم کش کړه دا ميراث شوی ويښتيان.

زيد په غوسه دا خبره وکړل خو زه هم غوسه وم د هغه دی نازونو څخه نو خبره مې ورڅخه ومنل او په کلکه مې ويښتيان ورڅخه پورته خواته کش کړل چې د زيد چيغې پورته شوی او ويې ويل: اه يغما و دی شکول پخدای ټول ويښتيان دی راته د بيخ څخه وباسل..

د ماشومانو پشان وايم: بيا زما سره جنګ کوی!؟بيا زما سره خبری نکوی؟ ها؟
د زيد خندا غږ پورته کيږی او وايي: د همدی لپاره مې ويښتيان د بيخ څخه باسې؟ نه وايې خاوند دی ګنجې کيږی؟
په غوسه وايم: پريږده ګنجې شې ترڅو نور هيس سوک در ونګوری او زما د جګرخونې سبب نشې.

دغه خبری مې دومره په مظلومانه توګه وکړل چې خپل په ځان مې خپله زړه وسوځيدی څه ورسيږی زيد ته! د زيد خندا بنده شوه او په کراره او خفه لهجه يې وويل: ولې راباندی باور نلری؟

ويښتيان مې ورنه کرار چاپی کول او سترګې مې د اوښکو څخه ډکې وه! د خبرو توان مې نه درلود پدی ورځو کې بيحده زړه مې نازکه شوی وو! او په نه خبره مې هم ژړل زيد په همغه خفه او نيولې لهجه وويل: يغما راته ووايه ولې راباندی باور نلری؟ ته مګر نه پوهيږی ستا څخه بغير مې هيس سوک په نظر نه راځې. پوهيږی کله چې د هغه انجلې د خبرو له لاسه دی ماته نه راکتل څنګه مات شوم؟!

خپل ژړا کنټرول کوم او کرار مې وويل: زه درباندی باور لرم ستا پاکې ماته ډير وخت مخکې معلومه شوی! ولې نه پوهيږی زه جنی يم هغه هم د يو مات شوی جنس څخه نه پوهيږی هغې ته سنګه په هغه تور کالو کې تعريف کولې!؟ زه اصلا نغواړم ته دومره ښايسته و اوسيږی په والله چې نغواړم دومره د هر چا نظر تاته جلب شې،

که کوم کس ستا خواته وګوری زه بخيلې کوم زما نه خوښيږی دا بخيلې خو زما لاس کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نده همداسې کیږم، نغواړم زما څخه بغیر دی سوک تاته وګوری په دی دومره لوی نړی کې ته یواځې زما حق یې ستا په نظر غټه غوښتنه ده؟!

نیو هیږم څه وخت اوښکو ټول مخ راته نیولي و زید په شک راته وکتل او په حیرت یي وویل: خایستو مي ژاړي د کوم وخت څخه زما یغما دومره کمزوری شوی چې داسې په نه خبره ژاړی؟

لکه ماشومانو غوندي شوي وم شونډي مي پر یو بل کلکي کړي وي ترڅو ونه ژاړم زه له قوي اوسیدو نه ستړي شوي وم نمي غوښتل نور نر واوسم غوښتل مي د یو ښځي په څیر ژوند وکړم او زید راته نر توب وکړي زید زما مخ خپل لاس کي نیسي او ورو وایې:

زید- ژوند مي ژاره مه صدقه شم درته ناا ډیر وړه غوښتنه ده، خایستو مي ته څه وغواړي یا ونه غواړي زه یواځې او یواځې ستا یم ستا یم یغما، ښکلا پسي بلا پریده ماته وګوره که ټول دنیا ماته راوګوری زه یواځې او یواځې تاته درګورم، زما زړه او ساه ستا پوري اړه لري څه ګټه لري د هغوي کتل کله چې زه ستا د مینې عبادت کوم!؟

سترګي مي پورته کړي او ورته مي کتل په خپل ګوتو یي سترګي راته پاکي کړي او ورو یي په سترګو ښکل کړم او ښایسته شعر یي وویل:

دیگران چون بروند از نظر از دل بروند
تو چنان در دل من رفته اي که جان در بدنی

نور اوښکي ختمي شوي خوشبختي مي د وجود په رګ رګ کي محسوس کوله د خبرو بدلولو لپاره مي وویل: ویل یې لاس دي ورته مات کړي و ریښتیا ده؟
د زید پر شونډو موسکا خپره شوه او ویې ویل: څرمخکي ښه پوهیږي چې ما د هغه انجلۍ سره څه وکړل خو بیا هم ما ملامتوي! هوو خو کاش مات شوي وایې خو افسوس مات نشو.(بیا ناساپه په شیطنت وویل:

زید- اصلا ته وایه وینتیان دي ورته ولي نه شکول دا خو ستا وظیفه وه چي زړه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته له ژوند نه تور کړي واي يا ته فقط ما مخ کي شيره يي؟

د زيد په خبرو مې خندا راتله خپل خندا مي کنټرول نشو کړي او ومي خندل او په ملنډو مي وويل: هوي او چنارګل تولـه ستا ګناه ده چا نه دي اجازه اخيستي وه؟! چې ښځو مجلس کې هې تلي راتلې!! او ولي دي تور کالي اغوستي و؟ مګر ستا وحشي واده و!

زيد په حيرت راته کتل چي يو دم له خندا شين شو او ويې ويل: چاته چنارګل وايي هاا؟! او وحشي سوک ده يغما ؟!

د زيد غوږونو نه مي ونيول او وايم: تاته وايم! تا ښيم !ووايه توبه بيا دي نجونو منځ ته نه راځم !!
زيد په خندا وايي: يغما مکوه نشرميږي ځان نه مشر کس غوږونو څخه نيسي هي سپين سترګي !!

تازه مي پام شو چي موږ سومره د عمر توپير لرو! غوږ مي ورته پريخوده مخامخ ورته کينم او په حيرت وايم: زيد ته خو 7 يا اته کاله زما څخه غټ يي کنه؟(په خوله مي لاسچ ايږدم او په افسوس غوندي لهجې وايم: وي تخو بوډا يي دوه کاله بعد ديرش کلن کيږي؟!

زيد خاموش او تروش تندی باندی راته کتل او او په همغه غوسه ناکه لهجه يې وويل: ښه نوو بوډا يم که ځوان يم اوس دي خاوند يم او بل دا چي دومره هم ډير توپير نلرو نو خبر مه غتيوه..

د زيد په خبره زړه کي خاندم او ځان سره وايم: چنار ګل بابا ته زما سره نه غږيدي هاا او زورولم دي اوس ګوره د شپي ستوري درباندي په ورځ کې وينم کنه؟!په همغه خفګان مي دوام ورکړو: نا ډير زيات توپير دي ولي مي لومړي پام نشو زما قبول ندی (وينتيانو ته يي اشاره کوم او وايم: وګوره وينتيان دي سپين شوي؟
زيد په غوسه وويل: يغما عصاب مي مه خرابوه څه نه قبلوي؟ چتيات مه وايه!

سر مي ښکته پورته کوم او وايم: اوس هم سرى وخت دي، زه ستا د لمسي پر ځاي يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کنه؟(زما په خبرې زید له غوسې ځخه غاښونه یو پر بل کیخودل او غوړونه یې سره شول او په حیرت یې وویل: یغما څه وایې؟په هوښ یې؟! د څه ملسې؟ وګوره وینتان مې تور دي سپین شوي ندي! (بیا خپل غاښونه یې ښکاره کړل او ویې ویل:وګوره غاښونه مې یو دم سم دي اوس هم ځوان یم.

په زړه کې د زید و دې کارونو ته له خندا مړه وم، هې زه مې د زید څخه صدقه شم چې ماشومانو غوندي ما غواړې قانع کړی، خو ظاهر کې خپل ځان همغسې خفه نیسم او وایم: نه نه نیکه زموږ ده ونشو.
زید- یغماااااااا
یغما- اصلا زه خپل مهر درته بخښم خوشې مې کړه(دا جمله مې بې اختیاره له خولې ووته ناساپه خاموشي کوټه کې خپره شوه، لږ ځنډ وروسته زید وویل: څه؟ څه دې وویل؟؟؟؟
په ډار مې وویل: هیسس...
زید زما خبر تکرار کړه:هیس؟!؟

سر مې ښکته پورته کړو او پټمه مې کټل ورته چې زید خپلې سترګې ځمکې ته اچولې وې او تندي یې تروش نیولې و،کاش ګونګې شوې وې خو دا جمله مې نه وې ویلې!
کرار ورته وایم: زید !
زید-همم

پوهه شوم ډیر غوسه دې ځکه هر وخت چې نوم یې اخلم داسې ده همم ځواب نه راکوې کرار ورته وایم: تاو شه وینتیان دې چاپې کړم.
زید- نې غواړم زه ویده شه !

خبر مې ورنه جدې ونه ګڼله ګوتې مې په غوړو کړې او په ښکلې وینتیانو کې مې ورته دننه کړې وینتیان مې ورته چاپې کول او مظلومانه مې وویل: په خداې توکې مې کولې خفه یې رانه هوممم؟

ژوره ساه یې واخیسته او ډیر مظلومانه یې وویل: ما سره داسې توکې مکوه حتې توکه یې هم ویروونکې ده راته یغما!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په موسکا مي وويل: سمده په سترګو اوس اشتي؟ (او کوچني ګوته مي مخ ته ورته ونيوه ښکلي موسکا يي په شونډو خپره شوه او ويې ويل: اشتي؟! مګر سوک خپل د ژوند څخه خفه کيدی هم شي؟ همم؟

د زيد په خبره مستانه خاندم او ويښتيان يي مساژ کوم او په بالښت يي يو ټوټه اچوم تر څو بالښت په غوړو نشي او وايم: ښه نو زيد خان دا هم د ويښتيانو چاپې او غوړه ول دی.
زيد- لاسونه دي دردمن مشه خايسته ښځې مي.
يغما- وظيفه مي ده زما جذابه خاونده.

زيد خاندی او وايې: يو ځل بيا ووايه خايستو مي؟!
د لومړي ځل نه په لوړ غږ وايم: وظيفه مي ده زمااا جذابه خاااوووونددده..
زيد زما په خبرو او کارونو خندل او د هغه د هر خندا په ليدو ما د خوشحالي او ژوندی اوسيدو احساس کوی دي، غوړي راخلم او دروازي خواته ځم چې زيد وايې: ښه شپه ولړي خايسته ښځې مي..!
يغما- تاته هم جذابه خاوند مي ..

سهار لکه تل په شان د لمانځه وروسته ويده نشو زيد ته مي سماور روښانه کړو تر څو اوبه ګرمې کړ او زيد خپل ويښتيان ومينځې حمام وکړی، چاي وڅکل شو زه و حسنات د کور کارو کي بوخت شو، زيد حمام وکړو او باغچي ته لاړ تقريبا لس بجو پوري کور کار کي مصروفه وم چي ترور غږ وکړو: يغماا لورې؟!

کار نه مي لاس واخيست او ومې ويل:اورم ترور جاني
ترور- لوري يو ځل باغچې ته لاړه شه هيس مي زوې ته پام نکوي.
په نرمه موسکا مي وويل: په سترګو توروري

کوټي نه ووتم او باغچي ته لاړم زيد چوکي کي ناست و او چاي څکه پټه پټه لاړم او سترګي مي ورته پټي کړي لاسونه يي زما پر لاسو کيخوده داسي چي غوښتل يي پوه شي سوک ده؟

زيد په شيطنت وويل:اه دا بدرنګه لاسونه د چا دي؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسونه مې د سترګو ورته لرې کړل او مخامخ ورته ودریدم او ومې ویل: خپل لاسونه دې بدرنګه دې بیخي کلنګ غوندي؟!
زید په خندا وویل: دچا لاسونه بدرنګ دي زما هاااا ژوند مې؟!

اه چې په ټوکو کې هم د ژوند مې کلمه نه هیروي زما ښکلې، حق په جانبه ودریدم او ومې ویل: زه وایم.

زید په سترګو باندې په ظاهر زما په کتلو بوخت کیږی او خپل یو لاس د زنې لاندی ایږدی او وایي: ستا خبر په سر سترګو ځاې لرې بدرنګه مې!
په حیرت مې وویل: زید چاته دې بدرنګه وویل؟؟
زید له خندا سور شو خو ځان یې کنټرول کړو او ویې ویل: تاته تا مګر ستا څخه بغیر دلته بل سوک هم شته؟

د زید په خبرو خاندم او په شیطانه او مغرورانه لهجه وایم: ښاغلي زید خان همدي بدرنګې د عالم رسوا کړې له هیره خو دې نده وتې؟
د زید خیره زما په خبرو د ښکلې موسکا څخه ډکه شوه او ویې ویل: نا نا مګر کیږي چې له هیره وباسم؟ ته د نړې تر ټولو ښکلې انجلې یې ناقه خو درته په ګونډو نشوم؟!

د زید هر خبر زه د دی دنیا څخه باسلم داسې اثر کو پر ما لکه جادو هسې نه زید د ښایست ښار جادوګر وی؟ مخامخ هغه ته په چوکې کینم او په پښتو ژبه وایم (ملګرو ناول فارسی دی او ناساپه یغما پښتو وایې نو ځکه زید حیران دی ورته: وایم څه وخت ځې ښار ته؟

زید یواځې په حیرت راکتل او ویې ویل: څه دی وویل؟
یغما- وایم څه وخت ښار ته ځې؟"
زید- یغما تاته وایم تا هم پښتو زده ده؟

یغما- هو اکثر خلک راته وایي ستا لهجه او څیره پښتنو ته ورته ده ..
آیا رښتیا وایی ؟؟؟
زید په همغه عجبیه او حیرت څخه ډک غږ وایي: د زړه سرمی څومره خوږه پښتو وایي!
هو ته مشرقی ښکلا لرې. او لهجه دې هم بیخی ښایسته ده !

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا جواب ورکوم: تاسو مهربانه یاست زما ښاغلیه
زید په زړه پوري مسکاه راته ګوري او وایي: پوهیږی زه دي نیکونونه نه پښتون یم ګرانی!

سر می خوځوم او وایم: هو پوهیږم رضوان ورور راته ویلي وو!
زید- نوره پښتو مه غږیږه،بیخی زړه وړونکي کیږي ښاپیری می !
د زید په خبره خاندم او وایم: سمده جانانه !
زید حیرانه وایي: جانان؟
یغما- هو، ته یی کنه !

زید خپل دواړه لاسونو باندی خپل مخ پټه وي چوکی ته تکیه کوي او آسما لور ته سر پورته کوي کراره ورته وایم: زید کوم څه شوي؟
زید- پریمیده دا لفظ دا احساس خپل مغز او زړه کي زنداني کړم !

کراره می وخندل لږ روسته زید خپل سر پورته کوي خاص آرامتیا سره زما لور ته ګوري او وایي: نن ځم ښار ته.
نا څاپه لوی غم زما په زړه حمله کوی او کرار او نیولي غږ باندی وایم: نن ورځ ؟
زید- هو.

فکر کی ډوبه شوم ،د څو شیبیو مخکي خوشحالی مي له مینځه لاړل چي زید د زید په غږ مي وروکتل: یغما جانی کوم څه وشول !
یغما - نه!
زید په خندا وایي : ولی نه وایي راپسي خفه کیږي؟ ولی نه وایي مه ځهګ د دی خبرو ویل دومره درته سخته ده!؟
یغما- که درته ووایم مه ځه بیا نه ځي؟!

زید- تر ابده پوري همدلته پاتی کیږم ، یوازي ووایه مه ځه.
یغما- نه، فرشته ترور حتما تا پسی خفه شوی باید لارشی.
زید کرار خاندي او وایي: ای زما زړه آزاره یاره ته هم زما سره ځي خپل کورته !
یغما- یعنی څه ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- یعنی دا چې ولاړه شه سامان دی راټول کړه نن ورځ یوځای ځوو..

یغما- رښتیا؟
زید- هو خایسته مې.
یغما- نو هغه ستا د عمه کورني ښنګه کيږي!
زید- اوله خو هیس سوک هیس کار نشي کولېچ ځکه ته زما قانوني میرمن يي او دويم پاتی شوه کورني خبره می هغوی سره رضوان خبري کړي!

غمجنه لهجه وویل: زید مريم سره به ښنګه مخامخ کيږم؟ اصلا کورني سره به دی ښنګه مخامخ کيږم؟ وایي به نه دا هلک ښنګه جلی شوه هوممممم؟
زید په خندا وایې: وایم د خدای په امر هلک جني شوه هههههه.
بد بد می ورته وکتل چې زید په همغه خندا وویل: ښنه تسلیم تسلیم ورځه بیګ دی تیار که ، ناوخته کيږي

یغما- سمده
په جګو کامو کور خواته ځم او ناری وهم: حسنات! حسنات !
حسنات- هـــا!
یغما- ته یوځلي دلته راشه.
حسنات- دغه ده درغلم.
حسنات په تيزه کوټي ته راغله او زما په لیدو يې وویل: څه شوي یغما؟

یغما- زید وایي بیګ دی تیارکه ښار ته ځووو؟!
حسنات په حيرانتيا وایی: ټوکي کوي؟
یغما- نه .
حسنات- یعنی ته هم لالا سره می ځی ؟
سرمی خوځوم چې حسنات غمجنه کيږي الماری ښخه بیګ راخلی او زما خواته نیسې او په خفه لهجه وایې: واخله دا دی بکس.

یغما- حسنات ولې دی تندی تروش سو؟
حسنات جواب نه راکوی او په همغه خفه او نیولې زړه د د رازی خواته ځې، زه مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بکس کې شيان تولـه وم او د حسنات پسې وځم په آشپزخانه کې ګورم ورباندی غږ کوم:
حسنات!
حسنات- ها!

سترګو ته مې ورنه وکتل سترګې سرې وه! کرار ورته وايم: حسنات جانې خيرت خو دی څه شوی؟
حسنات راګوری او په ژړا وايې: يغما مه ځه.

وی دا زما پسې ژاړی؟ نږدې کيږم او غيږ کې نيسم او کرار او د دلداری لپاره ورته وايم: حسنات جانې خور مې مه ژاړه، بيا راځم نکيږی چې تل همدلته پاتی شم او ستاسو د اوږو بار اوسم اوبيا ميلمستيا هم يو حد لري وخت لري.
حسنات غيږې څخه مې جلا کيږې غمجنه لهجه وايې: يغما ما خو به نه هيره وې؟

يغما- ليونی مګر کولی شم تا هيره کړم؟
حسنات ژړا کی خاندې او وايې: او که هيره دې کړم مړه کوم دې.
دواړه په لوړ غږ خاندوو چې د زيد غږ زموږ خندا ته د پای ټکی کيښود: يغما؟!
يغما- هـــا درغلم.

دواړه حويلی په لور ځوو زيد دې ترور څنګ کې ولاړ وه زما په ليدو ترور وويل: راشه زما لورکی(غيږې کې می نسئ او په غمجنه لهجه وايې: موږ ډير تاسره عادت کړی وه زما لورې، هر وخت غواړې راشه زموږ غريبانو زړونه خوشحاله که.

لاسونی ورته ښکلی کوم وايم: ترور جانې ستاسو لطف مهربانه ده مه هم ستاسو سره عادت کړی! بيا هم ميلمستيا يوحد لري، زحمتونه مو را اوبخښی

ترور خاندې او وايې: رحمت يی زما ښکلی لور کې نه زحمت(ترور خپل د خبرو پسی يو قوطې زما خواته نسئ او وايې: لوری دا ما امانت ساتلی وه د زيد ميرمين لپاره! دا ماته حسنات پلار تحفه راکړې وه اوسې هم تاته تسليمه وم.

يغما- مننه خو زه قبول کولی نشم ترور جانې..

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترور خاندي او وايي: ته زما ناوی يی بيا ولی قبول کولی نشی؟!

د حسنات او ترور سره مې په ژړا خدای پاماني وکړل، اوږه په اوږه یو ځای د زید سره د هغه د ملګري کور په لور روانیږو زید خپل موټر ملګري کور څخه واخسته ښار خواته مو حرکت وکړو، هرڅومره ښار ته نیږدی کیدم زړه می نورماله حالت څخه خارج کیدی ډيری تیز تیز زړه می وهل کیدی په آرامه او لړزانده غږ مې زید ته وویل:

يغما- زید زه ډاریږم!
زید په مسکا باندی راته وکتل او زما لاس يې خپل لاس کې ونیو او په آرام يې ښکل کړو او ويې ویل: ولی ګرانی، ایا زه مړ یم چې ته ډاریږی؟!
قهرجنه لهجه وایم: زید پام دي شته چې څه وايي؟ که بیا دي داسي د مرګ خبره دی وکړل ځان څخه دی ګیله وکړه نه زما څخه؟!

زید زما لاس خپل لاسي کې نيولي او د موټر ګیر بدلوی په همغه حال کې زما لاس د هغه لاس کې بند دی خاندي او وايي: په سترګو خایستو مې په سترګو..!

او بیا خپل بل لاس د زنځیر پشان خپل په خوله کش کوی مطلب د خولی کشک مې وتړو او نور نه وايم. په ټول لاره ترڅو چې ماني ته رسيدو لاس مې په امن ترينه ممکن ځای کې قرار درلود هو د زید په مردانه لاسونو کې زما کوچني او ملايم ښځينه لاس بيخی معلوميدی لا نه! هر څومره چې ماڼې ته نزدی کیدلو هغومره زما ویره استرس زیاتیدو..

يغما- زید نکیړی لاړنشو؟
زید- نه د زید نفس نکیړی ټول زموږ تلو ته په انتظار دی، ربنتیا عمه او مریم هم راغلې او موږ ته په تمه دی.
د مریم د نوم په آوریدو فشار مې صفر شو او یو بد احساس مې ټول وجود ونیو په نیولې غږ مې وویل: زید هسی نه بیا حالت يې خراب شي؟! بیچاره انجلی..

زید زما لاس ته لږ زور ورکوی او په خندا وايي: اه زما لیوني! ته ولې دومره مهربانه يې؟ ولې یوځل دا دومره مهرباني دی زما فقیر او عاجز په حق کې نکوی چې د خلکو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

حق کې کوی؟!
یغما- زیـد د ټوکو او ریشخندی وخت ندی، باور وکړه ډیره سخته ده، ځنګه د انجلۍ په نوم او نشان هغه کور ته ننوځم کوم ځای کې چې څه د پاسه یو کال مې ټولو ته ځان هلک معرفی کړی و؟ څه فکر به زما په اړه وکړی؟

زید- هیس فکر نکوی برعکس ډیر هم لیواله دی چې تا وګوری.!
یغما- یعنی هغوی په هر څه خبر دی؟
زید- هو رضوان د الف ځخه نیولې تر یا ټوله کیسه هغوی ته کړی، او مور مې ستا د هلک کیدو په کار دومره افرین وویل چې بیخی نووو..

د زید په خبره په حیرت او خوشحالي ورګورم او وایم: ربنتیا وایې؟
زید- هو ستا په سر قسم زما د ځان ځخه لا راباندی ګراني..
او هو پلار، عمه او اسما هر ځل زنګ وهي او وایي: زموږ ناوی څه وخت راوړئ؟ بیخی نو زه یې هېر کړی یم ټول ستا پوښتنه کوی!

ما د پخوا پرتله په لا حیرت وویل: زما په سر قسم یاد کړه ربنتیا وایې؟

دا زما لپاره هیڅکله د باور وړ نه وه، ما یو لوې لانجې ته چمتو والي نیولې و، ما د زید د کورنۍ ځخه د بد رد آوریدو ته چمتو والي نیولې و، ما د زید د عمه بنیراو او کنځلو ته چمتو والي نیولې و، او اخیره کې د مریم د لاس یو څپیره خوړلو ته! هیس مې باور نکیدو چې هغوی دی زه بغیر له کوم پیبنې او جنجال ځخه منلې اوسم؟!

زید په غوسه ناکه لهجه وویل: یغما نوره دی ونه وینم، چې خپل په سر ماته قسم راکړی!
یغما- په سترګو خو اوس راته ووایه چې دا ټول ریښتیا وو، یعنی ماته دوی سزا نه راکوي!

زید بریک ونیوه او موټر یې ودراوه! خپل نظر یې له سړک لرې کړو او ماته یې وکتل او ویې ویل: یغما، ته فکر کوې، چې زما په شتون کې دا امکان لری چې څوک تاته ترخې خبرې وکړي، څه ورسیږی ستا مجازات او سزا درکولو ته!!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه د داسې احساس څخه ډکه وم چې پدې ورځو کې ما ته په سخته پیژندل شوی وو! د مینې په احساس،بې اختیاره د هغه په لور وخوځیدلم او د هغه مخ مې ښکل کړو! زید په حیرت باندی خپل لاس خپل مخ ته یوړو کوم ځای چې ما ښکل کړی و همغه ځای لمس کړو او زما خوا ته یې راوکتل!

د شرم څخه مې خپل سترګې د موټر څخه بهر خواته ونیول ترڅو د زید سره سترګو په سترګو نشم،زید له یو څه ځنډ وروسته اخیر حرکت وکړ وروسته یو څو دقیقو کې ودانۍ ته ورسیدو د مانۍ په لیدو زما په ذهن کې د یادونو سیلاب په څپو وهلو شو! ښه او بد یادونه! د ښو یادونو شمیر یقینا د بدو یادونو څخه ډیر وو!

ساتونکي دروازه پرانیزي او موږ ننوځو، خپل په لاس خپل د پوزی هغه حلقه(چارګل) ختا کوم او د ترور راکړی قوطي کې اچوم! تازه د ترور ډالۍ ته مې فکر شو،غوږوالی چې د شاپرک په څیږ وی دومره نازک او ښکلی وو! د مانې په لیدو د ویری څخه یو غټ نفس اخلم چې زید راته غږ کوی: یغما!

د زید پر غږ د هغه خوا ته ګورم چې د هغه تندی تروش و! او د هغه په خفه څهری زه پوه شوم چې بیا مې یو داسې کار کړی چې زما د خاوند په مزاج بد ولږیده، مګر ما څه وکړل؟ پدی فکر کی وم چې زید وویل: ولې دې لری کړل؟

اها زما زړه د چارګل په لری کولو خفه شوو! په خندا سره مې ورته وویل: هر کله چې ته وغواړې نو زه به بیا په پوزه کړم خو اوس حالت سم نه دی خیر دې زید درک یې کړه! زید- زه نه پوهیږم چې څنګه حالت دی چې ته دومره خفه ښکاري؟!اسمه ده دا ځل تیریږم څه نه وایم خو بل ځل بیا نه تیریږم!

خپل لاس مې په سترګو کیخود چې مطلب په سترګو، زید موټر ودروی،موږ دواړه تری ښکته شو! زید زما څنګ ته ودریږ او زما لاس یې تینګ ونیول او د ودانی په لور زما سره روان شو! څنګه چې موږ صالون ته نږدې کیدو، ما خپل لاس د هغه له لاس څخه راوباسه، خو زید زما لاس پرینښوده چې ما په مظلومانه لهجه وویل: زید په خدای بده ده زما لاس پریږده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- نوچ نه څه شی بد ده،ما ټول عمر ستا د لاس په خاطر هیڅا ته کتلي نه دي، او اوس چې خپل جوړه مې پیدا کړی ته وایې بده ده! ته پوهېږې، له هغه وخت چې ما ځان وپېژانده او په حلال او حرام پوه شوم، له هغه وخت مې ژمنه کړی وه چې زما ټول احساسات،مینه به زما د میرمنې وی او ستا په نشتون کې مې لا یو جنۍ ته په غلط نظر ندی کتلی..

زه به حیران کیدلم کله چې دا ځینی سړیان مې لیدل چې د ښځو د درلودو با وجود هم د پردی ښځو پسی دی او خپل میرمنې سره دوکه کوی، په داسې حال کې چې د ځوانې له وخت څخه تاته ژمن وم.

د زید د خبرو په آوریدو په پراخه موسکا مې وویل: یعنې چې زید خان له پیل څخه ما ته ژمن و، هوم! واقعاً لکه زما په څیر زه هم د هغه ځوانی ورځو کې چې ستا نوم او نشان لا نه و! خو زه تاته ژمنه وم.

زید -هو، زما ژونده مګر د الله تعالی وعده دی هیره کړی چې فرمایې" د پاکو نارینه وو لپاره، د پاکو ښځې دي او هر چا لپاره خپل جنس په څیر دی واقعاً چې همغه شان ورته رسیږی!" زه باور لرم چې زه او ته له یو جنس څخه یو د پاکو اوبو پشان.

ما په مسکا د زید خواته کتل! د هغه خبرې زما روح او روان ته آرمتیا ورکول، د څو دقیقو مخکې ویره او استرس مې له یاده وویسته او د هغه لاس مې په کلکه ونیوی موږ دواړه یوځای صالون ته ننوتو، ټول حاضر وو، رضوان په پراخه خندا زموږ ښه راغلاست ته راغی، زید یې په غېږ کې ونیوه! او په خندا یې ورته وویل:

رضوان- ای مضره،نوبت دی مراعات نه کړو له ما څخه دی مخکی ښځه پیدا کړه هوم!!!
زید ورو خاندی او وایې: ته بخښه وکړه ورور خپل په مشر باندی.
رضوان،د زید شاه په لاس څو ځلی ووهې او ویې ویل: بختور شی لالا مې!
زید یوازې خندل رضوان زما مخې ته ودریږی،او په ورته مسکا سره وایې: ورینداره جانې پخیر راغلې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ځومره د رضوان په شتون کې د ورور په لرلو د خوشحالی احساس مې کول،په رښتیا چې هغه زما په حق کې د ریښتیني ورور څخه لا زیا ورور ولې وکړل په کراره غږ ورته وایم: خیریوسی رضوان لالا!

رضوان موسکا کوي او نورو ته نوبت ورکوي! فرشتي ترور په مهربانه موسکا زموږ خواته راغله، ډیر مې د شرم احساس کولو،د ډیر شرم څخه مې د زید لاس مې کلک ونیو چې فرشته ترور وویل: پخیر راغلی زما نازولې ناوی.!

فرشته ترور خپل د خبری سره سم خپله غیږ راته خلاصوی چی په ټوله خوشحالی یي مورنی غیږ ته پناه ورم، مخ راته په ښکل کوی لاس یی ښکل کوم او ددی مور په مهربانی فکر کوم ستاسو په اند که بل ځوک وی له ما یی همداسی ښه راغلاست کوو؟نه، حتما یی مخ راته په څیپرو ډیزاین کوو، فرشتي ترور ورسته له ما زید په غیږ کی ونیو او په ګیله منده لهجه یې وویل:

فرشته ترور۔ د مور شاهزاده ولی دې له اوله راته ونه ویل
زید د مور لاسونه ښکلوی او په مسکا وایی: مورجانی ددی په اړه وروسته خبری کوو .

فرشته ترور په سر ښکته کولو او پورته کولو بسنه کوی،اسما په ښکلی مسکا می خواته راغله او په صمیمیت یی ښکل کړم او ویې ویل: ښه راغلې وریندار جانی!
د وریندار د نوم په اوریدو می زړه د حسنات هوا وکړه دی څو ساعتونو کې ډیره ورپسې خفه شوی وم! په کراره د آسما جواب ورکوم: خوشحاله اوسی ګرانې!
اسما۔ ته هم وریندار جانی!

آسما ددی خبری په کولو یی ځان د زید غیږ ته واچوه! او په خندا یې وویل: لالا جانه مجرد لاړی متاهل(واده شوی) راغلی!
زید۔ ولې ښه ونشو !؟
اسما۔ ولی نه ډیر ښه شو رضوان لالا خو هسی هم زوړ شوی!
د ټولو د خندا غږ پورته شو چی رضوان په دروغي غوسی وویل: چا ویلې زه زوړ شوی یم؟ دا چې زید سپین سترګی وکړه او نوبت یی مراعات نکړو زما ګناه څه ده یا الله ته خپله خو وینی زما مظلوم حق خوړل شوی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو د خندا لا لاسې شونډې پر يو بل کلکې نيولې وې! چې فرشتې ترور په خندا وويل:
رضوان بس کړه نور همدا بې وقت دی!؟
رضوان- په سترګو ميرمن فرشتې هر څه ستاسو امر وی!

رحيم تره،ترور،او مريم په کوچ کې ناست ول، ترور او رحيم تره په ښکلې مسکا د ښه راغلاست لپاره ودريدل مګم د مريم په لور مې نشو ليدلی!زيد لومړيتوب وکړو او د پلار لاسونه يې ښکل کړل چې رحيم تره هم په خپل غيږ کې ونيوه! او ويې ويل: ماءشاالله زما زيد ځان ته ځانته يو نر جوړ شوی، آن شاء الله چې خوشبخته شی او د يو بل تر څنګ زاړه شي!

زيد- تاسو دی ژوندی وی پلارجانه!

ښه يوه شوی وم چې زيد د ټولو لپاره ډير ګران او اړين دی آن ډير له رضوان او اسما نه! د زيد پسې زه د رحيم تره لاس ښکلوم چې سر مې ښکلولی او د خوشبختي هيله راته کوې! ترور هم لکه د فرشتې ترور په څير دواړه په غيږ کې ونيولو او په خوشحالی يې د مورږ ښه راغلاست وکړو، په خپلو ډيرو مهربانيو يې زه وشرمولم
اصلا دی کورنی د کېني او ظلم بوی هم ندی حس کړی آن يو يې هم دا راته په مخ رانه وړه چې زه يو ورځ يوسف وم..؟!

اه چې څومره يې مننديه وم سترګې مې په ډېر سختی د مريم خواته واړولي بيا هم د زيد په ليدو کې غرقه وه! هغه زيد چې هيڅکله د هغې نه وه! مريم لاس د زيد په لوری ونيوه! او ويې ويل: مبارک دی وی!
زيد د مريم لاس ونه نيو او په ټيټ سر او کرار غږ يې ورته وويل: مننه خوری!

د مريم د رنګ سور والی مې له ورايه ليده خو څه مې لا لاسه نه راتلل! مريم د زيد له ليدو لاس اخلې او ماته ګوری! نظر يې دومره يخ وه چې د کلکې يخی حس مې په خپل ځان کې وکړو،نږدی راغله او په غيږ کې يې ونيولم لا يی د غيږ د حيرت څخه نه وم وتلی چې د خبرو په اوريدو يې ګنګه او بی ژبی شوم، داسی يې خبری کولی چې يواځې ما اوريدلی دومره تيزه او هوښياره وه، چې يوه دقيقه يې هم شونډې د دروغي مسکا نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالی نه وی؟!

مریم په ریشخند لهجه وویل: نوم دی یغما ده سمده یوسف جانه؟؟ هههههه فکر کوی زما زید ستا شوی؟ نه غلطی مه کوه ته د لوبی ګټونکی نه یې! فکر کوی نه پوهیږم د څه لپاره د سړیانو په کالیو کې مانی ته رانتوتلې پوهیږم د زید د زړه د لاسته راوړلو لپاره دی دا کار کړی مګم قسم دې که د خاورو میلمنه می نکړی نوم مې مریم نده، د خوشحالی مخ په ونګوری زید تر پایه یواځې زما بت دی یواځې زما!!

د مریم د خبرو په آوریدو مې اه له ځیګر ووتل خدایه مګم مریم خپل عقل له لاسه ورکړی؟ مخکې خو داسی نجلی نه وه هېڅ مې باور نه راته دا دې همغه مظلومه مریم وی؟ اصلا د کومی ګناه لپاره ما محکوموي !مګم زید کوم وقت د مریم وه چې زه خبره نه یم؟ دومره هم فکر نکوی چی که د زید زړه په مکر او نازونو لاسته راوړل کېدلی نو بیا ولی خپله یې ونه توانېده چې لاس ته یې راوړی؟

که ووایم د مریم له خبرو ونه ډاره شوم نو دروغ به مې ویلې وی! خبرې یې لکه تور سیوری زما ټولی خوشحالی یې راونغاړلې,د مریضو او لیونیو خلکو په څېر یې خبری کولی هیڅکله نورماله نه ښکاره کیدله او داسی لوی ډار یی زما زړه ته راواړوه، مریم له مانه جلا شوه او په همغه ساړه نظر یی راته کتل! چې د رضوان خبری زما فکرونو ته د پای ټکی کیښوده!

رضوان- ولی ولاړ یې کینی نور !!!!
ټول کینو او مجلس ګرمیږی داسی ښکاریده چې غیر له مریم نه هیڅوک ددې اړیکی نه خفه او مخالف ندې، د چای په څښلکو او ترور په رنګارنګ سوالونه چې د زړه سواندی له مخې وو شب راورسیده! یوه کوټه چې د اسما د کوټې ترڅنګ وو راته یی راکړه!د خبرو په مطابق یی غوښتل یو غټ محفل ونیسي!
د رواجونو او کلتور له مخی!

د شپې خواړه تیاریږی او ټول دسترخوان ته ټولیږو! زید زما خواته کینی او په داسي مسکا چی نه محسوس کیږی وایې: زما خایستو څنګه ده؟
یغما- ښه ده که ته ورسره کار ونلري نوره هم ښه کیږی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید کرار یی وخندل او ویې ویل: عه میرمن یغما ګوری؟ اوس دی چې خسرګنی ولیدله زه دی له یاده وباسلم؟

یغما- هو تورکی ته وایم چی یوځای کی دی وتړی چی نور دی ونه ګورم.
زید- ولی خیر خو دی ستا سترګی غیر زما د لیدو نه بل هر څه ته منع شوی دی زما د سترګو تور!

اه وباسم دا څو ورځی عجیبه ډار لرم نپوهیږم ولی !مخکی له دی چی ځواب یی ورکړم سترګی می په مریم لګیږی چې په وینو ډکو سترګو راګوری ګواکې د پلار میراث مې ورته خوړلې وې!د زید د ځواب ورکولو بی فکره کیږم او خپل غاب راخلم او ځان لپاره ډوډی راخلم په نه اشتها خپله ډوډی خورم چی له دوه مړی نه زیات نه وو! دسترخوان ټولیږی او ټول خپلو کارونو ته ځی! اسما کله ناکله راسره ټوکی کوی او یوسف راته غږ کوی چی زما له مسکا سره مخ کیږی

زید او رضوان د شطرنج په لوبی بوخت ول! د رضوان غږ پورته کیږی او وایی ماته د منلو وړ نده یغما یوځل دلته راشه! په خندا د ترور او فرشته ترور له خنګه پورته کیږم او خواته یی ورځم!
یغما- هان ووایه؟!
رضوان- ته دی د روانی خاوند ته وګوره دوکه کوي ټوله لوبه یی همداسی ویوړه! څه نه وایی ورته؟!
د څنګ چوکی باندی کینم او په دروغجنه غوسی وایم: هې چنارګله ونه وینم چی له تورکی سره کار ولري!

زید په کړس خاندی او رضوان په حیرانتیا راته ګوری! چې ژر وایم: هغه مطلب مې وایم له لالا سره می کار مه لره چې ژوندی دی له پوسته کوم!
داخل رضوان خاندی او زید په حیرانتیا راته ګوری، رضوان په ټوکو او په همغه خندا کی وایی: ودې خوړه زید خان ژوندی دی له پوسته کوی له یاده دې ونه وځی!

زید- تاسو دواړو خور او ورور لاس یو کړی چې ما لیونی کړی که څنګه ها!؟
د شطرنج تختی ته ځیر کیږم سپینې دانی د رضوان وی او توری د زید، د سپینو دانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعداد له تورو دانو کم وو! او یواځي پادشاه او وزیر او یو څو داني نوري پاتي وي دا یعنی زید ګټونکي دي اي تورکیه خاوري دي په سر شه کله چي لوبه نشي کولي ولی دي خپله پوزه پرې کوي!

یغما- رضوان ولی ستا داني په میدان کي کمي دی؟
رضوان لکه ماشومانو زید ته اشاره کوی! او وایې: تولی دغه وحشی وخوړلی!
په خندا وایم: تولی!؟
رضوان سر ښکته او پورته کوی،له ډیری خندا کم پاتی وو په ځمکه وغورځم په ځان مسلطه کیږم او په مسکا وایم: ښه نو زید څه وکړی چی ته لوبه وګټی!
رضوان په خپل لاس د دانو حرکات راوښودل!په امری (امر کولو) لهجه وایم: هله زید جانه څنګه چي لالا مې وایی همغسې وکه ولی دی ورسره دوکه کړی ها!؟

زید په حیرانتیا راوکتل او رضوان له خندا شین وو زید په همغه لهجه وویل: یغما لیونی شوی یی پخدای دوکه می نده کړی خپله یی زده نده بیځایه شله وی چی راځه لوبه کوو!

یغما- خو هر څنګه چي وی رضوان کومه دانه یی وړاندی کړی!
رضوان وزیر ته اشاره کوی!زید یواځې کتل چې ما وویل: زید هله نو مخکې کړه!
زید په نه زړه خپله دانه مخکې کوی په همدی توګه تورکی د لوبی ګټونکی کیږی! چې زه په خوشحالي وایم: هوراااااااااااا لالامی وګټله!
ما او رضوان خندل چې زید په ټوکو وویل: تاسو دواړه په ربنتیا خور او ورور ونه اوسیږی؟ دواړه هم نمونه!؟

زید- تا باندی خو زه هسې دوکه شوم، دې تورکې ته څوک جلی ورکوې!
زید خپل د خبرو وروسته یې په لوړ غږ وخندل! رضوان اعتراض وکړ او ویې وویل: ما مه مجبوره وی،چی د سپینیدو کریم شروع کړم!
د رضوان په خبرو مې وخندل! او ومی ویل: چنار ګل تا ته وایم ونه ګورم، چې زما لالا ته تور ووایه، زه به پخپله یوه جلی پیدا کړم ورته د، ښاپیری په څیر!

زید- ښه ښه وبه ګورم!
رضوان ناساپه وویل: ربنتیا یغما، حسنات څنګه وه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان په خبره ما او زید په خلاصو سترګو یو بل ته وکتل،او په همغه حیرانتیا وویل:
ښه وه سلام یی ویلو!
رضوان- علیکم السلام
ما په آرامه وویل، رضوان،حسنات زما ورینداره کوی!؟؟ رېښتیا ووایه،رضوان ارام وخندل او زما په ځیر یې وویل: چې خور مې یو څه ووایي او زه نه ووایم، دا امکان لری؟!

د رضوان په خبره پوه شوم چی رضوان هم په زړه کې د حسنات سره مینه لری؟! د دی خبری په پوهیدو په خندا وایم: کرار کینه تورکې،ستا په زړه ښه پوه شوم، زړه دی په کلی کې پرېښودی وو! اوس خور مه بهانه کوه!
رضوان په خندا وایې: څنګه هوښیاره یې؟
زید په په کلکه لهجه وویل: څه خبره ده چې د لیوني په څېر خاندی؟
زه خپل ستونی صاف کړم او په جدي توګه ووایم: د خپل ورینداری په اړه مو خبری کولی،خپله د رضوان څخه پوښتنه وکړه!

بې له ځنډه پاڅېدم، پخلنځي ته لاړم، د چای ترموز مې لټولو!چې یو ځوک پخلنځي ته راننوځي، پرته ده کتلو چې څوک راننوته، خپل کار کې لګیا وم ترموز مې پیدا کړو،او ګیلاس مې ډک کړو چې د مریم غږ مې وآوریدی چې ویې ویل: ته ډېر خوشحاله یې چې دومره زر دې د کور خلکو په زړونو کې ځای پیدا کړو؟!

زه په چټکۍ سره بیرته وګرځیدم،چې مریم د دروازې مخې ته ولاړه ده،حیرانه شوم!
او ومې ویل:مطلب!؟
مریم- مطلب، ډیر خوشحالې مه کوئ،تراوسه دا سر فلم دی!

بغیر لدی چې د مریم خبری ته پام وکړم د دروازې په لور لاړم،غوښتل مې چې څنګ نه زر تیره شم، چې هغې د چایو څخه تازه ډک شوی ګیلاس راوخیستو او په ناساپه توګه یې زما په لاسونو خالي کړو؟! د چای ګرم والې دومره زیات و چې بې کنټروله مې چیغه کړه: اه وسوځیدم..

او هملته پر ځمکه کېناستم او د اوښکو ډکو سترګو مې لاسونو ته ګورم! لاسونه مې لکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سور ګلاب په څير شو، او د سوځيدني له امله سپيني پولی ښکاره شوی! زما له اوښکو ډکي سترګي زما د لاسونو د سوځولو له امله نه وې، بلکي د دې لپاره وې چي زما د عمه د کور يادونه ژوندي شوی.ښه مي په ياد دی،له هر غلطی وروسته څنګه زما لاسونه د جوش شوو اوبو سوځول!

زه د خپل ژوند په يوه پټه پاڼه کي ډوب وم چي زيد او ټول په بيړه راغلل! مريم لا ولاړه وه او يوازي کتل،زيد په ورخطا زما څنګ ته کيناست زما لاسونه يي ونيول او به ورختا يي وويل: ی...غما څه وشول؟!

ما نه غوښتل چي موضوع لويه شي! ما خپله کرکه زندانی کړه او په مشکل سره مي وويل: هيڅ مي فکر نه وو، چای مي په لاسونو توی شوی!
زيد په غوسه وويل: توی شول او که چا دربانډی توی کړل؟(او د مريم په لور يي وکتل چي ما په تلوار وويل: نا توی شوو!

زيد ما د اوړی څخه نيسي او پورته کوی مي،په چټکي سره تشناب ته لاړم، لاسونه مي د يخ اوبو لاندې ونيول، چي سوځيدل يي يو څه کم شول! چي زيد کرار وويل: ښه يي، نفس مي؟

خپل سر په پورته کولو او ښکته کولو سره د هغه خبره مي تاييد کړه، اسما په تلوار راننوتل او ويي ويل: لالا، په لاسونو يي دا ملحم ووهه، چي سوځيدو ځای پاتی نشي!
زيد په ورخطايی سره ټول ملحم زما په لاسونو ووهل او ويي مښيل، ټول ولاړ وو او په غورځيدلو مخونو يي راته کتل!ما ټولو ته په خندا وويل: ولي ټول ولاړ يي؟زه ښه يمه؟دومره زيات هم نه يم سوځيدلی ښه يمه.

ترور په خفه لهجه وويل:لور مي کي زيات سوځيږی نو ډاکټر ته لاړ شه
يغما- نه،ترور جانی، دومره زيات ندی سوځيدلي، ښه به شي.

نه پوهيږم، خو د زيد د عمه په سترګو کي مي په ښکاره ډول خجالت ليدو، ولي فکر کوم چي عمه پوهيږي چي زما د لاسونو سوځول د مريم کار دی! زما د غوښتني سره سم، ټول مايوسه صالون خواته روان شول، يوازي رضوان پاتي شو! په ورو ګامونو سره،

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما خواته راغلو او ويې وويل: زما خور، ته ښه يې؟

د هغه درد با وجود چې سينه کې مې تاو شوی وو په مسکا مې وويل: هو تورکۍ زه ښه يم، نه دي اوريدلي چې بده بوټې بلا لا نه وهي!
رضوان ژوره ساه واخيسته، او داسې لکه چې زما خبره يې نه يې اوريدلی ويې ويل:د مريم کار وو؟

يغما- نــ...(لا مې خبرې نه وه خلاصه کړې، چې زيد په غوسه له ځايه پورته شو، او رضوان ته يې مخ کړو او په غوسه يې وويل: رضوان قسم خورم، که بيا ځلې يوازې يو ځل بيا، زه دا لېونی جلۍ د يغما شاوخوا وګورمه، بيا هيچا خاطر نه کوم هيچا ښه به دا وی چې ته يو کار وکړۍ که ماته دا کار پاتی شو بيا به ښه ونشی!

رضوان سر پورته ښکته کوي او وايې: زه به يې پخپله حل کړم، ته هم خپلې کوټې ته لاړ شه، ته هم له مريم نه په کمه نه يې؟!

رضوان د تلو څخه مخکې په يو زړه سواندی نظر ماته راګوی او بيا د آشپزخانې څخه وځي، او زه ځومره د خلکو د زړه سوانده نظر څخه کرکه لرم خو لکه چې دا منحوس شيبې زما په قسمت کې ليکل شوی د اول څخه تر پايه،زيد زما څنګ ته ناست و او په غوسه ناکه سترګو يې زما لاسونو ته کتل چې کرار مې وويل: زيد!

زيد په ژړغوني او نيولي غږ وويل: جان د زيد خايستو..؟!
يغما- وګوره سوځيدل يی په پوره توګه له منځه لاړو! بيخی بيخی ښه يمه باور وکه!

ژوند مې خاوند مې لا تراوسه هم په فکر کې و، چې ماته د منلو نه وه، په ماشومانه لهجه په پښتو مې ورته وويل: ماسره زيد خبری نه کوي هوم؟
زيد ژوره ساه واخيسته او سترګې يې زما سترګو سره وتړلې او هغه هم په پښتو ژبه وويل: اه يغما احساس کوم چې نړۍ کمزورۍ انسان يم،ګوره ما د خپل ګل نه حفاظت ونشو کړای،هغه ګل چې زړه په وينو راغوړيد! هغه ګل چې زما ساه د هغې په خندا پوری تړلی ده، حقا چې دا پولی ستا په ښايسته لاسونو باندی زما د مرګ حکم ......

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمله لا پای ته نه وه رسیدلې، لاس مې هغه خولې په لور ځی، د کلمې د بشپړیدو مخه نیسم! او په غوسه وایم: زیده ایا پوهیږې چې دا خبری دی ستا د ګل په تن باندی د ګلې (ژاله) په څیر ورېږی! کومه ګلې چې د هغې ضعیفه وجود زخمی کوی !
هیله کوم بیا داسې مه وایه ، زما ژوند ستا پوری تړلی دی !

زید زما کیخودل شوی د لاس ګوتې ښکل کړل او په یو داسی مسکا چې ما تراوسه د هغه پشان نه ولیدلی ویې ویل:د سترګو توره! د زړه سر مې لیونی کیږم کله چې ګورم زما په موجودیت کې دی تاته ضرر ورسیږی ! له منځه وړم هغه څه چې زما ژوند ته درد رسوی قسم دی.

د زید په خبرو لویه مسکا مې په شونډو خپره کیږی، زما زید څومره مرادنه زما څنګ کی ولاړ دی مګر کیږی چې د زید په شتون کیدی زه د ویری احساس وکړم؟ زید چې د غر پشان زما شاته ولاړ دی، هغه زید چې پوهیږم زما د یو اوښکې په توی کیدو د هغه اوښکې د تویه ولو سبب او کس د ریشې څخه پری کوی، نه زه نوره بی پناه او بواځې یغما نه یم زه اوس زید لرم هغه زید چې ماته د ټول دنیا حکم لری.

یغما- که دومره زما سره مینه لری نو د مرګ او تلو خبری مه کوه، مګر ستا زړه راځې خپل ګل په دومره وحشې او خونخواره خلکو مینځ کې یواځې پریږدی؟! هغه ګل چې د ژوندی پاتی کیدلو اوبه یې ته یې؟! هغه ګل چې بیحده کمزوری دی او یواځې ستا د مینې څخه تغذیه کوی! زید که د تلو خبره وکړی باور وکړه ستا څخه مخکې ستا ګل مړه کیږی او نور هیڅکله به ژوندی نشی.

زید- میرمن مې خایستو مې، دومره خوږی او په عین حال کی ترخې خبری مه کوه، زه لکه اغزی پشان خپل و ګل ته ژمن یم هر هغه خونخواره کس چې وغواړی زما ګل ته لاس راوړی ژوندی نه پریږدم.
د زید په خبره خاندم او وایم: اووو زید خان تر دی حده خطرناک کیدی شی؟!
زید هم زما پشان خاندی او په کراره وایی: زما ګرانې هیڅکله مه ختا وځه ځینی کسان شاید په څهری عاجزه وی خو داسی کارونه کوی چې باور به دی رانشی،! د هر کس څخه هر کار امکان لری.!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- سمده بدماش صیب اوس نیمه شپه شول ځم چې ویده شم.
زید- ښتګه کولې شې دومره راحته ویده شې کله چې زما له سترګو دی خوب تخته ولې دی؟
په خندا وایم: ډیر ښه خوب هم راځي مزی داره ...
زید- هو پوهیږم زما په زړه ډېری خایستو.

یغما- سمده زه به یو ځا سالون ته لاړشم ترڅو د خاله جانې دوی تشویش او اندیښنه لری شی، او ښه شپه تاته غواړم زید خان.
زید- ستا شپه پخیر د سترګو توری.

د آشپزخانې ښخه وځم او سالون ته ځم کله چې د کور غړو ته مې خپل د لاسونو د ښه والې خبر ورکړو نو ښه شپه ټولو ته وایم او خپل د کوټې خواته ځم، په کټ کینم او د نن ورځې پیښو ته فکر کوم! عجب ژوند لری میرمن یغما ټول د عجیب غریب کارونو ښخه ډک دی! د مریم پدی کار داسی راته معلومیږی چې یو سخت لاره مې په مخه کیده.

په ځای کې مې څملم او سترګې د کوټې چت ته نیسم، چت چې په ښایسته سور ګلانو ډیزاین شوی، ټول شپه د لاسونو د سوځیدو په درد مې تیره کړل او د خوب او ویښ په دنیا کې زنګیدم، سهار د مولا په آذان پاسیدم اودس مې وکړو او کوم عادت چې د حسنات دوی کور کې مې درلود غوښتل مې د کور ټول خلک راویښ کړم خو بیا یاد ته مې راغلل چې دا د حسنات دوی کور ندی، نو ځکه خپل د کار ښخه پښیمانه شوم خو ناساپه مې ځان سره وویل: که ټول کور نشم راویښ کولې زید خو راویښ کولې شم د دی ښخه مخکې چې مونځ یې قضا شې؟!

په کراره، کراره د زید د کوټې خواته روانه شوم ټول کور په درنه خاموشې کې اخته وو، د زید د کوټې دروازه مې کراره خلاصه کړه او ننوتلم زید د ماشومانو پشان ویده وو او ویښتیانو یې ټول مخ نیولې وو ښنګ ته یې نږدی شوم او کرار مې ورته غږ کړو: زید

راویښ نشو په لاس مې د هغه ویښتیا د مخ ښخه لری کړل او پورته مې واړول چې د زید لاس ته مې فکر شو عکس یې خپل د زړه په سر نیولې وو! په کراره عکس یې د لاس ښخه راخلم، د عکس په لیدو نه حیرانه کیږم هو په عکس کې زه وم! خپل د عکس په لیدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکا کوم او بیرته عکس د زید لاس کې ایږدم او د زید اوږه کراره خوځه وم او وایم: زید پاسیږه مونځ قضا کیږی شابه.

زما ژوند دواړو توري سترګي کراره خلاص کړي،څو دقیقی ماته زیر زیر ګوري او بیا زر پورته کیږي خپل خوب ځای کې کیني او وایي: یغما ته یی ؟
یغما- هو ، جناب اوس پورته شه لمونځ دی قضا کیدو حال کیدی شابه.

زید په ورخطایی باندی زما لاس نسئ او د هغه په کتلو مصروف کیږي، په داسې حال کي چې سری یې لاندي وو او خپل ګوتو باندی زما د لاسونو زخمونه لمس کول کرار یې وویل:یغما سوخت والي لږ شوی یا نه؟ ایا دي شپی دی خوب وکه؟

په مسکاه جواب ورکوم: اهان ، ډیره ښه ویده وم . اوس هم دي خبرو تیر شه لمونځ وکړخ خاوند جانه.
زید ښکلی مسکاه دي خپلو شونډو میلمه کوي او وایي: خاوند جان دي قربان شي میرمن جانی.

د دروغ غوسه کي ورته وایم: خدای نکوی، لیوني خان !
دا خبره کوم او د دروازی خواته حرکت کوم د تلو څخه مخکې بیا وایم:لمونځ هیر نکړي.

دا خبره کوم او بیا بغیر لدی چې د جواب په تمه شم خپلي کوټي ته لاړم، کالی می بدل کوم لاسونو باندی ملحم وهم سوخ والي سپیني پوقانه هم نظر په شپه باندی لږ شوی وی ملحم خپل کار کړی وه دهلیز په لور لارم ، ټول ویښ وه سبا ناری یی میز باندی څکل دهلیز ته ننوځم جګ غږ سلام کوم! یوازی مریم جواب رانکړو نورو په خوشحالي جواب راکړو لاس پوښتنه هم را نه وکړه

آخري څوکي می کیناستلو لپاره خوښه کړه رضوان هم کار لرو چای هم څکلی نه وه شرکته تللی وه زید هم تراوسه لاندي راغلي نه وه، ټول په سبا ناری باندی مصروفه ول چې د زید غږ راغې:
زید- سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید غږ د دی سبب شو چې ټول د څوښبیو لپاره چای څکلو څخه لاس واخلي، زید ورزشي کالي په ځان وه ښکاره معلوم وه عادت په چیری ورزش کړي ورزش تراوسه پوري هیر کړی نده زید په جګو کامو زما خواته راځي او زما څنګ کې کیني او کرار راته وایې:سهار پخیر میرمن یغما

یغما- ستا سهار هم پخیر زید خان.
زید په خندا وایې: زما سهار هغه وخت پخیر شو ستا غږ ویښ شوم.
خندا می دي شونډو میلمه کیږي چې فرشته ترور وایې: لوری کولی شي،نن لاړي شوو د طلا او کالیو اخیستو لپاره بازار ته؟

ستوني می صاف کوم او په آرامه وایم: هو ترور جاني ،هر رقم تاسو وغواړي.
فرشته- بیا سمده نن ورځ به بازار ته لاړی شو. زید ته اوزګار یی یا مورږ خپله لاړی شوو!
زید- نه مورجانی اوزګار یم ، ستاسو خدمت کی یم
فرشته ترور خاندي او وایې:سپین سترګیه هلکه

سهار چای خلاصیږي، هرڅوک خپلو کوټو ته ځی بازار تلوو ته ځان تیار وي،نیو هیږم څه واغوندم، نمی غوښتل زید کورني کمه راشي همدی سوچ که وم دروازه ټک ټک غږ پورته شو!

یغما- راځي دننه.
آسما په لیدلو لږ اندیښنه مې کمه شوه چې آسما به خوشحالي وویل: ورینداری جانی حجاب می درته راوړه ! لالا می نه خوښیږي بغیر حجاب څخه باندي لاړی شوو!
یغما- راځه دننه آسما جانی، ښه شول راغلی نیو هیدم څه واغوندم؟!
آسما په خندا راننوته زما لور ته راغله! حجاب یې خلاص کړو او په مسکا یې وویل: ورینداری حجاب دي خوښ شوو!
:□#شهاب
عربي حجاب وه لاستونی ، طلایي غمویو باندی ظریفه دیزان جوړ شوی وه په خوشحاله لهجه مې وویل: هو مننه ګراني ډیر ښکلی ده په زحمت شوي
آسما- وظیفه ده وریندارۍ جانی ترڅو تاسو حجاب اغوندئ زه بیرته راځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- سمده.

آسما کوټې ته ځي زه حجاب اغوستلو باندې مصروفه شوم، حجاب سره مې قد جګ ښکاره کیده مصروفه دي ځان لیدلو هینداره کې وم چې دروازه خلاصه شوه او آسما هم حجاب په ځان کړي وه لاس کي یوه بکسه وه کوټې ته راننوتلل او ویې ویل: یغماا جانې راځه که غواړي دا بکس څخه هم ګټه واخله !

یغما - په دې کې څه دي؟
آسما آرامه خاندي او وایې: آرایش سامان دی نوو ......
یغما- اهان ډیر ښه خو ما ګټه اخستلی زده ندی یعنې کولی نشم !
آسما- سمده کینه زه درته ساده آرایش کوم
تخت په سر کینم آسما بوخته کیږي مخ باندې مې ! او وایې: دا هم زما ښکلی ویداره،
آرایش ته هم ضرورته نلري
کراره خاندم او وایم: مهرباني دی ده آسما جانی!

آسما هم زما مسکاه پشان مسکاه باندې جواب راکړو، او د الماری په لور ځي! تور دسکول توري چپلی بوت الماری څخه راباسي او وایې: دا هم ډیر ښه حجاب سره دي خوند کوی دا هم واغونده.
یغما- په سترګو ګرانی.
آسما- سترګی دی بی بلا ویندار جانی.

آسما ځی او زه تازه خپل د لیدلو لپاره وخت پیدا کوم، سترګي مي ریمل سره جوری وی، ګلابي غومبري، توري وریځي ،ډیر ډیر کم رنګ سترګو لیمو (سترګو شاه)باندی سور رنګ ښکلی منظره یی جوړه کړي وه تور تکری داسي په سر کوم یوتار ویښتی می هم ښکاره نشئ، چپلی بوت ، دسکول راخلم دهلیز په لور ځم ! زما په نظر هیڅوک تیار ندی، ځکه یوازي زید ناست وه هغه هم مبایل که مصروفه وه

یغما- دا نور چیرته دی ؟
زما په غږ زید خپل سر پورته کوي نظري زما نظر کی قفل کیږي، آرامه پورته کیږي زما په لور راځي او په کلکه لهجه وایي: یغماااا بیادی آرایش کړي؟ ؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- اه نو ، بده ښکارم؟
زید- هو ډیر ډیر بده ښکاري هله لاړه پاک یې کړه.
یغما- نوچ پریده پریده بده ښکاره شم پاک کومه نه.

زید- یغما زما اعصاب مه خراپه وه !
مظلومانه وایم:خیر ده غوسه کیږي مه! فرشته ترور سره ځم نغوارم هغه ملګرو مخته کمه راشي
زید- چا ویلی بی آرایشه لاړ ه شي فرشته ترور کمه راځي هوم؟ کمه ښایسته یی چې آرایش دي هم وکړو؟!نور هم ښایسته شوي.

زید خبری کولې چې د فرشتې ترور غږ راغلو: زید زویه چیرته یی دي مور شاهزاده؟(اه چې څومره ښه وخت را ورسیده،زید څخه یی خلاصه کړم! فرشته ترور،مریم، عمه ،آسما دهلیز ته دننه شوي فرشته ترور زما په لیدو د خوشحالې څخه په ډکه خندا وایې: ماشاالله څومره ښایسته شوی زما لورکی.
هغه پشان په خندا جواب ورکوم: مهرباني مو ده ترور جاني.

زید په جدی لهجه وایي: د باندي په تمه یم زر راشي.
زید خپل خبری سری سم د باندی لور ته روانیږي! لږ ځنډ وروسته ټولي ورپسی باندی ورځوو ! مریم هر چاسره خبري نکوی اسما سره هم! دومره ډیر آرایشی کړی وه اصلي څیره یی ورک شوي وه ، هغه مریم چې ما مخکي پیژندلی د دی مریم سره یې د ځمکي او آسمان توپیر درلود، زید موټر ته تکیه کړي وه داسي فکرونه کي ډوب وه چې بیخی نو.....

زموږ شمیر زیات وه ټولی موټر شاتني سیټ کي نه ځایدو مجبوره یوه زموږ څخه مخکي سیټ کي کیني زید سره! چې فرشته ترور وویل: یغما لوري ته یوځای د زید سره کینه !
یغما- ترور جاني نکیږی تاسو یا عمه دي هلته کیني؟
زما په خبره فرشته ترور په خندا وایې: نه لورکی نکیږی ، شرم څه لپاره کوي بیګانه کس څنګ کې خوو نه کیني، زید دی خاوند دی !

په نه زړه د مخته دروازه خلاصه وم او د زید څنګ ته کینم چې زید په مسکا وایې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهرباني زما آغلـــــې ....

سترګي مي غوسه سره ورته تاوه وم او په چوکی کینم !ټول کیني او موټر حرکت کوی هیڅ کومه خبره یو بل مینځ کي ویلي کیږي نا یعنی هیڅوک خبري نکوی روسته د 20 دقیقو هدف ته رسیږو،ټولی ښکته کیږو کالیو مرکز ته ننوځو،دوم منزل ته ځوو یو دوکان ته داخلی کیږودوکاندار ډیرصمیمت سره زید ته ښه راغلاست وایي:

دوکاندار- وا وا زید خان ، څنګه زموږ غریبانو کلبه ته دي قدم کینودو!
زید- مهرباني لري اصف جانه ، د نکاح او د واده کالو د خوښه ولو لپاراه راغلي یو.
دوکاندار- ښه راغلاست راځي ډیر ښه جنسونه درته ښکاره کوم !
ټول کالیو باندی مصروفه کیږي ښایسته ظریفه دیزان داره کالي لرل!سترګو باندي می کالي کتل سترګي می په یو ډیر ښایسته کالیو باندی ولګیدی،سپین کالي ډیر ډیره لویه لمنه! که ووایم لمني یوه لویه کوټه نیوله که دروغ می ویلی نه وي دومره لویه لمنه درلوده

ټوله لمن باندی سپین کرستال غمي کارول شوي وه لاستونی مکمل کرستال وه غاړی ملایي هم ساده وه ښایسته کالي ساده وه یوه لویه جالی (سپین تکری) شال هم درلودډیر می خوښ شوی وه خو جرعت می کولی نشوو خوښه می په ژبه بیان کړم
چې زید وویل: همدا دي خوښ شول زما ګلابه! زما هم خوښ شول خوو ډاریږم د کالیو سره وزری وکړي هغه شپه او و نه تښتي رانه؟!

مخکي لدي چې زه کوم جواب ورکړم زید فرشته ترور ته غږ کوي: مور جانې ستاسو په نظر دا کالي څنګه دي؟

فرشته ترور- هو ډیرښکلی دی خو پریږده چې یغما یی خپله خوښه کړی!
زید په خندا وایې: اه مور جانی زما خوښه د یغما خوښه ده، اندیښنه مکوه!
فرشته ترور- توبه د نن له ځوانانو سپین سترګی هم یو حد لری،د مور شاهزاده!
زید- په سترګو مور جانی.

د ټولو په موافقي می خپل د خوښی جوړه واخیسته، تقریبا یو دری ساعته ګرځو طلا مو واخیسته مګم وخت د نکاح او نکریزو جوړی ته پاتې نشو! مریم او اسما هم خپل ځان ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کالی واخیستل! یواځې فرشته ترور او د مریم مور نندارچیان ول. نور د ګرځیدو توان نه وو ډوډی مو هوټل کې وخوړله او کور ته راغلو زید موړ. بنکته کړو او خپله شرکت ته لاړه! هر چا خپل خریدونه خپلی کوټې ته یوړل! دومره ستړی وم چې پوهه نشوم کله د خوب نړي ته تللی وم !

د اسما په غږ د خوب نړي مې پریښوده: وریندار جانی!
یغما- ها ګراني!
اسما- ویښه شوی یې!
پورته کیږم او په ځای کې کینم او وایم: هو ګرانې کوم کار دی وو؟
اسما- هو ښکته ټول تاته په تمه دی راځه چې چای وڅښکو.
یغما- په سترګو ګرانې.

له تخت نه ښکته کیږم او خپل ټکری په سر کوم او اسما ته وایم: راځه چې ځو!
اسما- وریندار جانی ته ښکته شه زه ګیټار (دومبره) راخلم او درځم!
په حیرانتیا وایم: ګیټار د څه لپاره؟؟؟
اسما- یو ځل دهلیز ته لاړه شه بیا پوهیږې!
سر ښکته او پورته کوم او دهلیز ته ځم، ټول ناست ول رضوان هم راغلی وو چای یې څښکه! سلام کوم او د ترور ترڅنګ کینم.

رضوان په خندا وویل:میرمن یغما درته سوپرایز(حیران کوونکی خبر) لرو !
په حیرانتیا وایم: زما لپاره؟
رضوان- هو هو وریندار جانی ستاسو لپاره (او مخ زید ته اړوی او وایي: همداسي نده زید خان!
اسما ګیټار په لاس راننوځي او د زید په لور ځی او وایې: دا دي واخله لالا!
زید ګیټار واخیست او رضوان ته یې وویل: یعنی نه کیږی له دی شرط نه دی واوړی؟

رضوان خپلی وریځې پورته اچوی او په ټوکو وایی: نه په هیڅ قیمت نغواړم ژوندی کنسرت له لاسه ورکړم
زید- سمده رضوان خان دا ځل یو صفر ستا په نفع
زید یوه غټه ساه اخلي او ګیټار په لاسونو کي جوړوي خپل نظر ماته ډالی کوی او په خوږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غږ یی شروع کوی د سندری په ویلو:

دراین زمانه ای بی های و هوی لال پرست
خوشا به حال کلا غانِ قیل و قال پرست

چگونه شرحد هم لحظه لحظه ای خود را
برای این همه ناباور خیال پرست

به شب نشینی خرچنگ های مردابی
چگونه رقص کند ماهیذلال پرست؟!

رسیده ها چه غریب و نچیده میافتند
به پای هرزه علف های باغ کال پرست

رسیده ام به کمالی که جزاناالحق نیست
کمال دار برای من کمال پرست

هنوز زنده ام و زنده بودنم خاری است
به تنگ چشمی نا مردم زوال پرست..

دومره یی ښکلی وویل چی وروسته له سندرې یې ټوله کوټه غلی وه،په دی ټول وخت کې یی ماته کتل!مګم ما د مریم حرکات د سترګو لاندې نیولې ول بغیر دستر ګو رپول ولو ځخه یی زید ته کتل یعنی یوه دقیقه یی هم سترګی نه پټولی! د لاسونو د پړقا غږ د کوټی ټوله فضا ونیوله!
رضوان په ټوکو وویل: ظالمه ولی غواړی دا پرینسته ډوله غږ دی پټ وساتی که دا غږ ما درلودلی 24 ساعته می سندری ویلې!

زید- وتږه خوله دی رضوانه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو د زيد په خبره وخندل،دوه اونۍ تيرې شولې او ټول په خريدارۍ کې مصروف وو!
په دې ورځو کې زيد ډير کم وينم او زړه مې د هغی د ليدلو هوا کړی! مريم هم کله ناکله د عمه سره راځي او زما سره ښه رفتار کوی خو نه پوهيږم ولی ماته يې رينتينولي سمه نه ښکاری؟ولی فکر کوم دا ټول له يوې ډرامې ډير څه ندی!؟
د جمعی ورځ وه زيد او رضوان دواړه په بڼ کې ناست ول او نپوهيږم د څه په اړه غږيدل!

ظريفي ترور غوښتل چای بڼ ته يوسی،چی مخه يی نيسم او خپله چای وړلو ته مخکې کيږم!د تل په څير ټکری می په خپلو ويښتو چی اوس ډير رسيدلی ول جوړوم او د بڼ په لور ځم! په احتياط می ګامونه اخيستل چې داسی نه پټنوس رانه ولويږي!لا می څو ګامه پاتی ول چې ورسيږم چی د رضوان اواز مې تر غوږ شو!

رضوان- زيد شيږ ورځې شوی خو تر اوسه يې زخم صحيح ندی جوړ شوی، يو ځل ډاکټر ته لاړ شی ضد مکوه زخم يی بدتره کيږی! که ډاکټر ته نه ځی لږ تر لږه مور ته خو ووايه.!

زيد- رضوانه ژر ژر دی خپل کار وکړه نه ډاکټر ته د تللو وخت لرم او نه يی حوصله!
رضوان په غوسی وويل: ولی دومره ناپوه او ضدي يی؟ ماشوم يې؟ پخدای نور خو په سپين ږيری توب يې خو اوس هم چرګه دی يوه پښه لری(د چا خبره نه منل او په خپله خبره ټينګار کول)! نپوهيږم څه درسره وکړم!

زيد په اعتراضی ډول وايی: رضوانه يوځل د يغما مخکې ونه وايی چی سپين ږيری کيږی چی وژنم دی! هغه ځل يی هم وويل چی د لمسۍ په ځای دی يم ، او غلطی می وکړه! که ستا له خولی يی هم واوری بيخی هوايی کيږی!

رضوان کرار وخندل او ويې ويل: ښه نو وروړمی ستاسو د عمر واټن ډير دی هغه لا 20کلنه ده او ته 28 کلن يی! يعنی 8 کاله عمری واټن لری!
زيد جدی او په کلکه لهجه وويل: ښه نو څه وکړم؟ نه چی ته هم فکر کوی يغما زما پر وړاندی لکه ماشومه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نپوهېږم ولې بې حرکته ولاړه یم او خبرو ته مې ورته غوږ نیولی!مګم راته د منلو وړ نده، یعنی زید فکر کوی چی زه په ربښتیا ربښتیا زید سره په نکاح کولو پښیمانه یم او غلطي مې کړې؟! زما د ژوند سړی دومره زر خپه کیږی او زه نپوهیدلم؟منم یی چی زه د خپل د مینه په اظهار کولو کی ضعیفه یم،مګم کاش زید پوهیدلی چی که زه زر ځلي هم ژوندی شم نو زر ځلي به له خپل زید د خپل د ژوند له سړی سره نکاح کوم!
کاش پوهیدلی چې زما لپاره غیر له هغی نور ټول سړیان تر اخر حرام دی!

د ونی شتون ددی لامل شوی وو چې زید او رضوان مې له سترګو پناه وی او یواځې مې ورته غږ اوریده هغه هم سم نه! د زخم په یاد راوړلو مې ټول فکرونه لاهو کیږی او په وارخطایي د زید او رضوان په لور ځم! د هغه څه چې می مخکی ول په لیدو یې حک او حیرانه پاتې کیږم
زید په چوکی ناست وو نیمه اوږه یی لوڅه وو او رضوان د الکول ډکه پخته د هغی په اوږی اینبی وه! زما په لیدو دواړه وارخطا شول، رضوان له خپل کار نه لاس واخیست او زید په تلوار خپل یخن قاق واغوسته، دواړه مي مخکی ودریدل!

زید په حیرانتیا وویل: یغما ته دلته څه کوی؟
غلی او بی دمی پټنوس په میز کیږدم ستونی مې صافوم او کرار وایم: تاسو ته مې چای راوړه!
زید- ظریفي ترور راوړه تا ولی ځان په زحمت کړ!
ځواب مې ورنکړ او اوږی ته مې ورته اشاره وکړه: ولی زخمی شوې؟
رضوان مخکی کیږی او وایې: هیڅ همداسی یوه دانه پری راختلی وه!
بد بد ورته ګورم او وایم: ته چپ شه مګم خپله ژبه نلری! موضوع مه تغیروه نپوهیږم بیا مو کوم ګل ته اوبه ورکړی!

رضوان غلی شو او وروسته له لږ چوپتیا یی وویل: ښه نو تاسو دواړه خپل منځ کې جوړ راشي زه لاړم!
د تللو په حال کې یی وویل: او هو زید خدای درباندی رحم وکړی(او بیا په خندا ماته اشاره کوی، وای خدایا چی دا بشر په هیڅ حالت کې د ټوکو نه لاس نه اخلی!
رضوان په غټو ګامونو لاړه او موږ دواړه یی یواځې پریښودلو! مخ مې زید ته واړوه او په غوسی مې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- ګنګ شوی یی زیده! وایم بیا دی څه کړی! ولی دی اوږه زخمی شوی!
زید خپلی سترګی ځمکی کی ګنډلی وی او کرار یې وویل: یغما!
یغما- څه یغما!
زید- درته وایم یی (توضیح درکوم)
یغما- کینه غوږ یم!
زید په چوکی کیناسته او راته یې کتل! چې ما وویل: لری که یخن قاق دی!
زید په هغه حال کې چې سترګې یې د حیرانتیا څخه راوتلی وی وویل: اړینه نده، یو کوچنی زخم دی!

وریځې می پورته اچوم او وایم: غواړم چې همدا کوچنی زخم وګورم کومه ستونزه ده؟
زید د لږ ځنډ وروسته خپل کیڼ لاس د یخن قاق څخه راوباسي! او وایې:نه تاسو صاحب د اختیار یی میرمن می!
یغما- اه دا یعنی کوچني زخم دی!؟(د زخم په لیدو یې وریځې می تولی شوی! څلور د وینو ډک سوری! په حیرت وایم: زید دا په څه زخمی شوی؟ بیا دې جنګ کړی؟

زید په کرا وویل: په بوکس پنجې،نه زه عاجزک کله جنګ کولی شم هغوی راسره جنګ وکه!

پوف کوم او د الکول ډکه پخته یی په زخم نه چې په زخمونو کیږدم!
چی لاس یی له ډېره درده موټی کیږی چی زما سترګی هم ورسره پټیږي! په کراره وایم: ډیر درد کوی؟؟
زید په ټوکو وایی: نه د سترګو توره،کله چې ستا شفا ورکونکې لاسونه زما په زخم ولګیږي نو شوني ده چې ښه نشي؟
یغما- ډیری خبری مکوه چی اعصاب دی راته خراب کړی! پخدای ماشوم خو نه یی!
چی هر ځل باید جنګ وکړی!یعنی هر ځل چې له کوره وځي ماسره باید ددی ډار ووسی چی زخمی راګرځي هووم؟؟

زید- دا ځل زه ملامت نه وم نپوهیږم ولی له شا یی حمله وکړه زه ورسره ښکیېل نشوم یواځې په بوکس پنجې یی ووهلم او وتښتیدل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړه کې وایم الهی لاسونه یې مات شي چې ته یې وهلې! خو په خوله ورته وایم: شپې کورکمن او هګۍ پرې کېږدم ددی لامل کیږی چی زخمونه دی زر ښه شي دواړه خاموشه کیږو چی زید په مظلومانه ډول وایی: یغما غوسه یې راته؟

یغما- زما سره خبری مه کوه.
زید- ته وایې د ټول ژوند سره دی خبری مه کوه دا هم مګه امکان لری؟
یغما- نو قول راکړه خپل ځانته به فکر کوی نګوری زخمونه دی څومره ژور دی، نه وایې یو څوک به دی په تشویش شی!؟
زید په شیطانی خندا وایې: هغه وخت دا یو نفر سوک دی چې ماته په تشویش کیږی؟

د ماشومانو پشان په قهر وایم: ستا بدبخت میرمن، یعنی خدایه زه باید دا وحشی غټ کړم؟! ظلم ندی؟
زما په خبرو زید په لوړ غږ خاندی او وایې: د سترګو توره زه کله وحشی یم؟! او هو ته خایستو مې باید لوی کړی.

سومره زه د زید په خندا مئین یم، مګر امکان لری یو سوک دی زید د خندا په حال کی وګوری او مئین نشي وربانډی؟ ناساپه بی اختیاره ورته وایم: زید نکیږی د نورو مخکې ونه خاندی؟
زید په حیرت وویل: ولې ګرانې؟!
ټپ یې ورته نرم او څنګ ته یې کینم او وایم: پخدای بخیلې مې کیږی! اصلا حق نلری بغیر د ماسک څخه د باندی لاړشی او هو وینتیان دی واخله. پوه شوی؟!

زید- عه بلاخره زما یغما هم پر ما بخیلې کوی(بیا خپل سر د آسمان خواته نیسې او په لوړ غږ وایې: خدایه شکر دی اخیره هم زما بت زه د خپل ومنلم.

خپل ګوت خپل پر شونډو نیسم او وایم: هیسسسس چنارګل اوس ضرور دی چی ټول خلک پر ما خبر کړی؟
زید- هو ضرور دی هسی زه خپل پر ژوند باور نلرم غواړم هر څومره ژر چی کیږی زما ګل ما خپل ومنې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید د کوم منلو څخه خبری کوی؟ که د زید د مینې احساسات زما په رګونو او فکر یې زما په مغزو کیدی ایا دا منل ندی نو څه دی؟ ولې پټ کړم پرېږده خبر شې چې زه د هغه په شتون ژوندی یم! پرېږده پوه شې زه هغه ته تسلیمه شوی یم، پرېږده پوی شې هغه زما د زړه او روح مالک شوی، زید تراوسه آسمان خواته کتل او خندل یې، او زه غواړم اقرار وکړم هر هغه خبره چې په زړه کې مې ده و تراویه مې پوره ویلی نه وه.

شاید نور هیڅکله داسی سم شانس په لاس رانشي،او د اظهار کولو لپاره ناوخته شوی اوسیږی زه پدی تقدیر باور نلرم باور نلرم چی دا بد تقدیر به زما شا ایله کړی او زه دی خوشحاله اوسیږم خپل ستوني صاف کوم او په جلا لفظ او کلمه کلمه وایم:

یغما- زید!
زید- د زید سپوږمې د زید نفس وایه!

غته ساه اخلم او اخیره هم دا دروند بار خپل د اوږ څخه ښکته کوم او ورته هغه خبری کوم، کوم چې هره شپه د خوب څخه مخکې ځان سره مې کول نن پر ژبه راوړم او وایم: زید زما ژوند زما خاوند زه درسره مینه لرم په اندازه د هر هغه آرمان چی ورته ونه رسیدم، مینه درسره لرم خپل د ژوند غمونو په اندازه، تا زما ټول وجود خپل ځانته تسلیم کړی داسې یې لکه وینه چې په رګونو کې د جریان حالت کې وی.

د وجود زره،زره مې ستا د عشق ګواهې ورکوی، زید که زر ځله ژوندون وکړم هر زر ځله به زما د زړه مالک او صاحب ته اوسیږی، زه تا خپل په ټول وجود باندی منم زما ژوند.

زما د خبرو وروسته یو درنه خاموشی خپره شوه کرار خپل سترګې خلاصه وم، او د زید هک پک د حیرت څخه څهره وینم زید بغیر له کوم حرکت او حتا بغیر لدی چی سترګی ورپه وی مات راکتل چي په مسکا می ورته وویل: زما بت پرست زما په شتون کې ستا فکر او خیال چیرته تللی هوم؟

زید کرار وویل: یغما؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- جان یغما!
زید- زه ویښ یم کنه؟
یغما- هو کنه؟!
زید- ما یو ځپیړه ووهه چې باور وکړم ویښ یم!
نږدی ورځم او مخ یې ښکله وم او وایم: مګر امکان لری زه خپل خاوند په ځپیړه ووهم؟

زید د څو ثانیو لپاره په حیرت راګوری او هیس خبره نکوی، د هغه پداسی راکتلو خندا مې راځی اخ زما زوند سومره و دی خبرو ته پتمه و او ما ورته ونه ویل هی هی زید په همغه ناباوره غږ وایې: یغما فکر کوم په آسمانو کې یم او دا ټول یو خوب دی!

کرار یې چونګاری کوم او په خندا وایم: ها اوس پوی شوی ویښ یې او خوب ندی!
زید کرار خاندی او وایې: هو زما د زړه سکون، پوی شوم ولې دی دا خبری مخکی نکول؟ ولی دومره ظالمه وی؟
کرار وایم: نه پوهیږم ولې می درته وخت نکول! احساس می کړو اوس یې وخت دی ددی څخه مخکی چی ناوخته شې درته می اظهار وکړو چی سومره راباندی ګران یې.

زید- ناوخته کیدل نور په کار کی نشته، د عمر تراخیره به یو دبل سره یو د عمر تر اخیره به ته زما د زړه ملکه پاتی کیږی.
کرار خاندم او وایم: امید لرم زما بد تقدیر تا هم ځان سر اخته نکړی زید.
زید- زه تقدیر ستا و مخ ته په ګونډو کوم زما خایستو!

د زید په خبرو په مسکا باندی سر ښکته او پورته کوم مګر امکان لری زید یو خبره وکړی او زه یې ونه منم؟! هیس امکان نلری زید چی څه وایې هغه ضرور کوی، د زید خندا او خوشحالې نه کنټرول کیدل، او زما زړه راته ویل یغما سم ورته وګوره زید خبری کول او ما ورته کتل زه د زید په کتلو کی ډوبه وم چې د آسما غږ راغلو:

آسما- ورینداری موږ څو بازار ته، ته هم راځه.
یغما- ته او مریم ځې؟
آسما- هو.
یغما- نه ګرانې تاسو دواړه لاړشی زه مو نه مزاحمه کیږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسما په اعتراض لرونکی لهجه وايي: عه وريندارى ولې مزاحم اوسيږى؟ خپل مريم ويل د يغما سره به بازار ته لاړشو.

زيد په کلکه لهجه وويل: آسما ضرورت نشته، کله چې وايي نه ځم يعنى نه ځي، نور نو هسى تينګار مه کوه.

د زيد په خبرو د آسما څهره د خفګان څخه ډکه شوه او غوښتل يې چې لاړشى چې ما يې لاس کلک ونيو او ورته مې وويل: سمده آسما جانې ته لاړشه زه هم درځم درپسى.

آسما خپل سر ښکته او پورته کوى او د مانې پخوا ځي چې زيد په غوسه ناکه لهجه وايي: يغما فکر نکوى بايد زما څخه اول اجازه واخلى؟ زه نغواړم ته دهغه انجلې سره د باندى لاړه شې..
يغما- و دى نه ليدو آسما سنګه خفه شوه! يو همدا نن ورسره ځم نور بيخى نه ځم سمده زما يوسف د زمانى؟

زيد- افف ښه چل درځى چې سنګه ما راضى کړى، سمده لاړشه خو ژر بيرته راشه يو ثانيه لا ستا د بيلتون طاقت نلرم پوه شوى يو ثانيه.
يغما- سمده زما خاوند په سترګو.

زيد خپل د جيب د پيسو بکس زما خواته نيسې او وايي: واخله هر شئ چې غواړى ځانته واخله او هو هر کله چې راغلى نو خپل دانه دانه خريد به ماته ښه يې سمده؟! غواړم وګورم زما خايستو څه څه اخيستې؟!

د زيد د لاس څخه د پيسو بکسه راخلم او خلاصه وم يې، اوو څومره پيسى لرى دا چنارګل د پيسو د مينځ څخه درى زره افغانى يواځې د احتياط لپاره راخلم او بکس بيرته هغه ته ورکوم چې زيد په حيرت وايي: همدومره؟د پيسو بکس ځان سره ويسه هسى هم زه ټول ورځ کور کى يم نن پکار مى نده.

يغما- هو همدومره بسنه کوى دا مې هم يواځې د احتيطاط لپاره راوخيستل.
زيد په خندا وايي: عجب ليونې ښځه لرم، زه سومره نيکمرغه يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا لځایه پاسیدم او د ماښي خواته لاړم، آسما او مریم تیار کړی ما ته په تمه ناستي وی.
په تلوار مي خپل حجاب واغوندو او د ماښي څخه بهر شو اسما مریم ته وویل: مریم چیرته لاړی شو؟

مریم موټروان ته آدرس ورکوی او موټر حرکت کوی د ډیر مزل وروسته موټر دریږی چي آسما و مریم ته وایي: مریم ولری دومره لری راغلو؟ دا خرید خو په پارک مال کي هم کیدو؟!
مریم په پوسخند وایې: نه د دی ځای جنسونه د پارک مال په پرتله ډیر با کیفیت دی.

مریم او آسما خبری کول او ما یواځې هغه دواړو ته په خاموشي کی کتل، د یو څه خبرو وروسته د موټر څخه ښکته کیږو او مغازی ته داخله کیږو، آسما او مریم خپل د خرید اخیستلو باندی لګیا شول او ما یواځې د مغازی شیانو ته کتل، تقریبا خرید مو خلاص شوی وو او د تلو حال کي و چي ناساپه مریم خپل لاس په سر ووهی او ویې ویل: اه آسما د کالو خلطه مو دوکان کی پریخودل!(مریم خپل د خبری وروسته زما خواته راوکتل او ویې ویل: یغما جانې ته همدلته د موټر په تمه ودریږه ما او اسما ځو او ژر د کالو خلطه راخلو او راځو.

په مسکا ورته وایم: سمده تاسو لاړی شي زه همدلته تاسو ته پتمه یم.

مریم د آسما لاس ونیو، او خپل د ځان پسی په کشه ولو د دوکان خواته ویوړل، ډیر ژر زما د ست ګو پناه شول، تقریبا لس دقی ورته منتظره وم خو رانغله! چي اخیر د مجبوری څخه د مریم په تللی لاری کرار قدمونه اخلم او راونیږم وروپسی ټول مغازی می وکتل خو د مریم او آسما څخه هیس نام او نشان نه وو؟! ستړی شوم او یو یواځې ځای مي بیدا کړو هملته کینستم؟!

لا آرامه نفس مي اخیستي نه وو چي ی آشنا غږ مي واوریدی چي ویې ویل: بح بح ماشاالله یغما جانه! د دومره وخت وروسته؟!

په تلوار مخ می شاته وګرځه ویې! او د مقابل کس په لیدو می لاسونه یخ شول او زړه مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرکت څخه و دریدی! س....لیم. پښی می یاری نکوی چي ودریږم خو کوشش کوم او په سختي باندی پاسیږم چي سلیم په شیطانه او مضر خندا وايي: اخیره هم زما په کیر راغلی یغما جاني(او خپل د خبری سره سم زما لاس ته حمله کوی او نیسي مي، د هغه پدی کار به چغو او بغارو وایم:

یغماـ ماته لاس مه وهه لری کړه دا مردار لاسونه دی.

خو سوک وه زما د غږ آوریدونکی؟ سلیم په زوره ما ځان پسی د مغازی څخه د دباندی خواته کش کوی او ټول د مغازی کسان یواځی کتونکی وه! یو لا مرستي ته می رانغي؟! لکه چي ټول شل او معیوب وه؟! دومره چغی می ووهل چی نور می غږ نه پورته کیدو اخیره په زاری می وویل: سلیم ته وقران ما نکاح تړلی، زه اوس متاهل یم

زما په خبرو سلیم په ریخند وخندل او ویې ویل: غواړی پدی خبرو دی ماته چل راکړی؟

سلیم د خبرو په حال زه خپل د موټر خواته کشه ولم، کله چي بوه شوم خبری ا زاری فایده نکوی اخیری کوشش می وکړو او چیغي می کړی: مـــــــرستـــــــه وکړی مـــــــــرســـــــته(سلګي می بو ته شول خو هیس سوک مرستي ته رانغلو سلیم د موټر دروازه خلاص کړل او غوښتل یي چي ما موټر ته تیله وهی خو ما مقاومت وکړو د موټر دروازه می ونیول او په زاری می وویل: سلیم د قران روی ته وګوره، د خدای روی ته وګوره، مکوه! پخدای قسم ما واده کړی پریږده خپل ژونــ...

خبره مي خلاصه شوی نه وه چی سلیم په مخ څپیړه راکړل او زما دژړا او خبرو مخ یي ونیو او به غوسه یي وویل: بي حیا انجلي لکه د انسان د لور پشان په موټر کی کینه کنه قسم پخدای ټول غاښونه دی په خوله کی درماته وم.

سلیم خپل د خبری سره سم زه لکه د قرباني حیوان پشان په موټر کی ختا کړم او حرکت یي وکړو، توله لاره می چغی کړل ومي ژړل او زید ته مي ناری کړل، خو زید نه وه، زید رانغلو، زید غیب شو نور په بدن کی می هیس حرکت نه وو پاتی سر می په ښیښی تکیه کړی و، او خپل تقدیر ته تسلیمه شوی وم! ههه دا تقدیر بیا زه بدبخته کړم..

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا تقدیر دا ځل ضرور زما د خاوند زما د عمر ملا خامخا ماته وی، دا تقدیر زما زید ضرور ځان سره غرق کوی، پدی فکرو بیا می ژړا ته شروع ورکړل او د موټر ښیښه می په لاس وهل، د ژړا اوساندو مینځ کی می خدای ته ناری کړل، هغه خدای چی بیحده ورڅخه خفه وم، هغه خدای چی فکر کوم زه یې لیاده باسلې یم؟!

خـــــــــــدایه ولــــــــې؟؟؟ خــــــــــــدایه ولـــــــــــــې؟؟؟

تازه د خوشبختې رنګ او بوی می لیدلی او احساس کړی وو، بیا دی ولی زه د دی نا آرامه سمندر کې ور ګډه کړه؟ مګر د کشتې څخه بغیر زه دا نا آرمه سمندر څخه وتلې شم؟ خدایه زما کښتې راسره نده؟! خدایه زما زید راسره ندی! خدایه زما ژغورنی راسره ندی! خدایه زه ډوبیږم زه غرقه کیږم، قسم دی وی ستا په جلال او جبروت نور ددی دومره تور تقدیر د مقابلی توان راکې نشته، والله چې نه یې لرم...

سلیم لکه چې کوڼ شوی وو او زما چیغی او زاری نه آوریدل، ړوند شوی وو او زما بد حال او ژړا یې نه لیدل پخدای چی نه یې لیدل، په بیحده سرعت روان وو، د ښار څخه ووتو او نور روښنای نه تر سترګو کیدل، لکه چې نور د خط اخیری ته ورسیدم!؟

موټر په یو کندواله کې و دریده او سلیم لکه یو وحشی ځناور زما خواته راغلې او زه یې په زوره د موټر څخه ښکته کړم، او د یو تور تیاری کور خواته یې کشه کړم، لکه یو حیوان یې ځان پسی کشه ولم او زما مقاومت او زور هیس فایده نه درلود، ما یواځې زید ته ناری وهل هغه زید چي زما د نار جواب یی په جان، عمر مې، نفس مې نه راکو

سلیم د کور دروازه ډیر په غوسه خلاصه کړه او په کور کي واچولم او په غوسه یي په چغو وویل: بنده که خوله دي بي شرمي انجلي نور دهغه بي شرف نوم په خوله وانخلي. په ژړا او ډیر په سختي او په چغو مي وویل: بي شرف ته یي چي د خلکو ناموس دي لکه شغال راوړي زما زید غیرت لری دهغه نوم په خپل مرداره خوله دي مه اخله

زما په خبرو د سلیم مخ له غوسي سور شو او لکه یو ځناور یي راباندي حمله وکړه ویښتیان یي راته په لاس کي ونیول او په زور یي کش کړل،ویښتیانو نه یي ونیولم او یو کوټي خواته یي کش کړم کوټي ته ننوتو سره سم مخ یي راته په څپیړو ډک کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کنټرول يې له لاسه ورکړي و او چغې وهلې،کله چې له وهلو مې ستړي شو په ځمکه يې ووهلم او بيرون لاړ او دروازه يې بنده کړه

بې حرکته په ځمکې پرته وم د سر پوستکي مې زياد سوبښت کو،پوزه او خوله مې له وينو ډکه وه خاموشه اوښکي مې تويولې د غږ پورته کيدو تاب مې درلود، ليونيو غوندې مې وخندل له غم او ژړا نه ډکه خندا زيد چيرته يې؟! راشه او وګوره خپله خايستو دې! زيد خايستو دې مړاوې کيږي او ته نه يې؟! راشه او مړه کيدل مې ګوره
نيو هيږم تر کوم وخته په ځمکه پرته وم ټول يادونه لکه د فلم په شان د سترګو نه مې تيريدل

د خوشحالې احساس مې کو چې په جرعت او وضاحت مې خپل مينه اظهار کړه خپل زيد ته خپل ژوند ته، شايد پوهيدم ښه شي مې پتمه ندې او خپل ټوله هستې مې د هغه سترګو پر وړاندې کيخوده، اګر چه ما لومړې ځل د حسنات د خاله د زوی محفل کې مې خپل زړه خبر کړې وه خو زيد پرې ناباوره وه شايد ګمان يې کو له مجبوريت دا خبرې کومه ښه ملامت هم نه وه ځکه په سمو کلمو مې اظهار نه و کړې
خو وس پوهيده ډير ښه پوهيده چې د هغه څيزونو په اندازه چې ما نلرل ورسره مې مينه کوله په رښتيا چې پوهيده چې زه سومره بيګانه وم د مينې دالفاظو سره.

وجود مې يخ کيدو هميشه له تياره او لوړ ځاې څخه په بيحده اندازه مې ويره درلود، لاسونه مې د زيات ويرې څخه موتې کړي و او لړزيدل،سترګي مې پټي کړې او د زيد څيره مې خپل سترګو کې مجسم کړه يعنې اوس به سنګه وي؟داسې نه چې بيا خپل کنټرول له لاسه ورکړي وي او ځانته زيان ورسه ويې؟!

پوهيږم حالت به يې ښه نه وي! زما زړه زما ژوند زما د لرې والې طاقت نلرې،د هر حقيقت په ويلو اوښکو مې لکه سيلاو په مخ څپې وهلې لکه ليونيو غوندې شوي وم کله مې خاموشه اوښکې تويولې کله مې خندل او کله مې د چغو غږ کيده، مګم نمې ويلې چې شپې ته يې زخم په کورکمن "ديګ مساله"او هګې پټې کوم؟! که پوهيدم ما لپاره شپه نه راځې ما به همغه وخت زخم ورته سم پټې کړې و

وايې چې ژوند مې يو نيمګړې قصه پشان شو، بيا هم په چغو ژاړم خپل د ټولو غمونه په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اندازه مې وژړل ټوله شپه مې همداسې تېره کړه په هره شیبه یې مړه شوم او ژوندي شوم زما تیاره شپه د زر کلونو په اندازه راباندې تېره شوه زر کاله بیا هم د خپل خدای شکر ګذاره یم عصبي حمله راباندې رانغله د شپې باندې د سهار لمن خپره شوې وه خو زه بیا هم په تیارۍ کې وم، لکه چې دی کوټې ته زما د ژوند پشان

رڼا نه دننه کېده؟!

د کوټې دروازه خلاصه شوه او زه په ځای کې مې کیناستم خپل ځان مې ټیکرۍ کې تاو کړو د سلیم په راننوتو سره ځان کې تاوه شوم او عجیبه ویره مې زړه کې دننه شوه ټول وجود مې لکه پاڼه لړزیده او ژړا مې ستوني کې بنده وه سلیم په شیطاني خندا وویل: شپه دې سنګه وه د ماما لورې؟!

د سلیم د هر قدم نږدې کېدو سره زه شاته تلم چې سلیم په ریشخند وویل: عه ولې ویرېږې له مانه ګرانې؟!
په ویرې او لړزې مې وویل:م ..نږ ....دی کېږه راته.
او د دې خبرې سره سم مې اوښکو په مخ بیا په بهیدو شول چې سلیم وویل: سپوږمۍ مې ته اول نه زما وې که هغه بیشرفه په مینځ کې نه وې راغلې، اوس هم اوښکې دې پاکه کړه او سبا نارې دې وخوره نغواړم د نکاح تر ورځې نوره هم مړاوې شې...!

په چغو مې وویل: د څه نکـــــــــاح هـــا؟په هوښ یې؟قسم په هغه پاک ذات چې زه د زید میرمنه یم یو ځل مې نکاح کړې مګم خلک سو ځله نکاح کوي؟!
سلیم- اه یغما چټیات مه وایه ته چیرته او نکاح کول چیرته؟ پدې خبرو دې ما خپل کار نه منع کوې نشی.
یغما- د څه کار بنه به دا وي همدلته مې په سر څو مرمۍ خالي کړې.

سلیم په مسخره خندا وویل: خیال پلو مه وهه، مګر تا تل نه ویل چې ذلت او خوارۍ تاتهک د مرګ حکم لري؟! نو ولې دا ذلت ته د پای ټکي نه ایږدې تر کومه غواړې د هغه بیشرفه کور کې اوسیږې؟ تر کومه غواړې دلته داسې واوسیږی؟ باور وکړه د سر تاج مې جوړوم دې فقط یو ځل راته هو ووایه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا احمق زما په خبرو يقين نکوی او نه مني چي ما د زيد سره نکاح تړلی! وای دی زما په حال و اوسيږی که سليم د زور ځخه کار واخلی؟ په کراره لهجه ورته وايم: ماته ډير شيان د مرګ حکم لري لکه ستا اوسيدل دلته. محترم وروره زه ډير پخوا خپل سري کرښي نه تيره شوي يم دا هم مخ يي ډير پخوا مړه شوي يم ډير پخوا مي خپل مرګ تجربه کړي ما له څه نه ډاره وی ها؟!

سليم په غوسه وويل: زما زغمل دومره سخت کار دي؟! سمده يغما پدی باندي پو هه شه چي د زيد په جنازه دي کينوم ما غوندي درد تجربه کړي، ته د زيد په وړاندی کمه راغلي کنه؟ زه ستا پړ وړاندي کم راغلم ما وبايلله ته هم بايد وبايلی؟!

ليوني شوې وم په لوړ غږ خاندم او وايم: ته حتي زيد له ځاي نه ښورولي نشي ته يي دي مړيني خبري کوي؟! (بيا مې خپل ټوله کرکه په خپلو سترګو او خبرو کي راټوله کړه او په کلکه مي وويل: دعا وکه د زيد لاس درته ونه رسيږی کنه ژوندي دي ښخ کوي سليم! په خداي ژوند دي درته جهنم ګرځه وی!

زما په خبرو سليم بيا خپل کنترول له لاسه ورکړو او راباندي حمله وکړه او په غوسه يي وويل: زما مخکي د هغه بي شرفه په اړه خبري کوي؟(د لاس په شا يي په خوله ووهلم د ويني خوند مي په خوله کي راپيدا شو خو خاموشه نشوم نيوهيږم دا دومره جرعت له کومه شو ما کي چي بيا مې وويل: بي شرف ته يي چي په يوي ښځي لاس پورته کوې، که نر يي د زيد سره مقابل شه چي لاس دي درماتوي کنه؟

بيغيرته ته يي چې د زيد د کتلو ځخه لا ويريږي څه ورسيږی د هغه مړ کولو ته (خپل د دی خبری سره سم خپل د خولي ويني او لاړي د سليم پر مخ ورته توو کوم چې هغه هم داسي کلکه ووهلم چي پر ځمکي پريوتم او په غوسه يې وويل: تاسره بايد لکه د حيوان رفتار وشي د هغه خيال دي له سر نه وباسه که اړتيا شوه تر ابده دي دلته په همدی کوټه کې زنداني کوم.

په سختي او کرار وايم: هغه راځي زما زيد پرته له ما ژوند نشي کولي ايمان لرم چي هغه راځي(وحشي خبره يي راته نادیده ونيوله او ووت وينښتيان مي پر مخ پريشانه پراته ول او دي تيکري له منځه وتي و چپ لاس مي مخ ته ونيوه او خپل د چلي(يعني کوژدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوتمي)په کتلو ډوبه شوم ورو مي ښکل کړه اوزړه ته مي نږدي ونيوله د احمد ظاهر يو سندره مي بي اختيار په خوله شوه

بيايی ديدنم ترسم که ان روز
بغير از سبزه اي خاکم نبينی

سترګي مي له سترپيا او بيخوبي پټي شوي" يغما خوب ويني: زيد لکه ليونيو په شان منډي وهلي او نوم يي راته اخيسته دومره په لوړ غږ چي په سل متري کي هم اوريدل کيده زه لکه بت ولاړه وم او لاسونه مي په ځنځير تړل شوي و،زما زيد خفه او پريشان و ښايسته وينتيان يي په مخ پريشانه ول،لکه د لري ښخه چي زه يي وليدم په ډير چټکي زما خواته راغي په نږدي کيدلو سره يي سرعت کم شو لکه پښي چي ورسره ياري نکوي..

زما په څو قدمي کي ودريد او پر ځمکه پريوت،ګونګه شوم حتي نوم مي ورته نشو اخيستي يوازي کتل مي زيد په سل زحمت او سختۍ په ګونډو کينستې او په ريږديدلي غږ يې وويل: خايستو مي ژوند مي برباد دي کړم په والله چي ملا مي ماته شوه قسم ماته شوه، اوري يغما ماته شوه، وګوره زخمونه مي ندي ښه شوي مګر تا نه و ويلي چي پټي کوي راته تسکين کوي ووايه يغما؟!

وګوره درد يي زما له ټول وجودته رسيدلي خبري مي ورته اوريدي خو خبرو کولو توان را کي نه وه همغه د زړه ځنګ ته تور ګلاب مي ورژيده او باعث شو چي ځنځير مي شاته کش کړي، زيد جيګ شو او ما خواته منډيي وهلي او چغی وهل: يـــغما ژوند مي مه ځـــــــــه ..... دزيد ستوني ډک شو او لومړي د اوښکو ځاڅکي له هغه ښکولو سترګو ښخه وڅڅيدل واي چي ذره ذره د وجود مي اور واخيست
زما زيد اوښکي تويولي زما ژوند اوښکي تويولي!

د تندي په احساس له خوب پاسيدم ستوني مي سوځيدو، سومره له دي لعنتي خوبونه نه مي کرکه کوله سومره دا زما لپاره کرکجن وه زه پو هيږم زما د زيد حالت کټ مټ همغه وچي په خوب کي و خو حق يي نلره چي وژاړي زما زيد اوښکي نه تويوي بايد استوار وي، کلک وی، زما ژوند بايد زمونږ په ځاي هم ژوند وکړي زما د حق برخه هم بايد ژوند وکړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه حق چي هيس کله ماته رانکړی شو،اي کاش هيس کله نه وي ليدلي اي کاش همغه شپه په موټر باندي ساه مي وتلي وي، زما زيد ددي بدبختيو لايق ندي زما عشق به هغه بربادي ته کش کړي چي قطعا منصفانه نده،زه مرګ وينم ښه احساس ددی کوټي او هغه تور ګلاب په اړه نه لرم که ونشم کړي مخکي له مړګ نه مي زيد وګورم څه؟ حتي فکر کول يي هم ويروونکي ده حتي له خپله مرګ نه هم د زيد بيا ځلي نه ليدل راته ويرونکي ده ...

يو هفته تيره شوه او هر شپه سليم شکنجه کولم او دومره وخت کي پوهه شوم مريم د سليم هملاسي وه او زما برمته کيدو کي لاس درلود، هيس مي باور نکيده چي تر دي حده پسته واوسيږی،هغه مريم چي په جيګ غږ يي خبري نشوي کولي نن يي زما ژوند په زندان بدل کړي سليم نه ډيره ويريدم هر شپه کوټي ته راته هميشه مي ځان حجاب کي تاووه خو ډير بد يي کتل کله يي غوختل ويښتيان او مخ مي لمس کړي چي زما په مقاومت به مخ کيده،له شپي او د کوټي نه مي کرکه کيده

هر وخت مي چي زيد وليده ورته وايم هميشه دی زمونږ د کوټي ګروپ روښانه پريږدي زه له تياري ويريږم ورته وايم دا کوټه شپي دومره ويروونکي کيږي چي فکر کوم خوري مي! ورته وايم خپل په لاسونو سره دی زما ويښتيان کرار جوړ کړی، څکه سر پوستکي مي درد کوي،ورته وايم د ويښتيانو له کميدو مي دي نه قهر کيږي بيا به ريشه وکړي او ډير به شي..

ورته وايم د لاسونو شينوالي او مخ زخمونه مي دي ښکل کړي، دي جملي سره مي د ژړا او سلګې غږ پورته شو بيا ژړا مي پيل کړه او چغي مي کړې: زيد چيرې يي؟ په خداي ډاريږم تياري نه دلته يو سوک دي او هر شپه ما مړه کوي ويريږم راشه او ما په غيږ کي ونيسه،قول دی نور دي نه زوره وم بيا دي خبره پر ځمکه نه غورزوم ژړا مې زور واخيست...

قول دی نور تانه بغير چيري نه ځم، بيا مې سلګې غږ پورته شو بيا هم شپه شوه او د دي وحشي د شکنجي پتمه وم،د دروازي د خلاص کيدو پتمه وم،هو انتظار ختم شو سليم دننه شودا ولي دومره ځانته رسيدلې؟ ولې دومره سينګار يې کړی؟ولي لاسو کي ګلان دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم په مرداره خندا زما خواته راځي او وايي: زما سپوږمي سنګه ده اهاا له هيره مي ونه وځي ټيکري دي په سر که مولوي راځي....

په رپيدلی غږ می وویل: د چشي مولوي؟
سلیم- د نکاح تړولو لپاره!
سلیم خپل د خبری سری یوازي لاس زما مخ لور ته اوږده وي چې زه په ډير سرعت سره شاته ځم او په کرکه باندی وايم: مردار لاسونه دي ماته مه اوږده وه.
سلیم په خندا وايي: سمده میرمن یغما ، اوس دی ځان تیار که !

ګلان زما غیرږي اچوي او زما د جواب په تمه نکیږی او د باندی ځی! ټکری می کلک نیسم او د قسمت لوبې ته په تمه کیږم !سلیم یو بوډا سړی سره راننوځي
سلیم- مولوي صایب پیل کړه!

مولوي د نکاح خطبه ویلو پیل کوي،صبر دوی څه کوي! دی څه نکاح؟
څومره زه بیچاره یمه؟! په تیزه ژړا سره پورته شوم او وایم: د قرآن مخته وګوري! خاوند داره ښځه څنګه نکاح کوي؟په کوم قانون کې راغلي ښځي خاوند وي بغیر طلاق څخه بل چا سره نکاح وکړي؟

مولوي حیرانه ما ته راګوري او په غوسه سلیم ته وايي: فکر کوي زه ستا ریشخند وهلو لپاره یم ؟ دا مظلومه جلی څوک ده؟ په وهلو تکولو په زوره نکاح ته مجبوره کوي؟ غواړي ما هم د خدای غضب کی اخته کړي؟

سلیم ډیر غوسه څخه سور شوي وه او همغه غوسه ناکه لهجه وايي: مولوي صایب دا جلی زما کوژدنه ده،خپلو اعصابو تعادل نلري یعنی لیون حالې ده، خبرو باندي باور مه کوئ
یغما- په پیر ، په پیغمبر رښتیا وایم وګوري دا زما چله ده زید نوم مخ باندی لیکلی شوي په ګوتمې وګوری! زه لیونی نه یم ، پخدای لیونی نه یم دا سړی زه په زوره دي ځایه ته راوستی یم، خدای لپاز لپاره ما سره مرسته وکړي !
سلیم په غوسه وايي: مولوي صایب که نکاح نه تړلي بل څوک به راولم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مولوي په غوسه پورته کیږي او وايي:دا نکاح هیڅ کوم شریعت کي منلو وړ نده او تړل کیږی هم نه ځوانه !

مولوی دا خبری کوی او د کوټې څخه وځې چې زه ورپسی چیغی نارې وهم او وایم: خیره دی مه ځئ لطفا مرسته وکړي راسره خیر ده ...

سلیم په وحشي انداز بیا زما ویښتان ونیول او خوله راته کلکه ونیوله او په غوسه یې وویل: بی حیا جلی زما عزت له مینځه وړي؟ درته ښایم سلیم څوک دی؟(سلیم د دی خبری سره سم زه په ځمکه ختا کړم او خپل د کالیو د دکمو په خلاصولو مصروف شو! د سلیم پدی کککار په ویری مې ورکتل یا الله دا مردار غواړی څه وکړی!؟ په رپیدلی غږ مې ورته وویل: څه کوي؟

سلیم په خبیث او شیطاني لهجه وویل: اوس به وګوري میرمن یغما!
سترګي می پټې کړي ټول بدن مې د ویری څخه لړزیدی په لړزانده غږ وایم: مکوه ! قسم در کوم د هغه چا په سر چې درته ډیر ګران وي، مکوه.

سلیم لکه لیونیانو خاندی او وايي: د ګران انسان په سر قسم راکوی؟ ته یغما! ته ماته د ټولو څخه زیاته ګرانه یې.یغما مجبوره دي کړم خپله ګناه دي ده .

سلیم خپل لاس زما پر اوږه باندی ایږدی چې زه په چیغو ورته وایم: مکوه، مردار لاس مه راوړه، لاس مه راوړه !!!! لعنتیییبی (بیا هم زما لعنتی ژړا ډیره شوه چې سلیم په همغه مسخره خندا وویل: ولی څه وشوو وډاره شوي سپوږمی؟!

هغه په لیدلو زما وضعیت خرابېدو زړه می بد بد کیده ، مردار انسان! په ربیدلی غږ ورته وایم: قسم خورمه یوازي یوه ګوته دي پر ما ولګیدی یوازي یوه ګوته نو هم خپل ځان وژنم او هم تا مردار....؟!

سلیم- خوښه ستا لاس کیده،یا به ماسره نکاح کوي او یا هم..........
خپل په لاسونو باندی خپل غوږونو کلک نیسم او په چغو وایم: خوله دی بنده کړه بیشرفه! خبري مکوه نجسه! نغوارم ستا نجس خبري واروم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم- دا ځلی دي لحاظ کوم بل ځلي دي لحاظ پکار نده.دا ټولی خبری دی زه نه آوریدلې نیسم، میرمن یغما خو سبا شپه که آسمان هم ځکمې ته راشي بیا هم زموږ د نکاح تړلو مخه نشي نیولې....

سلیم دا خبری وکړل او د کوټې څخه ووتی دروازه یې هم ځان پسی قفل کړه، خپل سر می زنګنونو باندی کیخودلې وو، او نامعلومه راتلونکي ته می فکر کوه ! ولی دروغ! راتلونکي ته نه مرګ ته می فکر کوه؟! تور راتلونکي هم پکار نده !خپل ځان وژنې ته ذهن که لاره پیدا کومه خو دا سلیم ځناور تول تیز شیان راته لري کړي وه زما د لاس رسې څخه.مخکي لدی چې سبا شپه راورسیږی زه باید خپل کار خلاص کړم؟!

سترګي مي درد کوی خلاصولی نشم،روحي تعادل نلرم عجیبه عجیبه شیان کوټې کي ګورم ډارونکي ښایسته څو شپې کیږي مور او پلار مې کوټه کي راته ښکاره کیږی وایي راته! لږ پاتی ده لوري ، ډیر زر یوځای کیږو، ټول پوهیږو یو ځای کیدلی قیمت ژوند مرګ ده !یوځای کیدلو لپاره باید مرګ خوند وګورم...

اوس هم زید راتلو ته په تمه یمه، خپلي روښناې په تمه وم هغه حتما راځي، راځی او ما ددی ځناور دی لاسه خلاصه وي، بیا خپلي خیالي دنیا ته ځمممم

یغما- موری تا زما زید لیدلی ؟ هههههههه یعنی لیدلی دی نده! که وګوري هغه ښکلا کي غرقه کیږی! زما زید لوړ قد لري، توري سترګي اوږده بانه توري وریځي ګڼی، تور وینښتان، قلمي پوزه، ښکلی شونډی، سپین پوستو کي! موري پوهیږي زید سترګي وینښتانی زما قسمت پشان دي ډیر ډیر تور !

خو توپیر یې دلته دی چې زه مینه د هغه په دواړو (وینښتان سترګي) بلکل زما تقدیر غوندې هههههه هغه تل ماته (د سترګو تور)غږ کوي مور دومره لیونی دی هیڅ مه وایه!لیونتوب سری مینه لرم ، زما مخکي هغه شوخ ماشوم پشان دي خوو نورو ته جدي بد خویه او سنګین دی .....

په ټولو پاکي باندی زه مینه شوي یم هغه یوازي زما ده ! موري پوهیږي هغه اوله نه خبره وه زه جلی یم خو بده سترګي راونکتل،هغه داسي لکه یوسف پاک ښایسته ده، حیف نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

موري شاید نور زه هیڅکله د زید ملاقات ونشم کړی،تول‌ه شپه می په پټو سترګو خبري وکړي ذره می هم خوب ونکړو

سهار شوو زه اوس هم ژوندی وم،شپه نیږدي کیدو سره ډار مي لروو چې سلیم به پخپل تصمیم ولاړ وی؟ وخت داسي زر تیریدو هیس می شپه راتلو ته فکر نشوو، ځان سره مي ویل چې همدا چی سلیم کوټې ت رانوتی نو زه به ورباندی حمله کوم او وسلحه به ورنه اخلم هو! دا یوازیني او آخیرني لاره همدا ده یا به وژغورل شم یا هم خدای پامان دنیا ....

ښکاره وخت باندی سلیم مردار قامت څلور لرګي دروازه کې ښکاره شوو، همدا چې غوښتل می حمله وربادي وکړم او وسله ورنه واخلم د یو چا غږ می واوریده.......

ولی هغه غږی زما ټول ډار لمینځه ویسو!؟ او د مرګ او ځان وژنی لځایه ژوندی پاتی کیدو ته می فکر وکړو؟آرامه ځان سره زمزمه کوم: زید،زید ....
یا الله یعنی زما زید راغلی !! مړه نشوم او بیا هم د زید ملاقات مې نصیب شوو! خدایه شکـــــــر دی خدایه شکـــــــر دی.

د اوښکو ډکو سترګو باندي دروازی ته ځیر وم مخکي لدی چې سلیم کوم کار وکړي دروازه په تیزه خلاصه شوه، وای زما یوسف راغی !زما ژوند راغی! زه ډوبه شوم د زید په لیدلو کي او که زید لکه زخمي زمري، بغیر له کوم ځند څخه د سلیم خواته حمله وکړه! داسي سوکانو یې سلیم ته بند کړی وه لکه بوکس خلطه پشان موټو لاندي نیولی وه ...

هر بوکس چې زید سلیم وهې زما یو زخم باندی لکه چي مرحم کیخودو، سلیم نغوښتل ځان څخه دفاع وکړي لکه یو سبک او بی ارزښت شي ځمکی باندی پورت وه د زید چیغو نارو زه خپل د سمندر پشان خیالونو څه اوباسلم: بی غیرته، زما ناموس ته سترګي پټي کړي وي، بی پلار نجس مرداره، زما ګل زما د بڼ څخه شکوي؟ ژوند دی درباندي زهر کوم پخدای پیښمانه کوم دی لکه سپي پشان باید د هغې د پښو لاندي وغورځیږی او بخښنه ورڅخه وغواړي..

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید د هر چغو او نارو سره، خپل د سوکانو او لغتو ضربه ډیر ول، سلیم یې کلک د ویښتانو ونیوه سر یې ورڅخه پورته کړو، اخ زړه می یخ شوو! زما خپل د وهلو خاطره د سلیم له لاسه د فلم پشان د سترګو څخه مې تیره شوه همغه شان وهل تکول سلیم ماته راکړی کوم چې زید دا مردار ووهه،زید چغو سره خبري کولی لکه حساب چې حسای یې اخیستي د سلیم څخه ما یې خیري نه آوریدل یوازي د زید د لاسونو حرکت می په سترګو لیدو!

سلیم فکر کوه زه بی پناه یم! زما لپاره څوک نشته حساب پوښتنه وکړي؟ خو باید پوی شي زما شاته لکه زید غوندی یو غر تکیه او پناه مې ده، باید پوی شي د یو واده کړی ښزی تخته ول څه سرانجام لری. زما عمر، زما ژوند زما خاوند تراوسه ماته یی فکر نه وو شوی،که هغه زه پدی حال ولیدلم چې ګل یې مړاوي شوي او عمر یي نیمې ته رسیدلې غروری شاید مات شي

کاشکی دي حالت کې ما ونګوری! کاشکی دا شین والي د بدن مې د وهلو له لاسه او دا وچ وینی زما د مخ ونګوری لکه د کیسو پشان خیال وي او لکه شیشه مات نشي د زید روسته یو بل څوک کوټې راننوت چهره راته ډیره اشنا وه؟! اووو دا سړی خو هماغه مولوي دی؟! یعنی مولوي په واسطه زید پیدا کړم؟ مولوي کوښښ کوه زید د سلیم څخه جلا کړي!

د هغه بوډا مولوي زور چیرته او زما د زید زور چیرته؟ په ډیره بدبختی سره مولوی زید د سلیم څخه چې پر ځمکی باندی خپل په وینو کې لت پت ډوب پروت وو جلا کړو! زید ژوره، ژوره ساه اخلي لړ. ستړیا غوسه کمه کیږي
مولوي زید ته وایي: زویه دا زه د باندی باسم(مطلب سلیم(بس دی مړ دی کې خپل ښځه د لاس څخه ونیسه او د دی ځای څخه ژر لاړشی، اوس پولیسان رسیږي دا هسي هم حرکت کولی نشي(مولوي دا خبره کوی او سلیم په کش کولو کش کولو د کوټې څخه د باندی باسي!

اوس زه او زید یوازي پاتی شو، اوښکی می لکه سیلاو په مخ راروانی وي یوه لحظه هم درلیدلی نه زید خپل ښایسته د سپوږمی پشان مخ زما خواته راړوي!اوس کولی شم خپل صنوبر(یو رقم ګل دی) سم وګورم وای په کتلو کوم څښي نوم يي زړه دی په سینه کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې مات شو زما خاوند څومره مات شوي وه ، ړيري بې حده لويه شوي وه،سترګو بې خوبی څخه ناری وهلي!

ولی زه دلته ناسته یمه مګر نګوری زید راغلی!په سختي پورته کيږم خواته يې منډه کوم رسيدلو سری يوځای د زيد په نارينه او امن غيږي که پناه اخلم، د دنيا د ټولو امن ترين ځای که اوسيږم نور نه سليم او نه تياره څخه داريږم! زيد بی حرکته ولاړ وه، او يوازي د زړه درزا وه چې آوريدل مې زما اوښکو دا لعنتی اوښکو د دريدو نوم نه اخيستو..سر مې د زيد پهسينه که نور هم ننباسم، چې هغهخپل مردانه لاسونه زما د ملا څخه تاوه ويې، چې زه په ژړا او ګيله مند لهجه ورته وايم:

يغما- چيرته وي؟ ؟؟ زيد چيرته وي؟ ؟ ولی دی دومره ناوخته کړه؟(ژړا مې ډيره شوه ځان مې نور هم د هغه سينه پوره جوخت کړو،زيد خاموش وه، د لږ ځند وروسته په نيولي غير نورمال لهجه وويل:زيد يغم ......ماا.....! (لفظ يې نيمه کې پاتی شوو او سر يې زما ويښتانو که ننباسي! ژوره ساه اخلي او زما ويښتان ژر، ژر ښکله ويې او وايې:

زيد- زما خوږی مه ژاړه، زما سپوږمی مه ژاړه، وګوره تر يوی اندازه پوري زه هم مات شوي يم قسم پخدای نور ژړا ليدلی نشم..! (د زيد غږی رپيدی ، سمي خبري نشوو کولی ژړا مې ستونکی بنده کړه سترګي مې بندي کړی ترڅو اوښکي مې د څڅيدلو لاره بنده شي، زيد زما مخ خپلو لاسونه کي ونيوه او په ځير ځير يې زاا مخ ته کتل

زما د مخ په ليدو د زيد د څهری رنګ والوتي او په حيران لهجه يې وويل: يغما مخ دي؟؟؟

زه خپل سترګي د اوښکو څخه پاکې کوم د هغه لاسون چې زما پر مخ دی لاسونو مې نيسم او ښکل کوم يې په دروغجني مسکا ورته وايم: هو زما مخ لږ حساس دي جدی مه نيسه! لږ وخت کي يوازي څو ورځو کي ښه کيږی !ته راته ووايه ما پسې خفه شوی وي چنار ګل خان؟!

زيد بغير له کوم خبری هک پک مات راکتل بغير د سترګو له رپيدلو څخه يوازي د ستوني منه(مطلب هغه غتې) پورته ښکته کيدل زيد ګونګ شوي وه بلکل، د زيد حالت څخه داريږم ، پوهيدم زما په ليدلو عرش څخه فرش ته وغورځيده کرار ورته وايم: زيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووایه خفه وي راپسي؟!
زید په سختي باندی په آرامه غږ وایي:هاااا خفه شوی وم؟ زه مړ شوم یغما مړ شوم ، تباه دي کړم ، زما خایستو زید څخه هیس پاتی ندی ، په والله ندی پاتی...
:#شهاب
د زید لفظونه او خبری زما په روح باندی تاثیر کوه، په درده ډکه خندا ورته وایم: زید باید ژوندي اوسي یغما لپاره! خپل عمر لپاره یی،تور سترګو لپاره یی ، هغه یغما لپاره چي هر شپی ستا په یادولو تیره وله ژوندي پاتي شوه!دا دلیلونه زما د خاوند لپاره بسنه نکوی! زه ستا څنګ کي د نړی تکړه انسان یمه.یوازي ستا لپاره می هرڅه په ځان تیر کړل دا یوازي څو دانی ساده زخمونه دي. تیر شو هیر شو زید نور ځان مه غمژن کوه.

زید آرام زما تندي ښکلی کوي او وایي: یغما ژوندي ورته دوزخ کوم، ستا د دي ټولو دانه دانه زخمونه حساب ورڅخه اخلم ! سړی به نه یم که د هغه نجس منحوس د مخ نقشه ورته بدله نکړم....

زه بغیر د کوم خبری څخه د زید په الفاظو کي چي ماته یي د خوړی زړمي څخه په کمه نه غوږ نیولي وو، د دروازي په پرانستل کید او د ډزو غږ زما څخه د خبرو کولو فرصت واخیست، هر شئ په بشپړ سرعت سره پیښ شو! زه نه پوهیږدم چي څه وشول او څه ونه شول! یوازینی شی چي مي احساس کاوه هغه درد و! د زړه په

څنګ کي مي د مړینی درد احساس کړ، په ځمکه راولیدم، ساه اخیستل راته سخت او سخت کیده،زید د لیونی په څیر چیغي وهلي، هر څه راته ګنګس وو!غږونه نور هم زیات شول داسي ښکاریده چي پولیس کور ته راننوتي دي!
زما ژوند هم د فلمونو په څیر شوی و، که پولیس یو څو دقیقي مخکي راغلي وایي خدایه ستا په خدای کي څه کمیدل؟

هو، زما تور تالي او بخت دلته هم خپل کار وکړ! زید زما څنګ ته کیناست او زما سر یي په غیږ کي کیښود! په ورخطا او غیر نورمال (نیولی غږ) وویل: یغما، پاڅیږه، ولي داسي راپریوتي؟هله، ښه جلی، پورته شه، وګوره، زه راغلم، هرڅه پای ته ورسیده! زما خایستو ، یغما مي،ته نه اوري!

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره ستا سپین کالی(د واده جامې) مې هره شپه په غیږه کې نیول!غوسه نشی بنه!باور وکړه لکه د سترګوو په شان می ساتنه تری کوله!حتا یو لکه (رټه ټاپه) په نه ده اچول شوی!

زید خبرې کولې زه یوازی تماشه کوونکې وم، د خبرو چانس ما نه درلود، د سینه درد مې په ورو ورو زیاتېده! څومره چې ما فکر کاوه چې سینه مې ټوټه کیږی! زید په چیغو او په ډکو اوښکو یی وویل: لعنتی ،نو دا امبولانس ولې نه راځي! خدایه زما ګل ځی! خدایه، بی نفسه کیږم!(زید زما مخ په خپلو لاسونو منځ کی نیولی او په ګیله مند لهجه یې وویل: یغما، زما ګرانې، واورۀ! رضوان د واده تالار انتخاب کړی

که تالار ووینې حتماً، د هغه غوړونه اوباسی! زما هیڅ خوښ نشو! پورته شه، موږ به په ګډه رضوان ته سزا ورکوو!(ما ورته په ګنګس انداز کتل د زید خبری پای ته نه وی رسولې او مخ یې له اوښکو ډک شو، زما خاوند ....زما پناه.... د آسمان د پراخ والې په اندازه ژړل او زه بې وسه پریوتی وم! هغه ژړل او زه مړه کیدم! اوښکې بهیدې چې زما بې وسه بدن لړزېده.

درد مې دوه برابره شوو چې د زید اوښکو توان مې نه لرلو.زه په سختئ سره خپل لاسونه پورته کوم، او په لړزه توګه د زید مخ ته یې نږدی کوم او د هغه د اوښکې په خپلو ګوتو پاکوم! په بی وسه او نیولې غږ ورته وایم:

یغما- زید...زما خاوند.... ژاړ.... ژړاه....نه ..... کوی !م..مه ژاړه...مه... ژاړه....

هغه زما ګوتې ښکلوي او دوام ورکوي،"یغما، ته باید زما لپاره د واده جامې واغوندي!" اوری؟؟؟؟؟اه ستا په خیر می تنبله ناوی نه ده لیدلی!اه پورته شه ....

نو ګوره،بیا عصبي کیږم!(اه زما زید عصبي توازن نه لری، نور د خبرو توان راڅخه لاړو چې د زید غږ مې بیا واوریدی: رضوان، هغه به لاړه شي، ورته ووایه زه به له هغه پرته مړ کیږم، رضواااان ووایه چې مه ځاااا، هغه له ما خفه ده! هغه زما سره خبرې نه کوي، ته ورته ووایه،ته یی لالا یی نه یې!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې ښکارېده چې رضوان راغلی، خو ډېر ناوخته راغلو! کاش چې مخکې له تلو مې حسنات ورته خاستګاری کړی وی! خامخا به خوشبخته جوړه به وي د رضوان او حسنات د واده په فمر همغه حال کې مې په شونډو مسکا خواره شوه! رضوان په منډه زما خواته راغی او ویې ویل: زید، جان لالا، ارام شه، امبولانس راځي، یغما هیڅ ځای ته نه ځي مګر پرته له دې چې خپل تورکی لالا پرېږدي! همداسې نه ده یغما!؟؟مګر تا نه ویلی چې وریندار غواړم؟

په بې نفس او ناتوان شونډو مې کلمې په ځیر وویل: تو..ر...کیه....
رضوان پورته شو او په چټکۍ له کوټې ووت! زید بیا هم چیغې وهلې او ویل یې: ژوند مې،لږ نور هم وزغمه(طاقت)، اوس رارسیږي، زما لپاره وزغمه(طاقت) وکړه!
زما سترګې ورو ورو پټېدې او د زید مخ ماته تار تار شو! یوازې د زید شعر چې له اوښکو او چیغې سره ګډ و، وروستۍ خبره زما په حافظه کې پاتې شو!

خوش خرامان می روی
ای جانِ جان
بی من مرو...
سر به خرامانِ منی
ای دل و جان
بی من مرو....

" دلته ملګرو داستان د دریم کس مطلب د لیکوال په ژبه بیان کیږی"

وروسته له هغه چې یغما له مریم سره لاړه،زید بی قراره وو ،په صالون کې په عصبي توګه قدم وهلو، د یغما په انتظار کې وو! یغما چې رانغله! څو ساعته تېر شول، د زید ناراحتی دومره زیاته شوه، چې په هرو پنځو دقیقو کې به یې له مور څخه د جینکو د راتګ په اړه پوښتنه کوله! زید په صالون کې ناست و او د یغما د راتلو انتظار یې کاوه،د جنګ او غوسی تیارې یې نیولی وه د انجونو د ناوخته کیدو په خاطر!

چې د اسما د ژړا غږ زید له فکری حالت څخه را وباسي!اسما په اوښکو او ډار سره زید ته مخ کې وویل:لالا وریندرا..وریندارہ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په تلوار وویل:اسما یغما چرته ده؟ولې ژاړې؟
اسما په مشکل سره وویل: لالا یغما وی وړه... وریندارہ یې په زور وی وړه!
د وریندارہ یی وی وړه!!!!!! دی کلمې په اوریدو! د یخ اوبو سطل په زید مخکی خالي شو او بې نفس و دریدی او د لیونیانو پشان یې چغې کړل" څه وایې په هوښ یې؟ چا یغما ویوړه؟ مریم چیرته ده؟

د زید په خبرو د آسما ژړا نور هم زیاته شوه او ویې ویل: نه پوهیږم پخدای نه پوهیږم لالا! مریم بهر منتظر ده، زید یوی شوی وو چې د یغما په تخته ولو کې خامخا د مریم لاس شته نو ځکه بغیر له څه ویلو په تلوار او زغاسته د دباندی خواته منده وهی، د مریم په لیدو په غوسه د هغې خواته حمله کوی او وایې: چیرته ده یغما؟ مه وایه چې خبره نه یم چي پخدای قسم مغزی دی در مات کوم.

مریم په ویری او بنده،بنده لهجه وویل: زید د څه په اړه خبری کوی؟ زه له کومه پوهه شم چی یغما چا وړی؟
زید مریم په ځمکه ختا کوی او په غوسه ورته وایې: دعا وکړه کومه خبره چی کوی رښتیا وی کنه خپل قبر دی خپله کیندلی دی.

زید د مریم د ښنګ څخه په غوسه تیریږی او خپل موټر خواته ځي، موټر په چالانده کولو سره رضوان ته زنګ وهی او ددی پیښې په اړه یې خبر کوی، رضوان هم د زید پشان ورختا کیږی دواړه د پولیسانو حوزی ته ځي او شکایت درج کوی، د هغه ځای څخه چې د زید کورنی زیات خلکو پیژندل نو د حوزی مشر قومندان ورته زیات دلداری او د یغما د پیدا کولو قولونه ورکوی، د زید حالت نورمال نه وو رضوان پوهیدی خو هیس کار یې خپل د ورور د ښه کیدلو لپاره نشو کولی..

زید پداسی حال کې نه وو چی سوک دی ورسره په کراره خبری وکړی او هغه دی واوری، یو سوک د زید د سری کربښې څخه تیر شوی وو د زید وینه په جوش راغلی وه خو هیس کار یې نشو کولی او مجبور وو ځان کنټرول کړی، دواړه مانې ته ننوځې ټول موکود کسان په ژوره فکرونو او خفګان کې وه هیس سوک خوشحاله نه معلومیدی، زید بغیر له کوم خبری د یغما د کوټې خواته ولاړی او دروازه یې ځان پسی قفل کړه او هلته یې سر په زنګانه کیخودو...

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یغما عطر ټوله کوټه د بویه ډکه کړی وه، ژوره ساه اخلی او د یغما عطر خپل سینې ته کش کوی کوټه د نظر لاندی تیره وی او په غمجنه مسکا ځان سره وایې: یغما ملا دی زما و برباد کولو ته تړلی ده؟! هاا؟! زما خایستو وګوره زه دی کوم حال ته رسه ولې یم ... ای زما لیونی خبره یې کوم ورځ چې ما ستاس سره تصادف وکړو او تا راته په هغه سترګو وکتل همغه ورځ هم پوی شوم چی جنۍ یې! او هم می دربانډی زړه وبایلود...

سومره آسانه می زړه تاته ولړزیده، هغه زړه چی د هیس جنۍ په لیدو شور یې لا نه وخوړلی، ستا به یو نظر د عرش نه فرش ته راغي همغه ورځ پوی شوم چی زما ورځ را توره وی، همغه ورځ پوی شوم ته زما د مرګ فرشته یې، سومره هغه ورځ غوسه وی! سم د وحشی پیشوګانو پشان پوهیدم چی جنۍ یې نو ځکه تل می درته فکر و او ساتنه مې درنه کول او کوشش می کوی نور کسان خبر نشی دربانډی....

یغما تل د لری ښخه ستا خیال مې ساتی وګوره یو نن بی پروای می وکړل او انجام یې ستا الوتنه وه زما د ښنګ ښخه، یغما پوهیږی هره شپه ستا د عکس په کتلو ویده کیدلم؟! زما ناوکی زما سره دی څه وکړل وه ظالمې! یغما تا پر ما باندی تاریخ د سر ګردان کړو ما ټول بیچاره کړل خپل په غرور خو تا زه بدبخت او بیچاره کړم د ټولو ښخه..

لکه چې زما ښخه دی بدله واخیسته د ټولو هغه هم ښنګه سخت بدله دی هم واخیسته! پوهیږی کله چې دی هغه خبری وکړل(مطلب د یغما د مینی اظهار د سلیم په لاس د تختته ول کیدو ښخه مخکی) خایستو مې په اسمانوو کی وم فکر نی کوی یو ښایسته خوب وینم، سومره کم و زما د خوشحالی بخت؟! که خبره شې څه پریکړه مې نیولی وه هغه ورځ(کوم ورځ چی یغما بیخبره د کندز خواته روانه شوی وه) شاید رانه مروره شی که هغه ورځ ستا ژړا نه وایې ما دواړه د مرګ لاسونو ته ورکول...

پوهیږی کله چی خبر شوم تللی یې حال می ښنګه شو؟ پوهیږی کله چی دی خپل وینتیان ووهل ټول شپه ما سنګه تیره کړه؟ پوهیږی کله چی عصبی حمله دربانډی راغله ما په شپو شپو خوب نشو کولی ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید د لیونیانو پشان ځان سره خبری کول، خپل د سګریټو قوطی راوباسي او د سهار د هوا روښانه کیدو پوری دوه قوطی سګریټ ووهی، ټول کوټه د سګریټو د دود ډکه وه سهار د مولا په آذان د پولیسو حوزی ته ولاړی، خو د یغما څخه هیس درک نه وو؟ داسی لکه چی ځمکه چاودلی وی او یغما دی پکی ننوتلی وی؟! ټوله ورځ یې حوزه کی تیره کړه خو هیس خبر یې د یغما څخه پیدا نکړو شپی ناوخته کورته راغي او بیا د یغما کوټې ته یې پناه یوړه او خبری شروع کړل د سو داسی کس سره چي شتون یی نه درلود....

د یغما بالښت یې په غیږ کی نیولی وو او د زیات عصبی او نارحتی څخه خوب وړیې وو، نن هم تیره شوه او د یغما څخه هیس خبر ونشو زید د جنون او لیونتوب اخری حد ته رسیدلی وو، هیچا دا جرئت نشو کولی چی د زید سره دی خبری وکړی حتا مور یې؟!!!

زید بیا د یغما کوټې ته ورغی او د هغې د کوټې په کټلو شو د واده د سپین جوړی په لیدو هک بک لکه ساه چی د بدن څخه وتلی وی ودریدی، هغه کال یې په کټ کیخودل او خپله هم ورسره پریوتی توله شپه یې د هغه کالو سره خبری کول: یغما پوهیږی هره شپه دی پدی کالو کې تصور کوم ای ظالمې سومره ښایسته ښکاری پدی سپین کالو کې....

په همدی توګه یوه هفته تیره شوه، داسی یو هفته چی مور ته په هفتې تیره شوه خو زید ته د زر کالو په برابر تیره شوه، پدی یو هفته کی هر ځل د مریم په لیدو د غوسی څخه یږ خپل کنترول له لاسه ورکو او که رضوان یې مخه نه وایې نیولی خامخا یې مړه کول، یو شپه ورته د حوزی څخه ورته زنګ راغی او د یغما د پیدا کیدو خبر یې ورکړی....

په تلوار یې ځان تر حوزی ورسه ویې، خبر راوړنکی مولوی وو! هغه د زور د نکاح تړلو سره د زور د نکاه لفظ په اوریدو د زید لاس او پښې له کار وولیدل او د دریدو توان یې له لاس ورکړو په نباوره لهجه یې وویل: زما د خایستو په سر څه بلا راغلي؟

زید د پولیسانو د خبر په تمه نه پاتی کیږی مولوی ځان پسی کوی او د هغه د ورکړل شوی آدرس په لوری حرکت کوی، دومره په تلوار ځی چی په نیم ساعت کی هغه ټاکل شوی ځای ته هغه کندولې پشان کورته رسیږی! په تلوار د موټر څخه ښکته کیږی او د کور په خوا زغلی بغیر له کوم ځند څخه کوټې ته ننوځي او د مخامخ صحنی او منظری

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لیدو هک پک کېږی، زید د اول ځخه په سلیم شک درلود خو فکر یې نکوی چی دومره رزیل دی اوسیږی ...

خپل په ټول قدرت او توان یې سلیم د لغتو او بکوسونو لاندی ونیوییې، دومره کلک یې سلیم وهي چی هغه نور د حرکت توان نه درلود ضرور شاید هډوکی یې ورمات کړی وه! مولوی سلیم د کوټې ځخه بهر وړی زید تراوسه یغما ته فکر نه وو شوی! د یغما په لیدو نړی ورته یو دم تیاره کیږی، مخ یې د وهلو ځخه شین او تور اوښتې وو ویښتیان یې نامنظمه د ټیکری لاندی کش کړی وه..

یغما په غیږ کې نیسی وصال یې ډیر کم وو د توفنچې په ډز، د زید نړی کامل خرابه او برباده کیږی یغما پر ځمکه غورځیدلی وه او زید دهغه سر په غیږ کې نیولی چغی او سلګې وهل، رضوان د پولیسو سره یوځای وروړسیدی، خو ډیر ناوخته وه ....
زید د لیونیانو پشان د یغما نیمه ژوندی جسد سره خبری کول، ګیلې کول او ژړل یې هو هغه زید چې د الماس پشان نه پری کونکې وو، خپل د معشوقې لپاره یې ژړل او ساندی وهل...

خبل د مړاوی شوی او رژیدلې ګل او برباد شوی عمر لپاره یې چغې وهل، د یغما د نیمه خلاص سترګو په بند کیدلو د زید بند د یخ پشان شو او چغې او ناری نور هم زیات شوه، رضوان بی غږه ژړل او زید یې په غیږ کې نیولی وو او د هغه د کنټرول کولو کوښښ یې کوی زید چغی وهل: رضوان یغما لاړه، پخدای لاړه، رضوان هغه لاړه، پریږده زه هم لاړشم، ساه مې لاړه، زوند مې لاړه، پریږده زه هم لاړشم رضواااان مړ کیږم...

امبولنس راورسیدی او د یغما بی ساه وجود یې په سپین چپرکټ وځمله وو، زید د رضوان په هر خومره منع کولو او نه پریخودلو په امبولانس کې د یغما د کټ سره کینستې او د شفخانی پخوا یې حرکت وکړو...

په توله لاره کې زید د یغما په کتلو کې ډوب وو، یغما چې رنګ په مخ نه درلود او د یو مړاوی شوی ګل پشان ویده وه، زید ګونګې شوی وو حتا نور یې د یغما سره لا خبری نکول، او داسی ښکاریده چی د یغما ځخه دی هم خفه وی! د بت پرست بت د هغه د سترګو وړاندی د غر له څوکې ځخه په ولیدو وو! که ویې نه نیسی خامخا د بت د مات

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیدو مخکی زید نابود کیږی، امبولانس د شفخانی خواته نږدی کیږی او د یغما نفس او نبض هم په دریدو دی ....

امبولانس راغي او د زید بت يي عاجله کوټي ته بوتله،زید پر ځمکه ناست و حالت يي بيخي د هغه خلکو په شان و چي د ژوند اخري شيبي تجربه کوي،هيس څه د هغه يو هفته مخکي زيد نه پاتي نه و هر سوک چي روغتون مخي نه تيريده نو د زيد باندي زړه سوزيده.زيد د خفګان په سمندر کي ډوب وهيچا ته يي پام نه و بغير خپل سپوږمي نه لږ ځنډ وروسته رضوان رازي او زيد پر ځمکه ويني چې په سوچونو کې غرق دی..

د زيد پر ليدو د رضوان په زړه کې عجيبه غم ننوزي، هغه زيد چي هيسکله په چا زړه نه سوزيده نن د يغما لپاره پر ځمکه ناست ده او په خود نده!اچا ګمان کو چي يو ورځ به زيد د ميني سمندر کي دومره ډوب شي داسي ډوبيدل چي د بربادي په قيمت يي وي؟!
رضوان د زيد خواته ځي او څنګ ته يي کيني او ورو وايي: زيد ! ته کور ته لاړ شه زه دلته يم هر وخت هر څه وشو زه درته وايم.

زيد هيس خبري نکولي او سترګي هغه کوټي ته چي يغما پکي وه پاتي وي، ايا مينه يي خپل بت پرست يوازي پريږدي او ځي يا وفا کوي او پاتي کيږی؟ رضوان بيا وويل: زيد لالا جانه اوري حالت دي ښه ندي جيګ څه
زيد سترږي لهجه باند ورته وويل: رضوان چيرته لاړ شم نګوري نفس مي تلو کي ده نګوري سوک په سپين تخت د شفخانی په وينو کې لت پت پراته ده؟وروور دي برباد کيږي نګوري څه مي پر سر راغله؟! چيرته ولاړ شم چي يغما دلته ده؟!

رضوان خپل مخ زيد نه پټ کړو او په لاسو يي خپل مخ اوښکي پاکي کړي،اوښکي تويولي دي دواړو لپاره اوښکي تويولي د يغما لپاره چي د خوښي مخ يي نه وليدلي او شايد ونه ويني هيس ... اوښکي تويولي د زيد لپاره چي د سيند غاړي ته ولاړ دي که يغما ګټوونکي نشي زيد هم ورپسي ځانن غورزه ويې.څه يي پر قوي وروور شوي و؟!

هغه وروور چي خپل د نيکه پر مرګ چې د پلار څخه ورته ډير ګران وو يوه اوښکه تويه نکړل، هغه وروور چي قدرت نښان د دوی په کور کې وو، هغه وروور چي د پلار تکيه او ډډه وو، هغه وروور چي روضوان ته يي تل د مشر وروور پشان حمايت او مرسته کول د

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما غم څه حال ته ورسه ويې؟!!

زيد ماشومانو پشان په ګيله منده لهجه وايي: رضوان که لاړه شي که زما د حالت مراعت ونکړي! رضوان نزي کنه؟ هر وخت ويينه شوه ښه صحيح پري غوسه کيږم ليوني غواړي مونږ پعذاب کړی...نا ... نا نه غوسه کيږم يو ځل سترګي خلاصي کړي ټول قهر او ناز يي اخلم..

رضوان خپل غږ صاف کړو او ويې ويل:هو وينيه کيږی يغما تا نه بغير هيچ چيرته نزي خو که ويينه شي اوتا دي حالت کي وګوري دربانديي په غوسه کيږی.
زيد- پريده غوسه شي پريږده وګوري له ما سره يي څه وکړل؟! پريده وګوري ټوکه يي هيس ښه نه وه.

رضوان زيد غيږ کي نيسي او ارامه وايي: هه نر دومره ضعيف نه وي خپل کنټرول لاس کي ونيسه.!
زيد- چا لپاره نر توب وکم دهغه چا لپاره چي دي لعنتي کوټه کي د چړو لاندي ده؟
د زيد هر کلمه د رضوان زړه په ښنه کړي و هيس کله يي زيد دومره بي وسه نه و ليدلي، که پلار اومور يي زيد وګوري خداي نکرده د دي دنيا نه به ولاړ شي،مور يي فشار لري او پلار يي هم زړه حمله پري تيره شوي ده.هيس کله د زيد داسي کتلو توان نلري ...

زيد۔ رضوان دا دروازه ولي نه خلاصه وی دا ډاکټران؟ داسي خو به نه وي چي يغما----
--(زيد خپل خبر نيمه پريخوده حتي د خبري کولو نه هم ويره لرله..بعد له ډيري مودي عمليات کوټه خلاصه شوه شين آسماني کالو والا ډاکټران راووتل زيد په منده خوا ته ورغي او په ورخطا يې وويل: ميرمن مي سنګه ده
داکټرانو زيډ ته وکتل او ماسکونه يي ښکته کړل او ويې ويل: عمليات پخير تير شو په وخت مو راوسته خو پاسيدل يي د خداي لاس کي ده!!ځکه زخم سره مريض حمله عصبي هم لرله ....!

زيد خپل غږ صاف کړ او بي واره يې وويل: يعني امکان لري ,,,,,,,,,چي هيس کله وينه نشي ,,,,کماال....!
ډاکټر- هو امکان يي شته البته ناروغ بايد د خپل د وينې کيدو لپاره لامل پيدا کړی!؟ مطلب

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغې مغز فعال دی باید یو امید او ډاډ ورکول شي ترڅو هغه خپل بدن ته د راویښ کیدلو اجازه ورکړی! کنه زمونږ له لاسه څه نه راځي.. هو متاسفانه اوس کما حالت کیده ....

زید سترګو باندي تیاره شوه که رضوان نه وایي شاید پر ځمکه غورزیدلي وي، ډاکټران لاړل او زید یي همسي برباد پریخود رضوان په تشویش وویل: زید وروره ښه یي؟

زید خپل سر وښورو او په منډه موټر خواته ورغي...
رضوان- زید چیرته صبر موټرواني نسي کوي حالت دي ښه ندي دواړه
ځو زیددددددد....

خو زید بغیر د رضوان د خبرو د آرویدلو خپل موټر ته لاړ او په اخر سرعت یي حرکت وکو،ځان خالي کولو ته باید چیرته تللي وایي؟ هغه ځاي چي خپل قسم یي پوره کړي؟
حوزي ته ننوتو سره سم قومندان ورته ښه راغلاست وویل: زید خان پخیر راغلې انشاالله حاجي صیب ښه دي؟

زید خپل سر وخوځه ویي او په جدیت یي وویل: چیرته دي؟
قومندان- په یو تیاري کوته کیدي.
زید خپل سر د قومندان غوږ ته نږدي کوي او کرار وایي: تیزاب لري؟؟
د زید په خبره د قومندان سترګي له حیراني خلاصي پاتی کیږی او په کلکه لهجه زید ته وایي: قانون به فیصله وکړي ..

زید په معنا داره الفاظو ورته وایي: که قانون واخلم؟
(د زید په خبره د قومندان په څهری شیطانه خندا راغله چي زید بیا وویل: قیمت؟
قومندان د خندا او خوشحالې څخه په نیولي غږ وایي: پنځه لکه!
زسد- لس لکه..

د زید په خبره د قومندان خوشحالي نور هم زیاته شوه او په غوړه مالي ډول یي وویل:
سمده زید خان هیس سوک به پوی نشي هر څه یو پیینه په خیر ښکاره کو..
زید خپل سر ښوروي او وایي: ورخطا یم چیرته دی؟ کومه کوته کیدی؟ او هوو چوکي مو هیره نشي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان- هر څه چي تاسو امر وکړی...

قومندان خپل يو اعتمادي کس ته وويل چي چوکي اوتيزاب راوړي،خپله يي زيد سره د کوټي په مخ روان شو رسيدلو سره سم افسر له چوکي او تيزاب سره راځي چي زيد هغه دواړو ته وايي: تاسو تللي شي.
قومندان او افسر ځي ! زيد سليم سره يوازي پاتی کيږي،سليم د کوټي کونج کي پروت و د زيد په ليدو يي قهقهه خندا پيل کړه او ويې ويل: اه د فلم هلکه د يغما داغ مي درته پر زړه پريخوده، زما که نشوه ستا هم نشوه ...

ايا تاسو خو د زيد څخه د رحم توقع او اميد خو نلري؟! زيد په بي رحمي وربادي حمله وکړه او لکه حيوان يي ووهه تر دي چي د هډوکو د ماتيدو غږ يي اوريدل کيده،داسي بوکسونه په خوله کی ورکړل چي ټوخي سره وينه يي خوله نه رغله او همغه وهلو وخت کي وزته وويل: دا د دي لپاره چي زما د ښځي نوم په خپل مرداره خوله وانخلي ...

زيد د ډير ستړيا څخه په چوکي کيناست،لستوني بډ وهل يخ او بي رحمه يي سليم ته کتل هر سومره يي کتل زړه يي تيره ته بدليدو او رحم يي وجود نه تلو .چوکي سليم څنګ ته کيخوده او د تيزابو بوتل چي اوس يي سر خلاص کړي و په لاسو کي نيسي سليم د ويښتيانو څخه نيسي او ځان خواته کش کوي،د زيد غاښونه يو په بل لګيږي له غوسه نه او د لاسو فشار يي ډيرکيږی..

زيد- په همدا مردار لاسونه دي زما پر ښځي وار مړی وو؟؟ (او بيا د سليم دواړه لاسونه نيسي او تيزاب پري اچوي د سليم چغي پورته شوي،له هري چغي سره يي د زيد په شونډو ويروونکي موسکا راتله..لاسو نه يي چي خلاص شول
ويښتيان يي نيسي او مخ باندي يو دم تيزاب اچوي ...سليم چغي وهلي او زيد لکه ليونيو خندل...

سليم- مرسته-- مرسته ـ مرسته وسوځيدم(زيد پورته کيږي او چوکي هخوا اچوي)
سليم- مرسته ـ مرسته اوبه اوبه وسوځيدم..
زيد- وسوځيره هر شپه وسوځيره دا زما حساب و د قانون او د قانون څخه هم پورته پورته (اشاره اسمان ته کوي او وايي:پاتي هغه جدا حساب دي. زما د خايستو ستا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرداري چهري په کتلو نبايد پخواني بد خاطرات ورياد شي...لکه سپي بايد مړ شي درد سره بايد مړ شي خووو نه زما پر لاسو...! مړ به شي پر خپله کله چي ونشي کولي خپل مخ چاته ښکاره کړيک؟!

زيد خپل لستوني ښکته کوی او د کوټې څخه وځي د قومندان خوا ته ځي،قومندان د زيد په ليدو پهچاپلوسانه لهجه وايي:کار دي خلاص شو زيد خان؟!

زيد خپل بکس راباسي او قلم له ميز سر څخه را اخلي،او پيسو مبلغ پري ليکي او قومندان ته ورکوي قومندان په ډير خوشحالي وايي: مهرباني مو ده حاجي صيب ته سلام کوي.

زيد پرته له ځواب نه د حوزي څخه وزي اوروغتون ته زي،تيلفون يي مکرر زنګ راتلو ورته خو ځواب يي نه ورکو،بعد له لږ ټايم او فاصلي روغتون ته ورسيدپه بي ځانه قدمو د يغما کوټي خوا ته لاړو دروازه يي خلاصه کړه او ورو ننوته د يغما تخت ته نږدی شو هغه يغما چي اوس په ژوره خوب نړی ته تللي وه،زيد د يغما په څيره کي ډوب شوټول مخ يي شين او ټپي ټپي و رنګ يي سپين الوتي و سري شونډي نوري سري نه وي بلکې رنګ يي سپين شوي و...

زيد خپل لړزانده لاس د يغما مخ خواته کيخود،د مخ شين والي او زخمونه ورته لمس کول او ځاځکي اوښکي تويولي مخ ته يي نږدي شو او دانه دانه زخمونه يي ورته ښکل کړل سر يي په لاسو ورته کيخود او په سختي وويل: يغما جيګه شه ستړي شوم سمده غوسه شه مروره شه چغي ووهه خو داسي مه ويده کيږه،وګوره خايسته مخ نه دي رنګ تللي! خپل سترګو نه مي مه محروم کوه؟! سپوږمي مي اسمان دي ستا څخه بغير نا تکميل دي پاسيږه او ژوند ته مي معنا ورکړه...

زيد خبري کولي او يغما خاموشه پرته وه،شپګ ورځي تيري شوي او د يغما حالت کي هيس کوم تغيير رانغي زيد حالت نورمال نه و په 24ساعتو کي 20ساعت يغما سره و په دومره وخت کي سليم د مريم سره په همکاري اعتراف وکړ او د مريم کار محکمې پوری کش سو،خو کورني لخوا رد شوه نوره هيس سوک حاضر نه وه چي د مريم مخ ته لا وګوري او هغې خپل په کوټه کی ځان قيدی کړی وه..

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقريبا لس بجي وي چي زيد په ورخطايي کور ته راغي،زړه يي د ډاکټر د خبري طاقت نه درلود ډاکټر ويلي ول بايد ماشينونه لري کړو د يغما څخه او بدن(مثال زړه، ګورده، دا د کما ته چي کوم کسان ورشي د څو ورځو د تيريدو وروسته دا غوښتنه د مريض د پيواز څخه ډاکټران تل کوی.) غړی يي خلکو ته اهدا کړو..مګر شوني ده چي د زيد په موجوديت دي ماشينونه د يغما څخه لري شي؟

او د هغه د خايستو د وجود حصي بل چاته اهدا شي؟په اوږدو قدمو سره د عمارت نه لري دوه کوټو خواته لاړ،زيد درد لره خو د مور او پلار په موجوديت کي نشو کولي خپل درد ښکاره کړي، خامخا هغوي نشو کولي دومره درد وزغمي،زيد محکوم و چي د کورني مخکي ځان خوشحال او نورمال ښکاره کړي، کوټې ته د رسيدلو سره سم د پخلنځي ټول لوښي يي مات کړل ليونيانو غوندي شوي و،خوب کوټي ته دننه شو هغه کوټي ته چي يو وخت پکي يغما وه ...!

ګلدان يي مات کړو او خپل ويښتيان يي کلک ونيول،خپل ويښتيان يي کش کول او چغي وهل: لعنتي حق نلري لاړه شي مګر زما بدبخت اوسيدل درته بسنه نکوي بسنه نکوي هومم! زيد خپل د هري خبري سره يي اوښکي تويولي،په کم حق وايي چي ماشينونه لري کو تري؟وايي خپل د خايستو وجود مي نورو ته اهدا کړم هههههههه خپل د مړيني سند مي راباندي امضا کوي!! کوم ځاي انصاف دي خدايه نګوري حال مي؟ بس ندي؟

ځان سره يي خبري کولي او ديوال ته تکيه کړي وه لږ زنډ وروسته تيلفون يي راوخيست او د موبايل پر سکرين يي د يغما عکس راوړ، د يغما يو يو عکس يې اړوه ويې تر دی چې هغه عکس ته ورسيدی چي يغما ته په ګونډو شوي و او د چيلکې بند يي ورته ټره؟ خواشيني وخندل او عکس يې ښکل کړو او سترګي پټي کړي و او خوب يوړه... خوب يي ليدې چي يغما سپين کالي پر تن وه لکه ناوي؟! ويښتيان يي اوږده شوي و تر ملا پوري رسيدل وه!

زيد- زما خايستو سومره ښکلي شوي يې؟
يغما خندل او شاته شاته تله..
زيد- يغما چيرته ځی مانه بغير؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما د یوې شیبې لپاره ودرېده او په خوښۍ یې وویل: زید دا ځای ډېر ښکلی دی! ته غواړې چې ماسره لاړ شې؟
زید په نیولي غږ وایي: زما خایستو ته دا د اور کرښه نه ګوري، زه نشم کولې د دی کرښې څخه تیر شم.
یغما- هو، ته نه شې تېرېدای، له هغه ځایه څوک نه شي راتلای!

زید- نو ته چټکې وکړه یو ګام مخکې راشه، شاید ته وکولاي شی چې له دی کرښې راتیره شي!
یغما په فکر ډوبه شوه او ویې ویل: زید، مور مې هلته انتظار کوي، ناوخته کیږي، زه باید لاړ شم! حتماً راته غوسه کوي!
زید- نو زه به څه شم؟ سمه ده، زه هم راځم انتظار وکړه!

زید په لوړ قدمونو سره د اور کرښو په لور روان شو! یغما ته نژدې کیدو سره یغما چیغه کړي: زید، ودریږه، نږدې کیږه مه، دا ځای ستا لپاره نه ده!
زید په غوسه لهجه وایي: که نه راځې زه به پخپله راځم، له دې کرښې څخه نه ویریږم،

زید د کرښې د اوختلو څخه په یو قدمې کې وو، چې د تیلیفون زنګ پهٔ غږ له خوبه راویښ شو او د هغه خوب نیمایي پاتي و! زید په خپلو لاسونو خپلې سترګې مښلی، د سهار رڼا په خونه کې خپره شوی وه.زید تلیفون ته بی حوصلی ځواب ورکړ!
د رضوان خوشحاله او له انرژي ډک غږ په تلیفون کې وپیچلو شو: زیدددددد هله زر خپل ځان شفاخانی ته راورسه،یغما په هوش راغله پخدای چې د ریښتیاا لکه ستا په څیر لیونی ده، یواځې ستا نوم اخلي!

زید د حیرانتیا له امله ډیرې خبرې نشو کولی، باور یې نه شو کولی،چې خدای د هغه غږ آوریدلی ویې او د هیله لبیک ویلي،بی له اختیاره ځمکی په مخ سجده وکړه

"اوس کیسه د یغما له خولې بیان کیږی"

ما په سختۍ سره سترګې خلاصې کړې، د رڼا سره،داسې نه ښکاري چې ما ډیر خوب کړی وي!سپینه خونه زما سره اشنا نه وه، خپل ذهن فشار راوړم په یادولو دا چې زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیرته یم! لومړی شی چې زما یاد ته راغلو د ډزو غږ و او وروسته
د زید اوښکې! لکه چې زه اوس شوک څخه بهر شوم، ما په چیغو زید نوم واخیست!

یغما- زیددد....
زما لاس او زما د سینې په چپ اړخ کې، سخت درد تاو شو، د څو شیبو لپاره بې حرکته
پاتې شوم او بیا ځلی مې د زید نوم غږ کړو: زیددد

دروازه پرانیستل شوه او نرس په چټکۍ سره رادننه شوه! هغه سمدلاسه له کوټې څخه
ووته او څو دقیقې وروسته ډاکټر سره راغله،دواړو په حیرانۍ ماته کتل!
توبه خدایه په دوی څه شوی دی! فقط چې جن یې لیدلی وی! زه خپل ستونی صاف کړم
او په لوړ غږ وایم: زما خاوند چیرته دی؟
د نرسې په شونډو موسکا خپره شوه! وایي: هغه لیوني ستا خاوند دی! څومره بختوره یې
دا چې زیاته مینه درسره لري نژدې وو ډاکټر سره جنګ کړی وایې.همدا تېره شپه لاړو!

زړه مې غوښتل د هغې وینتان وشکوم! هیڅوک حق نه لري چې زما زید ته لیونی
ووایي!غوښتل مې چې ځواب ورکړم، چې دروازه خلاصه شوه او رضوان ورخطا
راغی، په ډېر حیرانتیا سره وویل:یغما!

یا خدایه په دوي څۀ شوي، خو یو مرمۍ وخوړلی یم، مړه نه وم زه بیا ژوندی شوم چې
دوی به حیران شي!نرس راغله زما لاس څخه یې سیروم پیپ لرې کړو، ډاکټر هم زما
سترګې په ګروپ سره کتنه کوی، او د زړه ضربان یې وڅیړل (چک)بهر لاړه!
رضوان هم حیران وچ کلک ولاړ وو!

یغما- هوی تورکی څه شوي؟ رېښتیا یاد مې دي چې کلي ته لاړه شم او حسنات باندی
مرکه وکړم،له یاده خو نه دی وتلی؟؟؟
رضوان حیرانتیا ورو ورو په خندا بدلیږی او وایې: نه له یاده مي نه دي وتلي،څنګه یي
اوس؟درد احساس خو نه کوی!

یغما- نه، یوازې دا لاس مې درد کوي،د دې ډاکټر له امله چې دوی ستنې کار کړې دي!
رضوان په خندا سره خپل سر وښوراوه ویې چې زه بیا وایم: ترور بښه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- هو، هره ورځ ستا لیدو ته راتلله! شاید یو څو ساعته وروسته راشئ
په حیرانتیا سره مې وویل:اوهی څو ورځې؟ما څومره خوب وکړی؟

رضوان خپه او غلی شو! چې ما وربانده غږ کړو: زید چیرته دی؟ دا نه وایي چې یوه دلته پرته ده او مرمی یې خوړلي! خاوري په سر نشي دا چنار ګل!
رضوان په ارمه وخندل او ویې ویل؛یغما پخدای ستا خوږې ژبې پسې خفه شوي وم.

مخکې لدې چې زه ځواب ورکړم ، دروازه په کلکه ډول خلاصه شوه زید بنده ساه رادننه شو! زما په لیدو په خپل ځاي کي جام ودریږي! زما خاوند ډیر سترې ښکاري! د هغه ږیره ولي دومره زیاته ده؟؟ تیره شپه څخه د نن ورځی کمه وه!

په کراره وایم: رضوان تا تراوسه دا انسان کړي نه دي،وګوره د مریض کوټې ته څنګه رادننه شو!

رضوان ارام وخندل او د دروازی په لور ولاړ! او زید ته په رسیدو هغي زید ورو په شا ووهلو او په مسکا سره وویل: دا ته او دا هم ورینداره!

رضوان لاړ او دروازه یې وتړله! زید بیا هم بې حرکته ولاړ و!
په شیطانت مي وویل: هوی چنار ګل اوښکي تویدل دي راته په یاد دي هههههههه څنګه دي چیغي وهلي!نژدی وو چې غوږونه راته کاڼه کړي ولا!

له لږ ځنډ وروسته زید په ورو قدمونو زما خواته راغی!
په ناباوره وویل: یغما؟
په خندا سره وایم: جان یغما!
زید یوازې لیدلی او ښوریده نه! په کټ کې ځان راټولوم لږ شان ځای ورته پریږدم!
له لاس څخه نیسم په خوا کي ورته ځای ورکړم! زید لا اوس هم په شوک کي وو،یعني په دوی څه شوي پېښه څو پرون شپه تېره شوه،او زه نن په راوینه (په هوش)شوم! نو کوم ځایي حیرانتیا لری؟ په کراره ورته وایم: زید ګونګی یې هوم؟؟
زید د لیونی په څیر زما مخ ته کتل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا د هغې مخ په خپل لاس پوښم او د هغه اوږه په خپل لاسونو مینځ کې ټینګه نیسم، سر مې د هغه په نارینه اوږه باندې کیدم! او وایم: زید، ماته داسې مه ګوره، زه وېرېږم! او هوو دومره درپسې خفه شوی یم چې مه وایه!(زید خبرې نه کول! چې ما بیا وویل: زید، ته په غوسه یې؟ ماسره خبرې نه کوی هوووووم؟؟

زید ستونی صاف کړو او په ارامه سره وایی: ښه یې؟
یغما-هو، هو، زه ډېره ډیره ښه یم، ته زما تر څنګ اوسۍ دا ناشونې ده چې ښه نه اوسم!
زید خپل سر پورته کړ او زما په سر کېښود او ژوره ساه یې واخیسته! ما په ماشومانو په لهجه وویل: زید، ته زما ویښتان لاس ووهه؟

د زید موسکا مې احساس کړه، هغه زما په ویښتو ځو ښکلې مچو کیښودل،د هغه ګوتې زما ویښتو ته لاړه او یو ښکلی ساز یې جوړ کړی! شیطاني فکر د یادولو لپاره د هغه له اوږو سر پورته کوم او په پراخه موسکا سره وایم: زید، په یوه شپه کې دې څه وکړل؟ وګوره څومره بوډا شوي!هههههه ته دی ږیري ته وګوره!

زما د خبرو په تعقیب، ما خپل لاس د هغه په ږیره کېښود او زه د ماشوم په څیر لوبوم، زید په خندا راته وکتل او ویې ویل: زما خایستو، ته فکر کوې چې په یو شپه کې دومره بوډا شوم؟ ته نه پوهېږې چې څو ورځې بې پروا ویده وې! ته نه پوهېږې چې ما څه ورځې راوړې ای ظالمی!!؟ ته نه پوهېږې چې پرون شپه دوې لعنتی ماته څه وویل؟

زما لاس حرکت څخه ودریدل! او زه په حیرانتیا سره وایم: څو ورځې ویده وم؟

د زید سترګو د خپګان رنګ ونیو! خاموشه شو او څه یې ونه ویل چې ما بیا وویل: زید، راته ووایه، داسې نه چې کما تللی وم؟

زید سترګې بندې کړی او په آرامه یې وویل: هو شپږ ورځې ویده وې(یعنې کما کې وی) ژوند مې شپږ ورځې او شپې چې هر یو یې په ما باندی زر کاله تیریده! هسی خو زه بوډا نه شوم!

یعنې شپږ ورځې زه په خپل حال کې نه وم؟؟ یعنی په همدې خاطر تول حیرانه وو چې زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېښه شوم؟؟ زما خاوند په همدې خاطر مات شوی دی! زید خپل د خبرې وروسته په شیطانت وایې: او هو رښتیا دا خبره هم باید وکړم زه ځوان هلک وم ستا د لاسه بوډا شوم دې ځو ورځو کې نو هیس ډول حق نلری ماته بوډا ووایې او ما نشې پرېخودلی، تا زه بوډا کړم، اوس مې باید وزغمې د سترګو توره..

د زید په خبره زه خپل سترګې تنګ کوم او په کلکه یې چونګاری کوم او وایم: چا وویل چې زه تا ایله کوم، هو؟ لیونی چنار ګل! که ته وغواړې، بیا هم زما لاس نه خلاصیدلی نشې!
زید په لوړ غږ خاندی او ما خپل غیږ خواته کش کوی او وایې:ای زما زړه لیونیه !!!!ځومره چې زه ستا سرپناه پسې خفه وم، څومره زه ستا په خندا پسې خفه وم!
هیڅکله مې هغه ورځې فکر نه کاوه، چې دومره ژور عاشق (مینئن) شم.....

په خندا وایم: زید، پاڅېږه، زما زغم ختم شو،اوس به څوک راشئ زموږ پوزې به پرې شې پخدای!
زید- خو زما زغم زما د ژوند تر پایه نه ختمیږي، زما زړه،ته نه غواړې چې پوزه دې پرې نشې، نو ژر روغ شه چې کور او خپلې ژوند ته لاړ شو!

خدایه دی انسان سترګې ورځ په ورځ سپینیږي! په حیرانی وایم: یعنی چې ستا پوزه به نه پرې کیږي او یوازې زما پوزه به پرې شی! ته د شرم او حیا په نوم څه نه پیژنې؟

زید خپلې وریځې اوچتې کړې او زه یې نور هم کلک خپل غیږه کې ونیولم او ویې ویل: نه، شرم څه شی دی! ؟ ته زما ښځه یې، نامحرمه خو نه یې یا نامحرمه یې راته؟ ؟

د خپلو خبرو په تعقیب یې شیطاني وخندل، چې ما په دروغجنه غوسه وویل: ته زما په کټ کې د شیطان په څیر پورت یې، غټ سړی یې، که زما څخه نه شرمېږې، لږ خو خدای وشرمیږه، پورته شه نو!

زید په خندا وایې: یغما ته لېونی شوی یی؟؟ ولی وشرمیږم،هسی مې عصاب مه خرابو ولا همدلته خبل تول وینتان شکوم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هڅه کوله چې زما خندا کنټرول کړي، مګر کولی شم خپله خندا کنټرول کړم،د لبلبو په څیر د خندا تکه سره وم په خندا وایم: ولې خپل ویښتان شکوی؟ خبر اوسه،چې یو تار ویښته دی کم شوو،نه دی کوم خبره ختمه (تمام)؟

دخپلې خبرو په تعقیب، خپل سر پورته کوم او د هغه ویښتان خپلو د ګوتو سره څیرم چې زید وایي: یغما ته څه کوئ؟
یغما- ګورم چې ویښتان دی کم دی او که پوره!!
زید په لوړ غږ خندای او وایې: نه کم شوی دی،ستا په جدائی کې ټول توی شول!

زه پوهیدم چې هغه ریښتیا وایی، تل د کنټرول څخه بهر شی، نو خپل ویښتان شکوي! ما د ګواښ په توګه وویل: زید، پخدای که لاس دی ویښتانو کې ووهل،لاسونه به دی مات کړم،افسوس ستا په ویښتانو چنار ګل!
زید- په سترګو ښځې می زما واک ستا په لاس کې دی!

په شوندو مې پراخه موسکا راښکاره شوه او وایم: ښه سمه د اوس پورته شه،ځای دي راته تنګ کړو!
زید- یغما همدا ستا زړه تنګون وو همدومره؟ د څو دقیقو لپاره مي پرېږده چي راحته ساه واخلم.
یغما- خو زما ځاي دی راتنګ کړی وی توبه خدایه،هاا خفه وم مګر اوس خفه نه یم،که پورته نشوي داکټر ته غږ کوم نور دی زړه!

لېونی چنارګل نه پوهېده یو پېړی په اندازه خفه شوی وم، خو زه ویریدم چې څوک راننشي او به شرمو ونه شرمیږو خلکو ته، زه پوهیدم چې هرکله زما خبره رامخکی شي زید نور د هیچا خبرو ته ارزښت نه ورکوی..زید له یو ټوپ سره کټ څخه ښکته شو ظاهراً غوسه وو او ویې ویل: صحیح شو ځاي دی پراخه شو!؟

په یوه شیطانت موسکا سره،کټ د خپلو لاسونو او پښو سره ټول بستر محاصره کوم او وایم: هوو ډیر ډیرررر ځای مي پراخه شوو! سربیره پردې، وزن او دا سپورت عضلاتی هم باید اوبه کړي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد- بيا ولې؟؟
سغما- ځکه چې ډير ځای نيسي هههههههه!

زيد په خندا ماته کتل، ما دا ټولې خبرې د هغه د مزاج د بدلون له امله کولې. زيد چوکی سره زما څنګ ته راغلی!د ماشومانو او مظلومانه يې وويل: ته زما په حق ډيره ظالمه يې بدرنګی!مجبور چې دربانډی بنه(دويم بڼځه) راوړم

د زيد په خبره بالبنت ورته وربانډی ور غورځوم! او په حيرانتيا مې وويل: چاته دی بدرنګه وويل!؟؟په چا بانډی بنه راوړی هاااااان؟؟؟ (زيد وخندل او په خپلو سترګو يې ماته اشاره وکړه! چې ما په غوسه وويل: هلووو ليونۍ زيد خان! ته له کوم ځايه پوهه شی چې همدا بدرنګه چې لوړ قد،نری وريځی،ښايسته سترګې، غونچه شونډی ،بينی ګګ قندول، او اخيره کې د شيدو په شان سپينه نو څومره خاستګاری لری هوممم؟؟؟

او په عين حال کې،هم تاته او هم خپلی بنی ته اور اچوم سپين سترګې‌په بدرنګک!!
زه خبری کوم،او هغه ورو ورو خندل!زما خاوند خاندی، او زه د ګل پشان غوټيږم

زيد کرار وايې: اه، زما خايستو څومره مغروره شوی! هو، زه ستا د ښکلا په پرتله هيڅ نه يم! په ناحقه خو ستا بت پرست نه يم!
خندل مې او په لوړ غږ وايم: وای،زه قربان شم خپل مات شوی خاوند څخه!"
زيد- خدای دی نه کوی د سترګوو توره!هيڅکله داسې مه وايه حالت مې د خراب کيږی ستا دی لفظ ته.....؟!

په خندا مې ورته وويل: زيده زه د رښتيا شيږ شيږ ورځی ويده شويی يمه؟
د زيد خيره خفګان څرګند کړ او سترګې يی ښکته کړی.ما نه غوښتل چې د زيد خفګان وګورمه زيد خپل سر يی کرار وخوځول او ويې ويل:هو
يغما- بيا څه وشول؟
زيد- څه وشول؟؟؟
يغما- مطلب ولې دومره ويده شوی يمه؟

زيد نور هم خفه شو او په نيولې غږ يې وويل: ډاکټر ويل ته په هوښ راتلو لپاره بايد يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دليل پيدا کړې.خو تا د هوښ راتلو لپاره حتمن کوم دليل نه درلوده. حتا همدا پرون شپه يې وويل چې ماشين بايد بند کړو او د بدن غړي ديـــ(زيد خپل د خبرو دی ځای کې چوپ شو زيد څه وويل؟ ما د هوښ راتلو لپاره دليل نه درلود؟ مګر زيد خپل زما لپاره دليل نه وو؟ مطلب زيد فکر کوی چې ما کوښښ ندی کړې په هوښ راتلو لپاره او زيد مې له پامه غورځولې.

په غوسه مې وويل: ډاکټر غلط کړی چې داسی يې ويلی .په هوښ راتلو مې يو دليل پورې اړه درلود.کنه ستا په شتون کې هېڅکله بی هوښه کيدلم نه. يو هېړی څه مې په خوب ليدل هر وخت؟! يعنی شپږ شپې او ورځې مې يوازې همدا يو خوب مې ليدلې(زيد ما خواته کتلو خبری يې نکول.چې ما وويل: زيده ته مې ليدلی کوښښ مې کول ستا خواته راشمه خو هغه ځنځير چې زما په پښو لاسو کې تړلی وو نه مې شو کولی درشمه.نيو هېږمه اخر ځل چې شاته تيل وهل شومه څه سبب شو چې ځنځير وشلېدل او تا خواته مې منډه کړل...

زيد ډير خفګان سره زما خواته کتل چې ما کرار وويل: زيده داسی مړاوی مه اوسه.وګوره جوړه تياره يمه.بد بوتې بلا هم نه وهی.او تر څو چې ستا وينتان لکه غاښونو په شان دی سپېن نکړمه هيچ چيری نه ځمه وعده ده.

زما په خبری ښايسته خندا زما د خاوند په خوله راښکاره شول او ويې ويل: وعده ده؟ په ډاډمن لهجه او په خندا مې وويل: وعده وعده ده.

مازديګر ترور،اسما،او رحيم تره له ګلانو سره راغلل ډير خوشحاله ول.او کامله شفا يې راته وغوښتله. يو ساعت کيناستل او بيار ولاړل.زيد باندی تللی وو فکر کوم کار يې درلوده.حوصله مې نه وه نوره او هوا هم تياره کيدله. ځان مې د مجلې په لوستلو بوخت کړی وو.او د چيستان په ځواب مې فکر کول.چې دروازه خلاصه شوه.
ور خواته مې وکتل او حيرانه شومه زيد له ګلانو او ډيرو پلاستيکونه يې په لاس د ننه شو.ډيره حيرانتيا مې د زيد ظاهرې بڼې ته وو؟! څومره يې په خپل ځان ګوتی وهلي وو.

ږيره يې کمه کړی وه.او نقره يې يخنقاق يې په ځان وو،په خندا زما خواته راغی.
او ويې ويل: د سترګو تور مې ښنګه ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد بد مې ورته وکتل، چې زيد په حيرانتيا وويل: بيا څه شوې ولې داسې ګورې؟
يغما- لومړې نو چيرې ورک وې؟دوهم واده د دې چې دومره دې په ځان ګوتې وهلې؟!

زيد کرار وخندل او ويې ويل: لومړی خو ولاړمه او خپل مينې ته مې خريداري وکړه.
دوهم خپلې ښځې لپاره مې په ځان ګوتې وهلې کومه ستونزه ده؟
يغما- لومړی خو دې ښه وکړه د روغتون ډوډې بيخي زړه يې راله خرابه کړی يواځې
غرمه مې ډوډې يې خوړلې.او دوهم وای دې پرځان وی زيد که چا درته کتلی وی...
زيد په کړس کړس وخندل او ويې ويل: ښه نو چې راګورې نو زما ګناه څه ده؟!

يغما- تاته چا ويلي ځان نه يوسف د زمانې جوړ کړی؟ او ځه دلته په جړ سر پرته يمه؟(
زيد د ډير خندا څخه خبرې نشوې کولې چې ما بيا وويل: هيييې پر ما باندې خاندې؟!
زيد سر يې د نه پشان وخوځول او ويې ويل: نه خدای نکړی.
يغما- سمه ده ته راوړه څه دې راوړی.رشتېا کاکو خو د هير شوې ندی؟

زيد زما خواته راغی او سپېن ګلونه يې زما خواته ونېول او په خوشحالې وويل: دا دی زما ګل ته ډالې ..
په خندا مې ګلان واخيستل او بوی مې کړل او ومې ويل: مننه جانان مې.
زيد داسې ښايسته وخندل چې بې اختياره مې وويل: ستا خندا زما ژوند ښايسته کوې.وخانده او زما د ژوند اوړی تل لپاره ښايسته کړه.

زيد- په سترررررړګو ته همداسې راته ناری وکړه ځه به تل درته خاندمه.(ګلونه يو څنګ ته ايږدمه او پلاستيکونه يې له لاسه اخلمه.هههههههه داسې لکه يو ماشوم ته يې چې خريداری کړی يې.له چپس څخه نيولې تر لالې پاپ ژاوله او ډول ډول جوسونه يې اخيستی ول.اخ جان قربان مې له خاوند نه شمه.ههههههه خاوند ستا نه قربان.لکه يو وږی پشان لګيا کيږمه خوړلو ته.. چې د زيد غږ اورم چې وايې:

زيد- جان مې لږ په کراره ولا تول يې ستا دی.
له خوړلو نه ډډه کومه او بالښت ته تکيه کوم او وايم:سمه ده هسې هم مړه شوم نوره.
زيد- کوم ځآی خو دې درد نکوی؟
د زيد د پعذابه ولو سوچ مې ذهن ته راغې او په شيطانه لحجه مې وويل: نه ښه يم يواځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګروپ مړ کړه او خپله هم لاړ شه .
زید په حیرانتیا وویل: څه؟؟ چیرته ولاړ شمه یعنی څه غواړي؟نو ځه دا ټول لاره د چا لپاره راغلی یمه؟

اوږې مې پورته واچولې او په خندا وایم: ماته یې څه د نرسانو لپاره به راغلی یې فقط چې زه دې نه پیژنمه!!؟
زید- یغما اعصاب مې مه خرابوه سمه انسان غوندې کینه ولا خفه شوې یمه درپسې.
ای جان دومره یې په مظلوم انداز وویل چې زړه مې ورته و سوځیدی او د پعذاب کولو مې ورنه ډډه وکړه. او ومې ویل: ښه سمه ده اوس ځان ماشوم ماشوم مکوه .
زید په خندا شو او ویې وویل:یغما کولی شې لږ ځآی قرض راکړې؟

خندا مې تیره کړه او په تنده لهجه مې وویل: نه ځآی مې تنګ کیږی .
زید- پخدای هماغه کنج کې ځآن ځایومه څو دقیقو لپاره .
خندا مې نور نه کنټرول کیده په خندا مې وویل: سمه ده.څو بواځې څو دقیقې!
زید خوشحاله شو وو خواته مې راغی یوې خواته ټولیږمه او زید ته ځآی ورکومه.
زید کټ کې څنګه ته مې تکیه وهی او وایې: دومره هغه چوکی کې کیناستلم بیخس ستړی شوم.

یغما- کاش کور ته تلی وایې!؟
زید- نه نو دومره هم ستړی نه یمه او هو یو بل څه غواړمه ښکاره کړمه درته.(زید خپل د خبری سره سم خپل موبایل راویستو او عکس زما سترګو مخې ته نیسې. موبایل ورنه اخلمه او عکس ته په غور ګورمه.د قصر (هال)په شانتی ځآی وو؟! په حیرت وایم: زید دا څه لپاره دی؟

زید په خوشحالي وایې: زما او ستا د واده تالار یو میاشت وروسته ان شاء الله.
واده مخکی لرو؟په حیرانتیا مې وویل: ټوکی کوی؟
زید- نه ولي ټوکی وکړم؟! خیر کار کې تلوار ښه دی!

تر سهاره مو کیسی وکړی او ومو خندل،کله چې سهار زید له ډاکټر سره خبری وکړی او زما رخصتیی واخیستل.تقریبا یو میاشت تیږه شوه او جالبه پیښې وشوې راسره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه حسنات او خاله زما لیدو ته راغلل چې حسنات می هم ریباری وکړه.که څه هم د زید غیرت سره مقابل شو خو زما په شتون حل شو.امکان نه درلوده زما په شتون زما ورور ته چنارګل څه ووایی.خو زما کارونه یی بی ځوابه نه پریښودل.

لکه ټام او جیری(پیشو او موږک)پشان شوې وو کله ناکله یی ځورولمه.اخر رضوان ا حسنات ته یی وړوکی محفل ونیول. او زمونږ دواړو واده یوه ورځ کی وټاکل شوه.
په حقه چې ښایسته جوړه وه دواړه.وروسته له مودو د واده ورځ ورسیدله .هو سبا آخری ورځ زما پرته له تخلص می ده.سبا ته د ټولو مخ کی د زید تخلص ځانته اخلمه.یغما زید غضنفری.

سترګی می وتړلي خو خوب مي د سترګو څخه تختیدلي وو،په سختی می سترګی وتړلې او ویده شومه.سهار له آذانو سره پاڅیدمه.اودس می وکړو او د شکر سجده می پر ځآی کړه.حسنات او اسما راغلل راته .دری واړو جامی مو واخیستې او سینګارتون په لوری ولاړو.د سینګار کار تقریبا څلور ساعته وخت ونیول.
لومړی حسنات تیاره شوه.اوففف چې څومره ښایسته شوې وه د نکریزو شیپی په جامو کی.

یغما- حسنات څومره ښایسته شوې یې ما شاء الله.
حسنات په ناز وخندل او وویل: مننه کوم خوږې می .
یغما- هغه خو هسی هم یمه خو ته هم ښایسته شوې یې .
زما په خبره حسنات او اسما دواړو وخندل.اوس زما د سینګار نوبت وو سینګار ښځې ته می ډیر تاکید وکړو چې ساده فیشن راته وکړی.ډیر سینګار می نه وو خوښ.

څوکی کیناستمه دوه ساعته می ښور هم ونخوړلو، کار یی خلاصیږی بالاخره او د پاڅیدو اجازه راکوی.زما سره د اسما کار هم خلاص شو.اسما هم ډیره ښایسته شوی وه د ارایشګرې او اسما و حسنات تعریف خندا یی راوستلو.سینګار والا ښه خپل کار کی بلد وو ډیر ښایسته او ساده فیشن یی کړی وو.

اسما په خندا راته وویل:اوفففف چی دواړه وریندار ګانی می سپوږمی په شان ښکلی شوې.نظر نشي ما شاء الله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات له شرم نه په ډکه لهجه وویل:خپله هم ښایسته شوې یې ګرانې.
یغما- هوی مننه او تعریفونه پرېږدی زید او رضوان ته زنګ وکړی .چې راشی کار ختم دی.

اسما سر خوځوی او زید ته زنګ کوی او موږ ته وایې: تاسې خپل شالونه خپل پر مخ واچوی هغوی هم اوس رارسیږي .

څنګه چې اسما ویلې وه موږ هم خپل شالونه په مخ اچو او زید و رضوان ته په تمه کیږو وروسته له پینځه دقو د موبایل غږ پورته شو او اسما جواب ورکړو: سمه ده ورور دا دی در ووتلو(آسما مونږ ته اشاره کوی او وایې: هله چې راغلل یغما ته په تمه شه اول حسنات وړمه.ترور له رضوان سره راغلی په تمه نشی .
یغما- سمه ده لاړه شه.

اسما حسنات دباندی وړی او بیا راځی ما له لاسه نیسی او وایې: راځه وریندار جانی.
کرار کرار د اسما سره له سینګارتون څخه وځو.سر می ښکته وو او شال سره می زید نشو لیدلی. خو پوهېدمه چې د نن شپې د مجلس لمر بیا هم زید دی.زید د موټر دروازه موږ ته خلاصوی او څه وو اسما دواړه شاه سیټ کی کینو.

موټر له ښایسته سندری سره حرکت کوی.او وروسته له څو دقو تالار ته رسیږو. اسما زمونږ نه مخکی ښکته شوه او لاړه. چې ما وریسی ناری کړل:هی اسما چیرته ځی؟ ما اوس څوک یوسی.؟
زید په خندا وویل: څه دی وړمه.
له شرم نه می غمبوری سره شول .زید ښکته شو او د موټر دروازه یې راته خلاص کړه زه یې د لاس ونیولمه او په ښکته کیدو کی یی مرسته وکړه راسره. فرشته ترور او ترور دواړه زما ښه راغلاست ته راغلی ول.

لاس په لاس د زید سره تالار ته ننوتلو او ناوی خونی ته لاړو.په ننوتو سره سترګی می په رضوان او حسنات ولګیدلی،حسنات سر یی ښکته نیولی وو او رضوان غږېده.
کرار د زید غوږ اندی ته وایم: زید وګوره دواړه څومره ښایسته ښکاری ما شاء الله.
زید- هو خایستو مې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان خبرو زمونږ خبرې بندې کړې: واه واه یوسف زلیخا راورسیدل(رضوان خپل د خبرو سره سم راغی او زید یې په غېږه ونیوی او ویې ویل:مبارک د وی وروره او تاته هم اغلی یغما.
زید- ژوندی اوسی رضوانه.اوس ته ما پرېږده او حسنات ته ولاړ شه چې زه خو خپل د میرمنې مخ خو وګورم..؟!

رضوان خاندی او سپېن سترګی وایي او ځی چې زه زید ته وایم: زید بده ده مننې ته د هم پرینښوده څه کار د وو ورسره .
زید- بد نده زما سپوږمی.نپو هېږې دی ورځی ته می ځومره انتظار کړی.(زید خپل د خبرې سره سم خپل لاسونه پورته کوی او زما شال سم کوی نشم کولی دا وخت بیان او توصیف کړم درته زید زما او څه د زید له لیدو حیرانه ومه.اوففففففف د لونګی او افغانیو کالیو سره ځومره ښایسته شوې وو.بیخی افسانو په شان.

زید کرار غږ باندی وویل: زر ما شاء الله ما شاء الله ژوند می(زه د شرم څخه سر ښکته اچوم چې زید په خندا وایي: همدا شرم می خوښېږې ستا خایستو مې.
زید زما لاس نېسی او رضوان او حسنات خواته ځي.نن دواړه ورونه ډیر ښایسته شوې ول وای د مجلس په بخیلو انجونو غږ می سم کومه او په لوړ آواز وایم: هی تورکیه څنګه نور دی ویستلی.
زما په خبرې رضوان په خندا وایي: خپله خو دی زما فقیر د عالم څخه زیات نور ویستلی.
په خندا وایم:هغه خو ده ولی ته هم بد نه یی وروړ.

څلور واړه خاندو چې زموږ د خندا سره سم فرښته ترور خاله او اسما یوځای کوټې ته راننوځې، او موږ د تالا مجلس سالون ته هدایت کوی اول حسنات او رضوان داخل کیږی بیا زه او زید ټول سالون تالار د چک چکو غږ نیسې لکه چې د زید عمه او مریم ندی راغلې! مجلس په خلاصیدو وو یواځې د سپین واده کالو اغوستل پاتي وه..

ما د حسنات سره د کالو په اغوستلو کې مرسته وکړل او هغې زما سره، د حسنات سپین د واده کالي زما د کالو څخه زیات ساده وه یو تورکي جوړه وه، د زید غږ مي وآوریدی چې ناری وهل: یغما راشم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما۔ هو راځه.
زید او رضوان دواړه جوړه رادخل کیږی کوټې ته، تورکې د حسنات خواته روان شو خو زید هک پک د دروازی مخکې ولاړ وو او ماته یې راکتل، د څو ثانیو وروسته زید زما خواته رانږدی کیږی او په پراخه مسکا وایې:

در وصف تو چې گویم؟؟
که تو خود جانې و جهانې....

د واده محفل خلاص شو او نکاح د دویم ځل لپاره وتړل شوه، او د مشرانو د لاسونو په ښکوله ولو سره چې د فرشته ترور، خاله، او رحیم کاکا چې زموږ دواړو هم د حسنات او هم زما د وکیل شو، ما په عمر کې دومره مهربان انسان نه وو لیدلی .. د مانې خواته روان شو فرشته ترور د دری منه سپاندی(اسفند) دود کولو وروسته اجازه راکوی هر یو خپلې کوټې ته لاړشي، زید د محفل څخه نیولې تراوسه زما لاس کلک نیولی وو او یو ثانیه یې لا خوشې نکړو ټول وخت یې راته ښایسته اشعار زمزمه کړل..

زید د کوټې دروازه خلاصه وی او دواړه کوټې ته ننوځو، وای دا کوټه سومره ښایسته سینگار شوی وه، ټول کوټه د سپین گلابو باندی ډیزاین شوی وه او د گلابو ښایسته بوی ټوله کوټه نیولې وه، زید غټه ساه اخلې او په خندا وایې: اه خلاص شو راحته شوم.(او خپل د خبری سره سم ما د لاس څخه نیسې او د کټ خواته ځې د واړه کوړه ځنگ په ځنگ په کټ کې کینو، زید زما سترگې ښکله وی او زه یې په مقابل کې دهغه مردانه لاس ښکله وم..

زید خپل سر زما غیږ کې ایږدی او خپل په ښایسته غږ وایې: اه زما خایستو، د زر کلونو په اندازه ستړی یم! دا لاری سومره خاوری او تکلیفونه درلودل! خو شیرنې او خوږ والې یې د درد څخه زیات وو! خایستو مې غواړم د زر کالو په اندازه ستا غیږه کې خوب وکړم او ته راته کیسې وکړی..

خپل لاس د زید په ویښتیانو کې تیره وم او وایم: نو کیسه درته وکړم؟
زید۔ زما عمره ته یواځې کیسه وکړه زه د عمر تر اخیره ستا د کیسو د آوریدو څخه نه ستړی کیږم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید په خبره خاندم او وینیتیان یې ښکله وم او وایم: نو غوږ ونیسه زما مغروره چنارګل(خپل ستوني صاف کوم او کرار د کیسې په بیان کولو شروع کوم:

وو نه وو په پخوا زمانه کې یو جنۍ وه..
په نوم د یغما، زړه یې د نوم پشان د غمونو کور وو..

تقدیر یې د شپې پشان تور او بدبخت وو..
ناسایه د دی په ژوند یو ړنا وپرقیده..

تور او د غم آسمان باندی یو لمر وځلیدی..
زړه یې یو سړی و تخته ویې...

هغه سړی چې د یوسف پشان خایسته وو...
او د زلیخا پشان عبادت کونکې..

د قیس د جنون (مجنون) په اندازی..
او خپل د غرور تر حده..

هغه کس بل سوک نه وو بلکې د هغې بت پرست..
زید مشهور په بت پرست..

هغه بت برست چې د هغه مینې د هغه بت ته نوی ژوند او نوی روح ورکړل، هغه بت چې د بت پرست په مینه لیونی شو او ساه او روح یې واخیستل او د زید په مینه کې ډوبه شول...

#د بت پرست ناول پای...
#لیکوال: ناشناس...
#ژباړونکي: خواجه زی خیروندیه اداره..

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه کوم د ټولو هغه ملګرو څخه چې د ژباړی او د ناول په نور تخنیکي کارونو کې زموږ سره مرسته وکړل او خاص مننه ستاسو لوستونکو څخه چې موږ مو حمایت او تشویق کړو دا وو د بت پرست ناول پای د نور داسې خونده ور ناولونو د ویلو لپاره زموږ د ټلګرام چینل جوین او خپل ملګری دعوت کړی...

#خواجه زی صاحب.

Https://t.me/shuhab00

Edit From bashir Ahmad Shabab

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library